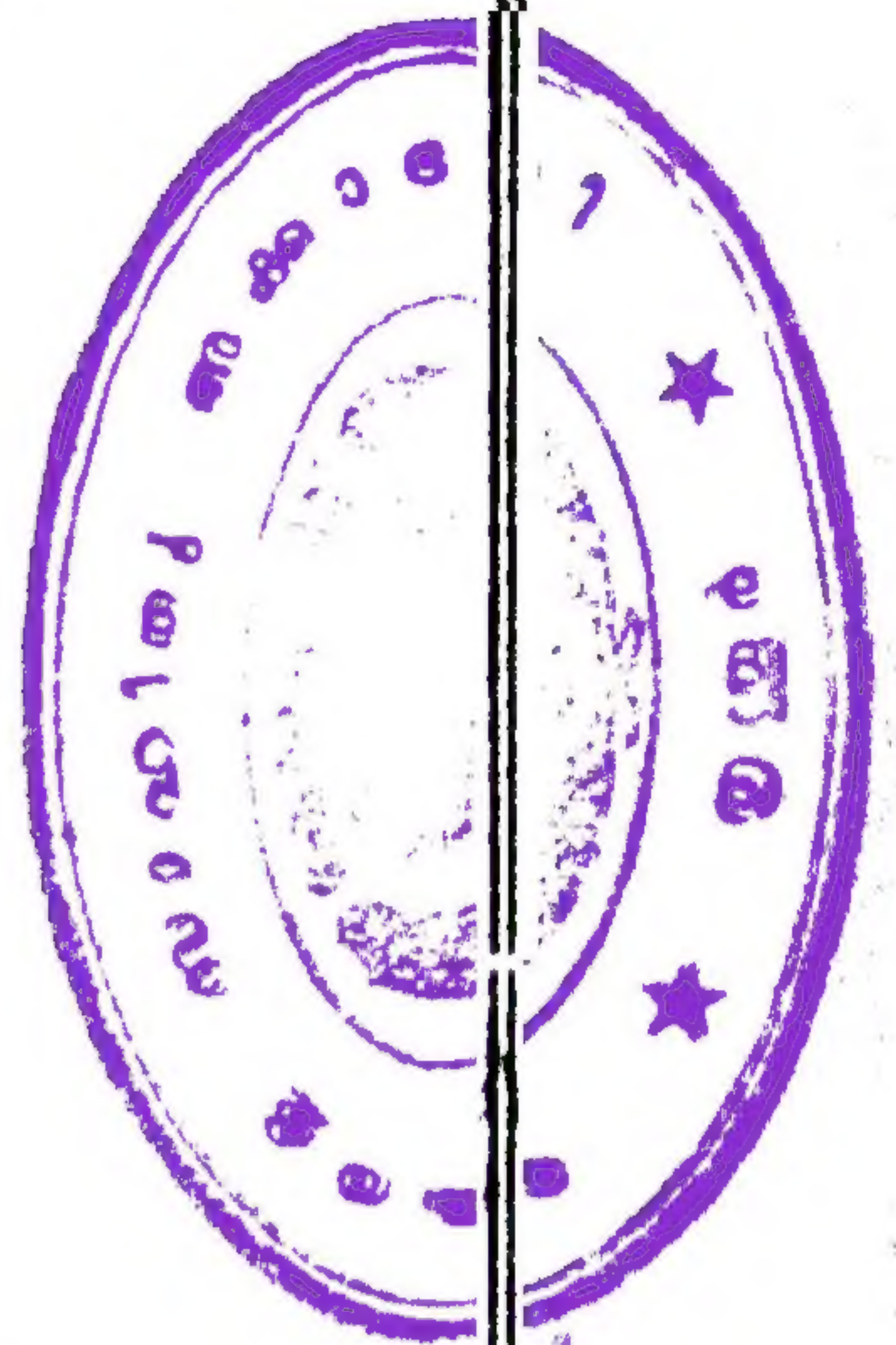

“ധമ്മാലോകം”

ഗുരുകുന്ദൻ
കെ. മുരുകൻ എഴുത്തച്ഛൻ,
പെരുന്തമ്പുരാൻ

ധർമ്മമൃതം

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:—

കെ. മുരുകനെഴുത്തശ്ശൻ,
പെരുവെമ്പ്.

1000 കോപ്പി.

1114

വില 1രൂ 4ണ.

കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസ്സ്, പാലക്കാട്.

ശ്രീ.

ശ്രീമാൻ, കെ. മുതുകൻ എഴുത്തശ്ശൻ അവാർകൾക്ക്,
പേരുപേര്.

പി. ഗോപാലൻ നായർ, (Retd. Pandit, Kollengode.)

പ്രിയ മഹാശയ!

നിങ്ങൾ നേരിട്ടതന്ന “ധർമ്മാഭിമാനം” എന്ന ഭാഗ്യവശത്തു
തിരിച്ചെഴുതിയ കവിത അവിടവിടെ ഞാൻ വായിച്ചുനോക്കി
സന്തോഷിച്ചു. സംസാരഭംഗം നിരന്തരമനുഭവിക്കുന്ന ജന
ങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, ആ ഭംഗത്തിൽനിന്ന് സമുദ്ധരിപ്പ
വാൻ ഭക്തിപ്രധാനങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കുള്ള ശക്തി ഒന്നു
വേദേതന്നെയാണെന്നു മഹാമാർ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു നിശ്ച
യിച്ചിരിക്കയാൽ ഭക്തിയെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളു
ടെ പരിശീലനം മൂലക്കുറവുതാപശ്ചമാണെന്നാണ് എ
നിക്കുള്ള വിനീതാഭിപ്രായം. നിങ്ങളുടെ കവിത പൂർവ്വാസന
യുടെ ഫലമാണെന്ന് അതു വായിക്കുന്നവർക്കറിവാൻ സാധി
ക്കുന്നവിധത്തിൽ ലളിതവും ആകർഷകവുമായിക്കൊണ്ടുനാതിൽ
ഞാൻ നിങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഭക്തന്മാർ നിങ്ങളുടെ ഈ
പരിശ്രമത്തെ സാദരം സ്വീകരിച്ചു നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കയും
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുമെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം.
ഭഗവൽകഥ കീർത്തിക്കുക, അതിന്നർത്ഥമാരെ കേൾപ്പിക്കുക,
എന്നിവയുടെ ഫലം ഐഹികവും ആമുഷ്ടികവുമായ ശ്രേയ
സ്സിനെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നതാകയാൽ നിങ്ങളുടെ ഈ പരിശ്രമം
സർവ്വമാ ധ്യാനമുതന്നെ. നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു പ്രമുഖപ്രമാ
രത്തെ ഞാനാശംസിക്കുന്നു.

എന്ന്,

നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമകാംക്ഷി

പി. ഗോപാലൻ നായർ.

അ വ താ രി ക .

ശ്രീമാൻ മുതുകനെഴുത്തച്ഛന്റെ “ധർമ്മാമൃതം”ത്തെ സഹജയസ്ഥാസ്വാദനത്തിനായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു തീയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥകാരനേയും ഗ്രന്ഥത്തേയും പറ്റി അനതി ഭീഷമായ ഒരു വിജ്ഞാപനം മാത്രമേ എന്റെ ഈ അവതാരിക ലക്ഷ്യീകരിക്കുന്നുള്ളൂ.

കൈരളീഭദ്രവിയുടെ ഒരോകാന്ത ഭക്തനാണ് മാന്യനായ ശ്രീ. മുതുകനെഴുത്തച്ഛൻ. സുശീലനും കവീനനും മധ്യവായസ്സു നുമായ അദ്ദേഹത്തിന്നു ശാസ്ത്രാധിപിയായും അതിനേക്കാൾ ലോകപരിചയവും ഉണ്ട്. മതഭാഷയിലും സംസ്കൃതഭാഷയിലും പ്രായോഗികമായ വ്യുല്പത്തിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബുദ്ധിക്ക് തമിഴിനോടാണ് അപ്രതിഹതമായ പ്രതിപത്തി. താൻ വളരെ തമിഴുപുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ഭാഷായോഷയുടെ സൗന്ദര്യം തന്നെ എന്തെന്നില്ലാതെ വശീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എഴുത്തച്ഛൻ എന്ന അറിവിക്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം പാരമാത്മ്യസ്സർഗ്ഗിയാണെന്നു ധർമ്മാമൃതത്തിന്റെ ഉല്പത്തിയും പറയുന്നു. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കവിതാരാധനം കീർത്തിസ്ഥാദനത്തിന്നല്ല; ധനാജ്ഞത്തിന്നുമല്ല; തന്നിട പ്രകൃതിസിദ്ധമായ സാരസ്വതഭക്തി കൊണ്ട് ആത്മനിർവൃതി നേടുവാൻ മാത്രമാകുന്നു. ഇന്നു മിക്ക ഭാഷാ കവിതകളുടേയും രചിയും കാവ്യഗതിയും വ്യത്യസ്തങ്ങളായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇഞ്ചത്താചാര്യപാദങ്ങളെ പുരാണസമ്പ്രദായത്തെ കൈവിടാത്ത ചില ഗുരുഭക്തന്മാരായ കവികളും നമുക്കുണ്ട്. അവരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ മഹനീയമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിന്നുപറന്നാണ് വിനീതനായ ശ്രീ. മുതുകനെഴുത്തച്ഛൻ. അതിന്നു കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ധർമ്മാമൃതംതന്നെയാണ്. സ

ത്യന്തിന്റേയും സൗന്ദര്യത്തിന്റേയും സന്നാതനമായ മാഹാത്മ്യത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിക്കുവാനുമുള്ള ശക്തി രണ്ടുപാധികൾക്കു മാത്രമേയുള്ളൂ. അവയിൽ ഒന്നു കാലവും മറേറു കവിതയുമാണ്. ഭാഷയും പ്രസ്ഥാനഭേദവും അഗണ്യം, കവിപൂർവ്വാകതമായ ധർമ്മം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ കവി.

തെലുഗിലുള്ള പുണ്യരീപ്തമാഹാത്മ്യത്തോലും തമിഴിലുള്ള ഭക്തവിജയത്തോലും ഉപജീവിച്ചു വന്നിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ് ധർമ്മാമൃതം. അതിൽ അങ്ങിങ്ങു ദേവീഭാഗവതത്തിൽനിന്നും മറ്റും എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുള്ള കഥകളുമുണ്ട്. യഥാർത്ഥാഗ്രഹം കോർത്തു കെട്ടിയപ്പോൾ ധർമ്മാമൃതത്തിലെ കഥാകസുമങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ആസേചനകത്വം അനന്യസാധാരണതന്നെയെന്നു ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. പുരാണങ്ങളുടെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശം ധർമ്മപാഠനമാണല്ലോ. ധർമ്മാമൃതവും ആ കൃത്യത്തെ ആദ്യനും നിർവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പുണ്യരീകൻ മുതലായവരുടെ കഥകളായ കല്ലോലിനികളിൽകൂടി മനുഷ്യഹൃദയത്തിലെ പങ്കത്തെ കഴുകിക്കളയുന്ന ഭക്തിയും അനന്തമായ ആനന്ദവുമാണ് പ്രവഹിക്കുന്നത്. ധർമ്മാമൃതത്തിലെ ശരീരവിവരണവും ക്ഷുഭോപദേശവും പ്രത്യേകം വായിച്ചറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ഭാഷയുടെ പ്രയോജനം വിചാരിനിമയമാകയാൽ ശ്രവണമാത്രത്തിൽ അർത്ഥബോധമുണ്ടാക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും നല്ല ഭാഷ. ഒരുത്തമഗ്രന്ഥത്തിലെ വ്യാകരണസംബന്ധമായ വൈകല്യങ്ങൾ ത്യാജ്യകോടിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടവയാണെന്നു ഭാഷാ തത്വവേദികൾ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. മുതുകനെഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷയാകട്ടെ സൗമ്യവും പ്രസന്നവുമാകയാൽ അനുവാചകന്മാർക്കു ഗ്രന്ഥത്തോടു ഒരു പ്രത്യേക വാത്സല്യമുണ്ടാക

വാൻ കാരണമുണ്ട്. മലയാളപദങ്ങളുടെ ആധിക്യം ഭാഷക്കു സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സംസ്കൃതപദങ്ങളുടെ വൈരമ്യം കുളിർമയേയും ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഭക്തിമാഗ്ഗാനയായികളായ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ആഘാദം തിരതല്ലുന്ന മനസ്സോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുകയും ഗ്രന്ഥകർത്താവിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുകയില്ല. സാഹിത്യകളുകിയായ ശ്രീ. മുരുകനെഴുത്തച്ഛൻ ഇനിയും ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സംഗതിവരട്ടെ എന്നു ഞാൻ സർവ്വാത്മനാ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തത്തമംഗലം,

എം. നട്ടേശമേനോൻ, ബി. എ.,

ധർമ്മാമൃതം കിളിപ്പാട്ട്.
വിഷയാനുക്രമണികാ.

ഭാഗം	
1—2	മംഗളാചരണവും കിളിയോടു പണ്ഡരീപുരമാ ഹാത്ഥ്യം ചോദിക്കുന്നതും
3—4	പണ്ഡരീകൻ എന്ന ഭഗവതഭക്തൻ ബ്രാഹ്മണ ന്റെ ഉല്പത്തിയും വിദ്യാഭ്യാസവും
5	പണ്ഡരീകന്റെ വിവാഹവും ഗൃഹഭരണവും
6—7	പണ്ഡരീകന്റെ ബുദ്ധിഹീനതയും പിതൃ മാതൃദോഷവും
8—9	പണ്ഡരീകൻ ഭാര്യയുടെ അപേക്ഷക്ക് പുരാ ണം കേൾപ്പാൻ പുറപ്പെട്ട്, സംവാദം
10—13	പണ്ഡരീകൻ ഭാര്യാസമേതനായി പുരാണം കേൾക്കുന്നത്
14	പണ്ഡരീകൻ കഥാശ്രവണാനന്തരം കാശി യാത്ര പുറപ്പെട്ട്
15	പണ്ഡരീകൻ കാശിയിൽചെന്ന് കുക്കടാശ്രമം കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു ചോദിച്ചറിയുന്നത്
16—23	പണ്ഡരീകന്റെ കുക്കടാശ്രമപ്രവേശം, പഞ്ച ഗംഗകളായിട്ടുണ്ടായ സംവാദം
24—30	കുക്കടോപദേശവും മതാപിതാക്കളെ കാവടി കെട്ടി എടുത്തതും
31—32	പണ്ഡരീകൻ കാശിയാത്രകഴിഞ്ഞു പണ്ഡരിക്ക മടങ്ങി എത്തിയത്
33—35	ഗോപാലപുരിയിൽ പുതനയുടെ പുനർജനം ജനിച്ച ചന്ദ്രാവലിയുടെ തപസ്സ്
36—37	ശ്രീകൃഷ്ണപരമാത്മാ രശ്മിണീസമേതനായി പ ണ്ഡരീകനെക്കാണാൻ പോകുന്നത്

- 38—39 ഭഗവാൻ ചന്ദ്രഭാഗാനഭിക്കരയിൽ തഥിനിയിൽ
നിൽക്കി ചന്ദ്രാവലിയെക്കാണുവാൻ പോകുന്നത്
- 40—42 പരമേശ്വരരൂപം ധരിച്ച് ചന്ദ്രാവലിയോടു
ഭഗവാൻ സംവാദം ചെയ്യുന്നത്
- 43 പാമേശ്വരൻ ചന്ദ്രാവലിയെ ഭയപ്പെട്ടു ഓടി
പ്പോയശേഷം ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാനും
- 44—46 ഭഗവാൻ ചന്ദ്രാവലിയെപ്പറ്റി വരുകൊടുത്തു
സംവാദംകഴിഞ്ഞു പിരിയുന്നത്
- 47—48 ഭഗവാൻ തഥിനിയിലെ സമീപത്തിൽ പുണ്യരീ
കരന്റെ പുഷ്പമുഖം പ്രവേശിക്കുന്നത്
- 49 ഭഗവാൻ പുണ്യരീകരനുവേണ്ടി പുണ്യരീനാഥ
നായിട്ടു ഇരുന്നത്
- 50 പുണ്യരീയിൽ ശ്രീസുബ്രഹ്മണ്യൻ നാഭാജിസിദ്ധ
നായി ആശ്രമം ഉണ്ടാക്കി ഉദ്ധവസിദ്ധർ മുത
ലായവർക്ക് ഉപദേശിച്ചു അവതാരചരിത്രമുദയം
നാരദമഹർഷിയുടെ ഭൂലോകയാത്ര, ബ്രഹ്മദേവ
രോടു വൃത്താന്തം പറയുന്നത്
- 51—52 തിമുർത്തികളുടെ കല്പനക്ക് ദേവേന്ദ്രൻ മുഹൂർ
തമായ രാജാവായി ജനിച്ചത്
- 53 വാത്സികി തുളസീദാസനായി ജനിച്ചശേഷം
രണ്ടുയെക്കണ്ടു കാമാതുരനായത്
- 54—62 തുളസീദാസനും രണ്ടും തമ്മിൽ കലസ്രീധരൻ
പരസ്രീധരൻ എന്നിവയെക്കുറിച്ചു സംവാദം
- 63 അഗ്നിദേവൻ കാമാതുരനായിച്ചെയ്തു തപസ്സ്
- 64—65 സ്വാഹാദേവി അഗ്നിദേവനെത്തേടി കാണു
ന്നതും തപോവിഷ്ണുവും
- 66—68 സ്വാഹാദേവി ജ്ഞാപതിവേഷംധരിച്ച് അഗ്നി
യെ പൂജിക്കുന്നത്

- 69 അഗ്നിബീജത്താൽ ശരവണത്തിൽ അഗ്നിദ്രവ
ണ്ടായത
- 70—71 ഋഷിപത്നിമാരിലുണ്ടായ ലോകാപവാദത്താൽ
പത്നിമാരെയകറ്റിയത്
- 72 അഹല്യയുടെ ഉല്പത്തി-ഗൗരതമരുടേയും ഇന്ദ്ര
ന്ദേറയും തപസ്സ്
- 73—74 ഇന്ദ്രന്റെ അഹല്യാപ്രവേശം, ഗൗരതമശാപം,
ശാപമോക്ഷം
- 75—76 നാരദരുടെ പരീക്ഷ, ലോകത്തി പതിവ്രതകൾ
ഉണ്ടാ വ്യാസ്
- 77—78 നാരദരുടെ കടല വേകിക്കുവാൻ ത്രിലോകത്തി
ലും പതിവ്രതകളില്ലെന്നു കണ്ടത്
- 79—82 നാരദൻ സരസ്വതി, പാർവ്വതി, മഹാലക്ഷ്മി ഇവ
രെ പരീക്ഷിച്ചത്
- 83—85 നാരദന്റെ അത്യാശ്ചര്യപ്രവേശം
- 86—87 നാരദൻ അത്രിയേയും അനസൂയയേയും കണ്ട
തമ്മിലുണ്ടായ സംവാദം
- 88—89 അനസൂയയോടു കടലവേകിച്ചുവാങ്ങി സ്രീകള
ടെ ഹൃദയം കൊള്ളിവെക്കുവാൻ പുറപ്പാട്
- 90 സരസ്വതിക്കു കാണിച്ച് അപമാനിക്കുന്നത്
- 91 പരമേശ്വരിയെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നത്
- 92—94 മഹാലക്ഷ്മിക്കുംകാണിച്ചു നാരദന്മാർ കലഹം
മുളപ്പിക്കുന്നത്
- 95 മൂന്നു ദേവിമാരും ഭർത്താക്കന്മാരോട് കലഹം
തുടന്നത്
- 96 ത്രിമുർത്തികൾ യതിവേഷംധരിച്ച് അനസൂയയെ
ക്കണ്ട് ഭക്ഷണം ചോദിക്കുന്നത്
- 97—98 അനസൂയയെ ചതിപ്പാൻപോയ ത്രിമുർത്തികളെ
കുട്ടികളാക്കി തീർത്തത്

- 99—100 കളികളെ അനസൂയ തൊട്ടിലിൽ ഇട്ടു കളിപ്പിച്ചു
വളത്തു നന്നതു
- 101—105 നാരദർചെന്ന് ദേവിമാരോടറിവിച്ച് 'അത്രി
യുടെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്'
- 106—108 അനസൂയയും അത്രിയും ദേവിമാരും തമ്മിലു
ണ്ടായ സംവാദം
- 109 ദേവിമാക്ക് അനസൂയ അവരവക്ക് ഭർത്താക്ക
ന്മാരെ തേടിക്കൊടുത്തത്
- 111—114 സ്വാഹ ചന്ദ്രനെക്കണ്ടു മോഹിച്ച് ചന്ദ്രനെ
പ്പുണർന്നു പിരിഞ്ഞു പോകുന്നത്
- 115—116 അഗ്നി സ്വാഹയെ മന്ത്രശക്തിയാൽ ജ്വാ
രത്തിൽ മറച്ചുവെച്ചത്
- 117 സ്വാഹ അഗ്നിയെ ചതിച്ച് ചന്ദ്രനെ തേട
ക്കണ്ടു പുണർന്നു
- 118—119 അഗ്നിയോടു സ്വാഹമന്ത്രോപദേശം വാങ്ങി
യത്
- 120—122 സ്വാഹമന്ത്രസിദ്ധിയാൽ ചന്ദ്രനെ ഉദരത്തിലു
ടക്കിവെച്ച് അഗ്നിയെ തോല്പിച്ചത്
- 123—124 ദേവന്മാർ ചന്ദ്രനെത്തേടി കാണാതെ ത്രിമുത്തി
കളെ അറിയിക്കുന്നത്
- 125 126 ത്രിമുത്തികളുടെ കല്പനക്ക് ദേവസഭ കൂടുന്നത്
- 127—128 ദമ്പതിസമേതരായി സഭകൂടുവാൻ സ്വാഹയെ
വമിച്ച് വിട്ടു അഗ്നി പുറപ്പെടുന്നത്
- 129 സ്വാഹയാൽ വമിക്കപ്പെട്ട ചന്ദ്രൻ മലിന
നായ് ഭടന്മാരോടുചേർന്ന് സഭക്കു വരുന്നത്
- 130—131 ചന്ദ്രനെ ത്രിമുത്തികൾ വിസ്തരിച്ച് തെളിവെടു
ത്ത് താക്കീത് ചെയ്തു വിടുന്നത്
- 132—133 ചന്ദ്രൻ വീണ്ടും സ്വാഹയുടെ ഉദരത്തിലൊളി

- 134 ക്കപ്പെട്ടതും സ്വാഹയെ അഗ്നി വിഴുങ്ങിയതും
ചന്ദ്രന്റെ ഭാര്യമാർ രാത്രി പറഞ്ഞറിഞ്ഞു
അഗ്നിയെച്ചെന്നു കാണുന്നത്
- 135 അഗ്നി സ്വാഹയെ വമിച്ചു വിളിച്ചു ചോദിക്ക
നതും ഉത്തരവും
- 136 സ്വാഹ കളവുപറഞ്ഞു അഗ്നിയെ ബോധ്യ
പ്പെടുത്തുന്നത്
- 137-138 ഇന്ദ്രൻ അഗ്നിയെവിളിച്ചു സ്വാഹയോടു ചന്ദ്ര
നെ വിട്ടുകൊടുപ്പാൻ പറഞ്ഞു മധ്യസ്ഥം
- 139-141 ദേവന്മാർ ത്രിമുന്തികളെ ബോധിപ്പിച്ചു ആ
വലാധി
- 142 വീണ്ടും ദേവസഭ, ദേവന്മാരും മഹർഷിമാരും
ദമ്പതീസമേതരായ് കൂടുവാൻ നിയോഗിച്ചത്
- 143 പരമേശ്വരസ്വാമി സ്ഥാനാധിപനായി വർത്തി
ച്ചതും വിഷ്ണുഭഗവാൻ സതികളോട് ചന്ദ്രനെ
വിളിച്ചുവരുത്തുവാനാജ്ഞാപിച്ചതും
- 144 സ്രീകളെല്ലാം വിളിച്ചുതോറത്
- 145 വിഷ്ണുഭഗവാൻ അനസൂയയോടു ചന്ദ്രനെ വിളി
പ്പാനാജ്ഞാപിച്ചതും വിളിച്ചതും
- 146 അനസൂയ വിളിച്ചതിന്നു ചന്ദ്രൻ സ്വാഹയുടെ
വയറിൽകിടന്നു വിളികേട്ടതു
- 147 ഉടനെ അഗ്നി സ്വാഹയെ വമിച്ചു വിട്ടതും
സ്വാഹയുടെ വാദവും
- 148 ചന്ദ്രൻ സ്വാഹയുടെ ജാരം ഭേദിച്ചു പുറത്തു
വന്നത്
- 149-150 ത്രിമുന്തികളെ സഭാവാസികൾ സ്മരി
ചെയ്തത്
- 151-152 ദേവന്മാരുടെ അപേക്ഷക്ക് സ്വാഹയെ
ഉണർത്തികൊടുത്ത് സഭ പിരിഞ്ഞത്

- 153 രണ്ടയെ പിരിഞ്ഞു തുളസീദാസൻ മോഹ
പരനായതും ആത്മാരാമൻ അറിയുന്നതും
- 154_156 ആത്മാരാമൻ പുത്രൻ ഉപദേശംകൊടുത്തു
മോഹം നീക്കി വിരക്തനാക്കിയത്
- 157 തുളസീദാസനു വിവാഹം. ആത്മാരാമന്റെ
യാത്ര. തുളസീദാസൻ മുഹമ്മദീയരാജാവിനു
ഗുരുവായി കാശിയിൽ വസിച്ചതും ഭൂതഭർ
നവും ഹനുമാൽഭർതനവും രാമഭർതനവും
- 158_160 അക്കോബർപാതുഷാവിനു തുളസീദാസൻ
ശ്രീരാമനാമമന്ത്രമാഹാരവും ഉപദേശം
- 161_162 മുഹമ്മദീയർ രാജവഭജിയിൽ വന്നതും രാജാ
വിന്നോടു പരിഭവിക്കുന്നതും
- 164_165 രാജാ അക്കോബർപാതുഷാ ഗുഹയിൽ തെടി
സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുന്നതും
- 166_167 മുഹമ്മദീയർ രാജാവിന്നു ഭയ്യുപദേശംചെയ്തു
വശത്താക്കുന്നത്
- 168_179 രാജഭടന്മാർ രാജകല്പനക്കു ശ്രീരാമസ്വാമിയെ
കാട്ടിത്തരണമെന്നു ഗുരുവിനെ ശാസിക്കുന്നത്
മുഹമ്മദീയരുടെ ശ്രീരാമഭജനവും ഗുരുനി
ന്ദയും തുളസീദാസന്റെ വൃന്ദനവും
- 173 തുളസീദാസൻ ശ്രീരാമസ്വാമിയെയും ഹനു
മാനെയും വിളിച്ചു മുറയിട്ടത്
- 175_176 ഹനുമാന്റെ കല്പനക്കു വാനരന്മാർ മുസൽ
മാന്മാരിൽനിന്നു ഗുരുവിനെ രക്ഷിക്കുന്നത്
- 177 അക്കോബർപാതുഷാ ഗുരുവിനെ അഭയം
പ്രാപിച്ചു രക്ഷപ്പെടുന്നത്
- 178_180 വ്യാസമഹർഷിയുടെ അവതാരമായ ജയഭദ്ര
വസ്വാമിയുടെ അവതാരം
- 181 ജയഭദ്രവസ്വാമികളുടെ വിവാഹം
- 182 ജയഭദ്രവസ്വാമികൾ ഭായ്യാസമേതനായി
തപസ്സിനു പുറപ്പെടുന്നത്

- 183 ക്രൈസ്തവരാജ്യത്തിലെത്തിയത്
- 184 ക്രൈസ്തവരാജാവിന്റെ ഭാര്യക്കു പതിവുതാഡമം
 ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാര്യയെ നിയോഗിച്ചു തപ
 സ്സിനായി വനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്
- 185-186 വനവണ്ണനയും തപസ്സിലിരുന്നതും
- 187-188 സമാധി
- 189-190 കള്ളന്മാർ കണ്ടെത്തിയതും കൈകാലുകൾ മുറി
 ചുറ്റും കിണററിൽ തള്ളിയതും
- 191-192 കച്ചവടക്കാർ കണ്ടെത്തി കിണററിൽനിന്ന്
 കേറിയത്
- 193-195 വണിക്കിന്റെ സമീപത്തിലാക്കിയതും വണി
 കിന്ന് ചെയ്ത ഉപദേശവും
- 196-197 വണിക്കിന്റെ കൂടെ ജയദേവർ ക്രൈസ്തവരാജ്യം
 ചേരുന്നത്
- 198-199 രാജപതി ഗുരു മരിച്ചതായി കളവു പറയുവാൻ
 തപസ്വിനി ഉടൻ ചാടുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നത്
- 200 രാജാവ് അറിഞ്ഞാൽ വിരോധിക്കുന്നതും രാജഭട
 ന്മാരെ സ്വാമിയെ തിരുവാനന്തപുരത്തു ചെല്ലുമാറ്റിയതും
- 201 രാജാവിന്നും ഗുരുപതിക്കും അശരീരി ഉണ്ടായതു
- 202 ജയദേവസ്വാമികൾ വണിക്കിനോടുകൂടി ഗോ
 പുരത്തിൽ എത്തിയവിവരം അറിഞ്ഞു രാജാ
 വും ഗുരുപതിയുടേയും എതിരേല്ക്കുവാൻ
 പുറപ്പെട്ടത്
- 203-204 ജയദേവസ്വാമികളുടെ മുറിഞ്ഞാൽ കാൽകൾ
 പത്തിനി കണ്ട ഉടനെ മുളച്ചുണ്ടായതും സഭാ
 വാസികൾ സ്തുതിക്കുന്നതും
- 205 നാരദമഹർഷിയുടെ അവതാരം, പുരന്ദരഭാസ
 നായിത്തീരുവാൻ കാരണം
- 206-207 വസിഷ്ഠൻ മുതലായവരോട് ദേവസഭയിൽ
 നാരദൻ ചെയ്ത വാദം

- 209_210 പുരന്ദരാസന്റെ ജന്മചരിത്രം
 211_213 പുരന്ദരാസൻ ലക്ഷ്മീഭായിയെ വിവാഹം ചെയ്തത്
- 214_215 തൃശ്ശിണീഭായിയുടെ ജനനം രാധാകൃഷ്ണമന്ത്രാമഹിമ
 216_221 മഹാവിഷ്ണു പുരന്ദരാസനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ വൃദ്ധബ്രാഹ്മണവേഷം ധരിച്ചുവന്നു ധനം യാചിക്കുന്നതും പുരന്ദരാസനോടു ശൗകൃത്യം ചെയ്തതും പുരന്ദരാസൻ വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനെ അടിച്ചു വീഴ്ത്തി കടക്കു പോയ ശേഷം ലക്ഷ്മീഭായി വൃദ്ധനെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു മൂക്കുത്തിടാനും കൊടുക്കുന്നതു്
- 223 മായാബ്രാഹ്മണൻ ഭാനുവാങ്ങിയ നാസാമണി വില്പനക്കു വർത്തകനായത്
- 224 വർത്തകൻ ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ നാസാമണി പുരന്ദരാസന്നു വില്പനയ്ക്ക്
- 225_226 നാസാമണി ഭാനുകൊടുത്തതിന്നു പുരന്ദരൻ ലക്ഷ്മീഭായിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു്
- 227_228 ലക്ഷ്മീഭായിയുടെ ഭഗവൽസ്തുതി
- 229 രാധാകൃഷ്ണമന്ത്രാമഹാത്മ്യത്താൽ ഭഗവാൻ മഹാലക്ഷ്മിയുടെ നാസ മണി ലക്ഷ്മീഭായിക്കു കൊടുപ്പിച്ചു സങ്കടം തീർത്തു സത്യം രക്ഷിച്ചതു്
- 230 ദൈവാനുഗ്രഹഫലം കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു പുരന്ദരൻ ത്യാഗിയായതു്
- 231 ത്യാഗിയായ പുരന്ദരനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ ഭഗവാൻ വന്നു തൃശ്ശിണീഭായിയെ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കാതെ ചെയ്ത സന്ത്യായം ഭൂരിതമെന്നു പറഞ്ഞു സങ്കടപ്പെടുന്നതു്.
- 232_235 മായാബ്രാഹ്മണനായ ഭഗവാൻ തൃശ്ശിണീഭായിയെ കൊടുപ്പാൻ വിവാഹം തീർച്ചയാക്കി ധനം കൊടുത്തു ആഭരണങ്ങളോടുകൂടി ചെന്നു ബ്രാഹ്മണസംഘങ്ങൾക്കിടയിൽ പണ്ഡരിയിൽവെച്ചു വിവാഹമഹോത്സം നടത്തിയതു്
- 236-237 ഭഗവൽസ്തുതി.

ധർമ്മാമൃതം .

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

ഓം ശ്രീ മഹാഗണപതയെ നമഃ-

ശ്രീകൃഷ്ണ കൃഷ്ണ വിഷ്ണോ ശ്രീവാസു ദേവസുനോ
ശ്രീകൃഷ്ണ ഗോപാലക ഗോപികാ മനോഹര
ദേവകീകുമാരക ദേവേശ വിഷ്ണോ കൃഷ്ണ
ദേവദേവേശ നിത്യം പാലിക്കജഗല്പതേ.
ഗോവിന്ദ ഭാമോദര ശ്രീപതേ കൈടഭാര
ഗോവുന്ദമേച്ച കളിയാടിന നന്ദസുനോ
വെണ്ണകട്ടുണ്ടോരുണ്ണിക്കൃഷ്ണനാം ഭഗവാനെ
കണ്ണിണയണച്ചെന്നെ കനിഞ്ഞുപാലിക്കണേ.
കംസാര കാരുണ്യാഞ്ജ കല്പഷവിനാശന
സംസാരമഹീരഹ ബീജകാരണ ദേവ
നമസ്തേ നാരായണ നമസ്തേ ഹൃഷീകേശ
നമസ്തേ പൂരാതന നമസ്തേ നളിനാക്ഷ
സരസീരഹനാഭ ക്ഷീരസാഗരവാസ
കരുണാവാരിരാശേ കാമദ രമാപതേ
മുക്കുന്ദ മുരാന്തക മാധവ മധുരിപൊ
മുകിൽവണ്ണനാം കൃഷ്ണ വിഷ്ണോ തെ നമസ്കാരം
കൃഷ്ണനാമത്തെപ്പാടി വന്നോരു കിളിപ്പൊണ്ണ
കൃഷ്ണൻ്റെ കഥാമൃതം പാവനം മോക്ഷപ്രദം
ചൊല്ലെടൊ പണ്ഡരിയാം പുരിയിൽ വാസുദേവൻ
ചൊല്ലാങ്ങും പണ്ഡരീശനായ്താണ ചരിതം നീ
കലിയാം ജഗത്തിങ്കൽ കല്പഷ വിനാശനൻ
കല്പഷം തീർത്തുകൊൾവാൻ മാനുഷപുരിഷയ്ക്കു

ഭരിതം തീർന്നു മോക്ഷം നൽകീടും രൂപത്തോടും
 പെരികെ മുനിമാരാൽ പുജിതനായി നിത്യം
 താരികെ ദാരുണങ്ങളാടണു് വിലോചനൻ
 വാദൻ മേവുന്നോരു ചരിതം പറകെടൊ
 ഇത്തരം ചോദ്യംചെയ്ത നേരത്തു കിളിപ്പെരു
 ലുരത്താരിൽ മോദത്തോടും ചൊല്ലിനാൾ ഭക്തിയോടേ
 ശങ്കരൻ ശിവാധവൻ തൃംബകൻ ചന്ദ്രമുഖൻ
 പങ്കങ്ങളു കററിമാം പാലിക്ക സദാകാലം
 പങ്കജഭവൻതന്റെ ജായയാംസരസ്വതി
 ശങ്കവിട്ടെൻ നാവിന്മേൽ നടന്നു ചെയ്തിടട്ടെ
 ശ്രീകൃഷ്ണ ഗോപാലാവ്യഭേരികാനുഗ്രഹത്താൽ
 ശ്രീകരമാകും കഥയാന്നിൻ കഥിക്കുവാൻ
 കവിനായകൻ വ്യാസൻ തുകനും സുതൻതാനും
 കവിയും വാല്മീകിയും മറ്റുള്ള മുനികളും
 തുണച്ചീടണമിരിക്കതിന്നായവരെ ഞാൻ
 വണങ്ങീടുന്നേനിതാ നിർഭരഭക്ത്യാദരം
 പാരിതിൽ കവിശ്രേഷ്ഠ രസംബു മുണ്ടുചൊൽവാൻ
 ഭാരതീവിലാസമങ്ങേറിയ ഭോഷജ്ഞെന്മാർ
 ഭോഷനാമടിയന്റെ ഭുമ്മാഹംകൊണ്ടീവണ്ണം
 ഭാഷണംചെയ്യാനായിട്ടുദ്യോഗിച്ചെന്നേ വേണ്ട
 വിദ്വത്ത്വം ചൊല്ലിലില്ല പാടവം തെല്ലമില്ല
 വാല്കൃവിസ്മൃതിയും കിഞ്ചനയില്ലെന്നില്ല
 എങ്കിലും ചൊൽവൻ ഗുരുകാരുണ്യാലാകുംവണ്ണം
 പങ്കങ്ങളു കറുന്ന കഥയാന്നവദ്യം
 പിഴകൾ കണ്ടെന്നാലും സുധികൾ പൊരുത്തീടും
 പഴിക്കുന്നതുമൂലം രല്ലജ്ഞരഹംമന്യർ
 ഭഗവൽഭക്തികൊണ്ടു ശ്ലാഘ്യനാം പുണ്യരീക-
 ഭഗവൽഭക്തൻതന്റെ ചരിത്രം ചുരുക്കി ഞാൻ
 ചൊല്ലുന്നേൻ ഭരിതൗഘനാശനം മോക്ഷപ്രദം

കല്പ്യാണപ്രഭം മുനിപ്രോക്തമത്യർത്ഥം രമ്യം
 ഭണ്ഡിലാവന്യമെന്നും ചൊല്ലുന്ന ഭൂഭാഗത്തെ
 ഭണ്ഡകാരണ്യമെന്നും ചൊല്ലുന്ന ചിലരെല്ലാം
 ഏതവും പ്രസിദ്ധമായുള്ളോരാവനത്തിന്നു
 ചെററടുത്തായുണ്ടാരു പട്ടണം മനോഹരം
 അമ്മഹാനഗരിക്കു ഭൂഷയായ് മേവിടുന്ന
 നിമ്ലജലം നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നൊരുനാദി
 പരയാം ചന്ദ്രഭാഗയന്നപോഷിക്കാനാദി
 നിറയജ്ജനംവന്നു കുളിക്കും പുലർകാലെ
 ഐശ്വര്യലക്ഷ്മിനിത്യം കൂത്താടും പാവാ
 മാശ്വര്യം സർവ്വസ്വത്സമൃദ്ധ്യ മതിലെന്നും
 ശോഭിക്കുംഭൂസുരന്മാരസംഖ്യമുണ്ടുചൊൽവാൻ
 പ്രാഭവമെഴുന്നവർ ബന്ധുമിത്രാഭ്യാവൃതർ
 എത്രയും വിഷ്ണുഭക്ത നത്യന്ത ഗുണശീലൻ
 തത്രസ്ഥനൊരുവിപ്രൻ പുത്രശോകത്താലാർത്തൻ
 നിത്യവും പുലർകാലെ കുളിച്ചു ഭായ്യയോടും
 അത്തൽതീർത്തരുളുവാൻ വിഷ്ണുവെ പുജിച്ചിതു
 പലവത്സരം കഴിഞ്ഞരുളവിലൊരുദിനം
 കലനാരിയും ഗർഭം ധരിച്ചു ദൈവയോഗാൽ
 പുണ്യരീകാക്ഷൻ തന്റെ കാരുണ്യമോഹൂർത്താമ്പി
 ലിണ്ടൽനീങ്ങിന ജായാധവന്മാർ ദേവൻതന്നെ
 സേവിച്ചുവാഴ്ചകാലം ജനിച്ചു സുതരത്നം
 അവന്നു ജാതകമ്ം വിധിപോൽ ചെയ്തുതാത്ത്
 വൃദ്ധന്നു പുത്രലാഭമുണ്ടായ വാർത്തകേട്ടു
 വൃദ്ധമായ നാരിജനങ്ങളെന്നുവേണ്ടാ
 പണ്ഡരീപുരേ വാഴ്ച ബ്രാഹ്മണരെല്ലാം വന്നു
 കണ്ടലംകൊണ്ടാടിനാർ പുത്രന്റെ തേജസ്സിനാൽ
 വളൻ ദിനംതോറും വിധുമണ്ഡലംപോലെ
 വിളങ്ങും കുമാരൻ വിധിപോൽ പ്രിയതാത്ത്

പുണ്യരീകാക്ഷൻ തന്റെ ഭക്തരിലഃഗുസരൻ
 പുണ്യരീകണനുള്ള നാമവു മിട്ടീടിനാൻ
 ജനകജനനിമാരുള്ളത്തിൽ കവിയുന്നോ
 ഞാലവാത്സല്യത്താൽ സുതനെ വളർത്തിനാൻ
 വിപ്രനങ്ങളൊമാണ്ടു തികഞ്ഞതാരളവിൻ
 ക്ഷിപ്രമങ്ങവരുപനയനം കഴിച്ചിതു
 പഠിപ്പാനായിപ്പിന്നെ ദേശികോത്തമനുടെ
 യടുക്കൽ വാണീടിനാൻ സഹപാഠികളോടും
 ഹൃദയങ്ങളെല്ലാം വേഗം പഠിച്ചു പുണ്യരീകൻ
 വേദിയന്മാരിലേററം ശ്രേഷ്ഠനായിളങ്ങിനാൻ
 ശാസ്ത്രങ്ങൾ ഗുരുമുഖാൽ പാരംചെയ്തതിലേററം
 ശാസ്ത്രജ്ഞൻ പുണ്യരീകണന താതന്ദ്രകണ്ടു
 ഗുരുവിൻഭക്ഷിണയും കൊടുത്തു ഭിജ്വയ്ക്കൻ
 അരികേ പുത്രനോടും വസിക്കും കാലത്തിങ്കൽ
 ഭാസുരശരീരത്താൽ തീക്ഷ്ണമാം പ്രതിഭയാ
 ഭൂസുരക്കൊരുദീപ മാജ്ഞാൻ പുണ്യരീകൻ
 താതന്ദ്ര ജനനിയും ദൈവമാണെന്ന ബോധം
 ചേതസ്സിലവനേററം വളർച്ച ദിനംതോറും
 ഭയവും ബഹുമാന ഭക്തിയും പിതാക്കളിൽ
 പ്രിയമേറിയും കണ്ടവാഴ്ചിനെയീക്ഷിക്കയാൽ
 സർവ്വമിത്രബുദ്ധിമാനായ ബാലൻ പാർത്താ
 ലുച്ചിയിലെങ്ങും തന്നെയില്ലെന്നുകൊണ്ടാടിനാൻ
 പുത്രൻ യൗവനമായെന്നു കല്പിച്ചുതാൻ
 തത്രസ്ഥരാകും വിപ്രവരരോടാലോചിച്ചു
 തനയൻ തനിക്കിന്നു വേളിക്കു കലം ശീലം
 ധനവും ലാവണ്യവുമുള്ളൊരു കന്യാരത്നം
 തിരഞ്ഞുകണ്ടു വേളി കഴിച്ചുകൊൾകവേണം
 തരത്തിലെങ്ങാനുണ്ടോ ചൊല്ലുവിനെന്നോതിനാൻ
 കന്യകതന്നെപല ദിക്കിലുമന്വേഷിച്ചു
 ധന്യനാം വിപ്രവയ്ക്കൻ കേൾച്ചുവാഴ്കാലം

ജാതകം കൊണ്ടുവന്നു പലതും ചേർത്തുനോക്കി -
 ഏതുമേ യോജിക്കാതെ മടക്കി ചിലതൊക്കെ;
 നന്നായി പരീക്ഷിച്ചു യോജിപ്പുകളടിയൊന്നും,
 കന്യക പാർത്താൽ നല്ല സുന്ദരീരത്നം തന്നെ.
 താതന്തം ജനനിയും സഹജന്മാരും കൊള്ളാം
 സരിതാനെന്നുപാർത്താൽ ചൊല്ലാതെ കഴിവില്ല.
 കലവും പിഴവില്ല ധനവും നൽകുമേവം
 പലതു മോത്തു താതന്തച്ചാൻ വിവാഹവും.
 അടുത്തു ശുഭലഗ്ന വിധിച്ചു മുഹൂർത്തവും
 കൊടുത്തു പത്രങ്ങളും വരുത്തി ദ്വിജന്മാരെ;
 വിധിക്കു വിവാഹവും കഴിച്ചു പുത്രൻ തന്നി
 ക്കുധിക സന്തോഷത്താൽ വസിച്ചാരവിലതും.
 കഴിഞ്ഞു കാലമൊട്ടു ജനകൻ മഹാവൃദ്ധ
 ഞാഴിഞ്ഞു പുത്രൻ തന്നെയേല്പിച്ചുഗൃഹകാര്യം.
 ഗൃഹകൃത്യവും വൃദ്ധയ്ക്കു വാതെ വന്നമൂലം
 സഹസ്ര പുത്രഭാര്യ ചാരിച്ചാളതുസർവ്വം.
 ജനക ജനനിമാർ ഹിതത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
 ദിനവു മന്ദരൈലും നടത്തിവന്നുമോദാൽ.
 ചരിച്ചു ദാസിമാരെ തിരഞ്ഞു പുണ്യരീകൻ
 ഭരിത തരുക്കുട്ടത്തെ നട്ടു വളർത്തിനാൻ.
 ധനമങ്ങുളളതൊക്കെ നശിപ്പിച്ചുതുമൂലം
 മനസി വേദംകൊണ്ടു പുത്രനെ വെരത്തിതു.
 സ്നേഹവും പരസ്പരം കുറഞ്ഞു ദിനന്തോരും,
 മോഹവും മദംകോപ മാദിയാംഗുണമൊക്കെ
 പുത്രകലാരികളും പിരിയാതിരിപ്പായി
 ടെത്രയും വൈരത്തോടും പിരിഞ്ഞുവാണാരവർ.
 വൃദ്ധനാം ദ്വിജൻ ഭിക്ഷയെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നാൽ
 വൃദ്ധതാൻ ചമയ്ക്കേണ മെന്നതും വന്നുചേർന്നു.
 നടപ്പാനില്ലശക്തി താതന്തം ജനനിക്കും
 കൊടുത്താൽ ഭജിച്ചീടും കണ്ണുകൾക്കില്ലകാഴ്ച;

പട്ടിണിപൊണ്ടതന്നെ ചിക്നും കഴിഞ്ഞീടും,
 കിട്ടിയത് ചിലദിനം ഭക്ഷിച്ച മേവുതാനും.
 കാണുന്ന ദുഃഖമെല്ലാം ബാലനെ ഭുഷിച്ചിതു;
 കാണാമാറില്ല നിന്നെപ്പോലൊരുത്തനെയെന്നാർ
 താതനോ വൃദ്ധനോ ജനനീ താനുമേവം
 മേതന്നി നിന്നാക്കാളും കനിവില്ലാത്തതെന്തേ?
 ഏകപുത്രനാം നിന്റെ താതനെ മറക്കാമോ?
 ശോകമങ്ങാറാക്കാളും വന്നുപോകരുതല്ലോ.
 നാകലോകമൊന്നും ഗ്രഹിച്ചു നിനക്കിന്നു
 പകലും രാത്രികൂടിപ്പിയാതിരിക്കാമോ?
 വളർത്ത പട്ടിത്രമാത്ര ജ്ഞാതെ മറന്നാറി
 വളന്ന് മോഹിക്കൊണ്ടു തരുണീവശനായി -
 ഭവിപ്പാൻ മൂലമെന്തു ചെയ്യേണ്ടാപുണ്ഡരീക?
 ഭാവമെന്താണുനിന്റെ തരുണീ വാർത്തയാണോ?
 പലരും പലതേറും പറഞ്ഞുകേട്ടെന്നാലും
 നിലയിലൊരുഭേദ മവന്നു വന്നീലേതും!
 വാല്യം വന്നോരിവർ ഭരിതമെന്നല്ലാതെ
 കൂലതപ മിഥുനീഹ വരുവാനില്ലബന്ധം
 എത്രയും ബോധമുള്ള ബ്രാഹ്മണൻ പുണ്ഡരീകൻ
 വിത്രമെത്രയുമിവ നിങ്ങിനെയായതോർത്താൽ
 പണ്ഡരീ നഗരത്തിൽ വാണിടും ദുഃഖമൊക്കെ
 പുണ്ഡരീകനെ നിനച്ചേററവും വിസ്മയിച്ചാർ.
 വിഷ്ണുതന്നാജ്ഞാപശാൽ ബാലന്റെ ചിത്തമാണു-
 വൈഷ്ണവീശക്തിമെല്ലെ മോഹത്തിലാക്കിവെച്ചു,
 ചലിപ്പിച്ചുതുമൂലം മറന്നു പുണ്ഡരീകൻ
 ഫലിക്കാതിരിക്കുമോ മായതാൻ പരീക്ഷിച്ചാൽ.
 അക്കാലമൊരുദിനം പണ്ഡരീ പുരത്തിങ്ക-
 ലുറുക്കാമ്പു തെളിവുള്ള വിപ്രരങ്ങൊത്തുചേർന്ന്
 സ്പർശമാ പാരായണം ചെയ്യുവാനൊരേടത്തു
 സല്ലഭിച്ചൊരു മുഖ്യ ദുഃഖനെ നിയമിച്ചാർ.

മുറയായ്‌ഭിന്നം പ്രതി നടത്തി വരുകാലം
 നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ദ്വിജന്മാരെല്ലാവരും
 ഓമിനീ സമേതരായ്‌ഭക്ഷിനെയതും നൽകി
 കാമഭം കഥാസാരം ശ്രവിച്ചാരനുഭിന്നം.
 നാരികൾ തന്നെക്കാഞ്ഞിട്ടൊരുനാൾ പുണ്യരീതി
 ചാരുഭാഷിണി ഭാര്യതാനും പോയ്ക്കുടമകേട്ടാൾ.
 തന്നെക്കുടമണനോടൊത്തു പോയ്ക്കുടമകേട്ടാൽ
 തന്നെക്കുടമണനോടൊത്തു പോയ്ക്കുടമകേട്ടാൽ,
 പിരിഞ്ഞു വരുന്നേരം മാനസം ചിന്തചെയ്താൾ
 വരക്കാഞ്ഞിട്ടല്ലെ വരുന്ന നാരിജനം.
 വിധവപോലല്ലയോ വന്നതു ഞാനുമിപ്പോൾ
 വിധിയിതെന്റെ ഭാഗ്യം കീനതുകൊണ്ടല്ലയോ.
 വരനോടാരുമൊന്നും പറഞ്ഞാലേവന്നില്ലാ,
 കരളിലെന്നിൽപ്പോലും വരനു കനിവില്ലാ!
 പോരുന്നനേരമൊക്കെ ക്രോധമാകയാലെത്തും
 ചാരുതു ചെന്നുചെൽവാൻ സമയം കാണുന്നില്ലാ.
 പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിച്ചു വരനെക്കൂട്ടിത്താനും
 നിറഞ്ഞ സഭതന്നിൽ വാണു വായന കേൾപ്പാൻ
 പെരികെ മോഹമിനിക്കരികെ വരനോടും
 ചരിതം കേട്ടുകൊൾകിൽ ഭൂരിതം നാശിച്ചീടും.
 മാനസം പലവിധം ചിന്തിച്ചു മെല്ലെമെല്ലെ
 മാനിനീ മണിച്ചെന്നു ഗൃഹത്തിൽ പ്രവേശിച്ചാൾ.
 ചമച്ച ഭോജ്യങ്ങളും കൊടുത്തി വെച്ചുലീലം
 നമിച്ചു രമാകാന്തനാകിയ വിജ്ഞാതനെ,
 പതിക്കു നല്ലബുദ്ധി യുദ്ധവാക്യവാനായി
 സതിതന്മനംനൊന്നു ഭജിച്ചു കേണുവാനാൾ.
 സതിയാമവർതന്റെ മാനസം താപംകൊണ്ടി
 ട്തിയായ്‌സത്തോഷിച്ചു വാരിജനാഭൻ താനും,
 പുണ്യരീകരം വന്നു നിത്യകർമ്മവും ചെയ്തു
 പണ്ഡിതനായോരവൻ ഭക്ഷണം ചെയ്തുമോദാൽ

ഭാമിനീരാസമല്ല മശിച്ചു വന്നുവേഗം,
 കോമളാംഗിയാമവരം ചാരത്തു ചെന്നു നിന്നാൾ.
 പുണ്യരീകണഭാവം തെളിഞ്ഞു കണ്ടുതനപി
 പുണ്യരീകാക്ഷൻ തന്നെ ചിത്തത്തിൽ നിരൂപിച്ചു.
 പുരിയിലനുഗ്രഹം വൃത്താന്തമാദിയായി
 വരനോടോരോന്നേവം പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൾ.
 ഭർത്താവേ! നാഥ! മമ വാത്സല്യം കേൾക്കേണ്ടവൻ.
 ഓത്തുചൊല്ലേണമെന്നിൽ കാരണ്യമുണ്ടെന്നാകിൽ.
 നമ്മുടെ പുണ്യരിയാം പുരിയിലെത്രനാളായ്
 സന്മഹീ ദേവന്മാർക്കു നന്മകൾവരുവാനായ്,
 എല്ലാരു ഓത്തുചേർന്നു നല്ലൊരു പുരാണത്തെ
 കല്പനാം ഭൂസുരൻതാൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കുന്നു.
 നാരിമാരെല്ലാവരും വരന്മാരോടുകൂടി
 വരുന്നു ദിനന്തോരം കേൾക്കുന്നു കഥാസാരം,
 ഇന്നലെ യടുത്തില്ലത്തമ്മമാരോടും കൂടി
 ധന്യനാം ഭർത്താവേ! ഞാൻ കുറച്ചു ചെന്നുകേട്ടേൻ
 കേൾക്കുവാനാശപാദ മതിനാൽ പോകുന്നാമെ
 നക്കല നാരിമണി പറഞ്ഞു ബോധിച്ചപ്പോൾ
 ചൊല്ലിനാൻ പുണ്യരീകൻ നാരിമാർമണേ! കേൾക്ക
 നല്ലൊരു പുരാണെന്നാം കേൾക്കുകിൽനല്ലതല്ലോ.
 വിധിയും നിഷേധവും ചൊല്ലീടുമതിലുള്ള
 വിധിപോൽ നടക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിവരാ.
 അറിഞ്ഞു നടക്കാഞ്ഞാൽ പെരികെ ദോഷമുണ്ടാം
 പറഞ്ഞുകേട്ടുവെന്നാലങ്ങിനെ നടക്കേണം.
 ഗൃഹത്തിലുള്ളവേല കെടുത്തുപോയിടേണം
 അഹസ്സുകഴിക്കുവാൻ നമുക്കുതൊഴിൽവേണം.
 നിയമവിധിപോലെ നടന്നുകൊൾവാനുള്ളിൽ
 ഭയത്തിന്നതുതന്നെ കാരണമെന്നുവരും.
 അതിനാലതുകേൾപ്പാൻ ഞാൻ വരികില്ലബാലേ!
 മതിയിലോത്തുനിയ്യം കൊതികളടക്കുക

ഇനിക്കുകൊതിപാര മതിനാൽ ഭവാൻതാനും
 ഇനിക്കു കേൾപ്പിപ്പാനായ്ക്കിടതേപോരും.
 തനിയെചെന്നുഞാനും കേൾപ്പതു യുക്തമല്ലാ
 വിനയമുള്ളഭവാനരികെ മരുവേണം,
 വരികപോകനാമെന്നവളും തുനികയാൽ,
 വരനാം പുണ്യരീകൻ തുടൻയാത്രമെല്ലെ.
 ഭൂസുരവരരൊക്കെ നിറഞ്ഞ സഭയിങ്കൽ
 വസുധാസുരശ്രേഷ്ഠൻ പുണ്യരീകനുംചെന്നാൻ;
 പുജിച്ചുവിനായകൻ തന്നെയും പെന്തരാണികൻ
 തേജസ്വി വിപ്രവർച്ചൻ കഥകളാരംഭിച്ചു,
 മംഗളാചരണവും വായിച്ചുബോധിപ്പിച്ചു;
 മംഗളം മഹാസഭ തന്നിലങ്ങുതഭവിച്ചു
 ജഗത്തിന്നുൽപ്പത്തിക്കു കാരണമായിടുന്ന
 ജഗച്ഛക്തിയും ശക്തനിവരെ ബോധിപ്പിച്ചു
 ത്രിഗുണാത്മികയാകും ശക്തിതൻഗുണംകൊണ്ടു
 ത്രൈലോക്യസൃഷ്ടികായ് മുരച്ചാൻവഴിപോലെ.
 മുന്തികൾമുവുക്കുള്ള താരതമ്യവുമൊല്ലി,
 കർത്താക്കളവുക്കുള്ള കൃത്യവുമുരച്ചിതു.
 ജനകാരണമാകും കർമ്മത്തെപിരിച്ചേവം
 നിമ്ബലൻവിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ.
 ദമ്പതിമാരേ! കേൾപ്പി നത്യന്തസാരമിടം
 ദാമ്പത്യം പാലിക്കുവാനീശൻതാൻ രണ്ടാശ്ശേവി,
 തന്നുടെ കായമൊന്നു കൊണ്ടുതാൻ രണ്ടായതി
 ലൊന്നുപോൽ ശക്തനന്യ ഭാഗമായതുശക്തി.
 ദമ്പതീ ധർമ്മത്തോടും വസിച്ഛോരിവരാലെ
 ദാമ്പത്യം ത്രൈലോക്യത്തിൽ മുറകളറിഞ്ഞാലും
 സതിധർമ്മത്തെ തെളിയിച്ചിതാശ്ശുക്തിയെന്നു
 മതിയിൽ ബോധം നാരിമാർക്കുവന്നീടുവാനായ്
 ശക്തനാ മീശൻ കാട്ടിയാശ്രമ ധർമ്മത്തെയും
 ഭക്തിയാൽ മുക്തിമാഗ്നം പുരുഷക്കായിക്കൊണ്ടു

അർന്നാദീശപരനാ മീശനും ശക്തിതാനും
 വർദ്ധിച്ചു വരുമാൻ പ്രപഞ്ച രീതിയൊക്കെ
 പരത്തിക്കാട്ടിയോരു മുറയാൽ വന്നലോകം
 പരക്കെ കർമ്മഭേദാൽവന്നൊരു താരതമ്യം
 കൊണ്ടുപോന്നുപാപ ഭേദത്താൽ ജന്മഭേദം
 ലിംഗലായുതന്ന ഭേദവും പറഞ്ഞീടാം.
 കർമ്മങ്ങൾ രണ്ടും പ്രാണി വർഗ്ഗങ്ങൾ ചെയ്തതെല്ലാം -
 കർമ്മവും മാനസികം കായികം വാചികമായ്,
 ത്രിവിധ കരണത്താൽ ചെയ്യുന്നു സകലവും
 ഭൂവനേ പ്രാണിവർഗ്ഗം കർമ്മഭേദങ്ങൾപോലെ
 വരുന്നു ജന്മഭേദം സ്ഥാപരജംഗമാദി
 വരുന്നകർമ്മഭേദ മായതും കേട്ടുകൊൾവിൻ
 കായികമായകർമ്മം കൊണ്ടുപോ സ്ഥാപരത്വം
 ന്യായമായ് വന്നുചേര മെന്നതു ധരിച്ചാലും.
 വാചികമായ കർമ്മഭേദത്താൽ ജന്തുക്കൾക്കു
 വചിക്കാം പക്ഷിമൃഗ ജന്മങ്ങളുണ്ടാകുന്നു
 വരുന്നു മാനസിക കർമ്മത്തിൻ ഭേദന്യോലെ
 തത്തന്നു ഭേദാംശവും ബ്രാഹ്മണ ചണ്ഡാലാദി
 ഭേദമാം ജന്മമോരോന്നോരോരോ കർമ്മഭേദാൽ.
 വേദിയപ്രവരരേ കേട്ടാലും ചൊല്ലീടുവൻ,
 കർമ്മങ്ങളേറെച്ചെയ്ത കൂട്ടിയ സഞ്ചിതത്തെ
 കർമ്മികളല്ലാലുമായ് ഭജിച്ചുവാഴും മദ്ധ്യേ
 പിന്നേയും ജന്മബീജ മധികം നേടുകയാൽ
 മുന്നേതിലേറെയായിത്തീരുന്നു സഞ്ചിതവും
 ആകയാൽ ജന്മനാശം വരുത്തിക്കൊള്ളുവാനാ
 യകമേ ഭക്തിയോടും ജ്ഞാനത്തെ വളർത്തണം.
 ജ്ഞാനാഗ്നികൊണ്ടല്ലാതെ സഞ്ചിതം നശിച്ചീടാ
 ജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻ ഭക്തിവൈരാഗ്യമിവരണ്ടും
 കാരണമെന്നതോത്തു നിഷിദ്ധകർമ്മങ്ങളെ
 ഓരവേസന്തുജിച്ചു വൈരാഗ്യവൃത്തിയോടും

വിധിച്ചുകമ്ചെയ്തു ഭക്തിയോടനുദിനം
 ബോധിച്ചജ്ഞാനിയായി വസിച്ചുകൊള്ളുകെന്നും.
 ആശ്രമം നാലുമിഷ്ടംപോലവേ ഭീക്ഷിച്ചീടാ
 മാശ്രമമേതെന്നാലും ജ്ഞാനത്തെവളർത്തണം
 മുകുതിയെസാധിച്ചീടാ മെല്ലാക്കുമൊന്നുപോലെ
 ഭക്തിയോടെല്ലാവർക്കും സ്വാശ്രമവസിച്ചീടാം.
 ഭക്തനാമുകതികാമൻ തനിക്കുപുരുഷാത്മം
 ശക്തനാ മീശൻ നൽകും സംശയം വേണ്ടാകേൾപ്പിൻ
 ഈശനും ദേശികനും താതനും ജനനിയും
 ആശയം തന്നിലോപ്പിൻ ഭേദമില്ലെന്നുനിത്യം
 ഈശൻതന്നതളിനാലുണ്ടായിതി പ്രപഞ്ച
 മീശൻതാ നിപ്രപഞ്ചം രക്ഷിച്ചു കാത്തീടുന്നു
 ഈശന്റെ ലീലയല്ലാതില്ലൊന്നും പ്രപഞ്ചത്തി
 ലീശനില്ലാതെവന്നാൽ ചൈതന്യ മില്ലതെല്ലാം.
 ഈശൻതാൻ സർവ്വസാക്ഷി താൻതന്നെ കാരണവും
 ഈശനല്ലാതെകാഴ്ചും മറെറാന്നും കാണാനില്ല.
 ആകയാൽ ദേശികനും മീശനും ഭേദമില്ല
 വ്യാകുലം തീരുംവണ്ണം ബാലകനായകാലം
 ബോധമങ്ങുണ്ടാക്കുവാൻ വിദ്യകൾ പഠിപ്പിച്ചു
 ബോധിപ്പിച്ചൊരുഗുരു വീശനെന്റച്ഛാലും.
 ജനനീജനകന്മാരുണ്ടാക നിമിത്തമായ്
 ജനിച്ചു വളർന്നു നാമെല്ലാമതിനാലെ,
 ജനിച്ചു കാലംമുതൽ വളർത്താരവരത്രെ
 നിനയ്ക്കിലീശനെന്നു നിത്യവും ബോധിക്കേണം.
 നിനയ്ക്കി ലീശൻസർവ്വ ലോകപാലനകർത്താ
 തനിയ്ക്കു ഭേദമൊട്ടു മൊന്നിലുംവരുന്നില്ലാ.
 പിതൃമാതാക്കളോർത്താ ലീശനു മേലെചൊല്ലാം
 സുതനെപ്പാലിപ്പതിൽ കാരുണ്യമുള്ളൊരത്രെ.
 ഇതിലും പ്രധാനമായ്ക്കുരുതീടുകവേണം
 മതിയിൽ മാതാവിനെപ്പറയാം കേട്ടുകൊൾവിൻ.

ഗർഭത്തിലെല്ലാജന്തു വഗ്ഗവും ഭരിക്കുന്നി
 തർക്കമാരെയെന്നു ചിന്തചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ,
 അങ്ങിനെയല്ലാ നരജന്മത്തിൽ വിശേഷമു
 ണ്ടംഗനമാർക്കുദുഃഖം മൃഗങ്ങൾ പോലെയല്ലാ.
 ജന്തുക്കൾക്കെല്ലാം പാർക്കി ലോത്തറിയുന്നബുദ്ധി
 യന്തരെ തെല്ലുപോലുമില്ലെന്നു നിസ്സംശയം.
 മാനുഷ ജനികൾക്കു ബുദ്ധിക്കു വിശേഷവും,
 മാനസ ദുഃഖങ്ങളും ജ്ഞാനവു മേററുമുണ്ടാം.
 അതിനാൽ ദുഃഖമേററ മനുഭൂതങ്ങളാകും
 മതിയിലോത്തുന്നനായ്ക്കാലിപ്പതതും ദുഃഖം
 ഓത്തുകൊള്ളവിൻ പുത്രന്മാനനം ചെയ്യുവാനാ
 യെത്രയും കഷ്ടപ്പെട്ട പിതൃമാതാക്കൾ തമ്മെ
 പാലനം ചെയ്യാതുള്ള ഭുഷാരം നരന്മാരിൽ
 പാലനപരനീശൻ കൃപയുണ്ടാകയില്ലാ.
 ബുദ്ധിമാനായ നരനീശാദി നാൽവരേയും
 ശുദ്ധനായ് ഭേദമെന്യേ പുജിച്ചുകൊൾകവേണം.
 പരസ്പരീരതിതന്നെ യകറ്റി ക്ഷമകൊണ്ടു
 ധരിത്രീസമയായ തരുണി തന്നെവേട്ട,
 ഗൃഹസ്ഥാശ്രമസ്ഥനായേക പത്നിയുമായി
 ഗൃഹസ്ഥൻ പ്രതനിഷ്ഠാ തല്പരനായിനിത്യം
 ഗുരുവും താതമാതു ദൈവമിന്നാൽവരേയും
 പെരികെ ഭക്തിയോടും പുജിച്ചു വസിക്കേണം.
 നാരിയും വരഗേഹേ താതമാതാക്കളേയും
 കാരുണ്യമോടുപിന്നെ പതിയെ ശുശ്രൂഷിച്ചും
 സതിതൻ ധർമ്മത്തിനു പിഴവു വരുത്താതെ
 മതിയിൽ ബോധത്തോടും വസിച്ചീടുകവേണം.
 സതിയാം സാവിത്രി തൻപതിയെപ്പാലിപ്പാനായ്
 മതിയിലോർത്തുകല്പിച്ചീടീനോ രഗ്നിതന്നിൽ
 കാലനെയരിക്കുവാൻ ദുഃഖമായ് ഭാവിച്ചതും
 കാലന്തൃക്കയക്കാതെ വരനെപ്പാലിച്ചതും.

വരനിലവരംകുള്ള വാത്സല്യമതുമെല്ലാം
 സരസം ഭൂസുരേന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചിതു.
 പില്ലാടങ്ങനസ്യ തന്നുടെ ചരിത്രവും,
 ചൊല്ലൊണ്ടു മരുന്ധതി തന്നുടെ ചരിതവും,
 സതിയാം പത്മാവതി തന്നുടെ ചരിതവും,
 ശ്രുതികൾ തെളിയുമാരച്ച ഭൂമിദേവൻ,
 നാരിമാരനസ്യ പോലവെ ഭവിക്കേണം,
 ചാരിത്രം വേണ്ടുവണ്ണം രക്ഷിച്ചീടുകവേണം;
 പറഞ്ഞു പിന്നെ പുത്രന്മാരുടെ ധർമ്മമൊക്കെ
 നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ധരണീസുരന്മാരെ!
 ധരിപ്പിൻ, പണ്ടു താതൻ തന്നുടെ വാർത്തക്കായി
 ധരണീ ദേവനാകും പരശുരാമൻ, തന്റെ
 മാതാവുതന്നെ ഹനിച്ചീലയോ പിതൃവാക്യം
 ചേതസ്സിലോത്തുന്നന്നായ്ക്കലിച്ചീടുകവേണം
 ശ്രീരാമൻ താതവാക്യം രക്ഷിപ്പാൻ സീതയോടും
 ചരിച്ചാൻ പതിന്നാലു വത്സരം വനാന്തരെ
 ഗരുഡൻ പണ്ടു മാതൃവാക്യത്തെരക്ഷിപ്പാനായ്
 സുരരെച്ചെന്നു വെന്നു കൊണ്ടുവന്നമൃതവും
 കൊടുത്തു, മാതൃവാക്യം രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും,
 മിടുക്കരായിട്ടു പാണ്ഡവരഞ്ജുപേരും,
 അഞ്ചാതെ മാതൃവാക്യം രക്ഷിച്ചുകൊൾവാനായി
 പാണ്ഡാലിതന്നവേട്ടു കൊണ്ടീലെകേട്ടുകൊൾവിൻ
 മാതാവാംകുന്തിചൊന്ന വാർത്തയെ രക്ഷിപ്പാനായ്
 വാതനന്ദനനേക ചക്രയിൽ ചെയ്തവൃത്തം
 ആദിയായുള്ളകഥ പലതും ചൊല്ലിക്കേട്ടു,
 വേദിയവരരെക്കെ യാനന്ദാസ്തിയിൽ മുങ്ങി?
 പിന്നെയാ ഭഗീരഥൻ ചെയ്തോരു തപോബലാൽ
 സന്നമാജ്ഞ സഗരാദികൾ പാപമൊക്കെ.
 ഗംഗയും ഭൂമിതന്നിലൊഴുകി വന്നവാരം
 ഗംഗാ കാമുകൻ തന്റെ മാഹാത്മ്യമഖിലവും,

കാശിയിലൊഴുകുന്ന ഗംഗതൻ വിശേഷവും,
 കാശീശനാകുമീശൻ തൻ ക്ഷേത്രവിശേഷവും,
 ഗംഗയിൻ മാഹാത്മ്യവും സ്നാനത്തിൻ ഫലങ്ങളും,
 ഗംഗയാമന്നപൂണ്ണ തന്നുടെ മഹിമയും,
 മുതക്കിപ്പിടുന്ന കഥ യോരോന്നിൻ സാരമൊക്കെ
 യുരച്ചുഭൂമീദേവൻ കഥയും നിർത്തിവെച്ചാൻ.
 പിരിഞ്ഞു ജനമെല്ലാം നടന്നു ഗൃഹത്തോരം
 വിരിഞ്ഞു പുണ്യരീക മാനസസരോജവും
 പറഞ്ഞു പത്നിയോടു വിളിച്ചു പുണ്യരീകൻ.
 നിറഞ്ഞു, പേദത്തോടും ഭാമിനീമണേ! കേൾക്കേ,
 നിന്നുടെ വാക്കുകേട്ടു വന്നോരുമുലമായി
 ധന്വേ! ഞാൻപെരൊന്നിൻചൊന്നവയൊക്കെകേട്ടേൻ
 ഇന്നുനാംപോകവേണം ഗംഗയിൽ സ്നാനംചെയ്യാൻ,
 അന്നപൂണ്ണയച്ചെന്നു ദർശനം ചെയ്തീടേണം.
 കാശിയിൽ വാഴുമീശൻ കാരുണ്യക്കടലായ
 വിശ്വനാഥൻ തൻ പാദസേവയെ ചെയ്തീടണം.
 വൈകരതിനിയൊട്ടും താമസിക്കേണ്ടാബാലെ
 വൈകുണ്ഠൻ തുണക്കുന്നു പറഞ്ഞു പുണ്യരീകൻ
 നദിയിൽ ചെന്നുവേഗം കുളിച്ചു നിത്യകർമ്മം
 മുദിതൻ മുറുപോലെ നിവൃഹിച്ചുനന്തരം.
 തന്നുടെ ഭരിതങ്ങളോരോന്നായ് നിരൂപിച്ചു
 ചെന്നവൻ പരമീശൻ തന്നെയും ചിത്തമേന്തി
 പത്നിയും താനുമായിക്കാശിക്കുപോകുന്നേരം,
 ഭഗവാനുസ്മായിതതാതരം ജനനിയും.
 കൂടവേപുറപ്പെട്ടു നാൽപ്പതും കൂടിച്ചേർന്നു
 കാടുകൾ നദികളും കടന്നുകടന്നുപോയ്,
 വാടിന മനസ്സോടും കേടകന്നീടുവാനായ്
 തേടിനാൻ പുണ്യരീകൻ ശ്രീകാശീക്ഷേത്രദേശം.
 ചെന്നുടൻ ഗംഗാതീരം തന്നുടെ നികടത്തി-
 ലുന്നത. തപോധനൻ കക്കടന്നുപോരാൻ.

മാമുനിവാഴുന്നോരു പണ്ണുശാലയിൽ ജന-
 മാമോദാൽ പൊയീടുന്നിതസംഖ്യം ദ്വിജന്മാരും.
 പുണ്ഡരീകനുംനോക്കി വിസ്തൃയമെന്തെന്നോത്തു.
 പണ്ണുശാലക്കുപോയി വരുന്ന ജനത്തോടു,
 എന്തുവാൻ വിശേഷമിങ്ങാരുപോൽ വസിക്കുന്ന
 തെന്തിനായ്കൊണ്ടു ജനമിങ്ങിനെ പോകുന്നതും?
 ചൊല്ലുവിൻ ദ്വിജന്മാരേ! ഞാനൊട്ടുബോധിക്കട്ടെ,
 നില്പുനില്പുനാലൊല്ലി പിന്നാലെപോകുന്നേരും,
 പറഞ്ഞാർ ചിലർ കാശിക്കുരൂത്തിൽ വരുംജനം
 അറിഞ്ഞു കൊൾക ഭവാൻ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചീടാ,
 സമസ്തദുരിതൈഃ നാശിനിയാകുംഗംഗ
 സാമ്യമില്ലാതെപുണ്യ സാധിനീ തന്നിൽ സ്നാനം
 കഴിഞ്ഞു വരുംജനം കക്കടാശ്രമമേചെന്നു
 തൊഴുതു വിശ്വനാഥൻ തന്നുടെ സവിധപോയ്
 ദർശനം കഴിപ്പതു വഴക്കു മായാലേ
 ദർശനം ചെയ്തതങ്ങൾ പോരുന്നു ദ്വിജവര
 എന്നെല്ലാവുത്താന്തവു മറിഞ്ഞു പുണ്ഡരീകൻ
 ചെന്നതൻ പിതൃമാതൃ ഭാമിനീജനത്തോടും
 ചെന്നടൻ സ്നാനചെയ്തു വേഗത്തിൽ നടകൊണ്ടു
 പിന്നാലെ മെല്ലെമെല്ലെ വന്നിതുമാരുള്ളവർ
 കക്കടാശ്രമത്തിങ്കൽ കടന്നു ചെല്ലുന്നേരം
 സല്ലലനാരിമാരായഞ്ചുപേരൊരുമിച്ചു
 ആശ്രമശുദ്ധിക്കായിട്ടടിച്ചു തളിപ്പതും
 ആശ്രമവേളംകോരി പുത്തോട്ടം നന്നപ്പതും
 ചിലർ പുജയ്ക്കുവേണ്ടും പുഷ്പങ്ങളുറപ്പതും
 പലതും ധൂതിയോടെ ചെയ്തതും കണ്ടോതിനാൻ
 മൈക്കണ്ണിമാരാം നിങ്ങളാരാണൊ തനപിമാരെ
 കക്കടാശ്രമത്തിങ്കൽ വേലക്കാരാണൊനിങ്ങൾ
 വേലക്കാരെന്നതോപ്പാൻ കാരണമില്ലതെല്ലം
 ബാലികമാരേക്കണ്ടാൽ കെരളുകമുണ്ടുപാരം

പാണികാണുമ്പോൾ ചാരു സാരസം തോരമണ്ടും
വേണികൾ നല്ലഭംഗി കാലടിയോളംമുറും
നീണ്ടടനിരുണ്ടേറെ ചുരുണ്ടവിലസുന്നു
വണ്ടുകൾ നിറംകണ്ടാൽ മണ്ടാതെകഴിവില്ലാ
പുണ്ണചന്ദ്രനെ വെല്ലും മുഖവും നെറ്റികണ്ടാൽ
നിണ്ണയമിളംപറച്ചുവരും നാണമുണ്ടാം
ചില്ലികൾ മുല്ലബാണൻ വില്ലിനെക്കാളും രമ്യം
പല്ലകൾമുല്ലമൊട്ടിനല്ലലങ്ങുളവാക്കും
അധരോഷ്ടങ്ങൾരണ്ടും തൊണ്ടിക്കും നാണമേകും
മധുരഗാനംകേട്ടാൽ കയിലിന്നഞ്ചലുണ്ടാം
തങ്കത്തിന്നങ്കമേകും ഗണ്ഡവും കാണുന്നാകിൽ
ശങ്കിച്ച ജലധിയിലൊളിക്കും ചന്ദ്രബിംബം
തിലത്തിൻ കസുമങ്ങൾ നാസികാഭയംകണ്ടാൽ
നിലത്തുനോക്കിത്തുങ്ങി മുഖവും താഴ്ന്നില്ല
കണ്ണങ്ങൾതന്നിൽ മിന്നും രത്നാഭകൊണ്ടുഗണ്ഡം
നിണ്ണയം ഭൂപ്പണമാണെന്നു ശങ്കിച്ചുകൊള്ളും
കണ്ണുകൾ കാണുന്നാകിൽ സാരസപുഷ്പമേ
നിണ്ണയ മണ്ണസികലുതിന്നങ്ങൊളിച്ചീടും
കണ്ണികാണുന്നേരം നാണിച്ചിട്ടേണജാലം
കണ്ണുകൾ മൂടിയോടിക്കാനൊയൊളിയേണം
കഴുത്തു കാഷമൂലം വെറുത്തുകുമകങ്ങൾ
പഴുത്തുകഴുത്തോളം മുറിഞ്ഞുനില്ക്കുമാറായ്
പാണികൾരണ്ടുംകാമ പാശമാണെന്നുതോന്നും
നാണിക്കും കിസലയം കൈത്തലം കാണുന്നാകിൽ
വിരൽകൾതന്നിലുള്ള മോതിരനിരയൊക്കെ
കരങ്ങൾ വിട്ടുനേരെ പറന്നുപോകുമിപ്പോ
ഹസ്തങ്ങൾ വലയങ്ങളുണിഞ്ഞു കിലുങ്ങുന്നു
മസ്തകമുടയ്ക്കുമെന്നോത്തു മാറണം പേടി
വക്ഷസ്സുകളെകൊൾവാ നക്ഷികൾപോരാത്തതിന്ദ്രൻ
വൃക്ഷന്റെ കണ്ണിലൊന്നു ചോദിച്ചുവാങ്ങിടേണം

വടക്കുപാശ്ചാത്യക്കാർക്കി ലക്ഷണം അഭിമാനം
 പ്രകാശം സഹിയാണു മറ്റും വെടിയിടാൻ
 ഉദമതിനോടങ്ങാലില ശരിയാണു
 നാദോൽ ചിലർ ചൊല്ലാലാലില വിശ്വസന
 കഥകളെങ്ങോടങ്ങിത്തുരാമനാജി
 അചലമെന്നപോലെ യടങ്ങു നില്ക്കുകൊണ്ടു
 കൃഷ്ണഭായിമെല്ലെക്കെന്ന നടുവു
 കരാപോലുള്ളതുപം ധരിച്ചിട്ടുതൊരിൻ
 നടുവിൽ കൂടിപ്പോടിമെല്ലെന്നവർ മാറോട്ടു
 കൊടുമകേൾപ്പിക്കുവാൻ പോക്കു ചെന്നുതോന്നും
 ഉദമതിലുള്ള തിരകൾ കാണുന്നാൾ
 മദന പുരികുള്ള സോപാനമെന്നുതോന്നും
 വടിവിലുള്ളലോമരാജികളേകദേശം
 മുടിയങ്ങുത്തോരു വസ്ത്ര മെത്രയ്ക്കും
 കടിയും ജാലനവും മുടിയങ്ങുക്കൊമ്പ്
 വടിവുചൊല്ലിപ്പാൻ പഴികളില്ലാത്താൽ
 തുടകൾ രണ്ടോട്ടു സദാശാമനംകണ്ടു
 വടിവു കാലടികൾ വിരവിൽ നോക്കിനന്നായ്
 പാദതണ്ടുകൾകണ്ടു സന്ദ്രമം പുണ്ടുപാരം
 പാരിടം നടുങ്ങുമാറച്ചത്തിൽ കിലുങ്ങുന്നു
 രക്തവർണ്ണങ്ങളോടും കൂടേവ വിളങ്ങുന്ന
 രക്തപകജള സന്നിഭ പാദങ്ങളെ
 ധരിച്ചോരിവരാമെന്നറിവാൻ പുണ്യദീക്ഷൻ
 തിരിച്ചു വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു തുടങ്ങിനാൻ
 സുന്ദരിമാരും നിങ്ങളാണെന്നു ധരിക്കുവാൻ
 കന്യകമാരേനിക്കൾ ചൊല്ലവിൻ പരമാർത്ഥം
 അഹല്യാ ദ്രൗപദിയും താരയും സീതതാനും
 മഹിമയേരും മണ്ഡാദരിയും കൂടിച്ചേർന്നു
 അഞ്ചുപൈതൃകമിച്ചു വന്നവരാണോചൊൽവിൻ
 സഞ്ചകത്തുള്ളശങ്ക തീരുമാനമെല്ലിൻ

അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിലും ത്രീലോകി ഭാഗങ്ങളിലും
ചൊല്ലുള്ള ആഗ്രഹം ഭാഗ്യവശംകൂടി
തൃക്കാശിയിലേക്കുതന്നെ വന്നുവരാണോ ചൊൽവിൻ
രോമംകൊണ്ടുവന്നു തന്നെത്തന്നിരിക്കും.
അല്ലെങ്കിൽഭാഗ്യവശം വ്യാപ്തികളാണിതും
ചൊല്ലാത്തതാണിത് അനന്തരമായി
അങ്ങനെയൊക്കെയും വന്നുവരാണോ ചൊൽവിൻ
വന്നുവരാതെതന്നെ ചൊല്ലാവിൻ പാമോത്ത്.
ഇവയൊക്കെയൊക്കെയുംകൂടിതന്നെയും
കൊണ്ടുവന്നുവരാതെവെന്ന് കേൾക്കുകതീർത്തുവെന്ന്.
നമ്മുടെ കൈകളിലും വെള്ളംതന്നെ ശുദ്ധ
കമ്മണ്ഡലമായിട്ടു കേൾക്കുകതീർത്തുവെന്ന്
വന്നിട്ടുള്ളവയെല്ലാംതന്നെയുംവന്നുവെന്ന്.
ലോകം ഭാഗ്യവശം വെള്ളംതന്നെയും
വെള്ളം തന്നെയും ചൊല്ലുകിട്ടുന്നവന്നോ-
ലോകം തീർത്തിട്ടുവെന്ന് ഭാഗ്യവശംതന്നെയും.
ചൊല്ലാവിൻ പാമോത്ത് ബാലികമാരെ നിങ്ങൾ
വെള്ളംതന്നെയും വെള്ളം വെള്ളംതന്നെയും
ചൊല്ലിയപോലെ തന്നെയും ഭാഗ്യവശം വെള്ളംതന്നെയും
മല്ലെങ്കിലോവെള്ളം ചൊല്ലാവിൻ വെള്ളംതന്നെയും.
ഇത്തരം പുണ്യരീതികൾ വെള്ളം ചൊല്ലിയപോലെ-
മല്ലെങ്കിലോവെള്ളം ചൊല്ലാവിൻ വെള്ളംതന്നെയും.
നിന്നെത്തന്നെയും മറ്റൊരു നിന്നെത്തന്നെയും-
പാമോത്ത് പുണ്യരീതികൾ വെള്ളംതന്നെയും
പെരികെ വെള്ളംതന്നെയും വെള്ളംതന്നെയും
തിരിച്ചു വെള്ളംതന്നെയും വെള്ളംതന്നെയും!
പുണ്യരീതികൾ വെള്ളംതന്നെയും വെള്ളംതന്നെയും
പുണ്യരീതികൾ വെള്ളംതന്നെയും വെള്ളംതന്നെയും.
പിതൃമാതാക്കൾ തന്നെ പെരികെ വെള്ളംതന്നെയും
സതിമാർ തന്നെയും വെള്ളംതന്നെയും വെള്ളംതന്നെയും;

നിന്നുടെ ചിത്രങ്ങളിലിങ്ങൊരാൾ പോക പോ-
യ നിധിപാദാലീകം നില്ക്കൊരു പോകപോക.
താതാലം ജനനിക്കും ഭോജനം നല്ലാത്തു
പാതക പുണ്യരീക ബ്രഹ്മണ മുരളിപ്പാക.
താതാലാക്കൽതമ്മെ പുജചെയ്യാതെ മുട്ട
കാതലിങ്ങകലത്തു നീങ്ങിനാഴകുഭാഷ.
വേധാവുമെയ്ക്കു കറുത്തുപോ നിന്നെഭയവം-
ബോധിക്കാതെതന്നിപ്പ വേഷത്തിൽ സൂഷ്മിച്ചും
വേലിയകലത്തിൽ നീയെന്തിനപിറന്നിട്ടു,
വേദപാതായണം നീയെന്തിന ചെയ്തചൊൽക?
മാനഷജന്മികൾക്കു വിധിച്ച പിതൃപുരു,
മാനഷാധമ, നീയ്യും വെടിഞ്ഞ മുഗ്ദ്ധപ്പെട്ട്
എന്തിനന്തിനക്കൊടാ? ഭാമിനി ചൊൽകചൊൽക
സന്ദതി നിർത്തുണ്ടായുന്നാകിൽ ഫലമുണ്ടോ?
മുഗ്ദ്ധതാക്കൊത്തനിന്റെ മുഖത്തെ കാട്ടിടേണ്ട
ഗന്ധയ്യമന്തുവി നീയ്യേകിലെ പോകപോക,
കാൽപ്പാലം കേന്ദ്രത്തിന്റെ മാനാശ്വം ചൊല്ലാവല്ല
നാശവന്നീകുന്തിന്റെ പാശസ്തർന്നമെയ്ക്കാൽ.
പിതൃക്കൾ ഗതിക്കായി വരുത്തി ഭഗീരഥൻ
ഗതിയ്ക്കു ചെലക്കാഴ്ച പാഴ്ക്കി ഗംഗതന്ന,
പിതൃഭോഹിധാം നിന്റെ കളിക്കു ലോഹ്യമല്ലാ
മുതിന്നു നില്ക്കുവേണ്ടാ ഗമിക്ക വല്ലേടത്തും.
ഇങ്ങിനെ കന്യകുമാർ പാഞ്ഞു കേൾക്കുമുലം
തിങ്ങിന വേദത്തോടും തൊഴുതു ചൊല്ലീടിനാൻ
കാഞ്ഞു കാഞ്ഞൊല്ലാ ചൊൽവതു ധന്യമാരെ
കാത്തു മേന്മയുള്ള തന്തന്നീ രത്നങ്ങളെ
വേലകൾ തീരുവോളം ഞാനത്ര വസിക്കുവാൻ
നീലക്കാർവേണിമാരെ സമ്മതം നൽകീടാമൊ
കാഞ്ഞു പുണ്യരീകൻ തൊഴുതങ്ങപേക്ഷിച്ചാൻ
മറഞ്ഞു നിന്നവേല ശിശുവാവർകളും;

ഭൂതലങ്ങളാലിട്ടുവാൻ വെള്ളം പലഹാരം
 കഴിക്കുകയും ചെയ്യാനായിത്തീർന്നുതെല്ലാം -
 പൂരിയിൽ ചെയ്തതെല്ലാ ധരിച്ചു പുണ്യശീകൻ,
 സതിമാരോടുകൂടിയൊന്നിച്ച് ചോദ്യം ചെയ്താൻ
 സതിമാരായ നന്ദിമാരേറ്റും കോപത്തോടെ,
 മതിയിലോത്തുചെന്നാൽ തന്നെ പുണ്യശീകാ
 സതിയാം നിന്റെ പത്നി ചൊല്ലിയ വാർത്തകേട്ടു
 കൊതിയെന്നിയെ നീയും പുണ്യശീ പുരിയിൽ
 പിജഡംകളങ്ങളോത്തു പടിക്കും പൂർണ്ണത്തെ
 പിജഡംകളാകേട്ടു കാരണം കൊണ്ടുവീഴും
 ഞങ്ങളെക്കണ്ടുകൊണ്ടാൻ സമാധാനം വന്നതോർത്താ -
 ലങ്ങളെക്കണ്ടുകൊണ്ടാൻ പൂർണ്ണത്തെക്കണ്ടുകൊണ്ടാ -
 ന്നാവാൻ പൂർണ്ണ ഭൂമിയിൽ മാനുഷമാ -
 ത്താവാൻ കർമ്മമാകും നീകാവാൻതന്നെ
 പൂർണ്ണത്തെ പൂർണ്ണ പാപലോകംതന്നെ ചെയ്യുവാനായ്
 വന്നു ശ്രീ വിശ്വനാഥ സ്വാമിതന്നെതന്നിൽ
 ക്ഷമ നൽകണം ചെയ്യുകയും ഞങ്ങൾ
 വരിയെ കണ്ടുകൊണ്ടു, ചൊല്ലിടാം പരമാത്മം.
 ഭൂതലം നിന്റെ കാലിന്നടിയിൽ വെള്ളം കൊണ്ടു
 കഴിമിന്നുചിയാക്കുന്നതു മൂലംതന്നെ,
 പേടിപ്പാനവകാശമുണ്ടാക്കി യതിനേക്കാൾ
 പേടിക്കാണെന്നൊന്നു വന്നതും കേട്ടുകൊൾക;
 സൂര്യതീജനംവന്നു സ്നാനവും ചെയ്തുകൊള്ളു -
 മാത്രം കണ്ടുകൊൾവാ നാർക്കുമേ സാധിച്ചീലാ
 താപസർ ചിലർ തപോമഹിമ കൊണ്ടുസർവ്വ -
 പാപങ്ങൾ നീക്കുവോർക്കു കാണാകും രൂപം, നീയും -
 കാണുമാറായതോർത്തു കേഴുന്നു ഞങ്ങളോർക്കു
 പണികൾ തീർത്തിട്ടെട്ടു, പോകനി, വല്ലഭത്തും.
 ഉള്ളിനെ നദികളും ചൊന്നുവാൻവന്നോർത്താ -
 ഞങ്ങളെക്കണ്ടിലിതു ധന്യതയെഴുതാൻ,

ശബ്ദമാതാകൾ പുണ്യനദികളിലിറങ്ങിപ്പോ-
 ത്തെന്നു ചരിത്രങ്ങൾ മുഴുവൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു!
 ഇവരോടൊന്നുകൂടിപ്പോയിച്ചിങ്ങനെയെന്നും
 കൈവരും കായ്ക്കുസിദ്ധിയെന്നോത്തു പുണ്യരീതികൾ
 വിനയ സമാധിതം തൊഴുതു, ഭക്തിയോടെ
 നായനജലധാരയൊഴുകി, പുണ്യരീതികൾ
 സ്മരിച്ചു ചോദിച്ചുതീ മുനിയ്ക്കു വേവചെയ്താൻ
 കൊതിച്ചിട്ടുശുദ്ധം ധരിച്ചുവന്നിങ്ങനെയും;
 ഏതുമുഖമുണ്ടോടെ വാഴ്വാനൊത്തുവന്നാ
 കത്ര മാമുനിയെന്നും പറഞ്ഞാലതേപോയം.
 തിങ്ങിനഖേദത്തോടെ ചോദിക്കും ഭവിജന്തന്നി-
 ലങ്ങവർക്കുണ്ടായ്തന്നു കാതാർണ്യം വിധിവരാൻ;
 കക്കടാശ്രമമിട മരിക്കുപുണ്യരീതി!
 സപ്തലജാതന്മണ്ഡാ നിത്യമായതുമുഖം
 സഹിപ്പേന്നുപോയം തങ്ങളും കേൾക്കെ ചാട്ടുമാ
 മഹത്വമറിഞ്ഞൊരു മാമുനിവർത്തൻ,
 ഇമ്മുനീന്ദ്രന വയസ്സുതന്നെയെന്നു ചൊൽവാ-
 നിനഹീ തലത്തിങ്കലൊരുവനില്ലകേൾക്ക
 ഏതുമുഖവയോധികനിന്നുനീക്കുണ്ടാതാൻ
 ചിത്രമെത്രയും മാതാവരികെ ചരിക്കുന്നു;
 താതമാതാക്കൾതന്നെ പൂജിപ്പാൻഭിന്നംപ്രതി
 ചേതസ്സിലോരും കൊതിയുള്ളോരീ മഹാമുനി,
 നിത്യവും പോകുമ്പോലെ പോയിട്ടു റോമോക്ക്-
 ലിത്തിരിവെകിയതു കാണും ഗൃതിയോടെ
 വേലകൾ തീത്തുകൊൾവാൻ മേവുന്ന തങ്ങളോക്കു
 വേലകൾ തീർന്നാൽമുനി വന്നാൻ പൂജചെയ്യും;
 പാതകർ ചിലർവന്നു കളിക്കും നിന്നെപ്പോലെ-
 താതനെപ്പൂജചെയ്യാതുള്ളോരു നിത്യജാമാർ
 മാലിന്യം വന്നുചേരും, തെങ്ങി, വെളുതീപ്പാൻ
 നീലലോഹിതനീശൻ, വിശ്വനാഥന്റെ ചൊല്ലാൻ

പിറ്റേമാതാക്കൾ ചാട്ടപ്പുറംകുനിന്നുനിൽക്ക
സതിമാരായനിങ്ങൾ തവണിമാരെപ്പോലെ
പരിചയ്യകൾചെയ്തു വസിക്കൽ ദിനമോരോ
വരുന്നാമാലിന്യത്തെ യകരം തപേധനൻ.
എന്നയടുത്തൊന്നു നാൾമുതൽ ഞങ്ങൾനിത്യം
വന്നിഹവേലചെയ്തുതരിക, പുണ്യരീകാ
കയടമഹാമുനി വരവാൻനേരമായ
തക്കതാ പദാർത്ഥങ്ങളെപ്പോലെ വെച്ചിട്ടുണ്ട്,
പോകുന്ന് ചെന്നതാത ജനനിമാരെക്കൂട്ടി-
ട്ടാകലമവർഷിച്ചതാകവ പോക്കിവാഴ്ക;
മാമുനിവന്നപ്പോൾ കഴിഞ്ഞുവേണ്ടുന്ന-
മാമയംതീർത്തുവണ്ണം വന്നു കണ്ടുകൊൾക;
കാരുണ്യമുണ്ടാൽ തീർന്നിൻ മുതൽതല-
മാരുന്നജാമല്ലെ! നിന്നുകൊള്ളാൻ ലഭ്യം.
ഇതാണെങ്കിലും പാശ്ചാത്യമനുഷ്ഠാന-
പ്രകാരംപിന്തിത്തനായി തിരിച്ചു പുണ്യരീകൻ;
അതലങ്ങളേഴും പാതിയെ കേൾപ്പിക്കയാ-
വുമാത്താരിലോത്തുസതി വരുന്നോരോരമാനാൾ.
പിന്തിത്തതിലോക്കുമാ, നെന്തൊരുമുതൽ
മത്തനെപ്പോലെയല്ല! നാട്ടുവേദവാൻമുന്നം
പുണ്യരീകാകുൻതൻ കാരുണ്യംകൊണ്ടുപു-
പുണ്യരീകൻപെരുന്നിൻ വന്നിതു പണ്ഡിതൻ
ശൗകൾകൂട്ടിയാരും കൂട്ടിപ്പോരുമകേൾപ്പാൻ
പണ്ഡിതൻചൊൽകുകേട്ടു കൊണ്ടുതൃപ്തമായി
വന്നിഹഗംഗാസ്നാനം ചെയ്തുമായിചൊല്ലാ-
മൊന്നിഹവേദവാൻകേട്ടു കൊള്ളേണം നാദിവാക്യം
ജനകജനനിമാരെപ്പോലെ വസിക്കനാ
വിനയാലുള്ളതാണു മറ്റിതം സർവ്വമീടും
പിറ്റേപുറയിലേറെ വെട്ടിപ്പോരുപുറ
കൊതിയിടയിരിക്കേൾ മതിനാൽ കേൾക്കേണ്ട.

ഇങ്ങിനെ ഭാമിനിയും ചൊന്നുവരോതു മുറം-
 മുങ്ങിനാൻ പുണ്യരീകനാധിയും ജലധിയിൽ
 ഗംഗകളഞ്ചുപേരും പത്നിയും ചൊന്നുപോലെ
 ഭംഗമാനസനായിത്തന്തന്റെ കാര്യത്തിന്നു
 വന്നങ്ങിത്താതനേയും ജനനീപാദത്തേയും
 ഇണച്ചിടേണമെന്നു തൊഴുതങ്ങുപേക്ഷിച്ചാൻ;
 എടുത്തു തോളിപ്പേരി ഗംഗതൻ തീരംനോക്കി-
 യടുത്തുചെന്നുവേഗ മിറക്കി കളിപ്പിച്ചു,
 കരികളണിയിച്ചു തടിനീതടേപ്പൊതു
 കരികൾ ഭോജ്യങ്ങളും ചമച്ച ഭാമിനിയും,
 എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു പുഴിപ്പു കൊടുത്തുടി-
 കെടുത്തു കഴുൽപിപാസ താതാം ജനനിക്കും
 ശിഷ്ടമുള്ളതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണം ചെയ്തുവാണു
 തുഷ്ണനാസ്സുധീകൻ ഭാമിനീ സമേതനായ്.
 പാത്രശുദ്ധചെയ്തു ഭോജ്യം തിന്തുചൊല്ല
 മോദമാല്ലോമന്ത്ര പുതികളോതിവാനാൻ.
 നിത്യവും ഗംഗതന്നിൽ മുഴുകി നാലുപേരും
 താതമാതാക്കളേയ്ക്കു മെടുത്തു പുണ്യരീകൻ,
 ശ്രീകാശിക്ഷേത്രംതേടി വിശ്വനാഥനൊക്കുപ്പി,
 ശ്രീകരീയനപുണ്യ തന്നെയും സേവചെയ്തു,
 മറ്റുനാലെയ്ക്കു, നാലുപേരും ചെന്നുനോക്കുതു
 വിശ്രമിച്ചിടുംനേരം ചമയ്ക്കും ഭോജ്യങ്ങളും;
 താതമാതാക്കൾമുമ്പിൽ ചെച്ചവർ പുജചെയ്തു
 പ്രീതയോതശേഷ മശിച്ചു പത്നിയോടും
 പത്നിയും താനുമായി പാത്രശുദ്ധയോടും
 തുതിച്ചു ദിനങ്ങളെ നയിച്ചു വാഴുംകാലം,
 കഷ്ടാശ്രമത്തിലെക്കേകദാ പുണ്യരീകൻ
 ഉൾക്കരണിങ്കലേററം വലിച്ചു ഭക്തിയോടും,
 താപസൻതന്നെക്കണ്ടു താതമാതാക്കളോടും,
 താപങ്ങളെക്കരവാ നാശിച്ചുപുറപ്പെട്ടു

മാഹാത്മ്യമേറുമുള്ള മാമുനി തന്റെ മുമ്പിൽ
 വന്നിട്ടു താതമാതു ജനത്തെ പുണ്യരീകൻ,
 സമീപം വെച്ചുവീണ്ടു നടന്നങ്ങിപത്തിയോടു -
 മാനീഭേവനാകു പുണ്യരീകനും ബേദാൽ
 കണ്ണനീരൊഴുകിട്ടങ്ങു തൊഴുതോറം -
 ചണ്ഡനെപ്പോലെചെയ്തു ദുരിത കർമ്മമോഹം
 വാർത്തകൾ വരാത്തവ നാർത്തനായാത്തുനല്ലു -
 കീർത്തനംകൊണ്ടുചിത്ത മാർദ്ദമായ് ചമഞ്ഞിതു.
 മുമ്പിയും കണ്ടുതീരും ദുരിതമിവെന്നും
 വിനച്ചു കനിഞ്ഞാറാം മിശിച്ചു നോക്കിമെല്ലെ;
 വാഴ്ചകൃമേറുമുള്ള താതമാതാക്കളേയും
 നാലുപിയാളുള്ളനാടിതന്നെയും കണ്ടനേരം,
 ശുദ്ധനാംഭൂസുന്ദർതാരിവന്റെ താതപനം
 വൃദ്ധിയിലോത്തുകണ്ടു മാരിയുമേലു ചെന്നാൻ.
 വരിക, പുണ്യരീക! ഭൂസുന്ദ! ചൊൽവാനുകൾക്കു;
 വരികതോഷിച്ചേപ്പൻ ഞാനിവരെ കാക്കയാലെ;
 വെട്ടുപാറാകാത്തോരിന്റെ വെരിച്ചുനീ
 നന്നു ഗംഗതന്നിൽ കളിപ്പിച്ചെൻറമുമ്പിൽ
 ഏറ്റത്തുകൊണ്ടു പന്നു വെച്ചുകാലടി കൂപ്പി
 കൊടുതാനിന്റെറകർമ്മ മോത്തുനീ ചേരിക്കയാൽ,
 തത്വവസുപദേശം, ത്രാവിച്ചു തെളികനീ,
 വരിക, പത്മിയോടും തൊഴുവിൻ പിതൃപാദം.
 താതമാതാക്കൾ പാദസേവയ്ക്കു മേലെയാനും
 പാതകമകലുവാൻ വരികളിപ്പുകേൾക്ക!
 സതിയാമിവളോടും പിതൃപൂജയെച്ചെയ്തും,
 ഗതിക്കായ് നിങ്ങൾനിത്യം ഗംഗയിൽ സ്നാനമെയ്തും,
 കാരണനാക ഗിരികന്യകാരമണനോ -
 ഭാരണ! ചിത്തമാർദ്ദമാവണ്ണം ഭക്തിയോടെ,
 ഭജിച്ചുകൊൾക, നിത്യം നിനക്കുലഭിച്ചു
 ഭജിച്ചുപസിക്കുനീ പ്രാർത്ഥ കർമ്മഫലം

നമുക്കു നരജനം ലഭിച്ചതിതുപാർത്താൽ
 ശ്രമത്തിലെത്രജന മാജ്ജിച്ചുപലംകൊണ്ടോ
 ലഭിച്ചാനിതുപാരം പണിയെന്നറിഞ്ഞാലും,
 വിദ്വാമീശൻതന്റെ കാരുണ്യംകൊണ്ടുസർവ്വം
 സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളായിട്ടു ഭവിപ്പതിൽ
 സ്ഥാവരഭൂതങ്ങളിലൽകൃഷ്ടം പ്രാണിവഗ്ഗം ;
 പ്രാണികളാജ്ജിച്ചുണ്ടാം പുണ്യലേശങ്ങളാലെ
 പ്രാണികൾക്കുണ്ടാംബുദ്ധി പ്രാധാന്യമതുകൊണ്ടും,
 പുണ്യകർമ്മങ്ങളാജ്ജിച്ചതിനെ വലിപ്പിച്ചു-
 ലഭ്യാജ്ഞാതഭവൻനോക്കി താരതമ്യങ്ങൾപോലെ,
 ജനങ്ങൾ മാനുഷാഭി ശ്രേഷ്ഠത്വം നൽകമതു
 ജനികളോത്തു പുണ്യമാജ്ജിച്ചീടുകവേണം
 സപ്തമ്മേരിക്കാക്കുകൊണ്ടൊ പുണ്യരീക!
 സപ്തലെ ബ്രാഹ്മണനായ്ജനിച്ച നീയ്യുംമേലിൽ
 ഭുക്തമ്ം വെടിഞ്ഞിട്ടു ബോധത്താൽ വേദവിധി
 സപ്തമ്രതനായി പിതൃപുജകളോടും,
 നയിച്ചു ദിനംതോറും സ്മരിച്ചുസർവ്വാത്മക
 സ്വയംജ്ഞാതിസ്സതാകും പരനാമിക്കാണന്നീ-
 പ്രപഞ്ചമതുസർവ്വം പരന്നു കാണാകുന്നു
 തപനബിംബംപോലെ മായയാലെന്നുബോധി-
 ച്ചുകമേജ്ഞാനംകൊണ്ടു പരന്നു താനൊന്നെ-
 ന്നകമെ ബോധത്തോടും വസിക്ക, നിരന്തരം
 ജഡമാമുടലിതുമുടഞ്ഞു മണ്ണായ്ജ്ഞേവം,
 ദൃഢമീയുടലോടു പരനില്ലൊരുബന്ധം
 ചിരമിങ്ങിതില്ലരനിരുന്നുകൊണ്ടീടിലും,
 വിരവിലിതുവിട്ടിട്ടകുന്നുപൊയ്യിടിലും,
 പരമാംചേതനത്തിന്നിതിലില്ലൊരുബന്ധം,
 പിരിഞ്ഞു വെടിഞ്ഞുപോമതിനെയോത്തുകൊൾക;
 ഭൂരിതസഞ്ചയത്താൽ വരുന്നു ബന്ധംവീണ്ടും
 പെരുകും ജ്ഞാനാഗ്നിനാ സഞ്ചിതമെരിയ്ക്കൊ

സഞ്ചിതം നശിച്ചീടിലിജഗൽബന്ധം തീരും
 വഞ്ചനാദികളൊന്നു മണയാതിരുന്നാലും,
 ചാർന്നീ മേലിൽ കമ്മമൊക്കവേ പരന്നായി-
 ത്തിർന്നീ നിനക്കായിട്ടൊന്നുമേയിച്ഛിയാതെ
 തീർന്നീ പ്രാർത്ഥനയെ ഭജിക്ക ഭേദത്തോടും
 ചേർന്നീ പരന്നോടു ഭേദിയെ, ഭേദംവിട്ടു
 ചേർന്നിട്ടു ബന്ധംനീക്കി, പരന്നു നീയുമൊന്നായ്-
 വന്നിടുകെന്നാലെന്നു മുക്തനാമറികെട്ടൊ
 താതുപയ്യത്തും ബന്ധമുള്ളോരീഭേദത്തിന്റെ
 കൊതികളുകൾവാൻ പറയാം കേട്ടുകൊൾകാ,
 തുപമായുള്ളഭേദം നശപരം നീയല്ലതും
 തുപമില്ലാതെയിതിലുള്ളോരുചേതനം നീ;
 ചേതനമായ നിന്നോടുകലും നേരത്തിങ്ക-
 ലേതുമേ ചലനതമില്ലാതാമതുഭേദം
 നിഷ്ക്രിയനോക്കു നീയ്യും ചേതസ്സിനോടുചേർന്നു
 ധ്വജ്ജ്വലമാജ്ജിക്കയാൽ ഭേദത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നു,
 സുകൃതധ്വജ്ജ്വലങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള കമ്മഭോഗം
 പ്രകൃത്യംശമാഭേദം ധരിച്ചു പ്രാർത്ഥനയെ
 ഭജിച്ചുവാഴ്ചകാലം സുകൃതകമ്മമെല്ല
 ഭജിച്ചു സർവ്വകമ്മം ജ്ഞാനാഗ്നികൊണ്ടെരിച്ചു
 കളവോളവും ഭേദം ചേതസ്സംക്രൂടിവേണം
 കളവാൻല്ലാതാക്കും വഴികളില്ല കേൾക്ക
 ഈശന്റെ ലീലയാണിതൊക്കെയും മായാദശാൽ
 പാശത്താൽകെട്ടുമ്പോലെ ചേതസ്സാൽകെട്ടുപെട്ടി-
 ട്റ്റാട്ടിടും മരപ്പാവപോലുള്ള ഭേദത്തിനെ
 കെട്ടിടും പാശമരത്താശയം തെളിയുവാൻ,
 ഈശകാരുണ്യമാകും വാളൊന്നു കയ്യിലേന്തി
 ദേശികനപദേശലക്ഷ്യത്തെ നോക്കിക്കണ്ടു,
 താതമാതാക്കൾ പാദസേവയാം കമ്മംകൊണ്ടു
 ചേതസ്സാംപാശബന്ധമെത്തുകൊൾകവേണം.

തങ്കമാംനീയുമോക് തങ്കമാണല്ലൊജീവൻ
 അങ്കമാം രൂപബന്ധാൽ പങ്കമിങ്ങുണ്ടായ്ക്കുന്നു.
 തങ്കത്തിന്നില്ലഭേദം പങ്കുതാൽ ഭേദംതോന്നും
 പങ്കംവിട്ടകന്നീടിൽ തങ്കമാ മീശൻനീയ്ക്കും,
 തങ്കത്തിൽപങ്കംപോലെ യുള്ളൊന്നരൂപബന്ധം
 പങ്കമാംരൂപകായ്ക്കും പറയാം കേട്ടുകൊൾക,
 മണ്ണാദിയഞ്ചുഭൂത മാത്രകൾക്രിട്ടിച്ചേർത്തി-
 പിണ്ഡമായുണ്ടാക്കിയ ദേഹമാണിതുപാക്കിൽ
 മൂന്നാകുപാധികളുണ്ടതും കേട്ടുകൊൾകാ
 മുന്നതുസഞ്ചിതമാം കർമ്മകാരണദേഹം,
 ഉണ്ടായിതുമൂലം വാസനാചേതസ്സിന്നു
 രണ്ടാമതായദേഹം സൂക്ഷ്മമാണതുംഭൂത
 മാത്രയിലുള്ളവായ മാനസ, മതും നാലായ്
 മാത്രകൾകൊണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടായി ജ്ഞാനോദ്ദിയം,
 ഇതുപോലുണ്ടായ്ക്കുന്നി രഞ്ചിതു കർമ്മോദ്ദിയം
 മതിയും വിഷയങ്ങളിന്ദ്രിയ ജാലംചേർത്തി
 ആകവേസൂക്ഷ്മദേഹ മെന്നതുമറിഞ്ഞാലു
 മാനുഷവേദത്തിട്ടു കേശാദി പാദാന്തമായ്
 ചർമ്മാദിധാതുവേഴും, മർമ്മങ്ങൾ നൂറ്റിപ്പത്തും,
 കർമ്മങ്ങൾ പ്രാശ്നങ്ങൾ ഭജിപ്പാനുള്ളതായും
 തത്വങ്ങൾതൊണ്ണൂറ്റാറു, മടഞ്ഞിട്ടുള്ളസ്ഥൂലം
 ചിത്തത്തിലരികനീ, മൂന്നാകുപാധികൾ
 ഭൂതമാത്രകളഞ്ചും ചേർത്തിട്ടുള്ളവാക്കും
 ധാതുക്കൾ ചർമ്മാദികളതിനാൽ സ്ഥൂലംകേൾക്കാ;
 സ്ഥൂലാദികളെല്ലാറ്റിന്നു മാധാരമാണുമൂലം,
 മൂലത്തിന്നാധാരമായ് ചൂമച്ചുമൂലാധാരം.
 പീഠസ്ഥിരപ്പിച്ചിട്ടു തിന്മേലാണുമൂലം,
 പീഠസ്ഥിയതിലൂന്നി നില്പിതുമൂലാധാരം;
 നാഡികളെല്ലാറ്റിന്നും മൂലമായതുമൂലം,
 നാഡിക്കും മൂലമായൊന്നതിനാൽ നാമുമൂലം.

മൂലത്തെ യാജ്ഞാദിച്ചു നില്പിതുപുഷ്പാസ്ഥിയും,
 നിവച്ചുനില്പതിന്നു പീഠത്തിലുന്നിവെച്ചു,
 പുഷ്പാസ്ഥിതന്റെരണ്ടു പാദിലുരപ്പിച്ചു,
 പുഷ്പാസ്ഥിക്കുറപ്പായി നില്പിതുശ്രോണികണ്ഠം
 ശ്രോണികണ്ഠാസ്ഥികൾക്കു മീതെയങ്ങിരുപാദം
 ശ്രോണിയോടാശ്രയിച്ചിട്ടിരിക്കു മസ്തിരണ്ടും-
 നിതംബാസ്ഥികൾരണ്ടു മാശയാജ്ഞാദിതങ്ങ-
 ലിതിന്നുമീതെനില്പു പുഷ്പാസ്ഥികഴുത്തോളം;
 തിരിഞ്ഞുമേലെനോക്കി ചുരിഞ്ഞുവരിയെല്ല-
 വരുന്നതു വക്ഷസ്ഥലത്തസ്ഥിയോടീടചേർന്നു,
 നടുവേ കഴുത്തോള മസ്തിവണ്ഡങ്ങൾചേർത്തു
 വടിവാംപുഷ്പാസ്ഥിയും നിവർന്നിപ്പിരിക്കൽ,
 അഗ്രത്തിൽ രണ്ടുപാദം യാമങ്ങൾഉന്നുചൊല്ല-
 മഗ്രസ്ഥാസ്ഥികൾരണ്ടു കൈപ്പലയന്നുചൊല്ലും;
 അസ്ഥികൾരണ്ടുംചേർത്തു പുഷ്പാസ്ഥിയതുംകൂട്ടി-
 ടുസ്ഥലംത്രിക,മെന്നു ചൊല്ലുവോരിടമാക്കി,
 ജംഘയും ചരണമാമസ്ഥികൾ, തമ്മിൽചേർത്തു
 സംഘടിപ്പിച്ചു,മേലെ യുഗവിൽ ജാനുചേർത്തു,
 പാദങ്ങൾ രണ്ടുംകൂട്ടി ചേർത്തു,പുഷ്പാസ്ഥിയോടു
 പാദങ്ങളുറപ്പിച്ചു, ചേർത്തിയോരുടലിങ്കൽ,
 കൈപ്പടത്തോടു തണ്ടെല്ലതിനെ യോജിപ്പിച്ചു,
 കൈപ്പടം മണിബന്ധ ബന്ധത്താൽ സന്ധിപ്പിച്ചു,
 കൈക്കഴയെല്ലുചേർത്തു ജാനുവെപ്പോലെതന്നെ
 കൈകളെ യംസത്തോടു യോജിച്ചു ചേർത്തുനിർത്തി,
 അസ്ഥികളുഞ്ചുചേർത്തി ടുണ്ടാക്കും കപാലത്തി-
 നസ്ഥികൾവണ്ഡമോരോ നെടുത്തു മുഖംചേർത്തി,
 അധിപംകൊണ്ടുബന്ധിച്ചുജോരു ശിരസ്സിനെ
 കന്ധരാസ്ഥികൾചേർത്തു ത്രികത്തിലുറപ്പിക്കും;
 അസ്ഥികൂടകമെന്നു ചൊല്ലുവോരിതിൽനാമം,
 അസ്ഥിയിൽ വണ്ഡമോരോ നിരീകൽചേർത്തുവെച്ചു,

മാംസമങ്ങിടക്കിടെ യതിന്മേൽ വേണ്ടവണ്ണം
 മാംസഖണ്ഡങ്ങളാലെ അസ്ഥികൾ മുടിവെച്ചു,
 മൂലമായതിൽനിന്നു സ്നായുക്കളുണ്ടായതിൻ-
 മൂലമാം കന്ദത്തിങ്കലുണ്ടായി ചിലതേവം.
 സ്നായുക്കളിൽനിന്നു ധമനീ, സിരകളും,
 സ്നായുക്കൾ കായ്ക്കുന്നില്ല, ധമനീ, സിരകളാൽ
 വലിച്ചുകെട്ടിനിർത്തി തീർത്തിടം ശരീരത്താൻ
 ചലിച്ചുകൊള്ളുന്നതും വായുവാലാകയാലെ,
 വായുവാം പ്രാണനെന്നും, കർമ്മത്തിൻഭേദംപോലെ
 വായുക്കൾ പതിന്നാലായ് ചമഞ്ഞു, സ്നായുക്കളിൽ
 ധരിക്കു നാഡിയെഴുപത്തിരണ്ടായിരത്തിൽ
 ചരിച്ചിട്ടിതിലെങ്ങും ഗമിച്ചിടുന്നതോം
 സ്നായുക്കൾ പതിന്നാലി ലളപാമാശയങ്ങൾ
 വായുവുമാനാദി സംജകളോടുകൂടി,
 അഞ്ചിലും സഞ്ചരിച്ച മേലേടം ഹൃദയാദി
 ഞ്ചകളുള്ളസ്ഥലത്തൊക്കെവെ സഞ്ചരിച്ചു,
 പാദാദി കേശാന്തമാം ദേഹത്തിലെല്ലാടത്തും
 മാദ്യന്തം സഞ്ചരിച്ചു നാസികാഗുത്തിൽവന്നു,
 നാളൊന്നിലിരുപത്തൊരായിരത്തൊന്നുതും
 കേളിത്ഥം ശ്വാസമുള്ളും വെളിയിലുതിനിത്യം
 ആട്ടിടം മരപ്പാവയാകിയ ദേഹത്തിനെ-
 കാട്ടിടം ചെഴുതെയല്ലാം വായുവെന്നറികനീ
 വായുവും കർമ്മമനസ്സയ്യകതനാകയാലെ
 കായത്താൽ മാനസിത്തിന്നൊത്തൊരു കർമ്മങ്ങളെ,
 ചെയ്യുവാനായിക്കൊണ്ടു ധരിച്ചതല്ലോ സ്ഥൂലം,
 നിയ്യിതിൻ തത്വമോക്കു ക്ഷണഭംഗമുള്ളതു.
 അല്പമാം ക്ഷതംകൊണ്ടു ജീവിതം നീങ്ങുമിടം
 കല്പിച്ചാൽമമ്,മെന്നു ബോധിച്ചു കൊൾകറീയ്യം
 കേൾക്കെടോപാണി,പാദ, മോദോന്നിൽ പതിന്നൊന്നാം,
 ചേർന്നീ നാലുംകൂടി ചേർക്കിൽ നാല്പത്തിനാലാം,

പൂജത്തിൽ കഴുത്തോളം പത്തുടൻ നാലു മമം,
 കോപ്പത്തിൽ നാലുമമമുണ്ടെന്നുധരിച്ചാലും;
 ചക്ഷുസ്സിലൊമ്പതുണ്ടു, മമങ്ങളുത്തമാംഗേ
 റിക്ഷയായ് മുപ്പത്തേഴു, മമങ്ങളുണ്ടു കേൾക്ക,
 വായുവിൻഗതിഭേദംകൊണ്ടുണ്ടാം ഭേഹനാശം
 കായത്തിൽ മമക്ഷോഭാലുടനെമരിച്ചിടും
 രോഗത്താൽ, മൃഗപീഡ, പന്നഗപീഡയാലും
 വേഗത്തിൽ നശിച്ചിടുമീയുടൽ ഞാനെന്നോത്തു
 മേിച്ചിടരുതേതും പ്രാർത്ഥനം ഭജിച്ചാലും
 ശ്രമിച്ചിടുകവേഗം സഞ്ചിതമൊടുക്കുവാൻ;
 സല്യമുമാകും കാഷ്ടജാലങ്ങൾ സംഭരിച്ചു
 ഘഷ്ടതഫലബീജ സഞ്ചിതമൊടുക്കുവാൻ,
 സജ്ജനസംഗതിയാം ചിത്തയ്ക്കു കാഷ്ടമൊക്കെ
 ഭഞ്ജിച്ചു ഗുരുവാക്യവെണ്മഴു കൊണ്ടുവെട്ടി,
 ധ്യാനമാം കൈകൾകൊണ്ടു ചമച്ച ചിതതന്നെ
 ജ്ഞാനാഗ്നികൊളുത്തിനീ, ഭവനം ചെയ്തവേഗം.
 ഇങ്ങിനെ മുനിശ്രേഷ്ഠൻ ചൊന്നവയെല്ലാംകേട്ടു
 തിങ്ങിനാ ചേദത്തോടും താതന്റെ തിരുമുമ്പിൽ
 ചെന്നവൻ പിതൃമാത്ര പാദങ്ങൾ പൂജചെയ്തു
 ഉന്നതമായ മുള മുറിച്ചു തുണ്ടുംപോക്കി,
 കാലദിയേഴുവെച്ചു, തുണ്ടൊന്നു കസവെട്ടി.
 ചേലോടെ, കാവടിക്കു തുണ്ടൊന്നു പാകമാക്കി,
 മറ്റൊരു തുണ്ടുതുറന്നു പൊളിച്ചു, ചെത്തിനന്നായ്-
 കുറുമില്ലാത കാലങ്ങളെതി ലുണ്ടാക്കിനാൻ;
 തുളച്ചു, മുളയുടെ തലയ്ക്കൽ, തുളയെട്ടും,
 തുളയിൽ കാലുനന്നാലേറ്റൊന്നു നതിൻകീഴെ
 ഇരിപ്പാൻ കൂട്ടുപോലെ രണ്ടേടം കെട്ടിവെച്ചു,
 തിരിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു പത്തിയെ ക്ഷാണിച്ചിട്ടു,
 വസനം കൊണ്ടുമുടി പൂതച്ചു, വെച്ചുമല്ലെ
 വസിച്ചുകൊൾവാനായി പിതൃമാതാക്കൾപാദം.

നമിച്ചു, പുണ്യരീകൻ കേൾപ്പിച്ചാനന്ദത്തെടും
 നമിച്ചു മുനിപാദം, നാൽവതം, ഭക്തിയോടെ.
 തെളിഞ്ഞിട്ടവർക്കായി ധനജ്ഞയേകീ, മുനി
 വെളിയിൽവന്നുവേഗം കാവടിശ്രുതിലേററി
 താതമാതാക്കൾ തന്നെയെടുത്തു, പുണ്യരീകൻ
 ചേതസ്സിൽ ഭക്തിയോടും ഗംഗതൻ തീരം നോക്കി
 നടന്നു, ചെന്നുവേഗം സ്നാനവും കഴിപ്പിച്ചു,
 വടിവിൽ പതിയോടും ചമച്ച ഭോജ്യങ്ങളെ;
 കൊടുത്തു പിതൃമാതൃ പുജകൾ ചെയ്തശേഷം-
 മെടുത്തു ശിഷ്യമൊട്ടു ഭജിച്ചാരിതുവതം.
 ഇങ്ങിനെ ദിനംപ്രതി ഗംഗയിൽ സ്നാനംചെയ്ത
 തിങ്ങിന മോദത്തോടും താതമാതാക്കളേയും,
 എടുത്തു കാവടിയിൽ ചുമന്നു പുണ്യരീക-
 നടുത്തു കൊണ്ടുവെച്ചു ശ്രീകാശി ക്ഷേത്രദേശേ;
 കടന്നു നാലുപേരും ദർശനം ചെയ്തുപൂജി-
 ച്ചാടൽ കൂടാതൊന്നാണോ രാജമാസവും പിന്നെ
 കാവടി തോളിലേന്തി ഭാമിനീസമേതനായ്-
 നാൽവതം പുണ്യരിയാം പുരിയെ നോക്കിമോദാൽ
 തിരിച്ചു പൊപ്പെട്ടു നാടകൾ തോരംചരി-
 ച്ചോരോരോ ദേശങ്ങളിൽ ഭിക്ഷകളേറുന്നിത്യം,
 കുളികൾ, നിത്യകർമ്മം, കഴിച്ചു പചിച്ചീടും,
 കളവാണിയാംപതി ശുചിയായ് ദിനംതോറും
 പിതൃക്കൾ പുജചെയ്തിട്ടശിക്ഷം ശിഷ്യമവൾ,
 പതിക്കും നല്ലി,ത്താനും ഭജിക്കും, മുറുപോലെ.
 പതുക്കെ ചെന്നുചേർന്നു പുണ്യരീ പുരിയെത്തീ
 മതിമാൻ പുണ്യരീക ദ്വിജനെന്നതുകേട്ടു,
 ദ്വിജന്മാർവന്നു,കണ്ടു, താതമാതാക്കളോടും
 ദ്വിജ വൃദ്ധൻറചൊല്ലാൽ ഗ്രഹിച്ചു വൃത്താന്തങ്ങൾ;
 പുണ്യരീകൻറ വൃത്തമറിഞ്ഞു ദ്വിജകുലം
 പുണ്യരീകൻറ സേവാതല്പരരായി വാണാർ.

ദിനവും പണ്ഡരീകൻ കാവടി തോളിലേന്തി
 ഘനവും പൊത്താൻ പിതൃമാതാക്കളോടും
 സതിയാം പതിയോടും നടന്ന ഭിക്ഷയേല്ക്കും,
 മതിയിൽ പിതൃഭക്തി നിറഞ്ഞാ പണ്ഡരീകൻ;
 വഹിച്ചുചെല്ലും ചന്ദ്രഭാഗയാം നദീതീരം;
 മഹിയിൽ ജലാന്തികെ കാവടിയിരുവെച്ചു,
 സ്നാനവും ചെയ്യിപ്പിച്ചു, പിതൃമാതാക്കളേയും
 മാനിനീ സതിയോടും, താനുംപോയ് സ്നാനംചെയ്തു,
 പുഷ്പവേണുതൊക്കെ പാർത്തിക്കും, ഭാമിനിയും,
 നിജമാം നിത്യകർമ്മം കഴിക്കും പണ്ഡരീകൻ.
 നദിക്കു തീരത്തെച്ചു കഴിക്കും പുഷ്പനിത്യ-
 മുദിച്ചു പ്രീതിയേറും തെളിഞ്ഞു ഭഗവാനും.
 പണ്ഡരീകന്റെഭക്തി വിശ്വാസ മാദിയായി
 പണ്ഡരീ ജനംവാഴ്ത്തി കേട്ടിതു ലോകമൊക്കെ.
 അക്കാലം പണ്ഡരീക്കുണ്ടുതു പുതുതായി
 ചൊല്ലേണ്ട നഗരമൊന്നുണ്ടായി മനോജ്ഞമായ്,
 ഗോപന്മാർക്കധിപാസം ചെയ്യുവാൻ യോഗ്യമായി:
 പാപനാശിനി, ചന്ദ്രഭാഗയാം നദീതീരം-
 വനവും പശുരക്ഷയെടുവാൻ സുഖദേശം
 ദിനവും പശുക്കൾക്കു ജലവും, പുല്ലാമല്ലാം
 ലഭിക്കും, സ്ഥലമേറും സുഖമാംപ്രദേശമേ-
 ന്നഭിലാഷയാൽ ഗോപർ വസിക്കു നിമിത്തമാ-
 യുണ്ടായി ഗോപാലാഖ്യപരിഞ്ചനതീർന്നാമം,
 കണ്ടാലൊരും മണ്ണും വസിപ്പാൻതന്നെതോന്നും.
 അപ്പരി തന്നിലൊരു ദിവ്യ കന്യകാരത്നം
 മുപ്പാരിൽ തരുണികൾക്കുത്തലേകുന്ന രത്നം,
 പത്മസംഭവസ്മൃതി കാശയ്യുമേകും രത്നം,
 പത്മകുംഭീകളാൽ നാണമായിടും മട്ടിൽ,
 ജനിച്ചു നേർത്തിങ്കൽ ജപിച്ചു തേജസ്സിനാൽ,
 നിനച്ചാർ പുരസ്സീ ജനങ്ങളോരോന്നേവം;

പക്ഷിയോ, വാണിമാതോ, ഗൌരീയോ, ആരാധനാർത്ഥം
 പക്ഷുഷളോരോണോപം കാണുവാനെന്തുബദ്ധം?
 മാനുഷ നാരിയല്ലാ, തേജസ്സുകാണുന്നതി-
 മാനിനി ഭവേന്നാരി യാണെന്നു നിർണ്ണയിക്കാം.
 നാരിമാർ വന്നുനോക്കി പലരും പലവിധം
 ചേതമാവുള്ളവർത്ത യുദ്ധ പോയാതൊക്കെ.
 താതനും, ജനനിലും, തോഷിച്ചു വളർത്തിനാർ
 ചേതസ്സിലാനന്ദവു മുദിച്ച ഭിന്നഭോജനം,
 വലിച്ചു ഭിന്നഭോജനം കന്യകാരത്നം ഭിന്നം
 വലിക്കും ചന്ദ്രബിംബം കാണക്കു വളർന്നിതു;
 നാമവും ചന്ദ്രാവലിയാകുമഞ്ചാല തന്റെ
 കോമള മുഖമന്നു ചന്ദ്രനും കാണുകൊണ്ടു
 സ്മയമാണെന്ന വാർത്തബിംബത്തിന്നില്ലെന്നോത്തു
 നിർമ്മനായി ചന്ദ്രൻ വാരിധിമുഖ്യം വീണാൻ.
 വളർന്നാക്കുനുകൾ ധൈര്യവാനാർഭമായി
 വളർത്ത മാതാവോടു പറഞ്ഞാർത്ഥം സിദ്ധിയാനാർ.
 മാതാവേ! തപഃചെയ്താൻ മാനസ കൊതിപാദം
 ചേതസ്സു തെളിഞ്ഞൊരിക്കൽജ്ഞനല്ലീടേണം;
 താതനാടൊത്തുസൈപരം വസിപ്പാൻ ഗൃഹത്തിങ്ക-
 ലാതുരഭാവംവീക്കി തത്വിനനുഗ്രഹം.
 ഇത്തരം കന്യാരത്നം ചൊൽവതു കേട്ടുമാതാ-
 വുൾത്താരിൽ ഖേദത്തോടും വാനോടറിയിച്ചാർ.
 ജനകൻ കേട്ടുപാദം മാനസ ഖേദത്തോടും
 ജനനിയോടുചേർന്നു മകൾത്തൻ സമീപത്തിൽ
 ചെന്നവർ, ചന്ദ്രാവലി തന്നോടു ചൊല്ലിടീനാർ,
 കന്യമാർ കൈതൊഴുന്ന ചാതുരത്നമേ കേൾക്കു,
 ഞങ്ങളെ വിട്ടുനീയും പോകാതെ തപസ്സിനു
 ഞങ്ങളെ പാലിക്കുവാനാരുണ്ണി? നിന്നെപ്പോലെ
 ഇല്ലത്തിലിരിക്കുനീ വല്ലാത തപഃവേണ്ടാ,
 നല്ലതു ചൊല്ലുവൻ, ഞാൻ, കേൾക്കട്ടെ ചന്ദ്രാവലി;

പൂർവ്വം പലവട്ടം താഴെ ജനനിലും
 വിത്തുപോലെയോടും പാഞ്ഞു കൊൾവതെന്നും
 പത്രക്കുടേതാവാതെ കൈയോർത്തു,
 നേതാബാദാഴ്ക്കീട്ടു കരഞ്ഞു മേവു, മന്നു
 താഴ്ന്നിലവരുടെ യാതിതീപ്പിന്നായി-
 ഞ്ഞതാണുപാൻ പശ്ചാത്താപം വിഷ്ണു,
 വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനാകും ക്ഷേത്രത്തിൽ പുജകൻപോ-
 ലുൾക്കാരിയിൽ വന്നിട്ടവരോടേവം ചൊന്നാൻ.
 പുതിയ ചന്ദ്രാവതി തന്നുടെ തപോവിഷ്ണു-
 മഗ്നിങ്ങളും ചെല്ലാത്തോളിച്ചതുമതി.
 ഇവർതൻ പൂർവ്വജന്മ വൃത്താന്തം ധരിക്കുവി-
 നിവരും പിശാചിയാം പുതനയെന്നുനാമം.
 താന്നടി തന്നിലന്നു നന്ദപോകലത്തന്നി-
 ലമ്പോഴ്വിഷ്ണുപന്ന കൃഷ്ണനായിന്നപ്പോൾ,
 കംസൻതന്നുടെചൊല്ലാ ലന്നവർ കൃഷ്ണൻതന്നെ
 നിംസിപ്പാനോത്തുന്നായ് മൂലയും കൊടുത്തൊരാൾ
 മായാമാന്ദ്യരൂപ നന്നിവർ മേലയുണ്ടു
 മായമാം പിശാചിയെ ക്ഷൊന്ന, വർ വക്ഷസ്സമല
 ശയിച്ചു, കളിക്കുന്ന ബാലകൻ കൃഷ്ണൻതന്നെ
 ഭയത്താലോത്തുചിത്ത ജീവിതം വെടിഞ്ഞിട്ടു;
 കൊല്ലുവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണനെ മാറുടെ ചേർത്തിട്ടാൾ
 വല്ലാതെ പൂണൻതും ബന്ധമായ് ഭവിച്ചിതു,
 ജീവിതം നശിക്കുമ്പോൾ മാറുടെ കിടന്നിട്ടു
 ജീവനാമെന്നപ്പേ ലെ കരങ്ങൾ സ്തനങ്ങളിൽ
 അമർത്തു കിടന്നീടും ബാലനിൽ മനോവൃത്തി
 അമൻ നില്ക്കുമൂലം സംഭവിച്ചിതുബന്ധം.
 സ്നേഹഭാവനകാട്ടി മൂലപ്പാൽ കൊടുത്തീടലു?
 ബാഹുക്കുളണച്ചുവർ ബാലനെപ്പല്ലിലയൊ?
 ആത്മതാണനുംചെയ്യു മീശപരനായകൃഷ്ണൻ
 ആത്മയാമിവർക്കൊരു ഗതിതാൻനൽകി, കേൾപ്പിൻ,

അപ്പോൾ ജന്മമാണിങ്ങെന്നുകൊണ്ടു നീയും
 കെട്ടത്താപ്പാപശിക്ഷം നശിപ്പാൻ തപം ചെയ്തു;
 ജനിച്ച ഗോപാലാഖ്യ പുരിയെ വിട്ടുനീയും .
 തനിയെ ഭണ്ഡിലമാംവനത്തിൽ സുഖഭേദം,
 ഇതന്നു തപം ചെയ്യുന്ന ഉവിൽ വന്നു ഞാനും.
 തരുവാൻ, വരും, നിന്റെ പ്രിയവും ലഭിച്ചീടും.
 ഇങ്ങിനെ കൃഷ്ണനാകും വിഷ്ണുതന്നതളിനാ-
 ലിങ്ങിവിടം ജനിച്ചിരുന്നെറിഞ്ഞു കൊൾവിൻ നന്നായ്".
 തപസ്സിന്നാഗ്രഹിച്ചുപ്പിൻ ബേദിക്കേണ്ടാ,
 തപസ്സാഹമ്യംവരും, സംശയംവേണ്ടാ, തെല്ലും
 ഭൂസൂര്യഭുനേവം പറഞ്ഞു മറഞ്ഞിതു
 ശ.വാസവും വിട്ടുറങ്ങി താതമാതാക്കൾ മെല്ലെ,
 ഉണന്നുകണ്ടുകാര്യം കഥിച്ചാർ പരസ്പരം-
 മണച്ചു. പുത്രിതന്നെ, തടവിനമ്മെച്ചെന്നാൾ
 ബാവികേ, ചന്ദ്രാവലി. പോയാലും തപം ചെയ്യാൻ
 കാലവൈഭവമാക്കു മറിവാൻ പണിയല്ലോ;
 ഞങ്ങളിൽസ്നേഹം തെല്ലും മറക്കാതിരിക്കുനീ
 തങ്ങളിലൊത്തുകാണാം കാലംവന്നെത്തുന്നാകിൽ.
 മംഗലംഭവിക്ക, പോയ്തപസ്സുചെയ്തു വാഴ്,
 സംഗതിയോത്തു താതജനനിമാരും ചൊന്നാർ.
 ബാലികതാനുമാജനകയ്ക്കൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു
 പാലനപരനായ കൃഷ്ണനെ നിരൂപിച്ചു.
 നടന്നു ഭണ്ഡിലമാം വനത്തിലെത്തിവേശം
 പടൻ വല്ലിതിങ്ങും കുടിലിൽ പ്രവേശിച്ചു,
 ഇതന്നു തപം ചെയ്തു വെടിഞ്ഞു ചിന്തയാക്കെ
 വരിക നന്ദസുനോ! തരിക വരമെന്നു
 നിനച്ചു, മനംനൊത്തു, സതിയാം ചന്ദ്രാവലി
 കനത്ത തപം ചെയ്തു. വനവും തപിച്ചിതു;
 മരങ്ങൾ വല്ലികളും വെടിഞ്ഞു കിസലയം
 കരിഞ്ഞപോലെയാക്കെ നിരന്നു നില്ക്കുമാറായ്".

ഞനാർ ചന്ദ്രാക്ഷിൽ വസിക്കും ഗോപാലകൻ
 താഴ്ന്നിടുകതൻ കൃഷ്ണനായിട്ടും പരമാത്മാ,
 തന്നെ ചാനസത്തിലോത്തിതു ലോകവൃത്ത-
 മന്നമാനസതോന്നി പണ്ഡരീ വൃത്താന്തങ്ങൾ;
 പണ്ഡരീ പുരിയിങ്കൽ വാണിട്ടും ദ്വിജകുല
 പണ്ഡരീകരംവന്നു പിറന്നതായിക്കണ്ടു,
 സകല ചരിതവും ധരിച്ചാൻ വാസുദേവൻ
 സകലാത്മാവിനോത്താലറിയാതിരിക്കുമോ?
 കളിച്ചുവിദർജാസവിധെ വസിക്കുമ്പോൾ
 വിളിച്ചു ഭഗവാൻ തരുണീമണേ! കേൾക്ക,
 നമുക്കു പണ്ഡരീക്കു പോകാതെ കഴിവില്ലാ
 നമ്മുടെ ഭക്തനാകും പണ്ഡരീകനെക്കാണാൻ,
 താതമാതാക്കളേയും പുളിച്ചു ദിനംപ്രതി
 ചേതസ്സിലെന്നനിത്യം ധ്യാനിച്ച് വസിക്കുന്നു.
 അപരനാച്ചനുകളിട്ടില്ലാമാം വരുന്നതുകീ-
 ടുവാനൊചയ്ക്കീടേണം പരമുണ്ടാരുകാര്യം,
 ണേയിലാവനത്തിങ്കലുണ്ടാരു കാര്യംചൊല്ലാം
 പണ്ഡരീപുരിക്കേറമടുത്താണതും കേൾക്ക
 ഉണ്ടഹൊ ചന്ദ്രാവലിയെന്നൊരു നാരിരതം
 തണ്ടാർമാനിനീ നിന്റെയംശമാണവൾ കേൾക്ക
 കണ്ടാലും നിണ്ണയിക്കാമുണ്ടവൾ ണേയിലേതി-
 കൊണ്ടാടും വനത്തിങ്കലെന്നെയും ധ്യാനംചെയ്തു
 കണ്ടിക്കാർ വേണിയാളും തപസാവസിക്കുന്നി-
 തിണ്ടലായവൾക്കുള്ളതൊഴിച്ചു കൊൾകവേണം.
 ഇത്തരമല്ലാംചൊല്ലി വല്ലഭയോടുംകൂടി
 പുത്തൻ കാമേഷംപോലെ കൃഷ്ണനാം വാസുദേവൻ
 ചന്ദ്രഭാഗയെക്കടന്നെത്തിനാർ തീരദേശം
 ചന്ദ്രനും രാത്രിയോടും ജലധിക്കോടിപ്പോയി;
 കളിച്ചു ചന്ദ്രഭാഗാനദിയിൽ ഭായ്യയോടും
 ഒളിച്ചു ചിലകാര്യം തനിയ്ക്കു ചെയ്യാനായി,

കരുതീ ജഗദീശൻ തന്മിണീ തന്നെന്നോക്കി-
 ടുരുളീകേൾക്കുമ്പോലേ, ചാവന്നൊരുകാഴ്ച,
 വരുവാൻ നോമായി പുണ്യരീകനാം ഭക്ത-
 നരികെ താതമാതാക്കളെയും വഹിച്ചുവാൻ
 നടന്നുവന്നു നിത്യകർമ്മങ്ങൾ കഴിപ്പോരു-
 കടവാണിതു നല്ല വടിവുകാണുന്നില്ലേ?
 അവന്റെ പരിവർത്തനമായിരിക്കും കൂടെത്തന്നെ
 അവരെ കണ്ടുനില്ക്കു തന്മിണീ വിദഗ്ദ്ധജ്ഞ
 വരുവാൻ വേഗത്തോടെ ഭണ്ഡില വനത്തിൽപോയ് -
 വിരവിൽ ചന്ദ്രാവലി തന്നുടെ തപം നിർത്തി,
 വരവുകൊടുത്താതു, തിരിച്ചു വന്നുചേരാം
 വരുന്നാപുണ്യരീകൻ കുളിച്ചുപോകുമുമ്പ.
 വിഷ്ണുവാംകൃഷ്ണന്തന്റെ യരുളപ്പാടുകേട്ടു
 വൈഷ്ണവി വൈദികിയും വസിച്ചാൾ നദീതീരം.
 വരുന്ന ഭിജകലമസംഖ്യം ബന്ധിതമർ
 പരന്നാനദീതീരം കുളിപ്പാൻ പുലർകാലേ,
 വിധവാ ജനമോരോ കൂട്ടമായുന്നിറങ്ങി
 വിധിപോൽ ഭിജാതികൾ കുളികളതുന്നോക്കി
 തന്മിണീ തന്മിണിയുമതന്നോദയത്തിങ്കൽ
 വരുമോ പുണ്യരീകനൊന്നുകാത്തങ്ങു വാണാൾ.
 കരുണാകരൻകൃഷ്ണൻ കമലാപതി വിഷ്ണു
 പെരികെത്തോഷത്തോടും ഭണ്ഡിലാവനംനോക്കി-
 ചുരിച്ചു, ചന്ദ്രാവലിക്കരികെ ചെന്നു, കൃഷ്ണൻ
 ധരിച്ചാൻപരമീശൻ തന്നുടെ രൂപമോദാർ;
 ജടയും, വിഭൂതിയും, തദാക്ഷം കഴുത്തിലും
 വടിവിൽ പുലിത്തോലും, പന്നഗഭൂഷണവും
 നെറ്റിയിലിളംചന്ദ്രൻ, ഫാലനേത്രവുമായി
 കൂറനാം കാള തന്മേൽ, കരത്തിൽ മഴുവേന്തി,
 നീലകണ്ഠനാംദേവൻ, പോലവെ വാസുദേവൻ
 ലീലാമാനഷൻചെന്ന കാമിനീസമീപത്തിൽ.

മാരിയമ്മാണാടാടവെപ്പിച്ചു വന്നമേററം
 പാതക്കൾ വല്ലികളും തളിത്തു കളിത്തിതു.
 ചുതങ്ങൾ പല്ലവങ്ങൾ വളർന്നു ശോഭിച്ചേററ-
 മാതപം മറവായിക്കോകിലങ്ങളും പാടി,
 പുഷ്പങ്ങൾ വികസിച്ചിട്ടൊഴുകും മധുവുണ്ണും
 ഷർപ്പഭംഗം കേട്ടു മാതൻ മോടിവന്നു,
 ബാണങ്ങൾവേണ്ടുവോളം ഭരിച്ചു, ഗ്രാണനോക്കി
 തുണിയും, മലരവും, മെല്ലവെ കയ്യിലേന്തി
 ചെമ്പകസുഗന്ധത്തെ വഹിച്ചുപോകുംവായു
 വമ്പോട്ടു മാതനോടും കോകിലാരാവത്തോടും,
 ചെന്നവർ ചന്ദ്രാവലി തന്നുടെ നികടത്തിൽ
 നിന്നുമാതൻ വില്ലവലിച്ചു ബാണമേററി,
 ലക്ഷ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുമാതൻ, മാതൻമുമ്പിൽ
 തൃക്കുനൈക്കൊക്കെകൊണ്ടു വിളിച്ചിതു, പാരം.
 സുഗന്ധശീതവായു വീശിയതേല്ലൊക്കൊണ്ടു
 ഭഗവൽസ്മരണവിട്ടുണർന്നു ചന്ദ്രാവലി.
 കണ്ണുകൾ തുറന്നപ്പോളെതിരെ മാതവൈരി
 ചണ്ഡാംശുബിംബംപോലെ വിളങ്ങിച്ചൊന്നാനേവം;
 സുന്ദരീ, ചന്ദ്രാനന്ദന, കേൾക്കട്ടെ ചന്ദ്രാവലീ,
 വന്നിതു നിന്റെ തപസ്സാഫല്യമിന്നു ബാലെ.
 മാതരി ഞാനാരിക പെരികെ തുഷ്ണനായേൻ
 തത്വനിഷ്ഠനാക പാക ചന്ദ്രാവലി!
 മാതരിതന്റെ വാക്യം മാതനുരേട്ടു കണ്ണും-
 പാതാതെതുറന്നുവല്ലീശ്വരനക്കണ്ടു കൃപി-
 തൊഴുതുസ്തുതിചെയ്തു ഭവന്റെ പാദങ്ങളി-
 ലഴുതുവീണുകൂപ്പിയവനോടേവംചൊന്നാൾ.
 ഭഗവദ്ഭക്താണാനിടയായോരു ഭാഗ്യം
 ജഗദീശപരാ! ഞാനോചെയ്തിതു പുരാതന,
 ഞാനിപ്പോൾ, വാസുദേവൻ വന്നായ് ഭവിക്കവാൻ
 ധ്യാനിച്ചുവസിക്കുമ്പോൾ ഭഗവദ്ഭക്താണേൻ

കരുണാവിധിയാകും ഭഗവാദനന്ദനോക്കി-
 ത്തത്വവൻ വരമെന്നു പറഞ്ഞു കേൾക്കയാലെ,
 വരനായ് കൃഷ്ണനാകും ഗോപാലൻ ഭവിതുകവാൻ
 തരിക വരം വിഭാ, വാഞ്ചരിതം മറെറാന്നില്ലെ.
 ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രാവലി തൊഴുതുചോദിച്ചപ്പോൾ
 മങ്ങിനഭാവത്തോടു മീശനും ചൊന്നാനേവം.
 പണ്ടുപോലമ്പാടിയാം നന്ദഗോകുലം തന്നി-
 ലുണ്ടായൊന്നൊരുബാലൻ ഗോപാലനവൻ നിന്റെ-
 വന്നായ്ക്കൊൾവാൻ തപസ്സു ചെയ്തതോർത്താ-
 ല്പരികെറാണ, മവൻ മാനുഷനല്ലേ? കഷ്ടം!
 ചാത്തുവന്നോരെന്നച്ചേൻ നീ രമിച്ചാലും,
 ഭൂത്തുനീക്കു മോഹം മാനുഷനല്ലേ? കൃഷ്ണൻ
 ഇത്തരം മാരാരിതൻ വാർത്തകൾ കേട്ടനേര-
 ത്തത്തലോടവർചൊന്നാളീശനെ നോക്കിമെല്ലെ;
 മാനുഷനല്ലകൃഷ്ണൻ, വിഷ്ണുവെന്നറിയുമാൻ,
 മാനസേ കൃഷ്ണൻതന്നെ വരിച്ചേൻ ഭഗവാനെ.
 അന്യപുരുഷന്മാരിൽ കൊതിയിങ്ങിനിക്കില്ലാ,
 ധന്യനാംഭവാനൊന്നും തടുത്തു ചൊല്ലിടേണ്ടാ;
 വരദനങ്കിൽ ഭവാൻ തരികവരമതും,
 വരിച്ചുകൊൾവൻ വരം കൃഷ്ണനെൻ വരനാവാൻ.
 ചിരിച്ചു ചന്ദ്രാവലി ചൊൽവതുകേട്ടു ശംഭു-
 വാച്ചതുടങ്ങിനാ നരികെന്നിന്നുമോദാൽ
 ധരിച്ചുകൊൾകബാലെ, പൊളികളല്ലുകേൾക്ക
 തിരിച്ചു ചൊൽവതോക്കു ചരിത്രം സൂക്ഷ്മതപര,
 വിചിത്രം നിന്റെരൂപാധം തരക്കേടതിനില്ലാ
 വചിച്ചതതുകൊള്ളാം കൃഷ്ണനെ വിഷ്ണുവെന്നും
 വാസ്തവം തന്നെ ഞാനും ചൊന്നതിൽ ഭേദമില്ലാ
 വാസ്തവമിനിയുമാൻ ചൊല്ലിടാം കേൾക്കബാലെ;
 വിഷ്ണുവാം കൃഷ്ണൻപണ്ടു മാനുഷനായിത്തന്നെ
 വൃഷ്ടികൾകവത്തിങ്കൽ ലീലകളാടി വാണ.

മാങ്ങാടുകുട്ടനും മീലാമാന്ദ്രശായിമേവും
 ഞ്ഞൊക്കെപ്പോയതലില കഴിവോളവും ഭ്രമേ,
 മാനുഷാവധി വയസ്സായിട്ടും കാലത്തിങ്കൽ
 മാനുമാം സ്വന്തപാദം പ്രാപിച്ചു വസിപ്പിച്ചിട്ടും.
 ആകയാലല്ലജീവി മാനുഷനായ കൃഷ്ണൻ
 പോകാതെയിരിക്കുമോയിക്കാലംവരെയോക്ക്.
 വൈകുണ്ഠൻ വന്നുഭ്രമേ പിറന്നു നിനക്കിന്നു-
 നല്ലമൊ? വരനായിത്തീരുവാൻ വരം ബാലെ.
 പെരികെതപം വേണമിനിയും കാലംപോകും
 ധരിക്ക നീയുമേററം വൃദ്ധയായ് ചമഞ്ഞരീടും.
 നിനയ്ക്കാവൃദ്ധക്കുന്നു വരനെ ലഭിച്ചാലും
 തനിക്ക്തൊരുസുഖം ലഭിപ്പൂ? കഷ്ടമോക്ക്.
 ഇങ്ങിനെ മാരാരിയും പറഞ്ഞു കേൾക്കുമൂലം
 തിങ്ങിന പേദത്തോടും പറഞ്ഞാൾ ചന്ദ്രാവലി,
 ഉഗ്രമാം തപംചെയ്തു വൈകുണ്ഠൻ തന്നെ ഞാനി-
 ന്നഗ്രഭൂവിങ്കൽചേർത്തു വാങ്ങുവൻ വരമെന്നാൾ.
 തൽക്ഷണം സാധിക്കുവാനേകണം വരമെന്നു
 തൃക്കനോടപേക്ഷിച്ചു മേവിനാൾ ചന്ദ്രാവലി.
 ചന്ദ്രശേഖരനൊന്നു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി
 ചന്ദ്രനെ വെല്ലുന്നോരു സുന്ദരിയോടുചൊന്നാൻ.
 ധന്യേ!നീ ബോധിക്കട്ടെ ചൊന്നവയെല്ലാം കേട്ടേൻ
 വന്ദ്യനാം വിഷ്ണുവിങ്കൽ വിശ്വാസം നിന്റെ കൊള്ളാം
 ഇന്നുനീ തപംചെയ്തിൽ വന്നിടം വിഷ്ണു മുമ്പിൽ
 ധന്യേ,നിന്നഭീഷ്ടമാം വരവും ലഭിച്ചിടാം;
 വ്യാസനായ് വിഷ്ണുഭ്രമേ വാഴുന്നിതുമൂലം
 വസുധാതലംവിട്ടു വരുവാൻ വിഷമംകേൾ-
 നിനക്കുവരനാവാനിനിമേൽലാരു ജനം
 ജനിച്ചുവന്നിട്ടല്ലെ? വരുന്നു വരനായി,
 അത്രനാൾ നീയ്യും ജീവിച്ചിരുന്നീടുകവേണം
 ഏത്രനാൾ വേണമെന്നതറിവാൻ പണിയത്രെ.

ചത്തുപോകുമോ? വൃദ്ധയായിട്ടിങ്ങിരിക്കുമോ?
 ചിത്തത്തിലോക്പിന്നെ വരനാലെത്തുഫലം?
 നിക്ഷേപം കുഴിച്ചെടുത്തീടുവാനാശയോടു-
 മിക്ഷിതീതലംനീളെ ത്തേടീടുന്നവൻ മുഖിൽ-
 വൃക്ഷംതാൻ പുഴങ്ങീട്ടു മറിഞ്ഞിട്ടതിൻകീഴെ-
 നിക്ഷേപകുടും നേരിൽകണ്ടതുമുപേക്ഷിച്ചു-
 കുഴികൾ കുഴിച്ചിട്ടു നിധികളെടുക്കുവാ
 നശ്യുന്നവൻപോലെയല്ലയോ ചന്ദ്രാവലി?
 നിന്നുടെ സമീപത്തിൽ വരിപ്പാൻ വന്നോരെന്ന
 ധന്യനീ വെടിഞ്ഞല്ലോ വരനെത്തേടീടുന്നു.
 നിനക്കു നല്ലമാഗ്ഗം ചൊൽവൻ ഞാൻ കേൾക്കുവൊലേ,
 കനത്ത തപംചെയ്യാൻ മുതിർന്നിനിമതീ.
 വരിച്ചുകൊൾകയെന്ന ഭരിച്ചുകൊൾവൻ ഞാനും
 ധരിച്ചുകൊൾക,സുഖം വസിക്കാം കൈലാസത്തിൽ.
 അവസ്ഥാരായങ്ങളും മരണമതുമില്ലാ-
 ത്തവസ്ഥയാണുചൊല്ലാം കൈലാസ വാസസ്ഥിതി.
 ഇങ്ങിനെ മാരാർ താനുരച്ചോരളവിങ്കൽ
 തിങ്ങിട്ടും വേദത്തോടും ഭാവവും പകർന്നുവരും
 ഈശാനിൽ ക്രോധമേറും മുഴുത്തു ചന്ദ്രാവലി
 കേശവൻ തന്നെയോർത്തിട്ടിത്തരമുര ചെയ്താൾ.
 സരികൾ ധർമ്മമാകും ചാരിത്രം കെട്ടുക്കുവാൻ
 മതിയിലോത്തു ഭവാനെന്നോടു തുനിയുന്നു.
 ലോകപാലകരാകും മുത്തികൾ മുഖൂർ നിങ്ങൾ
 ലോകധർമ്മത്തെനില നിർത്തുന്ന കൃത്യമുജ്ജാർ,
 ഓക്കാതെ സരികളെ വഞ്ചിച്ചിട്ടോരോ നാളിൽ
 മക്കടൻപെട്ടുപോലെ പേണിളക്കുന്നു കഷ്ടം!
 ഭാതകവനത്തിങ്കലു ഷിപതികൾ തന്നെ
 ചാരിത്ര ഹാനിചെയ്യാൻ കൊതിച്ചുപോയതോക്ക്!
 നിങ്ങൾ മുഖൂരംകൂടീടുന്നസുയയ്ക്കുപണ്ടു
 തിങ്ങിനവേദത്തോടും ബാലരാജ്യാണതില്ലേ?

ഓരങ്ങൾ ചെടത്തോടെ ചാരത്തുവെന്ന് കൂപ്പി
 നാടുകേൾക്കാലെ യാചിച്ചു വാങ്ങിയില്ലേ?
 മതിയിൽബോധംവിട്ടു ചതിപ്പാൻ തുനിയേണ്ടാ
 കൊതിയിങ്ങിനിക്കില്ല, ഗിരിജാവര! കേൾക്ക,
 വരിച്ചുവരനല്ലാതെത്തന്നെയുവാൻ
 തരുണീ സതിയെങ്കിലവൾക്കു ഹിതം വരാ.
 ചതിച്ചു വിധിവിട്ടു പുല്ലിയ ദോഷമൂലം
 മതിക്കു കുഷ്ഠരോഗം ലഭിച്ചതോത്തുകൊൾക.
 വൃന്ദയെ ചതിച്ചോരു കാരണം പണ്ടു വിഷ്ണു
 കുന്നുപോലോരു പെരുമ്പാറയായ്യാണതില്ലേ?
 മതിയും വിധിവിട്ടു നടന്നവൃത്താന്തങ്ങൾ
 മതിയിലോക്കാതെത്തു വെറുതെ പറയുന്നു;
 വിധിവിട്ടവൻ ഗുരുപതിയെത്തീണ്ടുകയാൽ
 വിധിയീവണ്ണമായി ചമഞ്ഞതില്ലേ? കേൾക്ക
 ചന്ദ്രനെക്കണ്ടു മോഹം പ്രാപിച്ചു സ്വാഹ മുന്ന-
 മിന്ദ്രന്റെ സഭാന്തരെ മരിച്ചുതറിവില്ലേ?
 തിരിച്ചു ഭവാൻ പോക രമിപ്പാനുള്ളമോഹ-
 മുരച്ചു നില്ക്കുവേണ്ടാ വ്രതത്തെ കെട്ടുകേണ്ടാ.
 വ്രതത്തെ വെടിഞ്ഞുഞാൻ വരിച്ചീടുകയില്ലാ,
 കൊതിച്ചു ഭവാനത്ര വസിക്കിലാപത്തുണ്ടാം;
 പോയ്ക്കൊൾക ഭവാന്നെന്തെ ചൊല്ലിയച്ചന്ദ്രാവലീ
 വായ്ക്കോട്ടുവീണ്ടും തപചെയ്യുവാനാരംഭിച്ചാൾ.
 മായമായുന്നുന്നിന്ന ശംഭുവുമോടിപ്പോയി
 മായാമാനുഷനായ കൃഷ്ണൻതൻ ചാതുര്യം,
 നേരെവന്നവളുടെ മുഖിലാമ്മാറകാട്ടി
 ചൂരിത്രമോർത്തുപാരം സന്തുഷ്ടഭാവത്തോടും,
 വരിക, മനോഹരെ! സുന്ദരീരത്നമേ! ഞാൻ
 തരുവൻ നിനക്കിഷ്ട വരത്തെ കേട്ടുകൊൾക;
 ഈശനായ്ക്കു നിന്നോടുകൂടത്തോതു നീയും
 ക്ലേശിച്ചീടരുതേതും ഞാൻനിന്നെപ്പരീക്ഷിച്ചേൻ,

നിനക്കു മനോധൈര്യമുണ്ടെന്നു കണ്ടുബാല
 നിനക്കു പ്രേമമെന്നിലുളളതുമറിഞ്ഞു ഞാൻ.
 തപസ്സുചെയ്തു ഗാത്രം തപിച്ചതില്ലേ? കഷ്ടം!
 തപിച്ചതിനിമിതി, സുഖിച്ചുരമിക്കട്ടെ.
 രമിച്ചുകൊൾകുമോദാൽ തരിക, കുമയുഗ്മം,
 രമണനെന്നുബോധിച്ചീടുക, നാരീമണെ.
 വാസുദേവന്റെവാക്യം കേട്ടോരുചന്ദ്രാവലി
 വസുധാതലംനോക്കിക്കുനിഞ്ഞു ചൊന്നാളേവം
 ചാരുസുന്ദരാ! വിഭഭാ! കംസാര! കാരുണ്യാഞ്ജ്യോ!
 ചാരത്തു കാണാനായിത്തപിച്ചേനിത്രനാളും.
 വരിച്ചേൻ ഭവാനെ ഞാൻ, കൊതിച്ചു തപചെയ്തേൻ
 വരിച്ചീടേണംഭവാൻ, പ്രിയയായ്ക്കരുതേണം;
 രമിച്ചുഭവാനെന്നെ വെടിഞ്ഞുപോയിപ്പൊല്ലാ,
 രമണിമാരിലേക ഞാനെന്നുവന്നീടേണം.
 തരിക വര വിഭഭാ, കാരുണ്യവാരാന്ധിയെ,
 ചരണസരോരുഹം തുണയായരുളേണം.
 കുറഞ്ഞു ചന്ദ്രാവലി തൊഴുതങ്ങുണർത്തുമ്പോൾ
 പെരികെമോദത്തോടും കൃഷ്ണനും വാസുദേവൻ.
 കരവുപിടിച്ചൊന്നു കനിഞ്ഞു കടാക്ഷിച്ചു.
 വിരിഞ്ഞു ചന്ദ്രാവലീമാനസസരോജവും;
 നിറഞ്ഞമോദത്തോടും പുൽകിനാരിരുവരും
 കുറഞ്ഞു മാതാപം തരുണീമണിക്കേററം.
 മദനലീലകൊണ്ടു മാധവൻ തോഷിപ്പിച്ചു
 ഹൃദയം മോദംകൊണ്ടു പൂരിച്ചു വാസുദേവൻ,
 തരുണീമണിതന്നെ വെടിഞ്ഞുപോകുന്നേര-
 മരുണാധരിയൊന്നു പറവാനാരംഭിച്ചു.
 മായാപുരുഷ, തവ വൈഭവം ചിത്രം, ചിത്രം,
 കായ്തുരൂപനാം നിന്റെ കൈതവപ്രകൃതികൾ
 നേരോടെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ പാരിടത്തിങ്കലാക്കു-
 മോരോന്നേ നിരൂപിച്ചാൽ ഖോധമുണ്ടാകയില്ലാ.

മായാപുഷ്പ! ഹാ മായവ! മധുരിപൊ!
 മായ നിന്നുടേയോർത്താലെങ്ങിനെ യറിയുന്നു.
 മൂന്നും നീ ഗോപിനാരി വൃന്ദയെ പ്രാപിച്ചീലെ?
 തനപംഗി-രാധകളുടേ ശാപവും നല്ലിലയൊ?
 എന്തെന്നുമതുപോലെ ശാപത്തിന്നാളാക്കുമോ?
 അന്യമാരോടുചേർന്ന്, മറന്നു, വെടിയുമൊ?
 മന്നിടം തന്നിൽവൃന്ദാതുളസിയെന്നുപേരാ-
 യന്നവൾ നിന്നെച്ചേർന്നു രമിപ്പാൻ മോഹത്തോടും -
 പോകുന്നനേരത്തിങ്കലെന്നെപ്പോൽ ചതുർഭുജ-
 നാകും നിൻവരനെന്നു പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിച്ചു,
 കൈതവംചൊല്ലിയില്ലെ? ആയതു യുക്തമാണൊ,
 കൈതവമുത്തേകുടും! ചതികളുരുതയ്യോ.
 തുളസീ നാമത്തോടും ഭൂമിയിലവർവന്നു
 കളവാണിയുമുഗ്ര തപസ്സിൽ വാഴുംകാലം,
 വിംശത്യായിരംവർഷമാഹാരം ഫലങ്ങളെ
 യശിച്ചമറയ്ക്കവ വെടിഞ്ഞു വസിച്ചീലെ
 പഴുത്തുകീഴെവീഴുന്നിലകളുശിച്ചിട്ടും
 കഴിച്ചാൾ മുപ്പതാകും സഹസ്ര വർഷമാൾ;
 നാല്പതിനായിരവും വർഷങ്ങൾ കഴിവോളം-
 മല്ലമാം വായുതന്നെ യശിച്ചും കഴിഞ്ഞരീലെ?
 പതിനായിരംവർഷം സർവ്വവ്യപേക്ഷിച്ചു
 പതിയായ് ഭവാനുവന്നു വരിപ്പാനാശയോടും,
 ഉഗ്രമാം തപസ്സോടും ചാണിടമവരാനെന്നു
 വ്യഗ്രങ്ങൾതീരുമാന കമലാസനൻചെന്നു,
 വരവും കൊടുത്തതും കൈതവമല്ലെ? നാഥ!
 പെരികെ കഷ്ടമിദം, കളികൾ ഭഗവാണൊ.
 ആത്മാംശമായിടുന്ന ഗോപനാം സുഭാമാവെ
 പത്മനാഭനാണിയ്യും രാധയെക്കൊണ്ടുശാപം
 കൊടുപ്പിച്ചതുംചതി, യിങ്ങിനെ ചെയ്തപിന്നെ
 കെടുത്തു രക്ഷസ്സായി ജനിപ്പാൻ വരുന്നല്ലി,

ജനിച്ച ശംഖമുഡനായിട്ട, ഉജ്ജ്വലം
 കനിഞ്ഞു ധാരാവിനാൽ വരവും കൊടുപ്പിച്ചു,
 സത്യാചാര്യൻ ശംഖമുഡനായ്ക്കാണു;
 മതിയല്ലോതുഭവാൻ കല്പിച്ചതും വതി!
 അന്നു കൃപാവശാൽ മൂന്നുലോകവും വാഴ്ത്താൻ
 ഭവനപാലകാ!ഭോ! വരവും നല്ലിലയൊ?
 പരമേശ്വരൻ തന്നോടു രണത്തിങ്കൽ
 പെരികെ പരാധീനനായോരു നേരത്തിങ്കൽ.
 ചതിച്ചു ഭിജനായി ശംഖമുഡനെക്കാലാൻ
 മതിയല്ലോതുഭവാൻ കഞ്ചുകം വാങ്ങിപ്പോയി;
 കഞ്ചുകംധരിച്ചു വഞ്ചിച്ചു ഉജ്ജ്വലം
 നെഞ്ചകത്തൊട്ടും കൃപ ക്രൂരതെരമി ചിലി?.
 രണ്ടു ഭവാനേവം നാരിയെച്ചതിച്ചിലി?
 തണ്ടാർമാനിനീകാന്താ! കൈതവമുണ്ണ! കൃഷ്ണ!
 ഭഗവാൻ കഞ്ചുകത്തെ വഞ്ചിക്കുമുലമായി
 ഗംഗാകാമുകൻ ശംഖമുഡനെ വധിച്ചിലി?
 ഉജ്ജ്വലവർത്തയെല്ലാമറിഞ്ഞു വേദിച്ചനാൾ
 ഉജ്ജ്വലപുഷ്പമായി ജനിപ്പാൻ വരുന്നല്ലീ,
 ഉജ്ജ്വലമണിമാർപ്പാ! കളവെത്രയും, കഷ്ടം!
 ഉജ്ജ്വല തന്നെയോക്കിലിങ്ങിനിക്കെന്തു ഗതി
 അവളെയൊശ്വസിപ്പാൻ പലതും ചൊല്ലിയില്ലേ?
 ഭവനപാലകാ,തേ കൈതവക്കുളിയല്ലേ?
 ഗോപികാവൃന്ദ തന്നെ കാമിച്ചു സുഭാമാവു
 താപത്തെ സഹിച്ചവൻ ഭഗവൽഭക്തിയോടെ,
 മേവുന്നോരവന്നു വൃന്ദയെ കൊടുത്താകിൽ
 താവക കാതന്യത്താൽ സുഖിച്ചു വസിപ്പിടും.
 വൃന്ദയ്ക്കും മാധാരാപം നല്ലവൻ ഹേതുവില്ലാ
 നന്ദനന്ദനാ, ചതിയിങ്ങിനെ ചെയ്തീടാമോ!
 തനിക്കു രമിപ്പാനായ് സതികൾചാരിത്രത്തെ
 നിനച്ചു ഹാനിചെയ്തതെത്രപോൽ, ഭഗവാനെ!

കൈതവമുതൽ! കൃഷ്ണ! ചതിച്ചീടരുതെന്നെ,
 സതിയിൻധർമ്മം ഭവാൻ രക്ഷിച്ചു കാത്തിടേണം.
 വരനാം ഭവാനെ ഞാനെന്നിനിക്കാണെന്നതു
 വാരിജനാഭ! വിഷ്ണു! ഭഗവൻ നമസ്കാരം.
 വൈകുണ്ഠ, ഭാമോദര, ശംഖചക്രാബ്ജധരാ,
 വൈകാതെ ഭവല്ലാഭസേവയേകക നിത്യം.
 കംസാരെ, ഭവല്ലാഭം പുജിക്കായ്ക്കുന്നമെ
 സംസാരാജ്ഞവതീരം ചേരുവാൻ, മുനികുലം
 സന്തതം ധ്യാനചെയ്തും കോമളമായ രൂപം
 ചിന്തിച്ചു സന്തപ്തയാജ്ഞേവീടാമെന്ന നിത്യം,
 തപല്ലാഭാനികെചേതു, ചാരിത്രകീർത്തിയോടും
 താപങ്ങളേകീടാതെ പാലിപ്പാൻ വണങ്ങുന്നേൻ.
 ഇങ്ങിനെ ചന്ദ്രാവലി കേണടൻ ചൊല്ലുന്നരും
 ഭാഗിയായ്ക്കോരത്തോടും ഭഗവാനരുൾചെയ്തു.
 കേൾക്കെടൊ, ചന്ദ്രാവലി, പുഷ്പജന്മനി നീയ്യും
 കൈക്കൊണ്ടു മാറിടത്തിൽ സ്വർഗ്ഗക്ക മൂലമായി
 ഇന്നുനിൻ വരനായി രമിച്ചേൻ, നിന്നെച്ചേർന്നു,
 ധന്യനീ, മല്ലഭത്തിൽ വാണിടും ഖേദിക്കേണ്ടൊ;
 എന്നെനീ സ്തുരിക്കുന്നാളൊക്കെവെ വന്നുകാണാം
 പിന്നത വെടിഞ്ഞുനീ, കേൾക്കെടൊ, ധന്യശരീരല.
 ചെന്നുനീ താതമാതുജനത്തെ പ്രീതരാക്കീ-
 ടുന്നതതപോവൃത്തിയകമെ വെടിയാതെ-
 ഗോപാല പുരിയിങ്കലാത്മവേശ്ശനി നിത്യം
 ഗോപാലനാകമെന്നെ സ്തുരിച്ചു നയിച്ചാലും;
 അന്ത്യമാം കാലത്തിങ്കലെന്നോടു ചേർന്നുവാഴാ-
 മന്തരമില്ലേവേദം വെടിഞ്ഞു വസിച്ചാലും.
 ഇത്തരം വരനല്ലി കൃഷ്ണനാം വാസുദേവൻ,
 ഉത്തമഭക്തശ്രേഷ്ഠൻ പുണ്യധരീകനെക്കാണാൻ
 നിറഞ്ഞ മോദത്തോടും ഭഗവാനെഴുന്നള്ളി-
 മറഞ്ഞാ, നേരംനോക്കി ഗമിച്ചു ചന്ദ്രാവലി,

ചിത്തത്തിൽ ചന്ദ്രാവലി കൃഷ്ണനയറപ്പിച്ചു
 പത്തനേചെന്നു താതമാതാക്കൾ പാടത്തിങ്കൽ
 വീണേററം ഭക്തിയോടുമുണർത്തിയവിലവും
 കാണുവാൻ ജനംവന്നു നിറഞ്ഞു ഗേഹത്തിങ്കൽ;
 നല്ലവാത്സുകൾചൊല്ലി സല്ലാപിച്ചെല്ലാവരും
 വല്ലവിമാതാചെന്നു ഗൃഹങ്ങൾതോറും വാണാർ.
 പിന്നെയച്ചന്ദ്രാവലി താതമാതാക്കളോടും
 ഖിന്നതയാഴിച്ചവൾ വസിച്ച ധ്യാനത്തോടും,
 വൈകുണ്ഠനായ കൃഷ്ണൻ ചന്ദ്രഭാഗയെ നോക്കി
 വൈകാതെ വൈഭഭീതൻ നികടം പ്രവേശിച്ചു,
 സമയമല്ലമേറിക്കണ്ടപ്പോൾ വൈഭഭീയും
 കാമുകനായ കൃഷ്ണൻ കാമിനീവശനായി,
 കാമലീലകളാടി കളിച്ച കാലംപോക്കി,
 കാമിനീജനചോരൻ വരുവാൻ വൈകിയെന്നു -
 മാനസേയോത്തു തീർത്ഥക്കരയിൽ കോപത്തോടും
 മാനസംകൃഷ്ണൻ തങ്കലുറപ്പിച്ചിളകാതെ
 ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ ഭക്തൻ പുണ്യരീകന്റെ മുമ്പിൽ -
 മെന്തെന്നും ഭീക്ഷിച്ചവൾ നിന്നിതു ദുഃഖഭക്ത്യാ.
 കാരുണ്യക്കടലാകും കൃഷ്ണനും വന്നു കണ്ടു
 ചാരത്തു പുണ്യരീകൻ കളിച്ചു നദീതീരെ
 നിത്യകർമ്മവുമെന്തു പുജിപ്പതാഴ്ത്തുകണ്ടു
 നിത്യനാം പരമാത്മാ വാസുദേവനും ചെന്നു
 ഭക്തന്റെ പുജാമുഖത്തെതിരെ രശ്മിണിക്കും.
 ഭക്തനും കാണുമാറു നിന്നോരു കൃഷ്ണൻ തന്നെ
 കണ്ടോരു പുണ്യരീകൻ സതപരം ചേങ്ങലത്തെ
 തണ്ടാർമാനിനീകാത്തൻ തനിക്കങ്ങിരിപ്പാനാ -
 യാസനമായിനല്ലീ തന്നുടെ പുരോഭാഗെ
 വാസുദേവനെ നോക്കി പുജയിലിരുന്നിതു.
 പുജയും കഴിഞ്ഞവനെത്രയും വേഗത്തോടെ
 പുജിപ്പാൻ പിതൃമാതൃസന്നിധി നോക്കിപ്പോയാൻ.

ഭക്തന്റെ നിത്യമുള്ള ദൈവപൂജയും മറ്റും
 ഭക്തവത്സലൻ കൃഷ്ണൻ മുടക്കീടരുതെന്നു -
 നിനച്ചു പൂജാമുഖത്തിരുപ്പാനൊരു വിധി
 നിനച്ചാലില്ലെന്നോത്തു ചേങ്ങലത്തിന്മേൽ നിന്നാൻ.
 പുണ്യരീകരംചെന്നു താതമാതാക്കൾ തന്നെ
 പണ്ഡിതൻ പൂജചെയ്തു പാഞ്ഞു വൃത്താന്തങ്ങൾ
 ഗോപാലകൃഷ്ണൻ വിഷ്ണു തന്നുടെ പൂജാമുഖെ
 ഗോപികാകാന്തൻ വിന്നു വൈഭവീഭാവിയോടും
 നില്ക്കുന്നിതവർമുമ്പിൽ വൈകാതെ ചെന്നുകണ്ട
 സല്ലരിച്ചീടവാനായ് പോകുന്നെന്നറമെന്നാൻ
 അന്നേരം സതുഷ്ടരാം ജനക ജനനിമാർ
 ധന്യനാം സുതനോടങ്ങീദൃശം ചൊല്ലീടിനാർ.
 ഇന്നു നീ സർവ്വാത്മകനായിടും കൃഷ്ണൻ തന്നെ
 മുന്നിലാമ്പാറ കാണാൻ സംഗതിയാക്കിച്ചെയ്തു;
 കണ്ണുകൾകൊണ്ടു രൂപം കാണുവാനരുതാത്ത
 ചണ്ഡരാം ഞങ്ങളേയും കാണുമാറാക്കിയില്ലേ?
 നാൽപക്കം ഗതി കണ്ണൻ നല്ലീടുമെന്നാകിലും
 ചൊല്ലുവെന്നൊരു കാര്യമായതും കേട്ടുകൊൾക.
 പുണ്യരീകനാം നിന്നെക്കാണുവാൻ വന്ന കൃഷ്ണൻ
 പണ്ഡരീനാഥനായിട്ടിവിടെയിരിക്കട്ടെ.
 ഇപ്പരി വാഴംജനമെപ്പേരും കൈകൂപ്പുവാൻ
 ചില്ലമാൻതന്നെ വാഴിച്ചിരുത്തി വെയ്ക്കുപത്രം.
 എന്നരുൾചെയ്തു താതജനനീഹിതം നോക്കി
 ചെന്നവൻ കൃഷ്ണൻതന്റെ സവിധേ ചെന്നുകൂപ്പി.
 അഞ്ചലിയോടും കൂടീട്ടവിടെ സമാധിയി -
 ലഞ്ജസാ മേവിന്നിന്ന നേരത്തു വൈകുന്നേരം,
 ഭക്തന്റെ ഹിതത്തിന്നങ്ങേഹിതം ചെയ്തുപോക -
 യുക്തമല്ലെന്നു ചിന്തിച്ചവിടെ നിന്നുമോദാൽ,
 പുണ്യരീകൻറപടംവരയ്ക്കും രശ്മിണിയും
 പണ്ഡരീവാസികൾക്കു ഒഴിപ്പാനത്ര നിന്നാർ.

പിന്നെയു സ്വരൂപത്തെ കല്പാക്കി മുഴച്ചിട്ടു.
 തന്നുടെ സ്വധാമ്നിപോയ് കൃഷ്ണൻ തമണിയും.
 ഇന്നു മച്ചേങ്ങലത്തിൽ നില്ക്കുന്നു വാസുദോൻ
 ചെന്നുപൂജിപ്പോക്കാക്കെ കാമിതം നൽകീടുവാൻ.
 സകലാത്മകനാകും ചില്ലുമാനായ കൃഷ്ണൻ
 സകലാത്മാവിനോർത്താൽ കഴിയാതെന്നുമില്ലാ.
 നന്ദനാം ഗോപവൃദ്ധനന്ദന! ഗോപാലക!
 കന്നിമാലകൾപൂണ്ട ഗോകുലപാല കൃഷ്ണ
 വൃഷ്ണിവംശത്തിൽവന്നു പിറന്ന ഹൃഷീകേശ!
 കൃഷ്ണനാം തവപാദം സന്തതം നമസ്കാരം.
 കാളിയ വിഷദപ്പ്നാശനാ! വാസുദോ!
 കാളിന്ദിതത്തിൽ കളിയാടിന കൈടഭാരെ!
 കംസാരെ! കാരുണ്യാഞ്ജെ! കാരണമുന്തെ! കൃഷ്ണ!
 ഹംസവാഹന ദപ്പ്നാശന! നമസ്കാരം.
 ഭഗവാനായകൃഷ്ണൻ വൈകുണ്ഠം പ്രവേശിച്ചു,
 യുഗവും മാറിപ്പോയി, കലിയും യുഗംവന്നു.
 ധർമ്മവും മറവായി, സത്യവും കുറവായി,
 കർമ്മികളേറെവന്നു ജനിച്ചു, ഭ്രമണ്ഡലേ.
 അക്കാലം നാരായണൻ വൈകുണ്ഠൻ തന്റെ ചൊല്ലാൽ
 ചൊല്ലൊക്കളും മുന്നികളമീശന്മാർ. ശക്തിതാനും,
 ധർമ്മസ്ഥാപനംചെയ്താൻ വേദിയർ കലത്തിലും,
 ഭർമ്മതിരുളുള ദുഷ്ടമുസൽമാൻ കലത്തിലും.
 ഉത്ഭവിച്ചുനന്നെയുതോരോന്നെ ചരിത്രങ്ങൾ
 ചില്ലുമാൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ നാഭാജി സിദ്ധനായി-
 ഭവിച്ചു, പണ്ഡരിയിൽ ചന്ദ്രഭാഗക്കുതീരെ,
 ഭവനേശ്വരൻ ഗുഹൻ ചമച്ചു, സിദ്ധാശ്രമ-
 മവിടെ ശിഷ്യരോടും മരുവി, ചരിത്രങ്ങൾ-
 ഉവക്കായുപദേശം ചെയ്തു വാണതളിനോ-
 രാശ്രമമിന്നും ശോഭിച്ചീടുന്നിതെന്ന വൃത്തം
 വിശ്വപത്തിന്നറിയുവാൻരച്ചാരും കിളിപ്പെരുത്ത്.

ധർമ്മാഭ്യന്തരം ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ
 പണ്ഡരീമാഹാത്മ്യച്ചുരുക്കംസമാപ്തം.

നാടം അദ്ധ്യായം.

—:0:—

നാടികെ! തുകകലചാതരത്നമെ ചൊൽക,
സാരമാ കമാസാരം കേട്ടോളം മതിവരാ-
എന്താത്മമൂലമായി മാമുനിവരന്മാരും,
ചെന്താമരാക്ഷനാദിയാരുള്ള ദേവന്മാരും-
വന്നാവതാരംചെയ്താരായതുചുരുക്കമാ-
യിന്നിഹചൊല്ലുകെന്ന് കേട്ടോരു നേരം കിളി-
ചൊല്ലിനാൾ ഗണനാഥൻ കാലടിയതുംകൂപ്പി-
ട്ടല്ലിത്താർ മണവർത്തൻ തന്നെയും ചിത്തേ ചേർത്തു,
ശ്രീവേദവ്യാസർ, ശുക്രർ, നാരദർ, വസിഷ്ഠനും,
ശ്രീവത്സവക്ഷസ്സാകും വിഷ്ണുവും, വിരിഞ്ചനും,
പരമേശ്വരനും, ശക്തി, യുദ്ധവർ, വാത്മീകിയും,
പുതപ്പുതനും, മറുപലരും ഭൂമിതന്നിൽ.
അവതാരത്തെച്ചെയ്ത ചരിത്രം മുഴുവൻ-
മവലോകനംചെയ്ത ഗുഹനാം സുബ്രഹ്മണ്യൻ.
അവനീതലത്തിങ്കൽ നാഭാജി സിദ്ധനായി,
ഭുവനെ ഭക്തന്മാർക്കു മുക്തിക്കു വഴികാട്ടി-
കൊടുപ്പാൻ പണ്ഡരിയിൽ ചന്ദ്രഭാഗയ്ക്കുതീരെ.
വടുക്കളായ ശിഷ്യസംകലത്തോടുകൂടി,
ആശ്രമം തന്നിൽവെച്ചിട്ടുലവസിദ്ധരാദി-
ആശ്രിത ഭക്തന്മാർക്കായുരച്ചു ചരിത്രത്തെ
ചൊല്ലുവൻ ചുരുക്കിത്താനല്ലതീർത്താഭരണ-
മല്ലിത്താർ മണവാളനെന്നവർ ചൊൽതുടങ്ങി.
കമലാസനസുന്ദ വിമലനായമുനി,
കമലാപതിയുടെ ഭക്തരിലഗ്രേസരൻ.
കമലാകാന്തൻ തന്നെ സേവിക്കുമൂലം മുനി,
കമലാദേവിയോടു വാങ്ങിയ വീണയോടും
സകലലോകങ്ങളും നടന്നു ലോകവൃത്തം-

സകലേവേദോക്തം സുരസംഖ്യതേ. ടം-
 പറഞ്ഞു കൊള്ളാനായ് സത്പരം ഗമിച്ചിടം-
 നിറഞ്ഞ തേജസ്വിയാം നാരദമഹാമനി.
 ഭൂലോകമീക്ഷിക്കവാനേകദാ പുറപ്പെട്ടു-
 ഭൂലോക സുരാഭി മാനുഷഗേഹങ്ങളിൽ.
 കലിയം ഭഗം വന്നുചേരുന്ന കാലത്തിന്റെ-
 മലിനോൽക്കൃഷ്ടമാകും ലോകവൃത്തികൾ കണ്ടു.
 വണ്ണങ്ങളാശ്രമങ്ങളൊക്കെവേ ഹൃന്യമായും,
 വണ്ണങ്ങൾ സങ്കീർണ്ണങ്ങളെന്നതും മുറികണ്ടാൻ.
 വേദങ്ങൾ ശാസ്ത്രങ്ങളുമൊക്കെവേ സന്യജിച്ചും,
 വേദിച്ചു പാണ്ഡിത്യമഖലിപൂജാദിയെല്ലാം.
 ദുർല്ലഭമായി സത്യമെങ്ങുമയില്ലാതായി-
 ട്ലജ്ജപെട്ടഴലുന്ന മാനുഷപ്പരിഷകൾ.
 കളവും, ചതി, നിന്ദാ, ദുസ്സഹകൃത്യങ്ങളും,
 വിളവും, കുറവായിട്ടുച്ചിയും വേദിക്കുന്നു.
 നാരികൾ പാതിവ്രത്യം വെടിഞ്ഞു മഹാഘോര-
 ദുരിതതത്വശ്രുതം നാനമുവളത്തുന്നു.
 ക്ഷത്രിയവണ്ണം പാത്താലില്ലെന്നതെന്നെചൊല്ലാം-
 ക്ഷിതിപാലനമെല്ലാം മേച്ഛരാലെന്നും വന്നു.
 മുസൽമാൻമതം നീളെ പരക്കുമാറായ്കണ്ടു-
 മുസൽമാൻമതത്തോടങ്ങിടഞ്ഞു ഹിന്ദുശാസ്ത്രം.
 ഉടഞ്ഞു തകന്നീടുന്ന ഉവിലെത്തിപ്പച്ച-
 കടത്തിൽ ധർമ്മപോലെ വസിപ്പതായും കണ്ടു-
 നാരദനിവയെല്ലാം കണ്ടുടനശരോടെ-
 സാരസാസനലോകം പ്രാപിച്ചുചൊന്നാനേവം.
 ഭൂതലംതന്നിൽ വേദശാസ്ത്രങ്ങൾ മറഞ്ഞിതു-
 ഭൂതിയുംകുറഞ്ഞിതു, ഭൂമിദേവിക്കുപാരം,
 നിത്യകർമ്മങ്ങളൊന്നും ഭൂസുരക്കില്ലാതായി,
 സത്യധർമ്മങ്ങളൊട്ടുമാക്കുമെ വേണ്ടാതായി.
 ഹിംസയും ക്രൂരകൃത്യമുണ്ടായുള്ളതൊന്നും,

നാലാലക്ഷം, ചിലോ, കണ്ടീലങ്ങാരോടത്തും.

സങ്കടം പാലമുള്ളതറിഞ്ഞുവന്നതാനും-

പങ്കജം, ഭവാനറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടേണം.

നാലേഴക്കുമുനി ചൊന്നവയെല്ലാംകേട്ടു-

സാരസാസനൻ ചിരിച്ചുത്തര മരുൾചെയ്താൻ.

വൈകുണ്ഠാർത്തനെക്കണ്ടു ചൊല്ലിടാമെന്ന ലല്ലൽ-

വൈകാർത്ത തീപ്പാനുള്ള വഴികളുരുളീടും.

ചെന്നുകണ്ടീടുകൊന്നാൽ പോകനാമെന്നുചൊല്ലി,

പന്നഗശായിതന്നോടൊക്കവേയുണർത്തിപ്പാൻ-

പാലാഴീതടേചെന്നു തൊഴുതുക്കൈകൂപ്പിടും,

കാലത്തുനാരായണനണൻ നോക്കിച്ചൊന്നാൻ.

സങ്കടമെല്ലാം പശുപതിയോടുണർത്തുക-

പങ്കജാസന, കാലം വൈകരുതിനിയൊട്ടും.

ഭൂതശൺതാനുമായിക്കണ്ടവരാത്തുചേൻ-

ഭൂതികളുണ്ടാക്കുവാൻ കല്പിച്ചാർ കരണീയം

മുസൽമാൻ രാജാവായിട്ടിറുൻപോയ് പിറക്കണം,

മുസൽമാൻമുറ നീക്കാൻ മുനികൾ ദ്വിജന്മാരായ്-

അരികെവസിക്കേണം രാജസന്നിധിതോരം,

നരകാരിയുമേവം കല്പിച്ചുമാഞ്ഞിതു.

വിധിയും നാരദനും പെരികേ മോദത്തോടും

വിധിച്ചുകാഴ്ചും നിറവേറുവാൻഭ്യോഗിച്ചാർ.

മുരശാസനനരുൾചെയ്തു പോലെത്തന്നെ

വിരവിൽ മുസൽമാനായിരുന്നിതിരുന്നനാൾ.

അക്കുബർപാതുഷാവെന്നുള്ളൊരു നാമത്തോടും-

അക്കുലംപാലിച്ചീടും കാശിഭൂപനുമായാൻ.

കാശിയാം രാജ്യംവാണുകൊണ്ടിടും വലാർതി-

യ്ക്കാശയെ പ്രീതിയില്ലാ മുസൽമാൻമരുത്തിനെ.

ഹിന്തുശാസ്രജ്ഞനെന്നു വന്നിതു കാലംതോരും,

ഹിന്തുക്കൾ ദ്വിജാതികൾക്കേറവും ദാനശീലൻ.

തത്രസ്ഥൻ, വിഷ്ണുഭക്തൻ, ബ്രാഹ്മണകലോത്തമൻ,

എത്രയും വേദശാസ്രനിപുണനതിധീമാൻ,

ആത്മാരാമനാമെന്നു ചൊല്ലൊണ്ടും നാമമുദേജാ-
 രാത്മജ്ഞാനിയാംദപിജൻ വേദിയകലശ്രേഷ്ഠൻ.
 മുസൽമാൻമതസ്ഥർക്കും സന്മതനാകമൂലം-
 മസൽമാൻ മുനിശിഷ്യരേററവും പുജിച്ചീടും.
 വേദാന്തസാരമെല്ലാം വേദിയർക്കണത്തുവാൻ
 വേദജ്ഞാനപദേഷ്ടാവായി വാഴുന്നകാലം.
 ഭൂസുരർ ചിലർചൊല്ലി ഞാൻ കേൾക്കുമൂലം-
 ഭൂസുരൻ തന്നെക്കാണാനാഗ്രഹം വലിക്കയാൽ
 ഭൂസുരൻ വാഴുംദേശം തേടിത്താൻ പുറപ്പെട്ടു.
 ഭൂസുരപാദാന്തികെ വണങ്ങി ഭക്തിയോടെ.
 രാജസന്നിധിയിങ്കൽ വസതിയുണ്ടാക്കുവാ-
 നാജ്ഞാപിക്കേണമെന്നാലാകലമെല്ലാം തീരും.
 അരികെ വസിച്ചീടാമെന്നരുളുണ്ടായ്ക്കുന്നത്..
 പെരികെ ഭാഗ്യവത്തായ്ക്കുന്നിതു മമജന്മം.
 അനജ്ഞനൽകി ഭൂപസവിധെ ശ്രീകാശിയിൽ,
 മുനിതാൻ ധർമ്മമെങ്ങും പരത്തി വാഴും കാലം,
 തനിക്കു പുത്രനായിട്ടുണ്ടായിതൊരുദപിജ-
 നനീശംവേദശാസ്ത്രനിപുണനതിധീമാൻ.
 പുത്രൻറകൂടെപ്പാരം ചെയ്യുന്നശിഷ്യന്മാരും
 പത്തുപേർ ദപിജബാലരാത്തവൻ പാരമഹത്മാൻ
 താതൻറ മാഹാത്മ്യത്താലേററവും വിഷ്ണുഭക്തി-
 ചേതസി ബാലൻതനിക്കുണ്ടായിതെന്നവേണ്ടു.
 ആശ്ചര്യമൊരുദിനം വൈകുണ്ഠൻ നാരായണ-
 നാശയംതന്നിലോർത്തി ബാലനെ പരീക്ഷിപ്പാൻ.
 രണ്ടു നിയോഗിച്ചാനാരണബാലൻതന്നെ-
 രണ്ടു നീ രാഗിയാക്കീട്ടാശയം വശത്താക്കി,
 കാമമോഹിതനാക്കീട്ടവനെ വലയ്ക്കുനീ,
 കാമിനീമണെ, യൊട്ടും താമസം വരുത്താലാ.
 എന്നരുൾ ചെയ്തന്നേരം രണ്ടും പുറപ്പെട്ടു-
 വന്നവർ തടാകത്തിന്നരികെ മേവും വിധേയ

ബ്രാഹ്മണകുമാരാരം സന്നപാരികളോടും,
 ബ്രാഹ്മണനാശമാരാമസുന്ദരാം ഭക്തശ്രേഷ്ഠാം.
 കളിപ്പാൻ തടാകത്തിന്നരികെ വരും വിധേയ-
 കളിച്ചു വരുന്നോരു രംഭയെക്കണ്ടാരവർ.
 തറച്ചു; കാമബാണം തുളസീഭാസനേരം,
 വിറച്ചു, ഭൂമിതന്നിൽ മറിഞ്ഞു വീണീടിനാൻ.
 തളച്ചു തീർന്നമല്ലെയെന്നൻ നോക്കുന്നേരം,
 കളിക്കും രംഭതന്നെക്കണ്ടവൻ സംഭ്രമിച്ചു.
 ഭൂതമോ, പിശാചമോ, മായമോ, മിന്നലാണോ,
 പ്രേതമോയിതാ കണ്ണിൽ കാണുന്നിതെന്തു ചിത്രം!
 ഇങ്ങിനെ ശങ്കിച്ചിട്ടു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നേരം,
 മങ്ങാത പുണ്യചന്ദ്രസന്നിഭമുഖം കണ്ടാൻ.
 മിന്നലല്ലിതു, ഭൂതപ്രേതാദിയൊന്നുമല്ലാ-
 കന്നലിൻജ്വലനിയൊന്നു കേൾക്കുന്നിതത്യാശ്ചര്യം!
 തപസ്വചിതേടും മുഖവും, കരങ്ങളും,
 താപമേകീടും നല്ല കൊങ്കുകൾ രണ്ടുമുള്ള-
 നാരി താനിവളെന്നു നിണ്ണയിച്ചീടുന്നാകി-
 ലാരിവളെന്നു ബോധിച്ചീടാതെ കഴിവില്ലാ.
 ഇത്തരം കേണചൊല്ലും ബാലന്റെ സമീപത്തി-
 ലെത്തിയാ രംഭതാനുമവനോടടുച്ചിതു.
 ഇങ്ങാനിയാമാശ്ചാരാമൻ തന്നുടെ കുമാരകാ,
 ഞാനിപ്പോൾ തവ നാതമാഹാത്മ്യം കേൾക്കുമുഖം,
 ദേവലോകത്തുനിന്നു, വരുന്നു, കുമാരകാ,
 ദേവദാസിയാം, രംഭ, ഞാനെന്നതറിഞ്ഞാലും.
 താതനെ ചെന്നുകണ്ടു പാദങ്ങൾ പൂജചെയ്താൻ-
 താമസിയാതെ ഞാനും പോകുന്നെന്നൊച്ചൊല്ലി.
 പോകുന്നാ രംഭതന്നെ തടുത്തു കുമാരകൻ-
 പോക നാം, ഞാനുംവരാം, പോർമുലതരികെന്നാൻ.
 തരിക, തവായരം ചാരത്തുവന്നുകൊൾക,
 പെരികെ മോദത്തോടും സുഖിച്ചു രമിച്ചീടാം

വരിക ചാരെ, ബാലേ, തരിക ചുബനം നീ,
 വരിക; നാണംവേണ്ടാ വരിക, കോമളാംഗീ.
 തുളസീദാസന്റെ വാണികൾ കേട്ടു രംഭാ—
 തുളസീധരദാസ, അത്തു ഭവാനിതും
 ഉചിതമല്ല തെല്ലമീദൃശ സംഭാഷണം—
 വചിച്ചീടേണ്ടാ, ഴുരെ നീങ്ങിനില്ക്കുന്നചൊന്നാൾ.
 സഹപാരികളായ തോഴരും ചൊന്നാരിത്ര—
 സാഹസം തുടങ്ങേലാ, ബാലകാ, പോകയെന്നാർ.
 ഏഷ്ണനെപ്പോലെനിഷ്കും ദ്വിജബാലനെന്നോക്കി-
 വാനിയെപ്പോലെ രംഭ വാദിപ്പാനാരംഭിച്ചാൾ.
 ആണല്ലെ, നാണമില്ലെ, ആരണനല്ലെ, ചൊൽക—
 നാണക്കേടില്ലെ, മുനിബാലകാ, നിനക്കൊട്ടും.
 വേദിയകലത്തിൽനീ, പിറന്നതോമ്മയില്ലേ—
 വേദിയശ്രേഷ്ഠൻ താതനൊന്നറിവില്ലെ തെല്ലും.
 ബാലകൻ തനിക്കൊന്നുമേറുന്നീലെന്നുകണ്ടു,
 മാലയുടെ ശിഷ്യബാലരവിടെ നില്ക്കെത്തന്നെ—
 ചൊല്ലിനാൾ രംഭയേവം തുളസീദാസനോടു—
 നല്ലാരിൽ മണിമാരിൽ മോഹമൊട്ടകലുവാൻ.
 പരന്നാരിയെ കലപുരുഷരണയാമോ?
 പരവ്യത്തെപ്പോലെ നിന്ദ്യമെന്നോക്കാതെനീ;
 താതന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ കെട്ടുതുകൊൾവാനായി—
 ഭേതുമേബോധിക്കാതെ വിടനെപ്പോലെനീയ്യും,
 എന്നെയും തടുത്തു ഭുജാഷണം ചെയ്യുന്നെന്നൊ-
 ടിന്നിയും ചിലതുഞാൻ ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾക.
 പരന്നാരിയെക്കാമിച്ചതിനാൽ വന്നഭോഷ—
 മുരപ്പൻ, കേട്ടുകൊൾക, തുളസീദാസ, നന്നായ്.
 നരകാസുരൻ പണ്ടു പരന്നാരികൾമൂലം—
 മുരശാസനൻ തന്നാൽ വധിപ്പാനിടയായി.
 രാവണൻ പണ്ടു സീതാദേവിയെക്കാമിക്കയാൽ,
 രാവണി മുതലായോർ കലഭമെ നശിച്ചിതു.

കീമൻ പാമ്പാലിയെക്കാലി മൂലമായി,
 നീ പാമ്പൻ ഭീമൻ തന്നാലെ കൊല്ലപ്പെട്ടു.
 നളപരിയാരം മേയന്നിയിൽ മോഹം കൊണ്ടു,
 കളവാണിയാലുടൻ ഭസ്മമായേവി വേടൻ!
 ഇന്ദ്രനുമാഹുയെ പ്രാപിച്ചു ശാപമേറു,
 തന്നടലഖിലവും യോനിയായ്ക്കു കഷ്ടം.
 വിശ്വാമിത്രനും മോഹാൽ മേനകതന്നെ പ്രാപി-
 ച്ചാശ്ച! തപോബലമൊക്കവേ നശിപ്പിച്ചു.
 ബാലിയും തമമൂലം മരിപ്പാനിടയായി,
 ബലശാലികളേവം മരിച്ചാർപലതും പോൽ.
 സന്ദോപസുന്ദന്മാരും കാമിനീ മൂലംതന്നെ
 സുന്ദരിമാരെക്കണ്ടാൽ കാമിച്ചീടരുതാരും.
 നിന്നുടെ താതനെത്രമാഹാത്മ്യമുള്ള ധന്യൻ,
 തന്നുടെ, പുത്രനല്ല, നിനക്കു ബോധമില്ല.
 മാന്വധർമ്മശാസ്ത്രം - നിനക്കു പാഠമില്ല.
 ദാനവധർമ്മം വന്നുചേരുവാൻ മൂലമെന്തെ -
 വെണ്ണങ്ങുളാശ്രമങ്ങളൊക്കെയും താതൻ ചൊല്ലി,
 നിണ്ണയും നീയുംഗ്രഹിച്ചീടതെയിരിക്കുമൊ.
 ആശ്രമംനാലും ദ്വിജൻ ഭീക്ഷിക്കാമെന്നു വന്നാ -
 ലാശ്രമം നിന്റെ ഭീക്ഷയെന്നു പറകെടൊ?
 ബ്രഹ്മചര്യത്തിലാണോ! നിന്നുടെ സ്ഥിതിയെങ്കിൽ -
 ബ്രഹ്മചാരിക്കു രതി ഭവിപ്പാൻ വിധിയുണ്ടൊ?
 ബ്രഹ്മചര്യത്തെ നാശം ചെയ്യുവാനായിക്കൊണ്ടൊ?
 ബ്രാഹ്മണ! നിന്റെ മോഹമെങ്കിലായതു ചൊൽക?
 ഗൃഹസ്ഥൻ തനിക്കാവാം രതിയിൽ മോഹമെങ്കിൽ -
 ഗൃഹസ്ഥൻ പരസ്രീയിൽ രമിപ്പാൻവിധി ചൊല്ലാ
 ഗൃഹസ്ഥാശ്രമത്തെ നീയവലംബിക്കുന്നുവെങ്കിൽ -
 ഗൃഹസ്ഥൻ, സതിതന്നെ വരിച്ചു കൊൾകവേണം.
 കലവും, രൂപം, സ്ഥിതി, ഗുണങ്ങളെല്ലാമുള്ള -
 ലലനാമണിതന്നെ വേട്ടു തീർക്കണം കടം -

ചാരനും, ചേടൻ, വിടൻ, ചോരനും, നടൻതാനും
 ചേരനോരുമരിഷ്ടതാപാത്രമാം പരനാരി -
 മുഖംപോലുമെ നോക്കീടത്തു കലപുമാ -
 നഖിലശാസനംനീ മറന്നു നടക്കാമോ?
 ഞാനോക്ക്, ദേവദാസി, നിനക്കു യോഗ്യമല്ലാ,
 ജ്ഞാനിയാംനിന്റെ താതനറിഞ്ഞാൽ പിഴവുണ്ടാം.
 പ്രാർണ്ണസംബന്ധമായുളോരി വിഷമത്തെ,
 ഓരത്തു സന്തുജിക്കും ജ്ഞാനികളല്ലൊ നിങ്ങൾ.
 സംസാരഭവമൊന്നുമാക്കാതെ തന്നെനീയും -
 സംസാരിപ്പതു പാത്താലെത്രയും കഷ്ടതന്നെ.
 ഭവസാഗരത്തിന്റെ തിരമാലയിൽ പെട്ടു -
 ഭവനവാസീജനം തുരുമ്പെന്നതുപോലെ,
 സങ്കട വങ്കടലാം ഭവസാഗരത്തിന്റെ -
 വങ്കര കരേറുവാനാവതല്ലാതെ മെല്ലെ,
 പൊങ്ങിയങ്ങോരൊ മാറ്റം ചിന്തയന്നായിക്കൊണ്ടും,
 മങ്ങിന ചിത്തത്തോടും മരുവും നേരത്തിങ്കൽ -
 ശ്രാഗികൾ, തിമിംഗലം, മകരമത്സ്യങ്ങളും,
 ശ്രാഗങ്ങൾ, ദംഷ്ട്രങ്ങളും, കണ്ടകപുച്ഛങ്ങളും -
 ധരിച്ചു തിമിംഗല നക്രചക്രാദിയാകും -
 പെരികെ സഹോദര പുത്രമിത്രാദിയായ -
 കമാദികളുടെജാതിവൈരങ്ങളോടും -
 കുമനോവൃത്യത്ഥമായുളോരു കമ്മങ്ങളും.
 പാത്തുപാത്തുടലെല്ലാം ചീത്തുടനുളും വേത്തു -
 ക്രുന്തശ്രാഗങ്ങളേറും മമങ്ങൾ മുറിഞ്ഞഹോ.
 മുങ്ങിയും മദ്ധ്യമദ്ധ്യ പൊങ്ങിയും താണുകേണം,
 പൊങ്ങിവന്നീടും തിരമാലയാലടിപെട്ടും,
 തളൻ, കാലംകയ്യും പിളൻ, ചിത്തകാമ്പും,
 വളൻ, താപമേറുമെമന്നിതഭിമാനം.
 വൃത്തിക്കായ് ധനാജ്ജനബുദ്ധിയെ ചിത്തേ ചേർത്തു -
 മത്തലോടോടിപാഞ്ഞും വാണിടും നേരംനോക്കി

ആഴിയിൽനിന്നു ചെന്നു ജഗദുപോൽ നീരാഴിയും -
 ഭീഷണി പരാചികാശോഷതാൻ വന്നുചൊല്ലും,
 ഭൂതകാലവിഷജാലകളേറും നിത്യം -
 ഭൂരിതമഹാജ്ഞാവ കിടക്കും ജന്തുവിന്നു -
 മരണം ഭവിപ്പതിരുന്നമേയൊരു പോതം -
 തത്ത്വമോ തരികുവാൻ കരുണാനിധെ, പോറ്റി.
 ഓരോ! ശിവശങ്കര! ചന്ദ്രമൂഡനെ പാഹി!
 വങ്കടൽ കടത്തുവാൻ നിങ്കഴൽ കൂപ്പുന്ന ഞാൻ.
 ഇത്തരം വിലപിച്ചു ചിത്തത്തിലഴലോട് -
 മുത്തമാംഗവും പൊക്കിച്ചത്തുപോമെന്നഭീത്യാ -
 മേല്പോട്ടും കീഴ്പോട്ടും താനൊട്ടൊട്ടു നോക്കിക്കാല -
 മല്ലവും നായിക്കുവാൻ വതല്ലാത്തതായും,
 ഏന്യഹമായ ഭവപ്രകൃതിയിനിയും ഞാ -
 നത്സാഹം നശിക്കുമാറുപ്പൻ, കേട്ടുകൊൾക.
 സംസാരസാഗരത്തിൽ മുഴുകും ജനത്തിന്റെ -
 സംസാരഭുഖമൊട്ടു ചൊല്ലുവൻ സവിസ്തരം.
 ഭവഭീതിതിലേറെ വലുതായൊരു ഭുഖം,
 ഭവനവാസികൾക്കു തരുണിമാരാലെന്നു.
 വരുവീലൊരുസുഖം, ഭുഖവും, വരുവീലാ,
 തരുണീ കുടിലയാമായവർ തന്റെ വൃത്തി.
 താരണ്യം കവന്നീടും കാരുണ്യമില്ലതെല്ലം -
 ചാരുഭാഷണംകൊണ്ടു കാലനെപ്പോലും വെല്ലും.
 കണ്ടപേർതന്നെ പുരികക്കൊടി കൊണ്ടുകെട്ടി -
 കൺമുനത്തല്ലാൽ തല്ലിക്കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചീടും.
 താരണ്യം, ധനം, മനം, കരസ്ഥമാക്കിപ്പിന്നെ,
 കാരുണ്യം ചെറുമില്ലാതടുമക്കാരനാക്കും.
 ഭാവനാൽ വശത്താക്കും ഭീഷണിപ്പിശാചിക -
 ഭവസാഗരത്തിങ്കൽ സർവ്വത വസിച്ചീടും.
 സതിയെപ്പോലെ പാതിവ്രത്യത്തിൻ നിഷ്കാട്ടി -
 പതിയേ ശരണമെന്നാമോദം ജനിപ്പിക്കും

ഏതെങ്കിലും ജലധിക്കേറെ നിമ്നം..
 ഏതെങ്കിലും ജലധി തേ വെണ്ടു.
 കൂന്നാമുദഗവം, പന്നിയും, ചെന്നായ്ക്കും,
 കൂത്തപമേറേയുള്ള പോതുക്കൾ കരടിയും,
 നാരികൾ സമകൃത്യത്തിനാകാതെ,
 തിരിച്ചു ലജ്ജയോടും കാനനെ വാഴ്ത്തു പോൽ.
 കരുണാഹീനം ഭൂണഹത്യയും, ശിശുഹത്യ
 തരുണിമാർക്കു ചേർന്നാരോഷണി ഭാഷിതവും
 ഭർതൃവഞ്ചനം, കൃത്യലംഘനം, നിദ്രാതപം,
 ഭർതൃപജ്ഞയും, നിന്ദാ, കൈകൾ വിചാരവും,
 ഭത്സനം മുതലായ ഭൂഷണമണ്ണിത്താലും-
 കത്സിതപിശാചികാ കർണ്ണമാലിനീമവും.
 ഭവസാഗരം തന്നിൽ മുങ്ങുവാനുള്ള മോഹം-
 ഭവിച്ചു നിനക്കുത്താൻ, പറയാം, കേട്ടുകൊൾക.
 പരനാരിയെച്ചേർന്നു രമിപ്പാനുള്ള മോഹം-
 പുരുഷാധമൻമാർക്കും വരികിൽ കഷ്ടതന്നെ.
 താരുണ്യമാകും വന്നെ വാണിടും, വീഴും, കേഴും,
 നാരിമാർമണിയാകും ഭീഷണിപ്പിശാചികാ. ,
 രതിയെന്നാലും സതിയല്ലാത്ത നാരി തൻറ-
 പതിയാ, മവനേവൻ, ഭൂഷകൃതി നിസ്സംശയം.
 മരണപര്യന്തവും ഭവസാഗരെ മുക്കും,
 മരണശേഷം നരകാപ്തിക്കും ഹേതുവാക്കും,
 കുടിലമതിയായ നാരിയോടൊക്കും നരി-
 ണ്ടവീപോലാം വീടെന്നോർക്കണം സദാ കാലം.
 ഭോജനം, മൈഥുനവും, നിദ്രയുമില്ലാതാക്കും,
 ഭജംഗമെന്നപോലെ സന്തതം കരുതേണം.
 ഭർമ്മതികലടയാം നാരിയോടുള്ളവൃത്തി-
 മർമ്മങ്ങൾ ഭേദിപ്പിക്കുമായുരന്തവും വരും.
 പരമാം ഗതിയവനരികെ, വരുവീലാ,
 പരമീശൻ പേർലുമധികം വിരോധിയാം.

പരമാർത്ഥതയുള്ള പരസ്യങ്ങളിലൂടെയും
 പരസ്യങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനും വാങ്ങുന്നതിനും
 കൂടുതൽ, ചെലവ്, നിന്നാ, ഭരണ, സാധ്യതയോടും
 മുഴുവൻകൂടിയും കാര്യങ്ങളിലും
 നാരികൾ ഹൃദയകൃത്യകാര്യങ്ങളോടും
 വാങ്ങുന്നതിനും വാങ്ങുന്നതിനും
 ഭരണപരമായതും കിടന്ന വിടയോടും,
 ഭരണപരമായ സഭാ വാങ്ങുന്നതിനും
 ശിശുവോടും, പശുവോടും, ഭരണിനും,
 പശുവോടും, പശുവോടും, ഭരണപരമായ,
 ഇത്തരം ചിത്തവൃത്തിയോടും നാരികൾ
 പരസ്യവെച്ചുവെക്കുന്നതിനും, കൂടുതൽ.
 ലക്ഷ്യമുള്ളവെക്കുന്നതിനും വാങ്ങുന്നതിനും
 നിർമ്മാണപ്രദേശത്തും ജാഗ്രസംഗതിയോടും,
 നടന്നും സഖിമാരോടും വാങ്ങുന്നതിനും
 ടിട്രെനിയെ കൂടുതൽകിടയോടും.
 ആളികളോടും കൂടുതൽകിടയോടും
 കൂടുതൽകിടയോടും കൂടുതൽകിടയോടും,
 തങ്ങളുടെ പ്രതി, ഹൃദയകൃത്യവും, പരിയുടെ-
 ഭരണത്തിനും വാങ്ങുന്നതിനും
 പരസ്യീയമോടും കൂടുതൽകിടയോടും
 പരസ്യം വാങ്ങുന്നതിനും വാങ്ങുന്നതിനും
 പരസ്യീയെന്നാകിലും, കലസ്യീയെന്നാകിലും,
 തിരിച്ചുനോക്കിൽ ഭരണത്തിനും കാണിയോടും.
 പുലരുകകൂടിയും, കുറിയോടും,
 പുലരുകകൂടിയും, കുറിയോടും,
 ഭരണകേൾക്കിൽ ഭരണ കൂടുതൽ ഗമിക്കുന്നു,
 ഭരണകേൾക്കിൽ ഭരണ കൂടുതൽ ഗമിക്കുന്നു.
 ഭരണകേൾക്കിൽ ഭരണ കൂടുതൽ ഗമിക്കുന്നു.
 ഭരണകേൾക്കിൽ ഭരണ കൂടുതൽ ഗമിക്കുന്നു.

ആടകൾ, പുടവയും, മേനിയും-നൂലമാക്കി-
 ട്ടാടൻകൂടാതെ മനോമാലിന്യം വാലിപ്പിക്കും.
 ചേടികളോടുകൂടി ച്ചാതുർവ്വദാന്തയോടും-
 തേടിടും, നരകാപ്തിസാധനം, വേണ്ടവിധം.
 ചാടുവാം വചനത്താൽ വരണപ്പാട്ടിലാക്കി-
 ആടലാലുമൊന്നും തനിക്കില്ലാതെയാക്കി.
 കലസ്രീധർമ്മത്തോടങ്ങിരിട്ടുനമിനം-
 കലഹിച്ചയോഗതിമാഗ്നിയെ നേപിച്ചു.
 ഭവസാഗരക്കരക്കൊരു കാലത്തും ചെൽവാ-
 നാവതല്ലാതെ വലഞ്ഞിടുന്ന നാരിമാരെ-
 ളരെ സന്തുജിച്ചിട്ടു ഭവഭീയണയാതെ-
 ളരിതനാശംചെയ്യാൻ മതിയിലോത്തുകൊൾക.
 പലതും, രംഭചൊല്ലി ഫലമില്ലെന്നു കണ്ടു-
 ചില ബാലകർ, ചൊല്ലിത്തുടങ്ങിയോരോന്നേവം.
 തുളസീദാസാ നിന്റെ കളികളിനി, മതി-
 കളികൾ കഴിഞ്ഞുനാം നളിനീ വിട്ടുപോക.
 മുനിനായകൻ താതൻ മാനസേ വെറുത്തീടും,
 കനിവു വിട്ടുതല്ല മുനിവു വന്നുചേരും.
 ചീത്ത വേദനയോടുമാർത്തരാം ബാലകന്മാ-
 രോത്തുചൊല്ലുന്നതൊന്നുമേറീലാ, കഷ്ടം! കഷ്ടം!
 പങ്കജമൊട്ടു ഞെട്ടും കൊങ്കയാൾ തന്നെവിട്ടു-
 സങ്കടപ്പെട്ടു, താതൻ, തങ്കഴൽകൂപ്പുവാനായ് -
 പോരികയെന്നു ചൊന്നാൽ മാരമാലകലുനീ -
 നാരിയാൾ, ക്രുടത്തന്നെ പോരുവാനുദ്യോഗിക്ക.
 കരഞ്ഞുകരഞ്ഞവന്നരയ്ക്കും വാർത്തകേട്ടു,
 തിരിഞ്ഞു, വീണ്ടും രംഭാ ചിരിച്ചു ചൊല്ലിടിനാൾ
 കന്യകമാരെത്തടുത്തെന്നോടു ചൊന്നപോലെ,
 അന്യമാരോടുമേലിൽ, ധന്യാനീ ചൊല്ലിടൊല്ലാ.
 നാരികൾ താരതമ്യം നേരായിക്കേട്ടുകൊൾക,
 ചുരുക്കം ചൊല്ലിടുവാൻ ധരിച്ചുകൊൾക ഭവാൻ.

പരനാരിയും, കലനാരിയും, രണ്ടുവിധം,
 പരനാരികൾവൃത്തി തിരിച്ചു ചൊല്ലിലയോ.
 കലനാരികൾ തമ്മെ കലപാതകർചിലർ,
 ഇലച്ചു വൃതഭംഗം വരുത്തിക്കൊൾവാനായി.
 ചതികൾ പലതും ചെയ്തതിനാൽ നശിച്ചതും,
 മതിയിലോത്തുന്നനാശ്ശോതികളടക്കെടൊ?
 കലനാരികൾ കാര്യം ചിലതു ചൊല്ലീടുവൻ-
 കിലയേറിയ രത്നം കലിനാശനമേററം.

പതിയേ ദൈവമെന്നു കരുതിപ്പതിവൃതാ-
 മതിയിൽ ഭക്തിയോടും വരനെ പൂജിച്ചീടും.
 നിയമം വിടാതവൾ ഗൃഹകൃത്യവും പാക്കും,
 നിയമമുള്ള നാരി കലസ്രീയറിഞ്ഞാലും.
 സന്തതം, നിയമമങ്ങൊച്ച ഗുണശാലി,
 സാധുപിയാമവളെന്നു ബോധിച്ചുകൊൾക ഭവാൻ.
 പതിയേദൈവമെന്നു മതിയിലുറപ്പിച്ചും-
 പതിക്കോരപ്രിയം താനുരച്ചീടരുതെന്നും,
 പ്രിയനോടുറപ്പിലാ പ്രിയമല്ലാതെയൊന്നും-
 പ്രിയ താനുരപ്പതു പ്രണയമെന്നുംവരാം,
 ആയവൾതന്നെ പ്രിയംവദയെന്നുരച്ചീടു-
 മായവൾ പതിവൃതമതിലങ്ങൊച്ചവൾ.
 പതിതൻ ഇശ്ശചന്ദ്രപാൽ സതിതൻ ചെയ്യുംപൂജാ,
 പതിയുജീശൻ, താനുമൊന്നാണെന്നുള്ളബോധം
 പിരിയാതിരിപ്പതാം ജ്ഞാനമെന്നറിഞ്ഞവൾ,
 വരനെപിരിയാതെയിരുപ്പതാണുമാക്ഷരം.
 വരൻ, തൻ കായപൂരി വിട്ടുകലുന്നനേരം,
 പരമം, ചരം, പ്രാപിച്ചീടുവാൻ മോഹത്തോടും,
 മതിയിലോത്തുകല്പിച്ചായവൾ വൃതാശനിയിൽ,
 ചിതയെ അശ്വിപോലെയെരിച്ചു ഹോരതിനെ.
 പതിതന്നോടുചേർന്നു പരത്തിൽ ലയിച്ചീടും,
 സതിയാമവളെന്നു, സുധികൾ, പറയുന്നു.

വിധിയിതറിഞ്ഞവർ പരപുഷ്പാർത്ഥനെ,
 സുധതാൻ ലഭിക്കിലും പുൽകീടകിലുനന്നും.
 ഉത്തമീ, മധ്യമയ്യ, മധമാ, യെന്നിങ്ങിനെ,
 ഉത്തമരിവരുടെ ഭേദത്തെ പറയുന്നു.
 സതിതൻ പദത്തിനു നാശമില്ലായ്കൊണ്ടു,
 സതിതാനുത്തമമാം പദത്തിന്നായ്ക്കല്ലൊ.
 ചതിയാൽ ചപലകൾ ചിത്തത്തെ വശത്താക്കി,
 ചൂരിച്ചു രമിച്ചേറ്റാം ഭ്രഷ്ടകളായിച്ചെയ്ത-
 ചരിത്രം ചിലതുണ്ടാൻ പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിക്കാം,
 ചരിത്രഭോഷമാക്കെ ബോധിച്ചുകാൾക നന്നായ്'.
 തുളസിദാസ,നിന്റെ മോഹമിങ്ങുകലുവാൻ,
 തുളസീപുഷ്പംപോലെ ശ്രേഷ്ഠമാം കഥാസാരം.
 കേളടൊ, പതിവ്രതാചരിത്രം ലോകമാക്കെ-
 കേളിയുള്ളതുചൊൽവൻ കേട്ടാകിൽ, മതിവരാ.
 പാണ്ടാരുകാലമഗ്നിഭഗവാൻ ഹോമകണ്ഡേ,
 മണ്ഡലംതന്നിൽ സപ്തജ്വലിമാക്കായിക്കൊണ്ടു,
 ജപിച്ചുനിന്നനേരത്തായവരല്ലാതും,
 ജപിച്ചുഹരിതന്നിൽ ഹോമിക്കും വേലയിങ്കൽ.
 മടിമേലെല്ലാവരും, പത്നിമാർ, തന്നെവെച്ചി-
 ടിടരെന്നിയെ സ്ഥിതിചെയ്തതായ്ക്കുണ്ടനേരം.
 മാറനും വന്നു വില്ലു വലിച്ചു ബാണമേററും-
 കൂരതയോടുമഗ്നി തന്നെയിലെയ്ക്കീടിനാൻ.
 തറച്ചു ബാണങ്ങളും തപിച്ചു ദേഹമേററും-
 വിറച്ചു വിരഹാഗ്നി വളന്നുജപിക്കയാൽ-
 വിറച്ചു, ഹോമകണ്ഡേ, നില്ക്കരുതാഞ്ഞു വഹി-
 ക്കറച്ചു നേരമോത്തിട്ടറച്ചാനാരുമാഗ്നം.
 ഭഹിപ്പാനുള്ളശക്തിയിങ്ങിനിക്കല്ലാതാക്കും,
 മഹത്വമോക്കിലില്ലാ നിണ്ണയമെന്നാകിലും.
 വിരഹാഗ്നിയാൽ ഞാനും തപിപ്പോരളവിങ്കൽ,
 വിരഹാല്പൃഷ്ടിപത്നിമാരിലങ്ങനരാഗം-

വന്നുപോയിപ്പിമ്പവർ തങ്ങളെ പ്രതാപിയാൽ -
 സന്നാമമെന്നാലൊതു കഴിവെന്നോത്തുകണ്ടാൻ.
 ജലധീര്യമെന്ന പാതാളെ മുങ്ങിയെന്നാൽ,
 ജലത്തിൻ ശീതളത്താൽ ആററിടാം, വിരഹാഗ്നിം.
 താപമങ്ങൊട്ടു കറഞ്ഞിടുമ്പോളൊരേടത്തു,
 തപസാ, മേവുന്നാകിലെത്രയും സുഖമുണ്ടാം.
 എന്നുറച്ചുഗിരീഭവൻ മറഞ്ഞാനാഹുതിക്കു,
 സന്നമായപ്പോളുഗിയാജ്ഞാണിതംഗിരസ്സും.
 വഹിഭേവനം, ചെന്നു തപസ്സിൽ വാണനേരം..
 വഹിയില്ലാതെ ലോകമല്ലലോടീടേചേർന്നു.
 മുപ്പാതം പരിതപിച്ചിരിക്കു നേരത്തിങ്ക -
 ലിപ്തമാത്മമല്ലം സ്വാഹതാൻ ബോധിക്കയാൽ,
 പതിയായവർമുഖ വഹിയെ വരിക്കുവാൻ -
 മതിയിൽ കല്പിക്കയാലാതുരയായാളേററം..
 തന്നുടെ വരൻതന്നെ തേടുവാൻഭ്യോഗിച്ചു -
 ഉന്നതൻ പ്രതാപം പൂരിതമാക്കിച്ചെയ്താൻ.
 പതിയെക്കാണാതെയങ്ങതിനു കഴിവില്ലി -
 നേതൊരു കഴിവിതിന്നെന്നവർ ചിന്തചെയ്താർ.
 തേടിനാർ പലദേശകോടികൾതോറും തേടി,
 വാടിനാളാടലേട്ട പിന്നെയും ചിന്തചെയ്താർ.
 ഭൂലോകസ്വർഗ്ഗോകങ്ങളാകവെ തേടിനോക്കി,
 കാലവുമേറയായിക്കാണാൻമില്ലെയെങ്ങും.
 ചൊല്ലുവാനൊത്തതന്മിനിക്കു കണ്ടീലെങ്ങും -
 നല്ലവാത്തകൾ ചൊൽവോരില്ലാതം ജഗത്തിങ്കൽ.
 സന്താപപൊറാഞ്ഞവർ ജലധീതമെന്നു,
 സന്തുഷ്ടന്മാരാം ലജ്ജക്കൾ തമ്മോടായി,
 നിങ്ങളാരുനമുണ്ടോ വഹിഭേവനെക്കണ്ടു,
 തങ്ങളിലോത്തുചൊൽവിൻ സങ്കടം തീരുംവണ്ണം.
 സ്വതീധർമ്മത്തോടുമണ്ണവെ വന്ദിക്കുന്ന -
 ഭവതിമാരെ, മമ, ദാമ്പത്യം പാലിക്കവിൻ.

വെക്കുന്ന ജ്വാലാകലപ്പട്ടമെന്ന്,
 വന്നെ വിരവിനിൽ കാണുമൊരു ചെല്ലിൻ
 ശിംശുമാരനോ, തിരിഞ്ഞനോ കളിക്കുന്നോ,
 കൃശഗാത്രികളോടും മോദമായ്ക്കുഴും നിങ്ങൾ
 ശബ്ദകാലികൾതാനോ ശിഖയോ ജന്തുതാനോ,
 അബലയായോർന്നിൽ കനിവേ ടരക്കുവിൻ
 ഗ്രാഹമാ, വരാഹമോ, ഗ്രാഹിയോ, കമരമാ,
 സഹസ്രലംഘനത്താനോ, ദീപ്തകോശിയോ, കണ്ടു,
 ഇത്തരം വിലാപിച്ചുകേഴുന്ന സ്വാഹതന്നിൽ -
 ചിത്തത്തിലാർഭഭാവം തോന്നിയെന്നതേവേണ്ട.
 മത്സ്യങ്ങൾ ചിലർവന്നു ചൊല്ലിനാർ പരമാത്മം
 വാത്സല്യം ചെറുതവർക്കുണ്ടാക മുലത്തന്നെ
 മറുജന്തുക്കളാൽ മഗ്നിയെ ഭയപ്പെട്ടും.
 പരമമാപത്തെന്നു ബോധിച്ചു ചൊല്ലീലാതാ.
 തപസ്സിന്നഗ്നിദേവൻ കോപ്പിട്ടുപാകുന്നോരും,
 തപസ്സിന്നിളക്കമൊ വരികയരുതെന്നും.
 തന്നുടെ പരമാത്മമാരുമെ ഗ്രഹിക്കരു-
 തെന്നുറച്ചുവരോടും പ്രതിജ്ഞ വാങ്ങുകയാൽ,
 ഉരപ്പാനെരുത്തരു മരുതാഞ്ഞുഴലുമ്പോ-
 ളുരച്ചാർ മത്സ്യങ്ങളും മാനസതാപത്തോടെ.
 സമുദ്രമധ്യത്തിങ്കലിരുന്നു തപം ചെയ്യും,
 വിമല പ്രദേശത്തെ ചൊല്ലിനാർ ചെന്നുകണ്ടി-
 ട്വാധികൾ തീർത്തുസൈപരം വസിക്ക സുമംഗലം,
 ബോധിച്ചിടരുതാരു മുരയ്ക്കാതിരിക്കുന്നീ.
 ഇങ്ങിനെ മത്സ്യങ്ങളും ചൊന്നവാറവർചെന്നു-
 തിങ്ങിന പേദത്തോടും വരുന്നെച്ചെന്നുകണ്ടു,
 തൃഷ്ടയായിഷ്ടഭംഗം വരുത്തിക്കൊണ്ടുതനി-
 ക്കിഷ്ടമായോരുകാൽ സിദ്ധിപ്പാൻ മോഹത്തോടും.
 പെട്ടെന്നു ചട്ടമോരോന്നായവർ പ്രതനിഷ്ഠാ-
 ചട്ടത്താലോത്തുകല്പിച്ചിടിനാർ കരണീയം.

സാധുവിനാമിഹാർത്ഥാർത്ഥം സ്വാഗതവ്രതനിഷ്ഠാ-
 സിദ്ധിയാർ വഹ്വ് തദിഷ്ടയായ മനോമോഹ,
 കാണാമതും താപംകൊണ്ടുതാൻ തപസ്സിനു,
 മാമാവേദനമുച്ചിതവരിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞാവർ.
 അന്നിത്തൊള ഷിപതി കളവാണികൾരൂപ-
 മാനന്തരായനലനങ്ങി പൃഥ്വിയിലെചെയ്താൻ.
 വെക്കമങ്ങവർചെയ്തു ഭുജാഭ്യവേലയൊക്കെ,
 ചിങ്ങനാമച്ചാലുവർത്താനക്കഥ നില്ക്കനില്ക്ക,
 അഗ്നിദോഷനക്കാണാത്തൊക്കലപ്പെട്ടു ജനം,
 ഭഗമാനസരായിട്ടാകലം സഹിയാഞ്ഞു.

വിശപ്പും ദാഹമറു ഭോവവും വശംകെട്ടു-
 നശിച്ചു വിളക്കൊളിയെങ്ങുമയില്ലാതായി.
 കണ്ണുകൾ കാണാത്തൊരോ കാട്ടിച്ചും കൂട്ടിലുറീർ,
 വിണ്ണിലും, മണ്ണിലു, മിത്യാദിയാമിടങ്ങളിൽ.
 വസിക്കും ജന്തുവർഗ്ഗം തപിപ്പോരളവിക-
 ലസുരാസുരവേദ പിജന്മാർ മുറയിട്ടാർ.

മുത്തികൾ മൂന്നുപേരുമാർത്തിതീർപ്പതിന്നായി-
 ടോത്തുകല്പിച്ചിതാർത്തി നിവൃത്തി വരുത്തുവാൻ,
 കനിവാലുപായത്തെ കല്പിച്ചാരെന്നബോധം,
 മാനസ വിളങ്ങിന നേരത്തസ്വാഹാദേവി.
 അല്പവും ചതിയെന്തു കൈവരുകിലുകാര്യം,
 കല്പിതം വിധിമതമങ്ങിനെവന്നുചേരും.

എന്നർച്ചവളാത്തനിഷ്ഠാജ്ഞാഷിപതി-
 സുന്ദരിമാരെപ്പോലെയാങ്ങു ശോഭിച്ചുനിന്നാർ.

മുന്നമങ്ങതിലൊരു നാരിമാർമണിചെന്നു-
 വഹ്വിയോദേവംചെന്നാർ, മാനസധൈര്യത്തോടെ
 വഹ്വ്, നിന്നഭിലാഷമറിഞ്ഞെൻ വന്നു തെങ്ങൾ,
 നിന്നുടെ, തപോനിഷ്ഠക്കിഷ്ടസിദ്ധിയും വന്നു.
 പെരികെ തപംകൊണ്ടു തപിച്ചതിനിമിതീ-
 യരികെമതവ്നിതന്ത്രമാരെല്ലാവരും.

ഓരോരോന്നാരിമാരായൊക്കെ വന്നുചേരും-
 തീരം നിൻ മാതാപ മനലു, ചാർമുത്ത.
 ചാരത്തുവന്നോരെന്ന ചേർന്നുനന്ദരാഗ-
 സാരത്തെജിച്ചുനീ സുഖിച്ചു രമിച്ചാലും.
 ഇംഗിത ഭംഗിവാർത്താമാകണ്ണുവഹാഭേവ-
 നംഗജവിവശനായ്ക്കണ്ണുകൾ തുറന്നപ്പോൾ.
 മുന്നിൽനില്പോരുനാരി മുന്നമെകണ്ടൊരുചി-
 തന്നുടെ പത്നിയായെന്നൊരു സന്തോഷിച്ചു.
 നിഷ്ഠുരംവിട്ടു, തൃഷ്ണി വർദ്ധിച്ചിതിഷ്ഠലാഭ-
 തൃഷ്ണനായവളോടു, രമിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ.
 അതെന്ന. ഇവൾ, മുന്നെ കണ്ടനാരിയോ സു-
 നാരിയോ, മയില്പട്ടയന്നമോ, മിന്നലാണോ,
 കൊങ്കകൾ രണ്ടുംകാഷിൽ തങ്കത്തിന്നകമേകും-
 പങ്കജാക്ഷിയാമിവളുതൊരു വിലാസിനീ.
 ചന്ദ്രബിംബത്തിനോടു സദൃശ്യം മുഖമെന്നാൽ,
 ചന്ദ്രകൽ കളങ്കമൊ ചെറുതുകാണാകുന്നു.
 നെറ്റിയങ്ങിളംപിറയ്ക്കാത്തതിടു മെന്നുചൊൽകിൽ-
 ചെറൊരാൾഭേദം തിലകാഭയാൽ വന്നുചേരും.
 ചില്ലികൾ മാരുവില്ലെന്നാത്താടുമെന്നുവന്നാൽ,
 പല്ലുകൾ മുല്ലമൊട്ടിന്നല്ലലേകുന്നു നൂനം.
 അധഃരാഷ്ട്രങ്ങൾരണ്ടും തൊണ്ടിക്ഷംമേലൊരമ്മ്യം-
 മധുരമാഴി കേൾക്കിൽ, കോകിലം നാണിച്ചീടും.
 മങ്കയാമിവളെന്നെ വഞ്ചിച്ചുകൊൾവാനായി-
 പങ്കജഭവൻ തന്നാൽ കല്പിച്ച മേനകയോ?
 ആരുമെയിവൾക്കൊത്ത നാരിയെക്കാണമീലെങ്ങും,
 മാരുനിങ്ങെന്നവിട്ടു പോകുന്നതില്ലയെങ്ങും,
 നാരിയാളിവളെങ്ങാൻ കണ്ടതെൻ തപോഫലം-
 നേരാനെ സഫലമായെന്നാച്ചുനിലേവൻ.
 ചിത്തയാ പർവ്വതചിത്തനായവളോടു-
 മന്തമില്ലാത്ത സുഖമോടുതാൻ രമിച്ചിതു.

[illegible]

പതിയെ പരിഹാരം ചെയ്യാതെ രളവികൽ,
 കളകാൽ സ്വാഹാദേവി വരനെ പ്രാപിക്കയാൽ,
 തനയരുണ്ടായിട്ടിൽ പിഴവു ചൊല്ലും ലോകം
 വിനയമെന്തെന്നോത്തു വിഹപല ചിത്തയായാൾ.
 സപദി, സമീപത്തിൽ മരുവും ത്രിമുത്തിക -
 ഉപാദാതെ തീർപ്പാൻ കല്പിച്ചാരാരുമാഗ്നം.
 നിന്നുടെ ഗർഭസ്ഥമാം ബീജമെങ്ങാരുടെത്തും
 ധന്വേ, നീ ബോധിക്കേണം, സ്പർശിച്ചാൽ ഭസ്മമാകും.
 ആകയാലിതു ശൈവമായിട്ടു മംഗമിന്നീ -
 ലോകമെപ്പേരും പരിപാലിപ്പാനുള്ളൊന്നെല്ലാം.
 ഈശാനി, ദേവീമുദാ, സ്നാനം ചെയ്തീടുന്നോരു,
 ശാശ്വതപുണ്യപ്രദം പൊയ്ക്കുപോൽ ശരവണം.
 ആയതിൽ നിക്ഷേപിച്ചു പോരികസുശോഭനെ,
 ന്യായേന സാധാജിപോയ് സുഖിച്ചു വസിച്ചാലും.
 എന്നു രചിച്ചു പാത്ര മന്ത്രാർചനയും ചെയ്തു -
 ദന്നമേഭദ്രം കൂടാതെ ജിന്നെയനുഷ്ടിച്ചാൾ.
 ആശുതൽ ബീജം ശരവണത്തിൽ വാണതാർ -
 ശിശുക്കളായി വന്നിതെന്തൊരു, ചിത്രം, ചിത്രം,
 ദേവിയും കാത്തുയറി കളിപ്പാൻ ചെല്ലുന്നേൻ -
 ദേവനും കേട്ടുനാക്കി ബാലരെ കണ്ടുമോദാൽ.
 സന്തോഷപൂരത്തോടും വാരിയങ്ങെടുത്തപ്പോൾ
 സന്തതിയാരമൊന്നായ് ചേർന്നുപോ, പ്രകാശിച്ചു
 പാട്ടുതുസ്സുസ്സുപാനം കൊടുത്തു വളർത്തിനാൾ -
 പട്ടുതപമുള്ളോരിവൻ സ്തുതനാമെന്നുനാമം,
 കൊടുത്താളെന്നു ഗൗരീസുതൻ വേണ്ടശക്തി,
 അടുത്താലൊരുത്തനും ജയിപ്പാനരുതെന്നും.
 പട്ടുതപമോടുവാങ്ങിപ്പാലിപ്പോൻ ദേവസേനാ -
 പട്ടുവാം പതിതന്റെ മാഹാത്മ്യം ചൊല്ലാവല്ലാം.
 മുത്തികൾമൂന്നും, ശക്തിത്രയവുമേകീകൃത
 കാത്തികേയനായാരുമുഖനാം സുബ്രഹ്മണ്യൻ.

താനല്ലാതില്ലാത്തതും താൻതന്നെ ശക്തിയുക്തൻ
 താൻതന്നെയിപ്പോൾ താൻതന്നെ കാരണവും.
 ആദ്യത്തെതന്നാമാദിനായകൻ, വേദ്യ-
 നദ്യാപികായ്കൂറുപനിജഗല്ലാലനാത്മം.
 ഭക്തനാക്കായിഭക്തിമുക്തികൾ ഭാനംചെയ്യും
 ഭക്തവത്സലനായ തന്മുരാൻ, പാലിക്ക,മാം.
 ഉമ്പർസേനാനിയാകമീശന്റെ തേജശ്ശക്തി-
 കബിതജഗച്ചുവത്തികളായിസവും,
 മേവുന്ന ചരാചരമാകുന്നോരിപ്പുറപ്പഞ്ച-
 മെപ്പുണ്ണമറിയുന്നു, ഗുഹ തേ, കൃപയെന്ത്യ.
 നാരദൻ ചൊല്ലിക്കേട്ട കാരണമിന്നുഞാനും
 സാരമാകമെന്നെന്നെന്നും രംഭയും ചൊന്നാൾ.
 ഗുഹന്റെ മാനാത്മ്യത്തെ ചൊല്ലുവാനാളല്ലുഞാൻ,
 മഹത്വമുള്ളോർമൊഴി മമിച്ചുഭജിക്കുവിൻ.
 ഇക്കഥ, നില്ക്ക,നില്ക്ക, ചൊല്ലൊങ്ങിലോകമൊക്കെ-
 മെക്കുണ്ണിമാരുമുഷിപത്രിമാർ ചെയ്യവൃത്തം.
 ലോകമൊക്കെയും പരന്നുത്തിയ ദുർവൃത്തം -
 ലോകമൊക്കെയും കേട്ടു വാദിച്ചു തുടങ്ങിനാർ.
 അഗ്നിയിച്ചേന്നാജ്ഞാപത്രിമാരുവര-
 ന്നഗ്നിതൻ ബീജംതന്നാലഗ്നിഭൂജനിപ്പാൻപോൾ,
 കൈതവ മല്ലതെല്ലം സംശയിക്കേണ്ടാ സുതൻ,
 കൈലാസ വാഴുന്നതായ്ക്കണ്ടവർ ചൊല്ലിക്കേട്ടേൻ.
 വാസ്തവം തന്നെ ഞാനും കണ്ടിതെന്നിത്തരത്തിൽ-
 വസുധാതലമുടിപ്പറന്നു ദുർവൃത്തവും.
 എഴുവർ, പത്രിമാരിൽ, ചൊല്ലൊങ്ങുമതന്ധതീ
 യൊഴികെയുവരിലാണല്ലോ, ദുരാക്ഷേപം.
 അന്നവരെല്ലാവരും മഹവാദത്തെത്തീപ്പാൻ-
 സന്നദ്ധരായി പത്രിമാരെയെക്കററിനാർ.
 ആകയാലിന്നുംലോകെ സപ്തർഷിമണ്ഡലത്തി-
 ലാകാശേവിളങ്ങുന്ന താരങ്ങളിവരേഴിൽ,

ഉത്തമീയരുന്ധതീദേവിതൻവരനോടു-
 മുത്തമപ്രാപ്തിയോടുമരികെ വസിക്കുന്നു.
 മറുതാരങ്ങളൊരും, തനിയെ, വസിപ്പതും
 ജ്വാമീയനുഭവമാരറിയാത്തതോർത്താൽ.
 അന്നതൊട്ടുന്ധതീദേവിയോടൊക്കും സതി-
 മന്നിലില്ലെന്നുചീർത്തി പരന്നു നില്ക്കുമുലം.
 കന്യകാവിവാഹേഷു വൃദ്ധമാർപലർപ്രദീ-
 ടുന്നതിക്കായിട്ടുപദേശിപ്പതൊരുചട്ടം.
 കല്പിന്മേൽവടക്കുദിക്കീക്കിച്ചു നിർത്തിമേലെ-
 ചൊല്ലുന്നിതാകാശത്തില്ലാമിടമണ്ഡലംതന്നിൽ.
 മുനിമാരേഴുപേരിലൊവർ തനിയായും
 മുനിയും വസിപ്പുന്നങ്ങരികെയുന്ധതി.
 സൈപരമായുല്പപ്രാപ്തി ലഭിച്ചു വസിപ്പതും,
 പരന്നാരികളുല്പപ്രാപ്തിലോപവുമെല്ലാം.
 പരിചിലുപദേശിച്ചീടുന്നിതിതുപരം-
 പരയാമുപദേശമുറയെന്നല്ലൊ ചൊൽവു.
 കല്പതാനഹല്യയാമെന്നതാണുപദേശം,
 ചെല്ലുതതഹല്യതൻ ഗതിയാം വഴിക്കെന്നും.
 കലടയായകല്പിന്നില്ലഹൊ ഗതിയെന്നും-
 കലസ്രീമണി, സതീസുവൃത്താ, അരുന്ധതി,
 ചാരിത്രവിഭവത്താലാകാശം വരനോടും,
 പിരിയാതിരിപ്പതും, കാഞ്ചനൊ, കുമാരികെ?
 കല്പാകമഹല്യതൻ ചരിത മൊട്ടുചൊല്ലാം-
 വല്ലാതെ ജാരസംഗാലല്ലലിന്നായവരും,
 വല്ലഭംചൊല്ലുന്നാകിലില്ലവരുകൊത്ത നാരി-
 ളർല്ലഭം, സ്വർല്ലോകത്തുമിത്ര നല്ലവളില്ലാ.
 ക്ഷീരവാരിധിതന്നിൽ പിറന്നാളിവർകൂടെ-
 സുരയുമുതവും കല്പകം കാമധേനു,
 ലക്ഷ്മിയുമിളംചന്ദ്രപ്പറയു, മഞ്ചം, ഗജം,
 ലക്ഷണാലിവളേററും വിസ്തൃതയാകയാലെ.

ഉണ്ടായപ്പോൾ മാന തണ്ടു പർവ്വതമേറ്റി -
 ട്ടുണ്ടായിട്ടുണ്ടാകും മിറുനും മാരതാപം.
 കൊണ്ടാടി പാർവ്വതി വണ്ടാക്കുംവേണിയൊള -
 കണ്ടാർമെയ്യിലൊക്കത്തണ്ടലർ ബാണമേറ്റി -
 ട്ടുണ്ടായവികാശമേറ്റം പൊല്ലുവാൻ കാലംപോരാ -
 തണ്ടുണ്ടുണ്ടുണ്ടാകാട്ടു മുതക്കി ചൊല്ലിപ്പോൻ.
 മുന്നമോക്കാന പരിഗ്രഹിച്ച മൂലം ചില -
 രിനിനിക്കവകാശ മില്ലെന്നങ്ങടങ്ങിനാർ.
 ഗൗതമൻ, താനുമിറുൻ താനുമങ്ങാകൂശിച്ചു,
 നീതിയാലിനിക്കിനിക്കെന്നവർ വാദമായി -
 തെരിയെന്നവരോടായുരച്ചാൻ വൈകുണ്ഠൻതാ -
 നിതപ്പിൻ, സന്ധിയെന്നങ്ങാപ്പൻ കേട്ടുകൊറവിൻ.
 ക്ഷീരസാഗരംതന്നിലായിരം, വഷം തപം,
 പുരിതമാകുന്നവൻ താനിവിടെവെന്നെന്നും.
 ഗിരിജാപരൻതാനും വിധിയുമിതുവിധി -
 പെരികെ നന്നായിതു, സമ്മതം സർവ്വമെന്നാർ.
 ശീശ്രമങ്ങിരവതം ക്ഷീരാബ്ധിമദ്ധ്യേ മുങ്ങി -
 നിർഘൃണവൈരാഗ്യമാം തപസിമേവീടിനാർ.
 കാലമൊട്ടേറെ കഴിഞ്ഞിടീനോരളവിങ്കൽ,
 ലോലമാനസനാകു മിറുനും പൊങ്ങിടിനാൻ.
 ആയിരംവഷം പൂർത്തി വരുന്നനേരംനോക്കി -
 ട്ടായതുബോധിച്ചിട്ടു, ഗൗതമൻ, താനുംപൊങ്ങി.
 വിധിച്ചു, കാലം,തപം, മുടിച്ചുഗൗതമനും -
 വിധിച്ചോഹേല്പയെ കൊടുത്താർ ത്രിമുർത്തികൾ.
 കൊതിച്ചു കായ്സിലി ലഭിച്ചാഞ്ഞിറുനോറും -
 മതിയിലസുയരും കോപവും വലിക്കയാൽ.
 അന്നതൊട്ടഹല്പയെ പ്രാപിപ്പാനുള്ളമോഹം -
 ലൊന്നൊന്നെ, പലദൃഷ്ട കൃത്യങ്ങളോത്തുവാണാൻ.
 ഗൗതമരഹല്പയോടെന്നിച്ചു മന്ദൻപാരം
 കയ്യകുമ്പുഴത്തിൽ വസിച്ചാൻ നിയമത്തിൽ;

അങ്ങിനെവാഴ്ചകാലത്തേകലാ വലാരാതി-
 യംഗജാറിവശനായുടജാതികം ചേന്നാൻ.
 ഒരുനാൾ പുലർക്കാവെ മുനിതാൻ കുളിപ്പതി-
 ന്നതന്നോടയെ സദാ ഗമിക്കുന്നതുപോലെ,
 പോയൊരു നേരംനോക്കീട്ടിറുനും പുറപ്പെട്ടു-
 മായമായ് മുനിവേഷം ധരിച്ചു മെല്ലെച്ചെന്നാൻ.
 മാനേങ്ങതിർവന്നു, നല്ലൊരുബാണമേററി
 നേരെ മാർ ലക്ഷ്യമാക്കീട്ടിറുനെയയ്ക്കീടിനാൻ.
 വക്ഷസി ബാണമേററിട്ടക്ഷണം നവമമ്-
 പ്രക്ഷോഭകരവാണ് തേടിനാൻ കുളർമുല,
 പന്നീരാത്നിറച്ചുള്ള സ്വസ്തകംഭങ്ങൾരണ്ടും-
 തന്നീടാനഹല്യുക്കു കൃപയുണ്ടാകുമെന്നു-
 നിനച്ചു, മലരമ്പക്കുത്തിനു, തരംനോക്കി-
 ത്തനിയേ ക്രൂരിരുട്ടിലുടജാങ്കണംനോക്കി-
 വരുന്നോരിറുൻമെയിലുതിന്നാ പുഷ്പതതി,
 തരുക്കൾ പുജിച്ചിന്തെന്നുരപ്പാൻ തോന്നുംവണ്ണം.
 നടന്നു കടന്നിറുനുടജാത്തരമെത്തി-
 ത്തടവിക്കാണായുന്നോ രളവിൽ മഹേന്ദ്രനും.
 മുനിതൻ വേഷംപൂണ്ടു കാമകിങ്കരനായി-
 ത്തനിയെ വന്നതെന്നു ബോധിക്കാഞ്ഞതഹല്യയും,
 മുനിയെന്നോത്തുമെന്നും ദീക്ഷിച്ചാളതുമുലം,
 ഘനവാഹനൻചേൻ രമിപ്പാനിടയായി.
 മുതുന്നാമാരത്നാപാലധരാമൃതംനുക -
 ന്നതിരഘടാകാരം തടയം കുചങ്ങുളാം,
 കനകകാർക്കുളെത്തടവീ മാവ്വിൽചേർത്തി,
 ടുനംഗകാലാഹലക്കൂത്തുകളോരോന്നാടി,
 മുനിതാനറിയാതെ പോകുവാൻ വഴിതേടി-
 മുനിവാലുള്ളംവാടിയെഴുനീറ്റിറുനേവം.
 അഹല്യതന്നെപ്രാപിച്ചാനന്ദിച്ചുടജത്തി-
 ന്നാഹന്തവെളിജവം കടന്നുചെല്ലുന്നേരം.

ഗംഗാജനനായ്ക്കു കാരണം മുനിവേഗം -
 ലാഗതനായ നാരദൻ തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 കണ്ടു, കേൾക്കുക, നടന്ന വൃത്താന്തങ്ങൾ -
 ഉണ്ടായതോർത്താപം നൽകിനാനിതവർക്കും.
 ദിഗ്ഗമം, കന്യാരത്നം, പലതങ്ങിരിക്കവെ
 ഭോഗവിനെ വിട്ടുവന്നിട്ടെന്നയും, ചതിച്ചു നീ.
 യുഗ്മം ഭാഗ്യം രമിച്ചു ദുഷ്ടാത്മാവെ -
 നിന്നുടെ യോഗിമോഹം തീർപ്പാക്കാൻ കണ്ടുകൊൾകാ,
 നിനക്കായിരം ഭഗമുടലിലുണ്ടാകെന്നും -
 നിനക്കായിപ്പിരിയ്ക്കി നൽകിയോരഹല്യയും,
 ഇന്നതൊട്ടൊരു പെരുമ്പാറയായ്ക്കവെന്നും -
 മുന്നത തപോധനൻ ശാപവുമേകീടിനാൻ.
 ചാരിത്രം ജാരസംഗമാൽ ലഭിച്ചൊരു -
 ഘോരമാം പാപപോലെ വാണിത്തങ്ങഹല്യയും.
 അതിനാലിന്നും നിന്ദയുമായിട്ടും കല്പതന്നെ -
 മതിനേർമുഖിമാർക്കു നീരസം കാണുമോരും.
 കിഴിപ്പിഴയും ജാരസംഗമാലപ്യലേരും -
 പെല്ലാതകമ്മിയായോരഹല്യാ നിസ്സംഗയും.
 സതിമാരിപ്രകാരം മതിയില്ലാത്ത -
 പതിയാമീശനെന്നുറച്ചു കേതിയോടും.
 പരമാം, പദം, തേടിപ്പരിത്രം പാലിച്ചീടും -
 പെരികെ സതിമാരിന്നലകിലുണ്ടെന്നാതാം.
 തന്നുടെ മനഃപൂർവ്വജ്ഞാതമെയ്ക്കാംഭോ -
 മെന്നുമൂലം മുനി സഹിച്ചാനപരാധം.
 കൊടുത്താൻ, മുനി ശാപമെങ്കിലും പ്രായശ്ചിത്തം -
 മടുത്തുപോലെ വിധിച്ചതിനാളഹല്യയും,
 ചാരിത്രം ക്രൂരതയായിത്തന്നു മൂലം -
 ചാരുതപമുള്ളൊരിവരം സതിതാനെന്നുംവന്നു.
 ഇനിയും, സതികലമെഴുതിമാർ പലതമു-
 ണ്ണമോരേ, കൾക്ക, ചൊല്ലുവാനാകുംവണ്ണം.

പരന്നാം ഗുരുവരുളകളേ വിളങ്ങേണം,
പരമം,പദം,വന്ദേ, ശരണം, മഹാനിശ്ശേ.
തുളസീദാസാ,നിന്റെ, മോഹമിങ്ങകലുവാൻ-
തുളസീമണിമാച്ചാൻ തന്നുടെ കരുണയാൽ
സതീയമനുസ്മയ തന്നുടെ മഹിമയെ
മതിയിലോക്,ഭവാൻ, കേട്ടാകിൽമതിവരാ.
സ്വാഹയം പണ്ടു ശശിതന്നെയങ്ങുദരത്തിൽ-
ഹാ,ഹാ,താനൊളിച്ചുണ്ടു ചെപ്പോരു ചരിതവും.
വിസ്താരം രണ്ടൊല്ലിവെച്ചോരു പ്രകാരം,ഞാൻ,
വിസ്തരിച്ചുരച്ചീടാം, നാളെയൊന്നൊരം, കിളി.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം സാമാന്യം.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

അനസൂയാ പാതിപ്രത്യമാഹാരവും.

— :0: —

ശുകതരുണി, സതിചരിതമഹിമ പറകിന്നിയും
ശോകങ്ങാതിതവാൻ. ചൊല്ലൊ, ശാരികെ.
ഇതിവചന മലിവിനൊടു സുധികളുരചെയ്താൻ-
ചേതസി,മോദന. ചൊല്ലിനാൾ, പൈങ്കിളി.
ഗജവദന നടിമലർകൾ തൊഴുതു ചെരതിന്നിയും-
ഗോപ്യം, മഹാസാര മൊന്നുചൊല്ലിടുവൻ.
വിബുധജന മലിവിനൊടു പിഴകുളു കാങ്കിലും-
വീണ്ടും പൊരത്തീടുമെന്നുറച്ചുനാഹം.
സതികൾമുഖത്തൊടുകുറിയിൽ മുതിയ തിലകാങ്കിയാം.
സാധുപിനസ്മയയാണെന്നു നിശ്ചയം.
മതി,തെളിവുവരുവതിനു ചരിതമതു ചൊല്ലുവൻ,
മംഗലം, മാലിന്യ നാശനമേററവും,

മനസ്സിലകന്നുലശമനനജന മകനായവൻ,
 വീണാശരൻ,മുനി, നാരദനേകദാ,
 അസുരാ,സുര,രമതമുലകവിലദിശിച്ചുററിനാ-
 നാശമുൾ,മെന്നെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻ.
 ദവനതല മഖിലദിശി,സകലനൃപമന്ദിരം-
 ഭാഗവതാവ്യൻ. നടന്നുനോക്കീടിനാൻ.
 കലരതണിമണികളെയു മവിടവിടെയീക്കിച്ചു-
 കൊണ്ടാടി നാരദൻ പോകും ദശാന്തരെ.
 തരുണിജന, മഴകിനൊടു, പതിവ്രതകൾ, ഞങ്ങളെ-
 ന്നാരുമെന്നാട്ടും കുറച്ചു കാണായ്ക്കയാൽ.
 സതിയാതവളിവരുടയയിടയിലെവളാരെന്നു-
 സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടുവാൻ.
 മതിയിലതി കരുതുമൊടു, മഹതിശരമാമുനി,
 മാന്യൻ പലേടവും തേടിനോക്കീടിനാൻ.
 പതിവ്രതകളവരുടയ ഇടയിൽ ചിലർ സാധുപിയെ-
 ന്നോന്നവരെയും കണ്ടിതു മാമുനി,
 കലരതണിമണികൾ ചിലർ സതിയാതവരെന്നൊ-
 കണ്ടാലറിഞ്ഞിടാ, മെന്നഹങ്കാരികൾ.
 ചിലരതണി ജനമിവിടെ ചരിതഗുണമോക്കുകിൽ-
 ശീലവതിക്കൊത്ത സാധുപിത്താനെന്നതും.
 പലരേവു മവിടവിടെ തരുണിജനഭാവങ്ങൾ-
 പാശേതാതനാരദൻ ചിന്തിച്ചുമാനസേ.
 അവരുടയ, സതിചരിത മഹിയതു, കിഞ്ചന-
 ആശ്ചര്യമാണെങ്കിലായതു കാണുവാൻ.
 കൊതിസപദി മമമനസി വളരുമളവേവതാ
 കാട്ടിനാരായതറിഞ്ഞുകൊണ്ടീടേണം
 മുനിവരത മിതികരുതി മനസി ഒരുക്കൗശലം
 മാന്യൻമുദാകണ്ടു നിശ്ചയിച്ചീടിനാൻ
 കഠിനതരമിയലുമൊരു കടലമണിപോലവെ
 കണ്ടാലതിശയം ലോഹഖണ്ഡത്തിനാൽ

കരതളിർകൾ നിറയുമുനി കടലമണിനിർമ്മിച്ചു
 കൈകൊണ്ടുവാരിയെടുത്തു നടന്നിതു
 ത്രിഭുവനവുമഖിലദിശി മുഴുവനിത പോകുവൻ
 ത്രൈലോക്യ സാധുപിയാരെന്നു തേടീടുവൻ
 സകലപുരവരമതിലും കടലയിതുവേകിച്ചു
 സാമ്പ്രതംനൽകുവാൻ പോരുന്നസാധുപിയെ
 തിരവതിനു ഭുവനതലമടവിനൊടു നാരദൻ
 തേടിനാനംഗവും വംഗംകലിംഗവും
 ത്വടിതി മുനി വൃഥ പെരുകി വിരവിലഥപൂകിനാൻ
 ലാടവിലാടവരാടരാജ്യങ്ങളിൽ
 നിഖിലപുരവരമതിനെ വിരവിനൊടുപിന്നിട്ടു
 നീതിജ്ഞാനാമുനി കാശ്മീരമെത്തിനാൻ
 അവിടെയൊരു നിമിഷമതിലബലമണിമാരുടെ
 അന്തസ്സതന്നോക്കി വിസ്തൃതം തേടിനാൻ
 ഇവിടെയിതിനൊരുവളിഹ ചരിതഗുണമുള്ളവ-
 ളില്ലെന്നുവിട്ടേച്ചു പിന്നെയും നാരദൻ
 മഗധപുരി നിഷിധപുരി മധുരയൊടുമാഭവും
 മാരുതവേഗമോടോടിയെത്തിടിനാൻ
 ഒരുതരുണിമണിയിതിനു ചെറുതു വിരുതുളളവൾ
 ഒട്ടേറെനോക്കിയും കാണാഞ്ഞുചിന്തയാ
 അഴൽപെരുകി ത്വടിതി മുനി ചൂവനപുരിയെത്തിനാ-
 നാകവേനോക്കി കുരുഭോജമൊക്കവെ
 തരുണിജനമഴകിനൊടു കടലമണിനോക്കിയാ
 ലാതംകഴിവരാ ഏന്നുചൊല്ലിടിനാൻ
 മഹതിധരമുനിയുമുടനകമലരിലോത്തുതാൻ
 മാളവും ചോളവും ചേരവുംതേടിനാൻ
 അവിടെപലതരുണികളു മുടനുടനെന്നോക്കിനാ-
 രാളാകയില്ലെന്നു ചൊല്ലിനാരേവതം
 തപരിതമുടനമലമുനി മിഥിലയതിലെത്തിനാൻ
 ചാരിത്രമുള്ളവരാണെന്നു തേടുവാൻ

കലാപതിജനാമവിടെ കടലയതുനോക്കീട്ടു
 കണ്ടിലുപായമെന്നോതിനാർ നാരിമാർ
 കമലഭവതനയമനി കനിവിനൊടുപിന്നെയും
 കാമഭോജകാരൂപ സൗന്ദര്യ കർമ്മരം
 നിഖിലനരപതികളുടെ പുരവാരമതൊക്കയും
 നീളവെ നന്നായ് നടന്നു നോക്കീടിനാൻ
 മഹിതഗുണമുടയ സതിയെവിടെയിഹ കണ്ടിലു
 മാഹിഷ്തീഡിളി പാഞ്ചാലമൊക്കവെ
 ഒരുനിമിഷമതിലുടനെ പലദിശികൾ നോക്കിയും
 ചാരിത്രമുള്ളവരില്ലെന്നു കാണയാൽ
 ഭവനതലമതിലഖിലസുപതിവര പാലിതം
 ഭൂലോകമൊക്കയും ചുറ്റിനാനന്മുനി
 അസുരസുരവരപുരികളഖിലമടന്ദി ക്ഷിപ്തി-
 ലാരാനമുണ്ടെങ്കിലായതും കണ്ടിടാം.
 ഇതികൃത്യമരമുനിയസുരസുരലോകങ്ങ-
 ഉത്യാദരേണ നടന്നു തേടീടിനാൻ
 അസുരസുരതന്ത്രികളിലമിതഗുണശാലികൾ
 പ്രാസാദ ഗേഹത്തിലൊന്നിലും കാണാഞ്ഞു
 അസുരസുരമനുജാദതന്ത്രികളിലാരുമേ
 ആളാകയില്ലെന്നു നിശ്ചിത്യ മാമുനി
 സരസിതപഭവനാടയ ദ്വിതസ്തി ഭാരതീ
 സാരജ്ഞതന്നുടെ കയ്യിൽ നല്കീടിനാൻ
 അയിജനനി കടലയിതു പതിവ്രതകൾ വേകിങ്ങ-
 മാർയ്യേയതാണിതിൻ നിശ്ചയം ചൊല്ലിടാം
 ഇതിവചനമലിവിനൊടു മഹതിയ്ക്കെന്നോതിനാ-
 നേതുംഗ്രഹിക്കാതെ വാങ്ങി വാഗീശപരി
 തപരിതമതികളുകൊടു പചനമതുചെയ്യുവാൻ
 തീവ്രമായഗിരെയരിച്ചു നോക്കീടിനാൻ
 പചനമതുവരുവതിനു പലവഴികൾ ചിന്തിച്ചു
 പാരംപണിപ്പെട്ടു പിന്നെയും നോക്കിനാൻ

മുനിവചനമതിനെയുടൻതന്നെ ചിന്തിച്ചു
 മാനസേ വേദമോടോത്താരം പലതരം.
 കടലയിതു ബഹുകുറിന മരുത്തതുപാചനം
 കണ്ടീലുപായമിങ്ങാവതെന്തീശ്വരാ
 കമലഭവദയിതയുടെ ഏദയമലത്രാനുമായ്
 കൊത്തിപ്പിളർന്ന ഹംസമാമിന്ദുനി
 ഇതികരുതി കടലയിതു പാചനമതുചെയ്യാനാ-
 നെത്രയും വേലത്താൻ ചെയ്തു വീണാധരാ
 തിരികെയിത തരുവനിഹ വരിക മുനിനാരദാ
 പോരായ്യാതൊരും ചൊല്ലൊലാനീവൃഥാ
 പെരികെയൊരു വൃഥയുടെ ഏദയമൊടു ഭാരതീ
 പാരംപണിപ്പെട്ടു മാമുനിക്കേകിനാൾ
 അയിഭവതിമമജനനി സുകൃതനിധിനായികെ
 അത്രത്താൻപോകുന്നു തന്നീടനുഗ്രഹം
 ഒരുതരുണി കടലമണി പരിചിന്നൊടുവേകിച്ചു
 നേരോടെനല്കുന്ന സാധുചെയ്തൊന്നാവാൻ
 കഴിവതിനുക്രപയതരുക കമലഭവനായികെ
 കാരുണ്യമുണ്ടെങ്കിൽ തൊൻവന്നു കണ്ടിടാം
 കഴലണികൾതൊഴുതുമുൻ രജതഗിരി ശ്രാഗങ്ങളും
 കാണുവാൻകാക്ഷയാ വേഗംനടന്നിതു
 വിത്തുപലതകതളിരിൽ കരുതി മുനിനാരദൻ
 വീണാധരൻ ശിവലോകംഗമിച്ചിതു
 ഭവനടയ കഴലിണകൾ മനസിമുഹു ചിന്തിച്ചു
 ഭോഗീവിഭൂഷിതപത്നിയൊക്കൊന്നാവാൻ
 രജതഗിരിമുകളിലൊരു ഗിരിസുതയുമായുടൻ
 ധൂമ്രം ദൃഷ്ടാനമിച്ചുവീണാധരൻ
 ഗിരിജയുടെ സവിധഭൂവി തൊഴുതു മുനി സാരം
 പാരംപരധീനനാണെന്ന മട്ടിലായ്
 ഭവതിയുടെനികടമതി ലടിയൊന്നാരുസങ്കടം
 ഭോഷ്കല്ലൊചാലുവൻ കേട്ടുകൊൾകുംബികെ

ഭവതിന്നതിമണികൾമുടി വിലസിമരുവുന്നതാം
 ഭവതി ലോകത്തിലോഹന്നു സജ്ജനം
 മമനസി തവവിഭവമഹിമയതുസർവ്വം
 മാന്യ പുരാ ഭക്ഷയാഗെ പതിഞ്ഞിതു
 ഭവതിയുടെകരതളിരിലടിയനിത നല്ലവൻ
 ഭൂയാപിഭൂയാപി നോക്കുകനോതിനാൻ
 പതിവ്രതകൾ മുടിമണികൾ കടലയിതുവേകിച്ചു
 മാതാവപാവുതീ തന്നാൽ ഭജിച്ചിടാം
 കരുണാചരതകമലരിൽ വരുമാ മയി ചാമുണ്ഡി
 കാർത്ത്യായിനീമമ വേകിച്ചുനല്ലമൊ
 മുനിവരനുമിതിചെരതു മറ്റാളികൾ കൂട്ടിനാൻ
 മോദിച്ചുവാങ്ങി പവിപ്പതിന്നീശപരീ.
 അഖിലജഗദധിപനുടെ ഭയിതജഗദീശപരീ
 ആനന്ദരൂപിണിയായിടുംചിന്തയി
 കരളിലതികരുണയൊടു കടലമണിവേകിച്ചു
 കൂറോടെമാമുനിക്കാശുനല്ലീടുവാൻ
 പലവഴികൾ ഗിരിസുതയുമടവിനൊടുനോക്കിയും
 പാരംപണിയിതു സാധ്യമാകാദൃശം
 ഇതികരുതി ഗിരിസുതയുമധികവൃഥ കൈയൊക്കോണ്ടു
 ഈശാനി മാമുനികയ്യിലേകീടിനാൾ
 യതിയുടയ് മതിവൃഥയും ഗിരിജയുടെ ലജ്ജയും
 ഓതുന്നതെന്തിനു കേട്ടാൽപൊരപ്പതൊ
 മുനിതിലകനതുപൊഴുതു ഗിരിജയൊടുവാങ്ങീട്ടു
 മാനസതാപേന ചൊല്ലിനാനീവിധം.
 സതിയെന്തവളിതിനെയിഹ പചനമതുചെയ്യുവാ
 നേതൊരുലോകത്തിലാരുപോൽ ദൈവമേ
 ഇതിനുവഴിയരുളുകയി ഭവതിജഗദീശപരീ
 ഈശാനിയംബികെ പാഹിമാം പാഹിമാം
 സകലജഗദധിപതികൾ നിലയവരമൊക്കെത്താൻ
 സാധപിമാരുള്ളേടം തേടിനോക്കീടിനേൻ

ഒരുവളിഹകടലയിതു പചനമതുചെയ്തിങ്ങു
 നേരോടെതന്നിടാൻ പാരിടംചുറ്റിനേൻ
 മമദുരിതമിതിനരതി വരുവളവുചെന്നുത്താ-
 നാമോദമോടെ നടന്നുതേടീടുവാൻ
 തൊഴുതു മൂനി ഗിരിജയൊടു സപദിയൻവാദേന
 താരാർമകളുടെ പാടവംനോക്കുവാൻ
 മനസിത്തതികൊതി പെരുകിമഹതിധരമാമൂനി
 മാനസെ ചിന്തിച്ചിതോരോന്നതിങ്ങിനെ
 പലമുനികളുടൊഴുതുപണി വിടകൾചെയ്തിടും
 പാലാഴിവാസന്റെ പള്ളിക്കുറപ്പു
 തെളിവിന്നൊടുധരണിമലർ മകളുമിരുപാട്ടിലും
 തേടിടുംകാലടി വേദങ്ങൾ കാത്തിടും
 പരപുരുഷനിയലുമിട മവിടമൊരുകാൽക്ഷണം
 പാരംപണിപ്പെട്ടു കാണാകുമോ ഹതം
 വഴിതരിക ചരണയുഗമടിയനിഹ ദൈവമെ
 വൈഷ്ണവംതല്പദം സന്തതംപാലയ
 സുരമുനിയുമധികജവ മമലപുരിയെത്തിനാൻ
 സുന്ദരംതല്പദം കണ്ടുകൈകൂപ്പിനാൻ
 മലർമകളൊടമരമൂനി സകലചരിതങ്ങളും
 മാധുര്യമാംവണ്ണമൊക്കെവേ യോതിനാൻ
 കമലമകളുലിവിന്നൊടു കടലമണി വാങ്ങിനാൾ
 കാൽക്ഷണംവേകിച്ചു നോക്കീ മലർമകൾ
 കടലയിതുപചനമതു വരുവതിനുസംശയം
 പാടവമിങ്ങിനിക്കില്ലെന്നു മാനസെ
 കൃതതി മലർമകളുമഥ പരവശതകൈയൊന്നു
 ചാരിത്രമിങ്ങിനിക്കില്ലാതെ യായിതൊ
 ഹരിയുടയ ഭയിതയഹമഖിലജഗദൊക്കവെ
 നേരൊക്കസാധുപിയാണെന്നതും പോയിതോ
 തിരികെയിതു മഹതിധരനിവനുബതനല്ലിയാൻ
 താൻതന്നെചൊല്ലുവോൻ ലോകമെല്ലാടവും

പലതവേമിതിമനസി കരുതി മുഹൂരിന്ദിരാ
 ചൊല്ലാൻലക്ഷ്മിതാൻ ചൊല്ലിനാൾമെല്ലവെ
 മുനിതലകയിതു പചിതുമരുതരുതു നാരദ
 മോദമോദഭവാൻ വാങ്ങീടവേണമെ
 പചനമതുവരുവതിനു പലവഴികൾനോക്കിത്താൻ
 പാചനംചെയ്യുവാനെന്നാൽ കഴിവരാ
 മുനിവചെരതകമലരിലരുതരുതു മാമുനെ
 മാനവംമാമകം നിഷ്കലമായിതെ
 ഇതിപചനമരുളി രമ തിരികെയതനല്ലിനാ-
 ഭാര്യയായാൾസപത്തിയെ ഓത്തുതാൻ
 കലഹമതിലധികസുഖമുടയ മുനിനാരദൻ
 കയ്യേന്തിവാങ്ങിട്ടു പാട്ടുകൾപാടിനാൻ
 അസുരസുരമനുജവർ പുരിയ്ക്കിലുമോടിത്താ
 നാരെയുംകൊന്നാഞ്ഞു ചെല്ലുംഭഗാനതരെ
 സ്ഥിതിയുപിലയവു മപിക്രതിയുമഥചെയ്തിടും
 മുത്തികൾതങ്ങടെ സന്നിധിക്കെത്തിനേൻ
 സ്തിയൊരുവർകടലയിതു പചനമതുചെയ്യുവാൻ
 സാധ്യയാംസാധ്യിയെ കണ്ടീലത്താനഹൊ
 മലർമകളെ മമജനകജനനിജഗദീശപരീ
 മായേമഹാമോഹനാശിനിയംബികെ
 വിടരുൾകവീരവിലഹ മടിയനൊരുസാധ്യിയെ
 വിസ്മയമാനാൻ കണ്ടുകിട്ടേണമെ
 ഇതിതൊഴുതുനയവിനയ ഗുണസഹിതവാണികൾ
 അത്യാദരണതാനോദരാനുണർത്തിച്ചു
 കഴലിണകൾതൊഴുതുമുനി വിരവിൽനടകൊണ്ടിതു
 കോഴയൊഴിച്ചുണ്ടു തേടുവാൻ സാധ്യിയെ
 ഇനി മുനികൾമരുവുമിടമിടയിലിടെനോക്കിടാം
 മാന്യയാംസാധ്യിതാനുണ്ടെന്നു വന്നിടാം
 തടടിതുമുനിയ്ക്കിതികരുതി തപമുനികൾവാണിടും
 വാടങ്ങുളോരോന്നു തേടിനോക്കീടിനാൻ

പലമുനികളുടെജമതുതെരുതെരുവെ പിന്നിട്ടു
 കോലാഹലത്തോടു നോക്കിനോക്കീധ്രുവം
 അധികതപമിയലുമൊരു സുകൃതനിധിയതിത-
 ന്നാരാമമുൾപ്പൂക്കു ചെന്നിതു നാരദൻ
 അവിടെയതി മധുരമാഴി പൊഴിയുമൊരു താപസി
 അത്രിതൻ ഭായ്യയനസൂയ മാമവരം
 ഇതിമുനിയൊടമിതരു ചികയിൽനിന്നഭവാണികൾ
 ചേതസ്സിലാമോദമോടെ കേൾപ്പിക്കയാൽ
 കലഹതചിയുടയുമുനി മഹതിധരനൈത്രയും
 കോലാഹലംകേട്ടു നോക്കിനാൻ വിദൂതം
 സ്വരമതിനു പിഴവൊഴികെശ്രുതിനിന്നഭമാശ്ചു-
 മാരാമദേശ ശ്രവിച്ചുവീണാധരൻ
 ഉപവനവുമതിനുസമ മുടജമതിലെങ്ങുമെ
 വാപിയുമില്ലെന്നു ചൊല്ലിടാം നിണ്ണയം
 പെരുവഴിയിലിരുപുറവും ക്രമകമപികേരവും
 പാരംപഴുത്തിട്ടുളളും കലകളും
 അതിനുകിലമിതരുചി ഫലസഹിതരംഭകൾ
 ജാതികളോരോന്നിടക്കിടെ കാണായി
 കദളിയുടെ ഇടയിലൊരു കനകരുചിയൊത്തിട്ടു,
 കാന്ത്യാവിളങ്ങുന്ന പൂച്ചൻപഴക്കല
 നടുവിലുടനീടയിലിടെയിരുമുകൾചേർന്നുള്ള
 കേടറെറാരായിരം കായുള്ളപൂച്ചനും
 കദളിപലവകയിലിടെയിലകളുടെ വണ്ണമാം
 കേടകുന്നുളളൊരു പച്ചപ്പഴക്കല
 പലതുമിവ നയനരുചിവളരുമളവൊക്കയും
 നീളവെകണ്ടു തെളിഞ്ഞു വീണാധരൻ
 അതിനിടയിലകിലുകളുമതിനിടയിൽ ചന്ദനം
 ആനന്ദമേകിടും പൂച്ചുള്ള ചമ്പകം
 കരവകവുമതിനിടയിലറളിപലകൊന്നയും
 കൊക്കുമന്താരവും പിച്ചകം തെളിയും

കസേരയനിരകളൊട്ടു മഖിലദിശിപ്പുററിയും
 കോമളമായുള്ള മല്ലയും മല്ലികാ
 അതിനകലെ ഇടയിലിടെ പലപനസജാലങ്ങൾ
 ചുരുങ്ങുവോമേവുന്ന് പകുപഭരാനതം
 ഇടയിലിടെമധുരസസഹിത ജലശ്രൂപങ്ങൾ
 വാടികൾനന്നായ്നന്നപ്പാൻ ജലത്തൊട്ടും
 ഉടജമതിനകലെ പല ദിശിയുമടന്നൊക്കവെ
 വാടങ്ങൾ വാടികൾ കണ്ടോരുനാരദൻ
 മനസ്സുതരി കുതുകമൊട്ടു സരസമഥനോക്കിനാൻ
 മാനസമൊത്തോരു പൊയ്ക്കയ്യുംകണ്ടിതു
 തരുനിരകളിൽമരുവും കയ്യിൽനിന്നദമൊക്കയും
 നേരെ ശ്രുതിക്കുസമാനം ശ്രവിക്കയാൽ
 മുനിയുടയപിറകിലൊരു ശ്രുതിനിന്നദമൊത്തൊ
 മോഹമോ പിന്നാലെയാരുവാൻവന്നിതൊ
 ഇതികവാതി മുനിതിലകനമിതരു ചി പൂകിനാൻ
 ചാതകൻ വാരിഭം തേടുന്നതുപോലെ
 മിതിയിലതികുതുകമൊട്ടു നടുവഴിയിൽ നീളവെ
 മാമുനിനാരദൻ വീണയും പാടിനാൻ
 ചമതകളുമഖിലദിശി ചുമകളുതുകട്ടിയും
 ചാരുതചേർന്നുള്ള മാമുനിശിഷ്യരും
 കുടവടികൾ മെതിയടികൾ കുടവയറുമായുള്ള
 കൂട്ടംദ്രിജന്മാർ വരുന്നോരു ഘോഷവും
 ഉടൽമുഴുവനടിയുളവു ഭൂസിതയതിമാർ ചിലർ
 ഉജ്വലപുണ്യം റംധരിച്ചോരോരൊകൂട്ടരും
 നെടിയജടയടിമുടികളുളവുവരെയുള്ളവർ
 നഗ്നരുംമുണ്ഡികൾ കണ്ഡലധാരികൾ
 അജിനമൊട്ടുമരവുരികൾ പുലിയുടയചമ്മവും
 ആനാതൻ തോലുട്ടത്തോരും പലവിധം
 യതിവരരുമവരുടയ നിയമമതുനിഷ്ഠയും
 നീതിയാജ്ഞേഭവും ശാസ്ത്രവും ഘോഷിച്ചു

ക്രമമുടനെമുറകളതു ചെറുതുപിഴവെന്നിയെ
 കൂട്ടമായോതുന്ന ഭൂസുരവർച്ചതും
 പിഴവുചെറുതൊരുപൊഴുതും ശുതിയിലൊരുഭേദവും
 പാത്താലൊരുത്തനും കണ്ടുകിട്ടാദൃഢം
 മൂനിയുടയ ഉടജമതിലതിവിശദമോതിടും
 മാമുനിശിഷ്യരെ മോദിച്ചുനോക്കിനാൻ
 ഉടജമിതിനൊടുസദൃശ മമരപുരിയെത്തിടാ-
 മുദ്യാനമത്രിതൻ മോഹനമെത്രയും
 സതിയുടയമഹിമയിതു സകലദിശികാണതും
 സാലപിക്കെതിരില്ല ലോകത്തിലൊന്നുമെ
 ഇതികരുതിമനസി മൂനി ഉടജഭൂവിപുകവെ
 ഇരുടെഴുംശാലയും കണ്ഡവുംകാണായി
 പലമുനികളുതിന്നരികെ സ്വരവവും ജുഹുവാദിയും
 ചാലവെകയ്യേന്തി ഹോമിച്ചുകാണായി
 പുകകൾ സുരപുരിയമതും സുരരെയിഹകൂട്ടീട്ടു
 പോരുവാൻ പോവതൊവെന്നുശങ്കിച്ചീടാം
 വിടപിയുടെ ഗളിതപല കസുമചയവീഴ്ചകൾ
 വണ്ടുകൾ തേനുണ്ടു വീഴ്ത്തുന്നതെങ്കിലും
 സുരപുരിയിലമരുമവർ കസുമചയമേന്തിട്ടു
 നെന്തൊടെയത്രിക്കു പുജയ്ക്കുനൽകുവാൻ
 വരുമളവിലവരുടയ കരഗളിതമാണെന്നു
 വീണാധരൻ മൂനി ശങ്കിക്കമാറഹൊ
 കസുമചയമുടനുടനെ പലദിശികൾ വീഴ്ത്തും
 കണ്ടുകണ്ടാനന്ദമോടെ നടന്നിതു
 ഇവപലവുമധികസുഖ രുചിവിശദമത്രിതൻ
 പാവനമന്ദിരം മെല്ലെവ നാരദൻ
 അടയുമളവുടജഭൂവി തപനശശിപാവക
 രാരഹാവന്നതെന്നാടൽതേടീടിനാർ
 മൂനികൾപലരമലരുചി വിലസുമിവനാരെന്നു
 മാനസെ ചിന്തിച്ചു മേവും ഭഗാന്തരെ

ചങ്ങനാശ്ശി മെതിയടികൾ കരളിലിൽ വീണയും
 ചാരുപാർക്കു കണ്ഡികാ തരക്കമാലുണ്ടും
 പിരൽനഖമിടയിലിടെ മഹതിയുടെ തന്തിയിൽ
 വീണാധരൻ മുനി താഡിച്ചുകാണായി
 വരാതിതുവിധിയുടെ താഴുന്നിഹ നാരദൻ
 വന്ദ്യനാമാമുനി താനെന്നുനിന്നും
 ഇതി മുനികൾക്കുതീയവരധികബലമുണ്ടെന്ന
 ഇപ്പോഴൊക്കെയെന്നും സമുദരിച്ചീടുക
 ഇതിവചനമരുളിയവരുൾ നടകൊണ്ടിതു
 ചേതസിമോദന നാരദ സന്നിധൗ
 ധരിവരതമിതരുവി വിധിവിഹിതപൂജയ്ക്കു
 മെത്തിനാർ പാദ്യാദികൊണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ
 ഭയിതയൊടു സഹിതമുനി സുകൃതനിധിയത്രയും
 ദമ്പതിമാരൊത്തു പൂജയെ നൽകുവാൻ
 മതിയിലതി കരുതൊടു വിധിസുതനയാദരാൽ
 മാനിച്ചു പൂജിച്ചിരുത്തി യഥാവിധി
 കശലമവി വിധിസഹിത മവരുടനചോദിച്ചു
 ക്രൂരന്റെ നാരദനോടനസൂയയും
 തിരുവനന്ദ മഖിലദിശി സുകൃതിജനമന്ദിരം
 ത്രാണനമെയ്ക്കിങ്ങു പോന്നിടം മാമുനെ
 തവചരണയുഗളമിഹ ഉടജ്ജ്വലവൈയ്ക്കയാൽ
 താപങ്ങൾ ഞങ്ങളെക്കു തീർന്നിതു ചേതസി.
 കരചരണനയനയുഗ രഹിതനുടെ വക്ത്രത്തിൽ
 കോരിയൊഴിച്ചുള്ള പീയൂഷമായിഹ
 നയനയുഗ കലുഷതകളകലമാരു വിഗ്രഹം
 നേരിട്ടുകാണായതത്രയും വിസ്മയം
 ജഡതടിയെടുവിനൊടു കഠിനചുമടേറിയും
 ജീണ്ണ പണ്ണ ജഃളാടൊത്ത തരുപോലെ
 കസുമചയ ഫലരഹിത കിസലയവിഹീനമായ്
 കാണനെമവുന്നിതീരണ്ടു ശാവികൾ

ഇവരുടെ ഉടജമിതി ചിലരിതിനെ ചൊല്ലുവാ
 രീയുടലിന്നതുകൊണ്ടു ബന്ധം വിഭാ
 വിപിനമിതിലുടജഭവി യഖിലമുഗസവിതെ
 വന്നകംപുകവാൻ തോന്നിയതെന്തൊ
 മുനിതിലക മഹതിധര പരകതപാത്രം
 മോദനചൊല്ലിൽ കേൾപ്പൻ ത
 അതിന്നുകാതി മമനസി പെരിയെച്ചുതി
 ലാതക്കൊട്ടേറെ നീങ്ങിട്ടു മാമുന
 മുനിദയിതയുടെ വചനമധുവാഴ്ചി നാരദ
 മാനസമാംസരസ്സേറെ നിറകയാൽ
 മതിയിലൊരു മധുലഹരിപരവശതയാ മുനി
 ഏതുമെ ചൊല്ലുവാനാവതല്ലാത്തതുടൻ
 വലയമളവവിടെയൊരുസു കൃതഫല ഭാസ്കരൻ
 വന്നങ്ങുദിച്ചിതു മാനസപ്പെപ്പായ്ക്കിൽ
 ഇതു ചിലമവിടെയുടനകലുമളവരുനി
 കാരുണ്യശാലി സതിയനസ്യയയെ
 തൊഴുതു നയവിനയഗുണ സഹിതമധുവാണികൾ
 താഴ്ചയോടിത്തര മോതിത്തുടങ്ങിനാൻ
 സതിയുടെ മുഖകമല തൊടുകറിയിൽ മിന്നിടും
 സാലപീ ഭവതിയെന്നോതുന്നു സജ്ജനം
 ഭവതിതവ മഹിമയതു പറവതിനുശേഷനും
 ഭാവിച്ചതെങ്കിലൊ ഭോഷനാമായവൻ
 കതിർമതികളുടയമതു ഭവതിയുടെ കാരണം
 കാമേഘവഷ്ടവും താവകം കാരണം
 തവമഹിമ പറവതിനു അരുതരുതു നായിക
 തന്നീടു വാഞ്ചരിതം ചൊല്ലുവ നംബികെ.
 മമനസിതവമഹിമ ചെറുതുചിലതോത്തിഹ
 മോദനകാണുവാൻ വന്നേനറിഞ്ഞാലും
 സതിയൊരുവളുടിയനുടെ നയനയുഗസന്നിധൗ
 സിദ്ധിക്കുമെന്നോത്തു ഭംഗംചെയ്യുവാൻ

ത്രിപുരാരൂപമഖിലപുരി മുഴുവനൊടുവിട്ടൊൻ
 ത്രൈലോക്യസാധുവിനെ കാണ്മാനൈതദവസ്ഥാരം
 തവചരിത മമമനസി ഉദയമുദയൈര്യയാൽ
 താപനവനാശാൻ ചൊൽവാനുദത്തങ്ങൾ
 സതീകരപലർകടലയിതു സദിതിയതിൽവേകിച്ചു
 സമുദ്രിക്കുന്നവളാരെയും കാണാത്തു
 വ്യഥയുടനേപലദിശികൾ പട്ടതയൊടുചുറ്റിത്താൻ
 വൃതമാജ്ഞിതു കാലവുമ്പോയിതു
 ഭവതിയുടെകരതളിരിൽ കടലയിതനല്ലവൻ
 ഭാവിതമാമകം സാഹസ്യമാക്കുമാ
 അകമലരിലിവനില്ലൊരു ചെറുതുകുപവനീടി-
 ലാതക്കുമൊക്കയും തീർന്നിടുന്നിണ്ണയും
 മുനിയുടെ മുഖഗളിതവചനമിതികേട്ടോരു
 മാമുനിപതിതാൻ മോദിച്ചുവാങ്ങിനാൾ
 ഹൃദയമതിലഖിലപതി പരവരനെയോർത്തവൾ
 ഹവ്യവൽവേകിച്ചു മാമുനിക്കേകിനാൾ
 കലഹമതിലധികമിയുടെമുനി നാരദൻ
 കയ്യിൽവാങ്ങീടിനാനാനന്ദപൂർവ്വകം
 പതിവ്രതകളിതുസപദിസകലജനമീക്ഷിച്ചു
 പാരംപുകൂട്ടുവാൻ ഞാനിന്നുകാരണം
 വരുവളവുവരെയുമഹ മഖിലദിശിമുറുവൻ
 വീര്യങ്ങളൊക്കയും വാദിച്ചുതീർക്കവൻ
 തരുണിജനമിതുകരുതി സപദിപലർകേഴണം
 താവകമായിടം മാഹാത്മ്യമോതണം
 അതിന്നുതവഭവതി കൃപവരുവതിന്നുസാമ്പ്രതം
 അംബികെനിൻപദം ക്രൂപ്പുനാത്താനിതാ
 തൊഴുതുമുനിയതിനുവിട വിരവിനൊടുവാങ്ങീട്ടു
 തോഷമോടെ മുനിനാരദൻമെല്ലവെ
 കലതരുണിമണികൾപലർ മനതളിരുവാട്ടുവാൻ
 കൊല്ലംഭഹനനെ കയ്യേന്തിമാമുനി

പവനസുതതരനിമിഷ മതിലനലനേകവാൻ
 പണ്ടുലങ്കാപുരം കൊളുവെച്ചെന്നുപോൽ
 സകലപുരവരമതിലും തപരിതമുടനെന്നതിനാൻ
 സാലപിമാരുള്ളങ്ങൾ ചുട്ടുതളിടിനാൻ
 വനഭഹനനരികെവരുമളവിലവർസങ്കടം
 വാവിട്ടു ചൊല്ലുന്നതെങ്ങിനെയെന്നുപോൽ
 മുനിയെയാരു വനഭഹനനിതികരുതി നാരികൾ
 മാനസതാപേന മേവിനാരേവരും
 ഭവനതലമഖിലദിശി തരുണിജനമാനസം
 ഭൂയോപിച്ചു ചുട്ടങ്ങുചെന്നീടിനാൻ
 പുരവരവു മവിടവിടെ തെരുതെരുവെ പിന്നിട്ടു
 പാരംപരിഭവം നാരിമാക്കേക്കിനാൻ
 തപരിതമതി കുതുകമാടു ഗഗനഭൂവിപോയിതു
 തുണ്ണുംഗമിച്ചിതു സത്യലോകംമുനി
 തരുണിജനനയനജല മൊഴുകിയതുവാരിധി-
 കാരാൽഗമിപ്പതൊ വെണ്ണശങ്കിച്ചിടാം
 സരസിതപ ഭവനടയ പദതളിർകൾ കമ്പിട്ടു
 സാദരംഭാരതിക്കാശു കാണിച്ചിതു
 മുനിഭയിതയാരുവളിഹ കടലയിതവേകിച്ചു
 മാനുഷാം സാലപീയനസുയയാമവരും
 കനിവിനൊടു കടലയിതു കരതളിരിൽ നൽകിനാൾ
 കണ്ടവർ കണ്ടവർ കൊണ്ടാടുമറവരും
 മതിയിലതികുതുകമാടു ഭവതിയിതു ഭാരതീ
 മോദേനവാങ്ങീട്ടു നോക്കീടവേണമെ
 മഹതിധര മുനിയുടയ മധുരമൊഴിയാകണ്ണു
 മോഹവും കോപവും താപവും തേടിനാൾ
 ഹൃദയമലരെയുമൊരു ഭഹനകണമെങ്കിലും
 ഹാഹേതിഭാരതി മോദിച്ചുവാങ്ങിനാൾ
 നയനയുഗസലിലമതു പെരികെയൊഴുകീടിലും
 നാട്ടുംകറച്ചില ഭാരതീ തെല്ലമേ

മുനിയുടയ ഹേനരുചി സഹിതമധുവാണികൾ
 മാധുര്യമെങ്കിലും മാനസം വേകയാൽ
 മനസിവ്യഥാപര്യങ്കിയൊരു മൊഴിയുമഥവാരാഞ്ഞു
 മാനിച്ചുനോക്കി മുനിക്കു നൽകീടിനാൾ
 സുരമുനിയുമിവളുടയ യഹമതികൾ സമ്പൂർണ്ണം
 തീരുന്നശിച്ചിതെന്നോത്തുവാങ്ങീടിനാൻ
 തൊഴുതുമുനി വിടത്തരിക ജനനിയിതപോകുന്നു
 താമസിയാതെ ഞാൻ വന്നിങ്ങുകണ്ടിടാം
 ധവളരുചിവിളസുമൊരു നെടിയഗിരി കൈലാസെ
 ധാവനംചെയ്യുവാൻ ഭാവിച്ചു നാരദൻ
 പരമശിവദയിതയവളഹമതികൾ മാറുവൻ
 പാരം പരിഭവം മാനസേച്ഛേക്കുവൻ
 അതിനുബത സമയമിതു കളയരുതു ചെറുതെ
 ആതുരയായിടും പാവുതീ നിണ്ണയം
 ജടയിലിഹ മരുവുമവൾ സുരതടിനി സുന്ദരീ
 ജാഹ്നവീ കാണാവ പാവുതി കേഴവെ
 ഹിമഗിരിജാകരതളിരിലടിയനിതനൽകുവൻ
 ഹാഹന്തതാപങ്ങളല്ലുന്നമാക്കിടാം
 മതിയിലതി കതുകമാടു ഉടൽപകുതി വാങ്ങിനാൾ
 മാതനക്കൊല്ലിച്ചു മാനിനിയാമിവൾ
 പശുപതിയുമിവൾവശഗനിതികരുതി മാനസെ
 പാര മഹങ്കാരമെന്നുവന്നീടുകിൽ
 കളവതിനു ചെറുതുശിവനനുമതികൾ തന്നിടും
 കണ്ടിടാമഃശ്വര്യ മേതൊരു ജാതിയും
 ഇതിപലവു മകതളിരിലമല മുനി നാരദൻ
 ഇംഗിതമോരോന്നു ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു
 രജതഗിരിയതിനന്തകിൽ നിമിഷമതിലെത്തിനാൻ
 രജിതമായൊരു ധൂജ്ജടീമന്ദിരെ
 മുനികൾപലരഖിലദിശിമഹതിധരൂർവീണകൾ
 മോദനപാടുന്ന ഘോഷങ്ങൾ കേൾക്കായി

ശ്രുതിനിന്ദശ്രവണാദി സ്മരമുനിയെന്നാൻ
 ശ്രേയസ്സിനാധാരപാത്രമാക്കി ജവം
 മഹതിയതിലതിവിശദനിതിവിജയവിട്ടീതു
 മാരാരിവൈഭവം മോക്ഷദാനിശ്ചയം
 സദനമതിലരികിലിഹ മുനിവരവുപാർത്തുടൻ
 സോപാനഭേദത്തു നന്ദിതാൻ വാഴുന്നു
 ഇവനടയ അനന്തമതിയോടചലമിതിലേറിടാ
 മേവനമെന്നൊച്ചാഴ്ത്ത വാങ്ങീടിനാൻ
 ശിരിശിഖരി ശിരിജയൊടു മണിരചിതപയ്യങ്ക
 ഗംഭീരഭാവേന മേവുന്നാരിശൻ
 പദകമലയുഗളമതു തൊഴുതുമുനിനാരദൻ
 വേദാന്തവേദ്യനെ വാഴ്ത്തിനാനോരവു
 പുരമഗ്നഹൃദയമതു ചെറുതുമുനിവേദിച്ചു
 പാശ്ചതീഭേദീയോടേവ മുണർത്തിനാൻ
 സകലജഗദധിപനുടെ ഉടൽപകുതിശക്തിനീ
 സാലപിമാർക്കൈതൊഴും സാനന്ദരൂപിണീ
 തവകരുണമയിചെറുതു ഖരികയതു കാരണം
 താപങ്ങരംകൂടാതെ സാലപിയെത്തേടിനേൻ
 തൈപാഴുതുസകലദിശി പുകഴുടയമാമുനി
 ഓതിടാമത്രീ യനസ്യ പത്നിയും
 അവതടയൊരുജമതിലധികജവമെത്തിത്താ
 നായവളമ്പോടെ വാങ്ങിപ്പിച്ചിച്ചിതു
 അതുഭവതികരുണയൊടു കടലയിതനോക്കുക -
 നാനുരഭാവേന നല്ലിനാൻമമുനി
 സതികൾകലമകടമണി വിലസുമവരസാലപിതാൻ
 സന്ദേഹമില്ലതു ചൊല്ലിടാനിശ്ചയം
 മഹിമപൈതവളടയ കണവനടെവൈഭവം
 മാഹാത്മ്യമീദൃശ മെങ്ങുമുണ്ടായിടാ
 അതിശയമിതഖിലദിശി പറവതിനുപോകുന്നു
 അംബികെചിന്തയി പാഹിമാമീശപരീ

ഭവതിയുടേകദണ്ഡതു വരികരികിലെപ്പൊഴും
 ഭാഗ്യവാനായിടും ഞാനെന്നുനിണ്ണയം
 സതിയുടയഹൃദയമലർ പൊളിയുമളവിങ്ങിനെ
 സന്താപമേകുന്ന് നാരദവാണികൾ
 ശ്രവണയുഗസുചിരവഴി ഹൃദയമലരുൾപ്പൂക്കു
 ശ്രോത്രങ്ങൾനേത്രങ്ങൾ ഗാത്രങ്ങളൊക്കെയും
 കനൽചിതരമധികവൃഥ പരയുവതിനാളല്ല
 ക്രോധപുരാദക്ഷയാഗത്തിലീവിധം
 വരികിലതുമിതിനതുകിൽ വരുവതിനുസംശയം
 വാവിട്ടലജ്ജയാമാമുനിക്കേകിനാൾ
 കരതളിരിൽഗിരിജയൊടു കടലമണിനാരദൻ
 കമ്പിട്ടുപാങ്ങിസ്തുതിച്ചുപോയിടിനാൻ
 രധടിതിപുനരനൗലമുനി നിമിഷമൊടുപുകിനാൻ
 രധകാരഘോഷേണ വൈകുണ്ഠമത്തിനാൻ
 കടതഴകളിരുപുറവുമരിയ പലചാമരം
 കൂട്ടമെവീശുന്നിതാകവെ ദേവികൾ
 മുനികൾപലർശ്ശുതികളുതി വിശദമുദഗാനവും
 മദ്ദളമാദിയാം വാദ്യഘോഷങ്ങളും
 ഉരഗവരസുകൃതനിധിയുടലുമൊരു മെത്തയായ്
 താരാർമകളൊടു മേദിനിതാലവും
 കരകമലയുഗളമതിലുടനടന്നെടുത്തവർ
 കോമളഗാത്രിമാർ വീയുന്നിതേററവും
 കരവലയഗണമടവിൽ കിലുകിലനൈശബ്ദവും
 കാവ്ച്ചുണ്ണമന്ദിരം കണ്ടാനതിശയം
 വിരവിനൊടുസുഖപവന നഖിലദിശിയേറരുത്
 വേദാന്തമുത്തിതെളിഞ്ഞുവിളങ്ങുന്നു.
 സുരമുനിയുമലരുചിവിവസുമഖിലേശനെ
 സാനന്ദമോടുക്കൈകരൂപിവണങ്ങിനാൻ
 മുരമഥനകരയുഗള മതിനെയുടനീക്ഷിച്ചു
 മാനസശങ്കിച്ചിതീവിധം മാമുനി

സരസിതപമുകുളമൊടു സുതചിയതുകൊണ്ടൊ
 സാദൃശ്യമേകുന്നൊരിവിരാതന്നുടെ
 കചയുഗളമതുതടവി വരികയതു കാരണം
 കോമളമാംകരം രക്തസാദൃശ്യമായ്
 ഇതിമനസിമുനികരുതി മുരമഥനവൈഭവം
 പേന്തുംവിചാരിച്ചു വീർത്താൻതെരുതെരെ
 ഫണിശയനനവിടെ മുനിവരുവതിനുമുന്നമെ
 ഫുല്ലാംബുജേക്ഷണനീക്ഷിച്ചുവെച്ചിതു
 സകലജഗദധിപന്റുടെ ഹൃദയമതിലേറാതെ
 സന്തതം ലോകത്തിലൊന്നുമുണ്ടായിടാ
 മുരമഥനനടയകളി മഹിമയതുചൊല്ലുവാൻ
 മായക്കധീനമാണൊക്കെയുമാകയാൽ
 പറയുവതിനൊരുവനിഹ തുനിയുകിലസാധ്യമു-
 പാരംപരന്റുടെ മാഹാത്മ്യമതുഭൂതം
 മുരമഥനനൊടുമുനിയും ചെറുതുമറവെന്നിയെ
 മോദനനേത്രാന്ത സംഗതകൊണ്ടോതിനാൻ
 പിതൃജനകനൊടുസകലമമമുനിനാരദൻ
 പാരംപരാധീനഭാവേന കേൾപ്പിച്ചു
 അനുഭവിയോടമിതൃതചി കമലമകൾമേവിടും
 സന്നിധിക്കാശ്ശുതാൻ മോദനപോയിതു
 കമലഭവസുതമുനിയെ കമലമകളീക്ഷിച്ചു
 കൊണ്ടാടിവാഴ്ത്തി കൊടുത്തുതുപുജയും
 മുനിതിലകനതികളുക നയവിനയമാനസൻ
 മേദിനീകേൾക്കവെ യോതിനാനീദൃശം
 മമജനകപിതൃദയിതെ മലർമകളെന്നായികെ
 മായൈഭവതിമാം പാലിക്കവേണമെ
 ഭവതിയുടെകരുണയൊടു മഖിലദിശിച്ചുററിത്താൻ
 ഭാഗവതപ്രിയെ സാലപിയെത്തേടിനേൻ
 മുനികളുടെഉടജമതിലൊടുവിലഹ മെത്തിനേൻ
 മാഹാത്മ്യമേറീടു മന്ത്രിതന്നാശ്രമ

സകല ഫലകസുമദേ വിടപിയുതമാശ്രമം
 ന പർദ്വ്യാകമെത്തിടാ സർവ്വസൗഭാഗ്യദം
 അതിമിജനമവിടെവര മവരളവുചൊല്ലിടാ
 നാവതല്ലെന്നു ചുരുക്കിത്താനക്കഥാ
 അമൃതനിധിയവളൊരുവ ഉഖിലദിശിസാധുപിയെ
 നാതംകമിച്ചിടുമത്രീതൻ ഭാമിനി
 കരതളിരിലടിയനയി കടലയിതുന്നല്ലിനേൻ
 കല്യാണഗാത്രി പചിച്ചുതന്നീടിനാൾ
 മമജനനിഭവതിയിതൊരനൃതമൊഴിയല്ലുകേൾ
 ജനാന്തകാരിണീ നോക്കീടവേണമെ
 പരവശതപരുകിമുനി മഹതിധരനിങ്ങിനെ
 പേയ്ത്തുപറഞ്ഞു കർത്തിലേകീടിനാൻ
 മലർമകളുമതിനെയുട നലിവിനൊടുനോക്കിനാൾ
 മായെക്കസ്യയതാനോട്ടേറെ വായ്ക്കയാൽ
 മുഖകമലമനതളിർകൾ വിരവിലിഹവാട്ടിയ
 മാമുനിനാരദൻ പോകട്ടെവിദൂതം
 ഇതിമനസി കരുതിരോ തിരികെയതുന്നല്ലിനാൾ
 ഓതീലമാമുനി കേൾക്കമാറൊന്നുമെ
 കസ്യതിപെരുതുടയമുനി തൊഴുതുവിടവാങ്ങിനാൻ
 കണ്ടിലശംകുപായങ്ങളൊന്നുമെ
 ചിലകലഹമിടയിലിഹ വരുവതിനുവേണ്ടിത്താൻ
 ചിത്തത്തിലോത്തുടനിത്തരം ചെയ്തതും
 സഫലമതുവരുവതിനു സമയമതു കാത്തുത്താൻ
 സുബ്രഹ്മചാരിച്ചിടാമുബ്രഹ്മ പുവ്വകം
 പലവുമിതിമനസിമുനി കലഹമുചിനാരദൻ
 പാരാതെചിന്തിച്ചു നിശ്ചിതച്ചീടിനാൻ
 കമലഭവതനായമുനി വെളിയിലഥപുകവെ
 കാമിനിമാരോത്തിതോരോന്നതിങ്ങിനെ
 ത്രിഭുവനവുമുടനടന്ന നിയമനലയങ്ങളും
 ത്രൈലോക്യരക്ഷയും ചെയ്തിങ്ങുപത്തിക്കും

അഖിലജഗദധിപരുടെ സുകൃതഫലമാസ്വാദി
 ജ്ഞാനമോടെയിരുപ്പോരു ശക്തികൾ
 പദവിയിതുവരുവതിനു പതിവ്രതകൾകാത്തിടം
 പാദാർവിന്ദങ്ങൾതോറും വസിപ്പവർ
 സതികളിതിജഗദഖിലം പുകഴടയഭേവികൾ
 സാധുപിതൃകൃഷ്ണിടം സാനന്ദരൂപികൾ
 പലസുകൃതഫലനിരകൾ പലതുമടനാജ്ജിച്ചു
 ലീലാവിനോദനാമീശനെ സേവിച്ചു
 ലയരഹിതപദവിയിതു വരുവതിനുകാഞ്ചിച്ചു
 ലബ്ധമായോരുസതീപദ വൈഭവം
 ഒരുനിമിഷമതിലവിടെയൊരു മുനിയകറ്റിനാൻ
 ഓർത്താലിതെത്രയും ചിത്രമത്രേദൃശം
 ഉമയുമവിധിദയിത മലർമകളുമിങ്ങിനെ
 ഉന്നാദവിഭ്രമ ചിന്തയാമേവിനാർ
 പതികളൊടു കലഹമഥ പതിവ്രതകൾകൂട്ടിനാർ
 പാരംപരിഭവമേകിനാരനപഹം
 സകലഭൂവിപുകഴടയ മഹിമപെരുമരിതൻ
 സാധുപിതൃപാൽ പത്നിയനസൂയയാമവൾ
 ചരിതമതുവിധിതനയ മുഖഗളിതവാണിയാൽ
 ചേർത്താപരിഭവം ഞങ്ങൾക്കുതീർക്കുവാൻ
 ചെറുകുനിവകതളിരിലൊരുനിമിഷമുണ്ടെങ്കിൽ
 ചാരിത്രദൃഷ്ടന മുണ്ടാക്കിത്തങ്ങളിൽ
 സതിമഹിമപെരുമളവവളിലൊരു ദൃഷ്ടനും
 സന്നദ്ധരായങ്ങു ചെന്നുനല്കിടിനാൽ
 മനതളിരിൽമരുവിനൊരു വൃഥകളതുതീർന്നിടം
 മാനമായ് ഞങ്ങളും വാണുകൊള്ളുംചിരം
 അതിനുവഴിവരുവതിനു പ്രിയരെയിഹവേലകൾ
 ആമോദമോടും തുടരാത്തീടങ്ങളും
 കെട്ടുതീയകമലരിലതികറ്റിനമതുകാരണം
 കെട്ടുപോംദുഷ്ടലമാരാ മബലകൾ

ഇതിനതികൾമാഴികളതി കെടുതിയൊട്ടുകേൾക്കയാ
 റീരായച്ചുവരോത്താർ ത്രിമുന്തികൾ
 കമലഭവഹരിഹരത മിതിനാവഴിതേടിനാർ
 കാമിനിമാരുടെ വാൽ രക്ഷിക്കുവാൻ
 തരുണിജനമവരാഴികെ ദുരിതമതുചെയ്യുവാൻ
 കാരണം ലോകത്തിലാർക്കുമെ വന്നിടാ
 ത്രിഭുവനവു മരണിമിഷമതിലുടനെയുണ്ടാക്കി
 ത്രാണനം ചെയ്തഴിച്ചിടുന്നാരിശന്മാർ
 തരുണിജനമിവരുടയ മധുരതരവാണിയാൽ
 പോരായ്മയാരോന്നു ചെയ്തതിങ്ങോർക്കിൽ
 ത്രിഗുണമധിസകലചര മചരമിവയൊക്കെയും
 താൻതന്നെകാണുമായിട്ടും ശക്തിയെ
 ധ്വജവനിഹരിവിവിനൊട്ടു ചെറുതുതടവെന്നിയെ
 നേരെയറിഞ്ഞിട്ടു നീക്കുന്നതെങ്ങിനെ
 വിധിയുടയ മതിയുടയ വിധി ഹരിഹരാദികൾ
 ബോധവിഹിനരെപ്പോലെ ചെയ്യാരിദം
 യതിയുടയ വടിവുമാരു നയവിനയ വാണിയും
 യാചകമൃത്തിക്കു ചേർന്നുള്ള വേഷവും
 ഉടജമതിനാൽകിൽജവ മമലമുനിയത്രിത-
 നുദ്യാനഭേശത്തു ചെന്നിറങ്ങിടിനാർ
 വെളിയിൽ മുനിവരുവതിനു സമയമതുപാത്തങ്ങു
 വേദാന്തമുന്തികൾ മുവൃത്തം മേവിനാർ
 നദിയിൽമുനിമുഴുകി നിജനിയമമതിൽ നില്ക്കവെ
 നാനുഖനാദികൾ ചെന്നിതു മന്ദിരെ
 സപദി സതി മുനിദയിത യതിവരരെയീക്കിച്ചു
 സാദരം പുജിച്ചിരുത്തിയുമാവിധി
 അഖമഖിലമകലുമിവരുത നിധിതുല്യരാ
 ലാശിസ്സുവാങ്ങേണമെന്നനസ്യയയും
 കനിവിനൊട്ടു മനതളിരിലധികകൊരി കൈക്കൊണ്ടു
 കാർക്കിതംചോദിച്ചു മേവിനാൾ സുന്ദരി

ചതിയുടയ യതിവരൻ മറയൊടു ചരിച്ചിതു
 ചാതുർവ്വാനിക്രമം കൈതന്ന മൂർത്തികൾ
 കലുഷതകളുകലുപതിനുമിതനാദി തീർത്ഥങ്ങൾ
 കന്മഷനാശന ക്ഷേത്രങ്ങളൊക്കെയും
 അടവിഗിരിതടഭൂമികൾ കരിനന്നിമഭൂമികൾ
 കേടകന്നീടുവാൻ ചുറ്റിനടന്നിഹ
 വരമളവിലടവിതല മതിനിടയിൽ വെച്ചുപൊ
 നേരെവരുന്ന യതികൾ പറകയാൽ
 ഉടജമിതിലൊരുവളിഹ പഥികജനഭോജനം
 ഉജ്ജ്വലതമായിട്ടു നല്ലിടം സാധപിതാൻ
 മരുവുമിതി യതികൾ പാകയതുമുലമായ്
 മാന്യേഭജിപ്പതിന്നിച്ഛയാ വന്നിതു
 അശനമിഹതരുമാശ്രിവെ പാകി ചിഹ്നനിനിടാ
 മല്ലാജിലല്ലാലാടെങ്ങാനുമാടിടാം
 ഭവതിയുടെ കരുണചെറുതകമലരിലുണ്ടെങ്കിൽ
 ഭാഗ്യവത്തുക്കളാം ഞങ്ങളോ നിണ്ണായം
 സതിയുടയ മുഖകമലഗളിതമധുവുണ്ണവാൻ
 ശ്രോത്രങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു പാത്രങ്ങളാകുമോ
 പതിവ്രതകൾ ഞെളിവുകളുവതിനുവിധിയോക്കാതെ
 പണ്ടൊഹാ സൃഷ്ടിച്ച ഭോഷവശത്തിനാൽ
 ഇവടെ മുനിസദനമിതിലിവളുടയ ഭക്ഷണം
 ഈശരായുളളവർ യാചകരായിതും
 ഹൃദയമതിലൊരുവനപി വരുവതിനെയോക്കാതെ
 ഹാ കഷ്ടമിങ്ങിനെ ചെയ്താലിതെവതും
 വിധിയുടയപിഴവുചെറുതകമലരിലോത്തു താൻ
 ഭവധാവുനില്ക്കവെ ചൊല്ലിനാളുത്തരം
 യതിവരൻ വന്നിവിടെ വരുവതിനുമുന്നമെ
 നീതന്നെ പൂകൾ ചെയ്തിങ്ങുപാതവിൻ
 വരനുടയനികടമതിലശനമതു ചെയ്തിടാം
 വന്നീടുവിനഹം നല്ലവൻഭോജനം

അവമവർത്തനവയോദ വാസനമതുചൊല്ലിടാ
 മാമെന്നുചൊല്ലിടിലാക്ഷപം തീർന്നിടം
 തപാപാസവിധയ വയമശനമതു ചെയ്തിടാം
 താവകപാചികം അങ്ങൾക്കു സമ്മതം
 അശനമതു തരുമളവിൽ ചിലമുറകൾ ചൊല്ലിടാം
 ആശയംഗ്രാമമാണായതിൻ നിശ്ചയം
 യതിവരയശനമിഹ കൊതിയളവുനല്ലവൻ
 യാതൊന്നുവാഞ്ചരിതം നല്ലവൻസാദരം
 സതികളുടെ മുടിമകുടമണിയൊടിടർ ചെയ്തിടും
 സാധുപിയാൽ വാഞ്ചരിതം സാധിക്കുമെന്നവർ
 തെളിവിനൊടുവളിച്ചിലൊരു നളിനിയുടെ സന്നിധൗ
 ചീളെന്നുചെന്നവർ നിഷ്കൾചെയ്തുടൻ
 തിരികെയവർവരുവതിനു മുനിയുമൊരുകാൽക്ഷണം
 അത്രിയുംപാത്തളവെത്തിനാർ മുന്തികൾ
 ഉടജവരനികടഭൂവി ത്വടിതിജലപാത്രവും
 കേടകന്നീടുവാൻ പാലുവും നല്ലിനാൾ
 അശനമതി നമലമുനിയരുകിലിലവെച്ചിതു
 ആനന്ദമേകിടും തണ്ണീർകുടിക്കുവാൻ
 ഇലകളുതിനരുകിലവർ സവിധഭൂവിവെച്ചുട
 നീഷലെന്ദ്രമുനിപത്നീ വിളമ്പുവാൻ
 അടവടകൾപലതുമൊരു തളികയതിൽവെച്ചുട
 നാനന്ദവാണീയനസൂയ നില്ക്കറെ
 യതികൾമുനിഭയിതയവൾ വാസനമതുപെങ്കിച്ചു
 യാചിതംഭക്ഷണം നല്ലവാനോതിനാർ
 ചതികരുതിവിതതുപലതുടയ യതിമാരിവർ
 ചാരിത്രഭംഗത്തെയാശിച്ച പുരുഷർ
 ഇവരിവിടെവരുവതിനു പലതു മഥകാരണം
 ഇഷ്ടലില്ലിന്നിവർ മുന്തികൾമുവൃതം
 കമതിസുരമുനിയുടയ വികൃതിയുടെകാരണം
 കാമിനിമാരുടെ കാംക്ഷിതംനല്ലവാൻ

[illegible]

തനയരിവരിതികൃതതി മുഹൂർത്തവിധമാന്യത
 താരാട്ടുവാൻ ഉള്ളയോഗം ഭവിച്ചുതും
 ഇരവുപകടിവരുടയ ഭൂരിതഹരത്രാപത്ത
 നേരകൈകണ്ടിങ്ങു സേവിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ഇടയരുളിയിതുസകലമമരമുനി നാരദൻ
 ഇവശ്യാമുദാ സുരലോകം വെടിഞ്ഞിട്ടു
 ഒരുപൊഴുതു കലഹമുനിയിറിക്കെടുത്തെന്നതിനാൻ
 നേരോടെസർപ്പവും ചൊല്ലിനാനന്ദിയും
 മനസിയിരിക്കുകമൊട്ടു മഹതിയമമമുനി
 മാനിച്ചു പൂജയുവാങ്ങിനടന്നിതു
 പതിവ്രതകൾ മഹിമകളെയറിവതിനുവേണ്ടി ഞാൻ
 പാരംപണ്ഠിപ്പെട്ടു ചെല്ലോരുവേലകൾ
 ഹരിവിധിയും ഹരനമിഹ തനയരിതിവാഴുവാൻ
 കാരണമായുന്നതോത്താലിതുകഴും
 അചരമിഹചരവുമ്പി ഭവിവിധമിതുസർപ്പവും
 ആരഹൊ സൃഷ്ടിച്ചുരക്ഷിച്ചുഴിച്ചവർ
 ഇവരുടയ ഗുണഗണമിതഖിലമുരചെയ്യവാ
 നേവനമാളാകയില്ലാതൊരീശനാർ
 അഖിലജഗദധിപരിവരമിതഗുണശാലിക
 ഉഷ്ണമേഢകുതിയും മുകുതിയും നൽകുവാൻ
 ജനിമരണജലധിയിവരുകിലണയാതവർ
 ജനികളായിതൊ നാരികൾവാത്തയാൽ
 ഹരിഹരഹാ ഹരിഹരഭൊ കമലഭവ ഹാഹേതി
 ഹൈരണ്യഗർഭഭൊതാതേതി മമുനി
 ഹൃദയമലരുതകി മുനിപലവഴികളോത്തുതാൻ
 ഹാകഷ്ഠമീദൃശം യോഷമാരാൽവരും
 ഇരുളതിനതപനനിവവിരുതരിവർ മുഖരും
 ഇന്നഹോ മായക്കധീനരായുന്നിതു
 അറിയുവതിനകമലരിലൊരുവനമെയെത്താതൊ
 രാനന്ദരൂപിണിയാകുന്ന ശക്തിയെ

മനുജജനമാറിവതിനാ പ്രകൃതിയുടെവൈഭവം
 സുനംപണിപണിയാണെന്നതാകിലും
 സുകൃതിജനമടയുമൊരു പദമുടയൊരീശനാർ
 സുജ്ഞാനരൂപികളായോരിവരെയും
 വലയുമളവിവിടെയൊരു ചെറുവടിവുചേർത്തിയ
 ലീലകൾ ശക്തിതന്നത്തൂത മെത്രയും
 നിത്യപ്രപഞ്ചത്തിനിന്നെയിഹകന്മമളവാക്കുമെ
 ബേദിക്കയില്ലിവരും ശക്തികളത്തൂതം
 കലുഷതകളിവരുടയ കളയുവതിനിന്നുത്താൻ
 കാർത്യയ്യിനി രമാ ഭാരതിയാദിയാം
 സതികളൊടുവിരവിലവർ സവിധഭൂവിഗോപ്യമായ്
 സത്യമാവാത്തകൾ കണ്ടുചൊല്ലിടുവൻ
 ഇതിമനസ്സികരുതിമുനി രജനഗിരിയേറിനാ
 നീശാനിയെക്കണ്ടു കൈകൂപ്പിമാമുനി
 തൊഴുതുമുനി ഗിരിജയുടെ മലിനതകൾകണ്ടിട്ടു
 താഴ്ത്തോടിങ്ങിനെ ചോദിച്ചിതാദരാൽ
 ഭവതിതവമുഖകമലരുചിയഖില മിങ്ങിനെ
 ഭൂതികറഞ്ഞിട്ടു കണ്ടതില്ലെന്നുമെ
 നയനജലമിടയിലിടെ യൊഴുകിയതുപോലെയും
 നാഥമ നമുക്കിന്നതോന്നുന്നതെന്തൊഹ
 തൊഴുതുമുനിപലവുമിവ പറയുമളവംബികാ
 താഴ്ത്തോടെ മുനി തന്നോടുണർത്തിനാൾ
 ഹരിവിധികൾ ചിലദിവസമിടയിലിടെവന്നവർ
 പാരിടവാത്തകളോരോന്നുരപ്പതിൽ
 പലദിനവുമിവിടെയവരനസൂയതൻ മന്ദിരെ
 പോകേണമെന്നതൊ ചൊൽവതുംകേട്ടുത്താൻ
 ഒരുദിവസമിവിടെഹരി വിധിയുടനേത്തിനാ
 രാത്തവർമുത്തികൾ മുയ്യതുംചൊല്ലിനാർ
 മുനിയുടയഭയിതയവളനസൂയയാം സാധുപിയെ
 മാരാക്കു ചെന്നനാം നോക്കിടാം വൈഭവം

ഇതിവചനമന്തളീയവന്ദശിനടകൊണ്ടിതു
 ഇശ്വരനെകണ്ടീലപിമാത്രനേരവും
 മുനിതിലക പലദിശികൾ വിരവിനൊടുതേടിഞാൻ
 മാമുനി പോയിതു വത്സരമൊന്നഹൊ
 ഗിരിജയുടെ മൊഴികളുതിപരവശതയോടുതാൻ
 ഗൗരവഹീനമാജ്ഞേട്ടോരു നാരദൻ
 ക്ഷണമവിടെയൊരു നിമിഷമകതളിരിലോത്തുതാൻ
 ക്ഷീണഭാവേനപറഞ്ഞിതു മെല്ലെവെ
 ഗിരിതനയെസതിഭവതിയിവിടെയൊരു സംശയം
 ഗീതകൾകേൾക്കയാലുല്പന്നമായിതു
 പറവനതുഭവതിയൊടു സകലജഗദീശ്വരീ
 പാപ്തീകേൾക്കുക ഞാനിങ്ങുരച്ചിടാം
 ഒരുദിവസമൊരുപൊഴുതു ഭവതിയഹമത്രിത
 ന്നോമനത്തയ്യലനസൂയ മന്ദിരെ
 സതിമണികൾതൊഴുതുപണി വിടകളുചെയ്തിടും
 സാലപിതൻചാരിത്രവീര്യങ്ങൾ കാണുവാൻ
 മതിയിലതികതുകമൊടു മഹതിയതുമേന്തിഞാൻ
 മാനുഗമിച്ചുപോതാശ്ചയ്യമൊന്നഹൊ
 ചിലപഥികരിടവഴിയിലടിയൊടു ചൊല്ലിനാ
 രാലോകനംചെയ്തെന്നുറച്ചു ഞാൻ
 ഉടജമതിലധികജവമണയുമുവന്തികെ
 ഉണ്ഡയായ് ബാലർകൾ മൂന്നുപേർതൊട്ടിലിൽ
 തളവളകളിളകുമൊരു രവവുമവർകേളിയും
 താളങ്ങൾമേളങ്ങളൊക്കവെ കണ്ടുഞാൻ
 തപനരൂപി കലരമിവരമിതഗുണശാലികൾ
 താപത്രയാപഹരത്രിതൻ പുത്രരെ
 പറകിലതുപെരികെസുഖമതിനുകൊതി മാനസെ
 പൂണ്ണചന്ദ്രാനനെ താപസീരത്നമെ
 മമവചനമതിലധിക രുചികലരമായവർ
 മോദനചൊല്ലിനാരിദൃശം വാണികൾ

അന്നു നാലു മണിക്കൂറിൽ കപ്പടമതു ചെയ്യുവാ
 നാലാമതു പത്തു മണിക്കൂറു കണക്കിനെ
 ഭവനതലമുഖിലമുടനീടത്തൊഴികെ കാത്തിടും
 ഭൂതേശ്വരാദികൾ കൈതവം ചെയ്യുവാൻ
 തരണിയുടെ വചനമതിലധികതമി പൂണ്ടാർ
 തോല്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ വന്നാർ യതികളായ്
 സതിധിപളിലുത്തമൊഴി കരുതിയവരേവരും
 സാധാരണമോരതെ ബാലകരായി
 കളികളതികളുകൊടു തുടരുമിവർ ഞങ്ങളാൽ
 കൊണ്ടാടിത്തൊട്ടിലിലാടുമായിതു
 പരസ്യകളികളിതു കരുതുമളവാതമെ
 പാക്കിൽ പരമാത്മമേതു മറിഞ്ഞിടാ
 ജനിമരണജലധിയുടെ തിരയിലുഴലുന്നനാം
 ജ്യോതിസ്സധാകരരിംഗിതം കാണുമൊ
 ഇതിവചനമവസരം തിതിനെ യഹമാകുന്നു
 ഈ ബലിങ്ങേറ്റമുദിച്ചതു കാരണം
 അതുപൊഴുതിലതി കളുകമനയതിബാലാ
 അമ്പോടുചെന്നുത്താൻ നോക്കും ശോഭനരെ
 കുറികൾ ചിലതവരിലിഹ പരവതിനകളടുത്താൻ
 കന്നിൻകുമാരികെ ചൊല്ലുവാൻ കേൾക്കണ
 മുരമനാഹരവിധികളിവടെമനിബാലരായ്
 മേവുവാൻ കാമനമില്ലെന്നു ബോധിച്ചും
 മുനിഭയിതയവരിതവർ വചനമതിൽ സംശയം
 മാനസവലിച്ചു നോക്കുവാൻ വന്നൊൻ
 ഭവതിയുടെ വചനമതു മവതയവാത്തയും
 ഭേദമില്ലെന്നതായ്ക്കുന്നതു കാരണം
 തനയരവരിപരരിക അതിന്നുഹിസംശയം
 താപേനവാഴ്ത്തുപോക്കിടാം നിശ്ചയം
 വരികതവഹിതമതിൻ സുഹൃദിയനണ്ടഹൊ
 ബെകുണുമാതുനാം വൈകാതെ പോകണം

കമലമകൾസപ്തധിമാരു നിമിഷമതിലെത്തുക
 കായ്ക്കുണ്ടുഭാഗ്യധിഷ്ഠമായവർ, നിശ്ചയം
 കനിവുചെയ്തവളിൽ മഹാമുഖമതിലുണ്ടൊ
 കാമാരിതൻപ്രിയ പോകയെന്നാൻമുനി
 മുനിയുചിഗിരിജയൊടു മരുതനിധിവൈകുണ്ഠ
 മാരാഞ്ഞിടുന്നതുബോധിച്ചിതിന്ദിരാ
 സപദിനിജസഖികളൊടു തുടങ്ങമളവന്തിക
 സോപാനവീഥിക്കു നേരെ ചിറങ്ങിനാർ
 ഉമയുടയകരതളിരിലധികവ്യഥയോതുവാ
 നദ്യോഗമോടെ പിടിച്ചുടനീന്ദിരാ
 കശലമതുപായുമളവഖില ചരിതങ്ങളും
 ക്രോടെനാരദൻ നേരെകമിച്ചിതു
 വിധിതനയ്ക്കുടനവത മധികജവമെത്തിനാർ
 വേധാവിരിക്കുന്ന സത്യലോകത്തിലും
 കമലഭവദളിതയൊടു സകലമപിനാരദൻ
 കൊണ്ടാടിവിസ്തരിച്ചുവമോതീടിനാൻ
 പറവനിഹണുടിയനിത വഴികളതുകേൾക്കവിൻ
 ക്രോടെനേരായ മാഗ്ഗംശ്രവിക്കവിൻ
 സതിയുടയവിതതുചെയ്തകമലരിൽ വെക്കൊലാ
 സതപരംസാധുധനസുയ തന്നുടെ
 പദതളിർകൾതൊഴുകിലിഹ വരയെവരും തന്നിടും
 പോക നാം ബാലരെക്കാട്ടിടാം പോരുവിൻ
 ഹൃദയമലർ വിരിയുവതിനഭയരവി നാരദൻ
 ഹൃദ്യമാംവാണികൾ രശ്മിക്കുളുലുമായ്
 വരരുടയചരിതമതു മുനിയുമുരചെയ്താൽ
 വാച്ചോരുമോദേന യാത്രചെയ്തീടിനാർ
 വിരവിനൊടുമുട്ടമതിനരകിലവരെത്തിനാർ
 വൈരവെടിഞ്ഞനസുയയെത്തേടിനാർ
 മുനിദയിതസ്തിയവരെ വിധിവിഹിതപുജയാ
 മോദേനപൂജിച്ചിരുന്നി യഥാസുഖം

കമലഭാസുതമുനിയുമഖിലമിതു കാണുവാൻ
 കാത്തവരൊത്തുതാൻ പുജയെവാങ്ങിനാൻ
 സതിപതികളിവരെ ബഹുമതിയൊടഥ കമ്പിട്ടു
 സന്തോഷമോടവരീദൃശം വാഴ്ന്നാർ
 പലയുഗവുമധികൃതപമുടയവർകൾ തേടിടും
 പാവ്തീഭാരതീ യിന്ദിരാഭേവികൾ
 വനവിടപിളുടയിലൊരു കടിലുടജസീമനി
 വന്നതഹോഭാഗ്യ മെന്നാരിതുവരും
 ഭവതികളെയൊരുനിമിഷ മൊരുവനിഹകാണകിൽ
 ഭാഗ്യവത്തുള്ളിൽ ശ്രേഷ്ഠനാമായവൻ
 പലജനനത്തനിരകൾ തപദഹനന്തുട്ടിയാൽ
 പാശപണിപ്പെട്ടു കോടികൾ ജന്മനി
 സുകൃതഫലമൊരു ചെറുതുചെറുതുമുടനാഞ്ചിച്ചു
 സാലപിമാർ നിങ്ങളെക്കാണുമതിന്നാശയാ
 കഠിനതപമുടയ യതിപദവിയിതുദർശനം
 കണ്ടെൻ ഓരിത്തൊലനാശനം മോക്ഷഭം
 തരികവരമലമുഖി രജതഗിരിനായികെ
 ഭാരതീപത്മജജായെവാഗീശപരി
 മുരമഗ്നാഗ്നയെഭൂവി വടിവുടയലക്കുറ്റിഹൊ
 നേരോടെത്തങ്ങളെ കാത്തരുളംബികെ
 സതിപതികളിതിപലവു മമൃതമൊഴിതുകവെ
 സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടു ചൊല്ലിനാർശകതികൾ
 സതിവിരൂതപെരുതുമായ സകലജഗദംബികെ
 സാമ്പ്രതംങ്ങളെ രക്ഷിക്കേ പണമെ
 പിഴകൾതവമഹിമമുചരത കമലരികലാക്കാതെ
 പാതകമെഴുവാൻവന്ന യതികളെ
 മുനിദയിതെ ഭവതിയിഹ കപിതമതികൊണ്ടഹൊ
 ധന്യശിശുക്കളായ്ക്കുത്തിച്ചു കൊള്ളുവാൻ
 ഭവതിയൊരുമൊഴിയരുളി പെരികെയതുദൃസ്സഹം
 ഭാഗ്യക്ഷയമഹൊ തങ്ങളിലേകിനീ

ജനനിയുടെ ജനനിതവ പദതളിർകൾ സന്തതം
 ജ്ഞാനാത്മികെയിതാ കൂപ്പിടും ഞങ്ങളെ
 സുതകളിതി കരുതിയിഹ വിധവതകൾ നീക്കി
 സുഷ്ടവാം മംഗല്യദിക്കുയയേകുക
 കണവരൊരുചെറുപിഴവു ഭവതിയൊടുചെയ്തും
 കാരുണ്യവാരിയെ മാനസേ വെക്കൊലാ
 വരവെയും പലദിശികളുടനടന്നതേടിയും
 വാടിയോടുന്നനാൾ നാരദൻചൊല്ലിനാൻ
 ഭവതിയുടെ സദനമതിൽ യതികൾ ചിലർമായും
 ഭവതിയുടെ മുമ്പേ ബോധിച്ചുമാനസേ
 ഉഴരിജവചിവിടെവയമതിസുകൃതിസേവിതെ
 ഉത്തമിതം മംഗല്യ ദിക്കുനല്ലംബികെ
 ഇതിവചനമബലകളു മടിമലർകൾ കൂപ്പിനി
 നന്ത്യ പലത്തോടു ചൊൽവതു കേൾക്കയാൽ
 അമൃതസിംഹമിതഗുണ മഹിമനിധിയത്രിയും
 ആകലംശകതികൾക്കുള്ളതരികയാൽ
 അധിഭവതിജവചിവരെ സുതരടയസീമനി
 ആക്കീടുകായവർ നോക്കട്ടെബാലരെ
 അതുപൊഴുതു മുനിദയിത യരുളിയുടനാജ്ഞയെ
 മാതംഗിമാരോടു തൊട്ടിലിൽ തേടുവാൻ
 സതിയുടയഅനുമതിയോടവരുമഥ തൊട്ടിലിൽ
 സാലപിമാർത്ഥസ്വതിയാണെന്നു തേടിനാർ
 അറിവതിനുചെറുതു കഴിവവരിലുടനില്ലാത്തതു
 ആത്മമാരാമവരോത്താർ പലതരം
 സതിയുടയമതിയതിലെ നിയതിയതു നീക്കുവാൻ
 സ്രഷ്ടാവുപോലും തുനിഞ്ഞാൽ കഴിവരാ
 കലതരുണിമണികളിതു കരുതിമരുവീടണം
 കാത്തുകൊണ്ടീടണം ചാരിത്രമേറവും
 ഇതിമനസി കരുതിയവരധിക ബഹുമാനേന
 മാതാവതാമനസ്യയെ നോക്കിനാർ

അതുപാഴുതുമുനിദയിത കരുണയൊടുചൊല്ലിനാ
 ളാതുകമാക്കവ നിജമാറി വിധാ
 പ്രതമതിനചൊതുപിഴവാഴിക്കെ നിറവേററിവിൻ
 വൈരവെടിഞ്ഞു സുഖിച്ചുവാണീടുവിൻ
 വാരെയിഹ തരുവനിത കരുതളിർകൾ കാട്ടുവിൻ
 നേരെയറിയുമാരേകുന്നതൃണ്ടു അറൻ
 ഇതിപലവുമമിതരുചി തരുണിമണിമാരോടു
 ഈജലകറുവാൻ ചൊന്നോരനന്തരം
 ദയിതയൊടുസഹിതരവ രമലരുചിപ്പൂവുവൽ
 ഭൃങ്ങുക്കൾമുത്തിയിൽ ചേർത്തങ്ങുമേവിനാർ
 സതിപതികൾ പദതളിർകൾ തൊഴുതുവിട വാങ്ങിനാർ
 സാരാംശമുത്തികൾ നാരായണാലികൾ
 വിധിതനയമുന യുമിവരരികെ ബഹുതുഷ്ടനായ്
 ബോധിച്ചുമേവിനാനാനു പുച്ഛം
 ഹരനമപിവിധിയുമടനമരമുനി നാരദൻ
 ചാരെ രമാദികളേവരും കേൾക്കവെ
 മുരമനനൊരുവചന മവിടെയുരചെയ്തിതു
 മാരാരി തരുവമീക്ഷിച്ചുമെല്ലാവ
 സതികളൊടുചതിയരുതു പിഴകളതു ചെഞ്ജാലാ
 സന്നാപമായവക്കാരുമകീടാലാ
 സതിയടുമഹിമയതു പറകിലരുതാർക്കമ
 സന്നാപമിങ്ങിനെ ഞങ്ങൾക്കു വന്നതും
 സകലജഗദറിവിനിഹ സുരസുരമാനാവർ
 സതുഷ്ടരാമീശരേവ മോതീടിനാർ
 സതിപതികളവരിരുവർ സപദിമുനി പതിയും
 സത്യസംരൂപികളായിട്ടു മീശരെ
 തൊഴുതുതൊഴുതടിമലർകൾ തുണയരുളവേണമെ
 കോഴയൊഴിച്ചിങ്ങു ഞങ്ങളെക്കാക്കണെ
 ഇതിമുനിയുംദയിതയൊടു സഹിതനഥ ക്രൂപിനാ
 നെത്രയും സതുഷ്ടരായോരുമുത്തികൾ

ദയിതയോടുസഹിതഭവരവരിലതിതുഷ്ടരായ്
ഭവതിമാരൊത്തു വാഴ്ത്തിനാഭരവതം
അവരവർകൾ സദനമതിലധികജവമെത്തിന്ന
രാനന്ദമോടും സുഖിച്ചുവാനീടിന്നാർ
അഖിലജഗദധിപതികൾ ഹരിവിധികളീശനും
അത്രിതൻപത്തനെ പുത്രായ്ജനനതും
അവതടയപ്രണയിനികളുകമലത നൊന്തതും
അന്നനസുയതാൻ കാതുരക്ഷിച്ചതും
കലതങ്ങിമണികളുടെ സതിമഹിമ ഗർവ്വമാം
കേടകന്നീടുവാനോത്തുതാൻ ചെയ്തതും
കണവരുടെവിരഹമതു പെരുകിമധുവാനികൾ
നാനംവടിഞ്ഞതരി പത്തിയെക്കണ്ടതും
മദമിവരിലൊരുപാഴ്ത്തും വരികയ്ക്കു ഴർദ്ദഭം
മംഗല്യഭിക്ഷയെ യാചിച്ചുകൊണ്ടതും
തൊഴുതുകഴലബലകളുമളവിൽ മുനിപത്തിതാൻ
തോഷിച്ചുബാലരെ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ടതും
സതിചരിതമഹിമയിതു സകലമുടനോർക്കിൽ
സാലപിയാരെന്നതു ശങ്കിയാജ്ഞാതമെ
പതിവ്രതകൾപകലിരവു പണിവിടകൾ ചെയ്തിടും
പാത്രമനസുയതാൻതന്നെ നിശ്ചയം
വിധിതനയനിതിവചന മഖിലഭിശിചെന്നുടൻ
വൃത്താന്തമൊക്കെയും കൊട്ടിപ്പരത്തിന്നാൻ
അസുരസുരവരരുലകിലഖില ജഗദോക്കവെ
ആരുമനസുയവൃത്തമോതാതവർ
പകലിരവുപലഭിശികളുനില ജവമെത്തിലും
പാരംപണിപണി കാണുവാൻ ഴർദ്ദഭം
കലിമലമിതകലുമിതു യുവതിജനമോക്ഷദം
കാമാരിമുഖ്യതും കൈതൊഴും വിഗ്രഹം
പുരമഥനഹരിവിധികൾ പലതുമിതിനൊത്തിടാ
പ്ലാപവിനാശനം പാലിക്ക സന്തതം

സത്യമയമഹിമയിതു കരുതിമതിതേരസി
സംഭ്രമംനീക്കുകെന്നാതിനാൾ രണ്ടു
പരണിസുരതനയ തവ ഭൂരിതമതിനീക്കുനീ
നാരിയിലുജ്ജ്വാത മോഹമകുറെറടൊ
സുരതരുണിയിതിവചനമരുളി നടകൊള്ളവെ
ചാരത്തടുത്തുതടുത്തു ഒപിജസുതൻ
പറകപറകൊരുചരിതമതിമധുര മിന്നിയും
നീറുന്നമാനസം കൂറൊടെ ചൊല്ലെടൊ
ഒപിജനയവചനമതി പരവശതയാകേട്ടു
ഭിവ്യയാരംഭയും ചൊന്നാൾ പതുക്കവെ
പറവനിഹമധുരമഹ മതിനുപണിയെങ്കിലും
പാവകപത്തിയാം സ്വാഹാചരിതവും
ഭൂരിതമതിപെരുതടയചരിതമതു സർവ്വവും
പാരാതെചൊല്ലുവൻ നാളെയെന്നാൾ കിളി.

സതീയനസുയാ പാതിവ്രത്യ മാഹാത്മ്യം
മൂന്നാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

—:0:—

പരകശാരികെ പറയുകിന്നിയും
 പരകരംഭതാൻ പറഞ്ഞുവൃത്താതം
 തുളസിദാസനോടുമുതൊക്കയും
 തെളിഞ്ഞുചൊല്ലേടോ ചരിതമെപ്പേയും
 ഗുണനിധിയാകും ഗണപതിയെന്നിൽ
 തുണയരുളുന്നു പറഞ്ഞു പൈങ്കിളി
 സുരതരുണിതാനുതളിയപോലെ
 ചരിതമത്രയും തെളിവിളോതിനാൾ
 തുളസിദാസനീ തെളിഞ്ഞുകേൾക്കേടോ
 കുളമൊഴിമാരിൽ കൊതിയകർന്നോടോ
 വിതതുചെറുക്കുളാരനലപത്തിതൻ
 ചരിതമൊട്ടുതാൻ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
 അനലഭേവനെ വരിച്ചുസ്വാഹയ്യ—
 മനത്തരാശ്ന വരിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ
 ജപലനനെയവളണഞ്ഞുപാഴ്ചയാൽ
 ജപലിച്ചൊരശ്നയാൽ തപിച്ചുഭേഹയ്യം
 തപിച്ചുഭേഹത്തിൽ കുളർച്ചവന്നിടാ
 തിരിക്കയില്ലിഹ മരിച്ചുപോകിലാം
 ഏരിച്ചിൽകൊണ്ടവൾ സഹിച്ചുകൂടാതെ
 ചരിച്ചുശീതളജലാശയംതേടി
 നടന്നിടുന്നേരം കുരുവല്ലഭൻ
 തുടൻമെല്ലവേയുദിച്ചുപൊങ്ങിനാൻ
 ജലധിവാരിയിൽ കുളിക്കുംസ്വാഹയെ
 കലാനിധിയൊന്നു കനിഞ്ഞുനോക്കിനാൻ
 കുളമ്മതിയുടെ വെളുത്തശോഭയും
 കുളമ്തമേനിയും തെളിഞ്ഞവക്ത്രവും

കടന്നുവന്നപ്പോൾ കളിക്കുന്നവരിയും
 മറ്റാരുമില്ലാത്തതോടെ ജയിച്ചുപോയിട്ടാ
 മതിയെന്നുനിശ്ചയിച്ചു ജലാശയം കണ്ടു
 മതിയോ എന്നുമാനിച്ചുപിറ്റേ സ്വപ്നം
 പതിവുതന്നെ പലമിനിക്കു കടന്നുവ-
 ന്നതിനിടയിൽ കരുതി സ്വപ്നത്താൽ
 മനസിവിന്നിച്ചു കുറച്ചുചെയ്തിച്ചു
 മനോഹരൻവന്നു കളിച്ചുമാനസ
 കനിഞ്ഞുരുകെവിരലാടിച്ചു കാൽനഖ
 മനകളിയിൽ വരുത്തുകൊണ്ടുവന്നു
 മനലീലയിൽ വെട്ടുന്നതാണത്താൽ
 മനോഹരനായിട്ടു മിഴിച്ചിത്തേറ്റവും
 ശിശിരലീഡിതീമുഖംമാർക്കുവാൻ
 ശശിമുഖിക്കൊട്ടും കഴിവുകാണാത്തു
 മനോഹരനാവാമറിഞ്ഞിട്ടുത്തതി
 മനോഹരനെന്നയെന്നത്തു കൊള്ളുവാൻ
 വലഞ്ഞിട്ടുപൊഴുത്തവരിൽ മാർക്കുവിൽ
 വലിച്ചുതുക്കിനാൻ കണകളൊക്കെയും
 താഴ്മാരുമാൽ പൊരുത്തിടാതവ
 മനോഹരൻകിനാളെന്നത്തു വന്നുനെ
 കളിച്ചുവയ്ക്കും കളിച്ചതിയുടെ
 കളിത്തവ ക്കസി വിരിഞ്ഞുശോഭിച്ചു
 അധരപീയൂഷമശിച്ഛിച്ചിത്തേറ്റവും
 മനോഹരനാകൾ പലതുമാടിനാൻ
 മതികളെക്കൊണ്ടു മനോഹരനാക
 രതിയിലേറ്റവും കളികളോടവർ
 മരിച്ചുപാഴ്യാലറിഞ്ഞതില്ലൊന്നും
 രതീരമണന്റെ വിലാസമതുടതം
 പിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ വലഞ്ഞിതവതം
 കരഞ്ഞുഴന്നുവരുന്നച്ചിടണമൊ

ഉരച്ചുസ്വാഹതാൻ ശശിതന്നോടായി
 തിരിച്ചുരട്ടെ യടുത്തുകാണമൊ
 ശിശിരദീധിതെ യിനീയൊരുദിനം
 നിശിയിലെങ്കിലും തരം വദിക്കുമൊ
 വദിക്കുമായവളിടത്തിൽ മാനസ
 മുദിച്ചുനില്ക്കുവാൻ ശിശിരദീധിതി
 മരിച്ചുചൊല്ലുവാൻ കുറച്ചുതാമസി-
 ച്ചുരച്ചുസ്വാഗതം പറയുവാൻപണി
 സുരതചാതുര്യവിദ്യകൊണ്ടെന്ന
 സുരതിയിൽ മതീമയക്കിയിങ്ങിനെ
 പിരിഞ്ഞുപോയിടിലെരിഞ്ഞിടമനം
 തരികപോർമുഖ പുണന്നുകൊള്ളട്ടെ
 ചതീയതതതതമലെസുന്ദരീ
 മതിയതിൽകൊതി പെരുകിടുന്നുമെ
 ഭവതിപോയിടിൽ വലകൊണ്ടുളളൊത്താ
 നവനമാരഹൊനമുക്കുചെയ്യുവാൻ
 ധനജ്ഞയൻതന്നെപിരിഞ്ഞുത്താനിനി-
 ത്തനിയെക്കാണവാനിടവരുത്തുമൊ
 കനകമാനായിക്കുപടമാരീ ചൻ
 തനിയെസീതയെ യിരുത്തിയപോലെ
 കണവനെയൊട്ടങ്ങുകുറിവെയ്യുവാൻ
 തുണയൊരുത്തനങ്ങിനിക്ക കിട്ടുമോ
 പലവിധമിതി പറഞ്ഞുവേദിച്ചും
 ചലിച്ചുമാനസം തളന്നിരേററവും
 തരുണിമാർമണ തവമുഖം മറ-
 ന്നരനിമിഷംതാൻ പൊറുപ്പതെങ്ങിനെ
 നിറഞ്ഞവേദന പിരിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നോൾ
 പറഞ്ഞൊരുമൊഴിയുരച്ചുകൊള്ളുന്നേൻ
 തരംവരുന്നേരമണഞ്ഞുപുൽകിടാം
 തരികനജ്ഞയെന്തൊരു പോയിനാൾ

മേച്ചുതാൻ ചെയ്തു ഭൂരിതകമുത്തൈ
 കാച്ചുനലനം ധരിക്കുതതെന്നും
 മുഴുത്തമാരമാലൊഴിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 കൊഴുത്തചന്ദ്രനെ കതുക്കുപുൽകിന്നേൻ
 കൊതിയാലചെയ്തേനറിഞ്ഞതില്ലാതും
 മതിയിലിന്നിയും ശശിയിലാഗ്രഹം
 പെരുകിടുന്നിതങ്ങൊഴിച്ചുകൊള്ളുവാ-
 നൊരുതരംതരം ലഭിപ്പതെങ്ങിനെ
 മനസിചിന്തയാലുഴന്നുസ്വാഹയും
 മനോമലരേറുമുതുന്നുമേവിനാൾ
 ജ്ജപലനനംചെറുതകമെചിന്തിച്ചാൻ
 ബലാലിവരുകൊരു കളങ്കമതുവാൻ
 കപടമായിവളൊരുപുരുഷനെ
 സപദിയോർപ്പിതെന്നെനിക്കു സംശയം
 പെരികെയോർക്കിൽ ചിലതുചിഹ്നങ്ങ
 ഉരികെകാണുന്നി തതിന്നുകാരണം
 വെറുപ്പുമാനസത്തകത്തുകാണുന്നു
 കറുത്തഭാവവും പുറത്തുകാണുന്നു
 രതിയിങ്കൽ മതിമറന്നുകാണുന്നു
 രതിക്കു മോഹവും കുറഞ്ഞുകാണുന്നു
 വിരതുചൊരിവൾ മതിയിലുണ്ടെന്നു
 കരുതുവാനിവൾ വഴിയതുകാട്ടി
 ചതിച്ചുമുന്നമെ തപസിവാഴുന്നാൾ
 കൊതിച്ചതായവൾ നിവൃത്തിചെയ്യുവാൻ
 കനിഞ്ഞുകാട്ടിയ കളികളൊക്കെയും
 മനസിശങ്കക്കു വഴിയരുളുന്നു
 വനിതമാർമനോഗതിയൊരുത്തനും
 നിനച്ചുകൊള്ളുകിലറിവതുപണി
 കുറച്ചുകൈതവം ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുവാ
 നുറച്ചുമാനസേയുറച്ചുകൈതശലം

തനിക്കൊരുമന്ത്രം സഹജമാണതു
 നിനച്ചുസിലികളകത്തു നേടീടാം
 ഹവിസ്സതൊക്കയും വഹിച്ചുകൊൾകയാൽ
 ഊതവഹനെന്നാ പ്രസിലിവന്നതും
 ലഭിച്ചതൊക്കയും മടക്കിവെച്ചീടാം
 ലഭിച്ചതൊക്കയും ഭവിച്ചുപോക്കീടാം
 തിരഞ്ഞെടുത്തിടാ മകറ്റിവെച്ചേക്കാം
 തിരഞ്ഞുവേറാക്കി പചിച്ചുകൊണ്ടിടാം
 പുറത്തുവെച്ചേക്കാ മെടുത്തുഭക്ഷിക്കാം
 നിറപ്പിഴപോലും കുറച്ചുവന്നിടാ
 തപിച്ചിടാതെല്ലം രമിച്ചുവാണിടാം
 കൃപീടയോനിതൻ വിശേഷമുള്ളതും
 തെടിനമവന്തരച്ചിതായ്ഞാൻ
 പരവശതകൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നേൻ
 ശ്രവിച്ചുകൊള്ളട്ടോ മദീയഭുവന്ദരം
 ഭവനമൊക്കയും മടഞ്ഞുഭവണം
 ഹവിസ്സതൊക്കയും പചിച്ചുഭവക
 ഉവസരംനോക്കി കൊടുത്തുകൊള്ളണം
 അഹ്നിശമഹം സകലലോകത്തും
 അഹ്നിരന്തരം ചരാചരത്തിലും
 ക്ഷണംക്ഷണംചെന്നു ചരിച്ചുകൊള്ളണം
 ക്ഷണേനത്താനതും നയിച്ചുപോരുന്നു
 യജനശാലയിൽ തരുണിമാർകളും
 യജനവേലയിൽ മുനികളുമായും
 സുരതരുണികളരികെ വന്നിടും
 സുരവരരൊടും കലൻമേവിടും
 സ്തംഭവിതുകൾ നടിച്ചുകൊണ്ടിടും
 സ്തംഭനെയെന്നരുണിച്ചു കൊണ്ടിടും
 മനോഭവക്കേളി കൊതിവരുത്തിടും
 മനോഹരയതു പെരികെസങ്കടം

അതിന്നുവായ വഴിയുരച്ചിടാം
 മിന്നിപ്പിത്തുനി തരികസമ്മതം
 അരിക നീ മുദാ വസിപ്പുകൊള്ളകിൽ
 സ്വരമെന്തായകം തറയ്ക്കയില്ലെടൊ
 അകത്തുനിന്നൊരാൾ വിഴങ്ങിവെച്ചുകൊ
 മകത്തെളിത്തുനി തരികസമ്മതം
 പുറത്തു നീ മുദാ വരുന്നതാകിലൊ
 കാച്ചുമ്പതു വരിച്ചുകൊൾകെടൊ
 വരിച്ചുകൊള്ളവനാർച്ച നീയെങ്കിൽ
 രമിച്ചുവാഴ്ന്നീയെന്നിക്കു സമ്മതം
 കൃശാനുചൊന്നവാറൊന്നുതെയെകിനാൾ
 ധൂശോദീമുദാ അകച്ചുമേവിനാൾ
 അലഞ്ഞുസ്വപാദായത്തിരഞ്ഞു സോമനം
 വെളിവാതികൃശതനവായിത്തീൻ
 കറച്ചുനാൾചെന്നോളവിഴലകഭാ
 പുറത്തുപോരുവാൻ തുനിഞ്ഞുസ്വപാദായ
 വരിച്ചുപാവക നാർച്ചിതോമലെ
 നമിച്ചുസ്വപ്രയ വരുന്നതുണ്ടൊൻ
 വെളികൾകാണാതെ ഒളിച്ചുവാനനി
 തെളിത്തുകാണെടൊ വെളിസകലവു
 കളികളാടിനീ കളിച്ചുപോരിക
 കളഭചന്ദനക്കരികൾപുത്രക
 കരത്തകൃതലിൽ തെന്തമാലുങ്ങൾ
 നിറച്ചുകെട്ടിനീ യരിക്കവാഴക
 മനേലീലയിലഭിരുചിമമ
 ഏയേവേദിയിലുദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.
 വനിതമാർമണെ കളിച്ചുപോരിക
 മനോഭവനങ്ങ കളികളാടിടാം
 അനലഗീരിതി ശ്രവിച്ചുസ്വപാദായ
 മനഃശരാശണ നടന്നിതുവേഗം

ശശോജനനാനിന ഉച്ചാകിമാനനം
 ശശിമുഖിനാഭിക്കരയിലെത്തിനാൾ
 സുധാകരനാഭിമുഖൻ പൊങ്ങിപ്പ
 സുരനാഭിയുടെ യദികിലെത്തിനാൻ
 ഭാണത്തിരുവത മനംഗലിലകൾ
 ഫണിഗണനോലെ പിന്നത്തുതേടിനാർ
 ശിശിരദീപിതി യധരപീയൂഷ
 മശിമുഖോഭിച്ചു വളർന്നുഗാത്രവും
 കഴിഞ്ഞൊഴുത്താതം പറഞ്ഞിരുവതം
 കഴുപ്പമൊക്കെവെ യകാരിമേവിനാർ
 അടുത്തുകണ്ടിടാമിതിപ്രതിജ്ഞചെയ്ത
 യുദ്ധപതിതന്നെ വെടിത്തുസാഹായം
 കളികഴിഞ്ഞവളുണിഞ്ഞുഭൂഷണം
 കളഭകുങ്കുമക്കുറിതിലകവും
 തളവളകളും കടിയരഞ്ഞാണും
 കളകളുരവം കൊലിത്തുതണ്ടയും
 കനകകാന്തിയോടിയമംബരം
 അനലനായിക ഉടുത്തുകെട്ടിനാൾ
 വരണാടുമേന്മ മരുവിമോദമായ്
 നിരന്തരമേവം പലദിനങ്ങളും
 കഴിഞ്ഞുപോമളവനലനെ മറ
 ചൊഴികെയായവക്കൊരുവഴികാണാ-
 ഞ്ഞുഴന്നുസാഹായം സുധാകരൻതാനും
 പഴുതുകാണുമ്പോളുണഞ്ഞുപുൽകിയും
 കഴുപ്പമോരോന്നേ പറഞ്ഞുവേദിച്ചും
 മുഴുത്തുവേദനപിരിഞ്ഞുകൊള്ളുമ്പോൾ
 അകത്തനലനങ്ങടക്കിവെക്കുന്നാ
 ഉകത്തുവേദമോടടങ്ങിവാണിടും
 കരളിലെപ്പൊഴുമണിമതിതന്നെ
 കരുതിസാഹായ്യമിരുന്നുകൊണ്ടിടും

വെളിയ്ക്കുപാപകൻ വമിച്ചിടുന്നാളി-
 ലൊളിച്ചു ചന്ദ്രനായ് രമിച്ചുകൊണ്ടിടും
 പലദിനമവതനലണച്ചതി-

ച്ചുലിഞ്ഞുമോമോയ് രമിച്ചുവാണിതു
 അറിഞ്ഞതില്ലൊന്നും ധനമുണ്ടെന്നേതു
 മറിയുവാൻപണി തരണിമാനസം
 തരണിമാരെയും തിലഗണത്തെയും
 തരണനായിടും ഹയത്തെയുംനന്നായ്
 കഠിനവാക്കൊടു കഠിനമട്ടുനം
 കഠിനമായിടും പ്രഹരമീവിധം
 വിധിച്ചശിക്ഷ കളുറിഞ്ഞുചെയ്തേനും
 വിധിച്ചതോക്കാത്തൊലപ്പന്നിതേവതം
 തുളസിദാസ നീ തരണികൾചരീ
 തെളിഞ്ഞുകൾക്കെടോ പാവനിനിയും
 ഒരുദിനമവതനലണച്ചുൻ-

അദിത്യവരംമോദിച്ചുനംഗലീലകൾ
 തുടൻമാനസമലിച്ചുനലനോ
 ടിടരൊടുമവളുരച്ചിതീദൃശം
 വരാ ഭവാനെന്താൻ പിരിഞ്ഞുമേവുന്വോ-
 ളെരിയുമെന്നൊ കളുത്തുകൊള്ളുവാൻ
 അകത്തിരവരം പരസ്സരംവാഴ്ചാ-
 നകത്തുമോഹമിങ്ങിനിക്കു നായകാ
 ഇനിയ്ക്കുവേണ്ടുകിലകത്തടക്കുവാൻ
 കനിഞ്ഞുതാവകമുരയ്ക്കുവിദ്യകൾ
 അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവനടക്കിനോക്കിടാം
 പുറത്തുവിട്ടുഞാനകത്തു മേവിടാം
 പ്രണയമുണ്ടെങ്കിൽ തരികവിദ്യകൾ
 പ്രണയിനിക്കാത്തു തരികവാഞ്ചരിതം
 പുരരിയും പുരാ പ്രണയിനിക്കായി
 ദൂരവാശിയുടൻ പകത്തുനൽകിലേ

സരോജസംഭവൻ രസജ്ഞനാർക്കീലെ
 സരസ്വതിക്കുണ്ടു വസിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 മൂരാന്തകൻരമക്കിടന്നുകൊള്ളുവാൻ
 പുരാ ഏദന്മാരും കൊടുത്തതില്ലയോ
 പ്രിയതമാ പ്രിയപ്രണയിനിമാർ
 പ്രിയം പരസ്സരം വരാതിരിക്കുകിൽ
 പ്രിയതമനെന്നും പ്രണയിനിയെന്നും
 പ്രിയംപരയുകിലനചിതമത്രെ
 പ്രിയംവദയപാളരച്ചവാഞ്ചിതം
 പ്രയാസമെങ്കിലും കൊടുത്തുകൊള്ളേണാം
 പ്രണയിനിയെങ്കിൽ പ്രിയംഭവിപ്പത
 പ്രണയലക്ഷണ മന്തെന്തെന്തൊക്കെ
 ഹിതമവരക്കുന്നു കൊതിച്ചവണ്ണമെ
 ഊതവഹൻനല്ലീ മുദാവസിച്ചിട്ടു
 പരസ്സരമവരകം പുറമായി
 പ്പെരികെമോദേന വസിച്ചുകൊൾകവെ
 ഞ്ഞിനുംപ്രിയനനലനോതിനാൻ
 വരികഭാമിനി പ്രിയേ ധരിക്കുനീ
 പലദിനംമമ ജററൊവാണുനീ
 ചിലദിനമിനി വെളിയിൽവാഴ്ക്കട്ടെ
 യഥാസുഖംനടന്നുഴലകറക
 യഥോചിതംപിന്നെയകത്തുവാണിടാം
 മുനികൾയജ്ഞങ്ങൾ നടത്തിത്താൻവരാം
 മുനിവുകൂടാതെ വസിക്കുനീസുഖം
 കൃശാൻവാംവരനനുജ്ഞ കയ്ക്കൊണ്ടു
 കൃശോദരീയേററം പരവശതയാ
 ശശീമുഖംകാണാഞ്ഞുഴന്നുകേഴുമ്പോൾ
 ശശധരൻമുമ്പിലുദിച്ചുമേവിനാൻ
 ശിശിരകാലമോടീടത്തവായുവും
 ശശിധരൻമുമ്പുനരിച്ചുമാരനും

നിന്നൊരുമയുടേയും നിറച്ചുതുണിയിൽ
 കൃശാഭിയുടെ യതുകിലത്തിനാൻ
 വിവിധവെപ്പുപ്പുക്കൾ ഭൂമസഞ്ചയം
 തിരുത്തുമണ്ടുന്നോരുവുനാഭവും
 ക്ഷണംക്ഷണമിവ പലതുമൊതുങ്ങു
 ക്ഷണഭസപാഹയെ വിളിച്ചുതുപോലെ
 ഭൂപനിയൊന്നുകേട്ടു ഭൂമിച്ചസപാഹയോ
 കനത്താലംഗമുറച്ചുകേൾക്കാതി
 വരികബാലികെ മനോഹരത്തിനാ
 തളവളകളുമണിഞ്ഞുകൊള്ളുക
 കുമ്പഭയത്തിൽ കളഭംപുത്രക
 കുമ്പഭാരംനന്നായ് മുറുക്കിക്കെട്ടുക
 കളുത്തുമുതത്തിൽ കൊതിച്ചുകോകിലം
 തളിർകൾകൊത്തുവാൻ വരുന്നകാഞ്ചൊടൊ
 അടഞ്ഞുമുടിടം സരോജമൊട്ടുകൾ
 തുടന്നിതന്നവും കടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ചരിയ്ക്കുമായവൻ ധരിച്ചുകൊൾകെടൊ
 കൊതിച്ചചഞ്ചുക്കളയത്തിനില്ക്കുന്നു
 ഇതിക്ഷണഭതാനുരച്ചുതുപോലെ
 മതിഭൂമസപാഹയ്ക്കുദിച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾ
 നിശാകരനവളരികിലത്തിനാൻ
 ഞിശീഥിനീതാനും തരുണിയായിതു
 അണഞ്ഞുസായകം തൊടുത്തുമാരനും
 അണഞ്ഞുപുല്ലിനാർ മതീമറന്നതെ
 ഉറങ്ങിരാത്രിയും വെടിയുമാറായി
 തുറന്നുക്കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചുചന്ദ്രനും
 മനസിചിന്തയാ പരവശനായി
 നിനച്ചിതീദൃശം ഹൃദയരവിധു
 ക്ഷണഭപോകുവാൻ സമയമാകയാൽ
 ക്ഷണംസ്വയംപദം ഗമിക്കെയുംവേണം

വഴികൾക്കാനാഞ്ഞിട്ടുപോലും ചന്ദ്രനു
 വഴികൾചൊല്ലിനാൾ കനിഞ്ഞുസ്വപനയും
 പ്രിയതമ ഭവാൻ ഹൃദിച്ചുകൊള്ളേണം
 പ്രിയംവദനം പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
 വരണാടുചേൻ മരുവിഞ്ഞാനൊരു
 വരംലഭിച്ചിതു വിശേഷമത്രയും
 പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ പഴുതു കാണാഞ്ഞു
 നിറഞ്ഞവേദന സഹിച്ചിതിത്രനാൾ
 വിധിവശത്തിനാൽ നിശിയിലീവിശ
 വിധാഭവാണെങ്കാൻ തിരഞ്ഞുകണ്ടിതു
 രതിമോദംകൊണ്ടു സമയംപോകയാൽ
 മതി മയങ്ങിനാമുറങ്ങിരാത്രിയിൽ
 നിശീഥിനീയിതാ ചതിച്ചുപോകുവാൻ
 നിശാകരാവീഭോ തുനിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു
 പ്രണയമേറിയ നമുക്കൊരുവഴി
 ഘൃണാവശാൽദൈവം വിധിച്ചുതന്നിതു
 വഴിയരിക്കളൊ ഭവാനെന്താനിതാ
 വിഴങ്ങിവെച്ചേക്കാം പുറത്തുവിട്ടേക്കാം
 മറച്ചുവെച്ചിടാ മറികയില്ലാതം
 കുറച്ചുകാലമങ്ങകത്തു വാണിടാം
 വിളിക്കുമായളവെനിക്കറിഞ്ഞിടാം
 വെളിസ്തപോകെന്നാൽ വമിച്ചുകൊള്ളുന്താൻ
 നിനച്ചുവണ്ണാനാം രമിച്ചുവാണിടാം
 നിനച്ചൊരുമൊഴി യുറച്ചുകൊള്ളേണം
 ഉറച്ചുചന്ദ്രനു മകത്തുപുകിനാൻ
 പുറത്തുമേവില്ല മറിഞ്ഞതില്ലാതം
 പലദിനമിവരനുഭവനംരമി
 ചുലിഞ്ഞുമോദമായ് സുഖിച്ചുവാണിതു
 ശശീചിലദിനം പുറത്തുമേവിടും
 കൃശോദരീയുടെ ജന്മവാണിടും

അപ്രസന്നപര മഹൈകവാഴ്ചിപ്പും
 അനംഗശാശേണ രമിച്ചുകൊണ്ടിടാം
 തന്മണിമാരുടെ വിരതുചൊല്ലുകി
 ലുഗലാജനം കരഞ്ഞുപോയിടും
 ഒരുദിനശാശീ ജാരെവാഴുന്നാ
 ഉരികെമേവുന്നോരനലൻ സ്വാഹയെ
 വിഴുങ്ങിമെല്ലവേ തുടൻയാത്രയും
 ഒഴിച്ചുകൂടമോ വിധിവശമാക്കും
 കഴിഞ്ഞിതിങ്ങിനെ ദിനങ്ങളഞ്ചൊര
 കഴിവുകാണാഞ്ഞിട്ടുഴന്നു സ്വാഹയും
 വമിച്ചുപാവകൻ പുറത്തുവിട്ടപ്പോൾ
 വമിച്ചിതുസ്വാഹാ ശശിയെമെല്ലവെ
 നിശികഴിവോളം പുറത്തുവാണിടും
 നിശീഥിനീപോകിൽ ശശീയകത്തുപോം
 ശശിയും സ്വാഹയും രമിച്ചുകൊണ്ടേവം
 ശിശിരകാലവും കഴിഞ്ഞുപോയിതു
 വിധിവശാലവരൊരുദിനം രമി-
 ച്ചുകമോദേന ഇരുന്നുകൊള്ളുമ്പോൾ
 കളിച്ചുസന്ധ്യയെ നമിച്ചുപാവകൻ
 നളിനിവിട്ടഹോ മടങ്ങിവേഗത്തിൽ
 വരുന്നപാവകനരികിലെത്തിടും
 വരനിതൊക്കെയുമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടും
 അതിന്നുമുന്പുഞാൻ വിഴുങ്ങിവെച്ചേയ്ക്കിൽ
 ചതിയറികില്ലാ മറച്ചുവെച്ചിടാം
 അതിന്നുനൽവഴി വിധിച്ചിതുവൈ-
 മിതിനിനച്ചവൾ ശശധരൻതന്നെ
 ജവമവളുടെയുടരയാക്കിയ
 നവമതിയൊഴിച്ചിരുന്നു സ്വാഹയും
 ഇരുന്നപാവകൻ പിരിഞ്ഞിടാതെങ്ങും
 ഏരിഞ്ഞുസ്വാഹക്കു മനതളിരേറും

ശശാങ്കനെ വെളിയ്ക്കുക വാൻ വഴി
 കൃശാംഗികാണാഞ്ഞു വലയുമന്നേരം
 കൃശാനവവെപ്പാടും പ്രിയതമെ കേൾക്ക
 കൃശാംഗിമാർമന്നെ ജറൈവാഴ്ന്നീ
 അനലഭാഷിതം പ്രവിച്ചു സപാഹായ്ക്ക
 മനതളിരിൽ പവിച്ചു പാവകൻ
 മുഴുത്തവേദത്തോടു ചേർന്നു സപാഹായെ
 വിഴുങ്ങിയെന്നതേ പറഞ്ഞുകൊള്ളാവൂ
 പലദിനം സപാഹാ ജറൈവാഴ്ന്നാൽ
 ജലകിരണനും കഴങ്ങിയേററവും
 വെളിയിലാക്കുവാൻ വഴികളോത്തോറു
 ഒളിഞ്ഞു സപാഹായും ജറൈമേവിനാൾ
 സുരർ പലദിനം നിശാകരൻതന്നെ
 തിരഞ്ഞുനോക്കിനാർ നിശിയിലാക്കയും
 കലാനിധിമുഖം മറഞ്ഞുപോയിതൊ
 ജലധിയിലവൻ മുഴുകിയാണ്ടിതൊ
 ഇതിപലതരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടവർ
 മതിയുടവരവതിനെനോക്കിയും
 പലദിനമവനുദിച്ചുകാണാഞ്ഞു
 ചിലർ മേഞ്ഞാടും സുരേശസന്നിധൗ
 തിരിച്ചുപാത്തകളുണർത്തി വാസവൻ
 ഗുരുവരൻതന്നെ വരുത്തിനാൻ പ്രഭം
 ബൃഹസ്പതിവന്നോരളവിൽ വാസവൻ
 ഗ്രഹിച്ചതൊക്കയും പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചാൻ
 ധരിച്ചുവൃത്താന്തം ഗുരുവരുളിനാൻ
 വരികനിങ്ങളും സുരരെ യെപ്പാരും
 വിധിയൊടുചെന്നു പറഞ്ഞുകൊൾകനാം
 വിധിയൊരുവഴി വിധിച്ചുതന്നിടും
 പെരുത്തഴൽ മുഴുത്തമരസഞ്ചയം
 അരക്ഷണംകൊണ്ടു വിധിയുടേലോകെ

നമസ്കരിച്ചു സമേതനായ് മൃത
 നമിച്ചുവാൻകൊ വിധിയെക്കേൾപ്പിച്ചാൻ
 വിധിമൃതമുഖാലരിഞ്ഞുസർപ്പം
 വഴുവവിടെയെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
 മധുവെവിതന്നോടുന്നതിടാജ്ഞിതനാം
 വിധുവിന്റെകൊയ്ക്കു മരിച്ചുവാൻപണി
 ചതുർമുഖനോവ മരുളിയോളമു
 വരികളുകമോടമർത്യസഞ്ചയം
 മൃതവരനോടും വിധിയുടെപിണ്ഡം
 മുരളിപ്പുഷ്പം ഗമിച്ചുവാൻപോൻ
 പരന്നപാലുകൾ നടുവിൽവെക്കുക
 സരഗശായിതന്നിടമെത്തിനാർ
 സ്തുതിച്ചുകെട്ടുച്ചിതൊഴുതു നാനമുഖ
 നതീവസ്കട മൂണത്തിയൊക്കവെ
 ഉണൺഴുന്നേറു വിധിയെനോക്കിയി
 ഞ്ഞപ്പിന്നേവരും സുരാധിപൻമാരെ
 പുരാരിയോടിയ മൂണത്തിടാതെന്നാം
 തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിടിലുചിതമാജ്ഞാ
 അന്ധിതമിതെന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുവി
 ന്നാനമതിക്കായി ശിവനെക്കാണുക
 പശുപതിയുടെ ഹിതമറിഞ്ഞുനാം
 ശശിയെത്തേടിടാമിതി മമമതം
 വിധിയുമങ്ങു പെരികെനല്ലത
 ന്നധികമോടമായമർത്യരുംകൂടി
 നടന്നുകെലാസഗിരിനികടപോയ്
 നിടിലലോചനം ഓമിച്ചിതെല്ലാതും
 പുരാരിയും മുരളിപ്പുഷ്പമായുട
 ന്നമുവാത്തകളറിഞ്ഞു ശങ്കരൻ
 പുരാ പുരാരിയും മുരളിദേവനും
 വരുന്നകായ്ക്കുളറിഞ്ഞുവെങ്കിലും

മറച്ചുവെച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളി മായനാൽ
 മറിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളിലലോകവും
 ജനീമരണമാമുൾപിയിൽമുക്കി
 മനുജരാദിയന്ത ചരാചരങ്ങളെ
 കളിച്ചുവാഴുവാൻ വിധിക്കുമീയിന്ദ്രൻ
 കളികൾസമ്പുഷ്ട മറിഞ്ഞമുത്തികൾ
 ഇരുവരുമോർത്തിട്ടു ചിരിത്തീർത്താ
 സുരതംകേൾക്കവെ തധടിതിനാമിനി
 സുരലോകമെന്തിട്ടവിടെയൊക്കെയും
 സുരാധിപർമുതലഖിലതംഭവണം
 തരണികളൊക്കെ നിരന്നുനില്ക്കണം
 വരവരുടെയരുളിൽ മേവണം
 ഇതന്നുനാമൊത്തു സുരരുടെമാഴി
 തിരിച്ചുചോദിച്ചു പ്രവിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ
 വിരവിൽകണ്ടിടാ നൊമ്പരമുണ്ടാം
 മുരളിപൊതുവാണറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം
 നിശാകരനവൻ സുമുഖനെന്നെയും
 കൃശാംഗിമാരുടെ മനോരഥസ്ഥിതിൻ
 മനോഭവൻതന്റെ സഖിയവൻപണ്ടെ
 മനോജ്ഞമാരുടെ മതിക്കു ചോരകൻ
 ഇതിപുരാരിയും മുരളിയുമോരീ
 ട്തിജവെമാടും പ്രയാണമായിതു
 നടക്കുമായവർ നിശാകരൻതന്നെ
 വിടനവെന്നെന്തൊരു മാനസ
 സുധാശനരുടെ പുരിയിലെത്തിയ
 സ്സുധാമൃതമല്ലെ വിളങ്ങിതേവതം
 ഇരിക്കുമിസ്സഭക്കുഖിലതം കേൾക്കു
 പുരാരിയധ്യക്ഷനെന്നെ വൈകുണ്ഠൻ
 മനസിചിന്തിച്ചു വിധിച്ചുപോതവർ
 നിനച്ചുനല്ലതെന്നുരച്ചു സമ്പൂർണ്ണം

മുഹിതം മന്നവനിതാം മാരാരി
 മുഹിതം നാടു പലതുംകേൾക്കവെ
 സുരരെ നമ്മുടെ സുരേശരാജ്യത്തിൽ
 ഒത്തനനിന്ദനോടപേക്ഷ ചെയ്യാതെ
 പുരിയെവിട്ടിട്ടു കുറച്ചുനാളായി
 പുരാതിയിങ്ങിടേ മറിവിനേവതം
 നിയമം ലംഘിച്ചു നടന്നാരായവൻ
 നയഹീനൻശരീ യതെന്നുതേരവിൻ
 അവനെത്തേടിയിങ്ങേച്ചു കൊള്ളുവാൻ
 ഭവനമാക്കവെ ഭടരെയെല്ലിച്ചു
 വരുത്തിയിസ്സഭക്കരിക്കെ മേവുകി
 ലുരയ്ക്കുമായവ നദനമാക്കയും
 ശ്രവിച്ചുകൊള്ളുമ്പോൾ ശ്രുതിക്കുംയുക്തിക്കും
 സവിനയമെങ്കിലവനെവിട്ടേക്കാം
 നിയമലംഘന മവങ്കലുണ്ടെങ്കിൽ
 നിയമഭണ്ഡന മവന്നുനല്ലണം
 അതുനിയമിപ്പിൻ മുതുന്നാരിസ്സഭ
 ക്കതീവശ്രദ്ധയോടമന്ത്യർ നില്ക്കുവിൻ
 തരുണിമാരെയും വരുത്തുവിനല്ലാ-
 മരികിലായവരിതന്നുകൊള്ളട്ടെ
 അതുതാമസം വരുവിനേവതം
 പുരാരിമുമ്പാകെ സുരവരന്മാരെ
 മധുരിപുതന്റെ യനുജന്യയാലവർ
 വധുവരതടൻ തുടന്നിതേവതം
 സുരാധിപൻതന്റെ സുധമ്തന്നുടെ
 പുരാതനമായി ദിശികളെട്ടിലും
 ഇതന്നുപാലിപ്പോരമന്ത്യരെടുപേ
 രൊരുത്തനായിട്ടു മനലനക്ഷണം
 ഒളിച്ചുവെച്ചാത തരുണിസ്വാഹയെ
 വിളിച്ചുകേൾപ്പിച്ചാനശേഷവാന്തകൾ

ധരിക്കഭാമിനീ തന്മണിമാർമണൈ
 സുരേശമന്ദിരെ ജവേനപോക നാം
 അറികയിന്നൊരു നിയമലംഘനം
 പറവൻ ചന്ദ്രനും വരുത്തിയമൂലം
 വിധിപ്രമുഖതം സുധാർച്ചയിലുണ്ടാം
 വിധുവിനെയവർ വിളിച്ചുചോദിയ്ക്കും
 വിധിയവരൊന്നു വിധിച്ചുകൊണ്ടിടും
 വിധിയിൽനാമെല്ലാമിരുന്നുകേൾക്കുവാൻ
 മൂരാരിശാസനമതിന്നുനാമിനി
 വിരവിലെത്താത്താൽ വിപത്തുവന്നിടും
 കുളിച്ചൊരർഘ്യവും കഴിച്ചുവന്നിടാം
 കുളികഴിഞ്ഞുനീ യൊരുങ്ങിവാഴെടൊ
 ഭഹനനിങ്ങിനെ പറഞ്ഞുപോയള
 വഹൊമഹാഭാഗ്യമതെന്നുസ്താഹയം
 വമിച്ചുവിട്ടുവളരച്ചു സർപ്പവും
 കിമപിവാർത്തകൾ ശ്രവിച്ചുധൂപതി
 ഭൂമിച്ചു മാനസമുഴന്നുസാരസാൽ
 ഭൂമരവൽജവംപറന്നുചന്ദ്രനും
 സുരരാജത്തരുമറിഞ്ഞിടാതവൻ
 പുരവരം നിജം കടന്നുചെല്ലുമ്പോൾ
 ഭടർ ചിലരുടൻ വിധുവരവിനെ
 പടുത്തുളളവരറിഞ്ഞുമേവിനാർ
 സുരേശസന്നിധൗ ജവേനപോയവ-
 രരച്ചിതീദൃശമുദന്തമൊക്കെയും
 സുരേശപരാവിഭൊ വിധുവരുന്നിതു
 പുരവരമതി നകത്തുപുകാതെ
 പിടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ ചിലരെയെല്ലിച്ചു
 ത്വടിതികേൾപ്പിപ്പാൻ നടന്നുതെങ്ങും
 അൻജന്തയെന്നു തരിഞ്ഞുകൊണ്ടെന്നാ
 ലനമതീപോലെ നടത്തിവന്നിടാം

ശചീപതിയുടനനുജ്ഞ യേകിനാൻ
 ശശധരനാർജ്ജുനനാരുടെ
 പുരാഹിതവന്നിട്ടുരതികൂടാ
 തൊന്തതിങ്ങിനെ നടന്നയംഗതി
 പരമേശ്വരകാജ്ജവാൻ കൊടുത്തകുറ്റന
 യറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ യുദ്ധകൊള്ളവിൻ
 പുരാഹിതൻ പൊതുവെച്ചവ
 നരിക്കെചെന്നവ നന്നെക്കേൾപ്പിച്ചാർ
 ശശീമന്ദമന്ദം ഭടരാടുശ്രുടി
 ശചീപതിയുടെ നികടമെത്തിനാൻ
 സുധർമ്മതന്നുടെ സവിധയൊക്കെയും
 സുധാശനന്മാരും ദയിതമാരോടും
 വിമലനീശനും വിധിമുരാലിയും
 സുമേന്ദ്രഗ്രംഗവൽ തെളിഞ്ഞുഃമവുന
 തത്തിമാരെട്ടു വെടിഞ്ഞുതാനല്ലാ
 തൊരുവരുംസുര രവിടെയില്ലാതും
 കൃശഗാത്രനായും മലിനനായിട്ടും
 ശശാങ്കനെനിയെ ഒരുത്തനുമില്ലാ
 സദസിവാണിട്ടു മമന്ത്യരെക്കണ്ടു
 മുദാഹിതനായ' ശശാങ്കനുംനിന്നാൻ
 മുരരിപുവൊന്നു പുരാരിതന്നുടെ
 തിരുമുഖംനോക്കി ഉറ്റിരിച്ചുപുഞ്ചിരി
 ചരിതമെപ്പേരുമറിഞ്ഞിരുവരും
 സുരവരനെയുമരികേമേവിച്ചു
 സുരരെന്നിങ്ങിസ്സുധാകരൻതന്നെ
 തിരഞ്ഞുകാണാഞ്ഞു വലഞ്ഞുതെങ്ങേളോ
 മമന്ത്യസഞ്ചയമുണർത്തിസങ്കട
 മുമാപതിയുടനരികെത്തേളും
 സുധർമ്മയിലെത്തിട്ടിരുന്നുകാൽക്കുടം
 സുധാകരോദന്തമറിഞ്ഞുകൊള്ളവാൻ

സുരരിലെട്ടുപേർ സുധമ്മ ചുറ്റിലും
 സുരരവിലരും ദയിതമാരൊടും
 സുധമ്മശോഭിച്ചുരളവിലിങ്ങിതാ
 സുധാകരൻവന്നിട്ടെതിരെ നില്ക്കുന്നു
 തരുണിമാരിവ നന്ദകിലില്ലാത
 മൊരുവനിങ്ങിനെ മലിനവേഷമായ്
 ഭടരുമുണ്ടിവ നിരപ്പുറത്തിലും
 കെട്ടതിപാരമായ് വരുന്നകാണുന്നു
 ഇതിന്നുകാരണ മുരച്ചുകൊള്ളേണ
 മിതിമുരരിയു മന്ദളിമേവിനാൻ
 വിധിയുമിത്രനും തലകുലുക്കിനാർ
 വിധുവിനെമെല്ലെ വിളിച്ചുമാധവൻ
 വരികെടൊഭവാ നെവിടെപ്പോയിതു
 സുരേശകല്പന ലഭിച്ചിടാതെന്തി
 ഉരച്ചിടാജ്ജീലീ നിയമലംഘനാ
 ലുരച്ചുകുറത്തിൽ വിധിക്കുപാത്രമാം
 ഇതിമുരരിപു കഥിച്ചുനില്ക്കവെ
 മന്ത്രിയടിത്തൊഴുതിദമുണർത്തിപ്പാൻ
 മറഞ്ഞുദധിയിലുറങ്ങിയേറെങ്ങാ
 നറിഞ്ഞതില്ലഹൊ ദിനങ്ങൾപോയിതു
 ഉണർന്നഴലൊടും വരുന്നതാനിതാ
 ഉണർത്തിനേനീദം പൊറുത്തുകൊള്ളേണം
 മതിയിൽവല്ലേടം ഗമിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 മുതൻവെങ്കിലൊ ലഭിക്കുംകല്പൻ
 സുരേശകല്പന ലഭിച്ചിടാതെങ്ങാൻ
 പുരാദരേടവും ഗമിച്ചിട്ടുമില്ലാ
 ഉണർന്നിതാവരും വഴിക്കുവെച്ചുട
 ഞ്ഞാൻതിനാർചിലർ പുരാതിയിങ്ങിനെ
 കുളികുറികളും കഴിഞ്ഞുമാവിന്യം
 കളഞ്ഞുപോതവാൻ സമയമില്ലാഞ്ഞു

സുഹൃദ്യലിതാ സുരാധിപരോടു
 സുധാശനോന്മാതം വിധിപ്രമുഖതം
 അശേഷഭവതാ സമൂഹമൊരതിട്ടു
 ശരീര്യടെകായ്തുവിചാരമാണെന്നും
 ഭരിവർചമാന്നാരറിഞ്ഞു കായ്ത്തൊൻ
 തുടർന്നിതുയാത്ര ഭടരൊടുചേർന്നു
 ഉദ്ദേശനാറിതാ മലിനനായിത്താൻ
 പിഴവുണ്ടുതുവാ നരികെവെന്നുത്തി
 പിഴവൊരിക്കലും വരുത്തുകില്ലതാൻ
 പിഴവുവല്ലതും ചുമത്തിയാലതും
 അറിഞ്ഞുചെയ്തു തല്ലറിഞ്ഞുകൊള്ളണ
 മറക്കമാകയാൽ ദിനങ്ങൾപോയതും
 നിനവുവിട്ടുതാൻ കിടന്നകാരണം
 മനസ്സറിയാതെ പിഴകൾവന്നതും
 മറയ്ക്കതെന്നുടെ ഗതിക്കഭംഗംതാൻ
 കുറച്ചുപോലുമെ വരുത്തുകില്ലെന്നും
 കിഴിഞ്ഞിഴിഞ്ഞിതി തൊഴുതുചന്ദ്രനും
 പിഴകളങ്ങവ നൊഴിക്കുമാറടൻ
 വരിച്ചതൊക്കെയും ശ്രവിച്ചുസദ്യത
 മുദിച്ചുകോപമങ്ങടക്കി വാസവൻ
 മലർമകളുടെ കണവനെന്നരും
 നിലാവുപോലൊന്നു ചിരിച്ചുചൊല്ലിനാൻ
 നയവിനയമൊന്നിവിടെ യോജ്ഞാം
 നയനമായിര മുടയവാസവാ
 ശശാങ്കവാണികൾ ശ്രവിച്ചുതില്ലയൊ
 അശേഷസദ്യതം സുരവരന്മാരെ
 സുരേശനാജ്ഞയി ലതിക്രമിച്ചൊന്നു
 മരക്കുണ്ഡലോപാലം നടന്നതില്ലെന്നും
 ഉറക്കമാകയാലുദിച്ചിടാതെ ഞാൻ
 കുറച്ചുനാളങ്ങു കഴിച്ചുചെങ്കിപ്പു

ഉന്നസ്സരിത്തൈവൻ പിഴച്ചതില്ലെന്നും
 നിനച്ചവൻകൃത്യം വെടിത്തെരില്ലൊന്നും
 ഉണർത്തിയോരിവൻ നിയമമോക്കുകി
 ലുണർവുകേട്ടവ നരപക്ഷ്യനാമെന്നും
 വരുന്നതാകയാൽ നിയമലംഘനം
 വരികയില്ലെന്നതെന്നിക്കു സമ്മതം
 വിധിയാമിങ്ങിട മഖിലസമ്മതം
 വിധാതു മുഖ്യം മുരച്ചുമേവിനാർ
 തിരുമുഖത്തൊന്നു ചിരിച്ചുനോക്കിനാർ
 പുരാരിദേവനും മുരരിപുതാനും
 സുധാകരനുടെ നിഖിലകായ്കയും
 സുധികളാമവരറിഞ്ഞു വെങ്കിലും
 പരാപരരിവർ കളികളൊന്നുമെ
 തെവനെയ്കിലും ധരിച്ചുകൊണ്ടിടാ
 ഇനിയൊരു മിവന്റെകൈതവം
 മുനിയെത്തൻ സവിധവെച്ചുനാം
 വെളിയിലാക്കുവാൻ വഴികളീവിധു
 കളിച്ചുകാട്ടുവോ നന്തന്നുകണ്ടിടാം
 കരുതിയങ്ങൊന്ന വിധുവിനേനോക്കി
 പുരാരിചൊന്നതു മുരച്ചുകൊണ്ടിടാം
 കളങ്കമൊന്നുമെ കരുതിയില്ലെന്നും
 ഒളിച്ചുപോയതല്ലൊങ്ങിനേണെന്നും
 തെളിത്തുറചൊന്നതിൽ പൊളികളില്ലെന്നും
 തെളിത്തരിതിസ്സുകേതുനിമിത്തമായ്
 ഒഴിച്ചുനിന്നു മയച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 മൊഴിയിതുവിധി യറിഞ്ഞുകൊള്ളെടൊ
 നിനച്ചുകായ്കങ്ങൾ മറവുകൂടാതെ
 മനസ്സിലോത്തുനീ യുദിച്ചുകൊള്ളുക
 പുരാരിശാസനം മുരരിമുഖ്യം
 സുരാധിപനാതം ശ്രവിച്ചുമേവിനാർ

സുഗന്ധവിദ്യാരകന്നിത്വേവരം
 സുധാകരനേരം വിളങ്ങിമേവിനാൻ
 വനിതമാരാടും വിനോദമായവൻ
 അനംഗലീലയാ സുഖിച്ചുവാഴുന്നാൾ
 മതിതനിഷേഛാ മനലപത്തിയാൽ
 കൊതിപെരുത്തിതങ്ങടുത്തുകാണുവാൻ
 വളർന്നുമാഹത്താൽ തളന്നുമാനസം
 നിലാസിനിമാരിൽ കുറഞ്ഞുരാഗവും
 മലാമശതകണ്ടവർക്കു ശങ്കകൾ
 നിരവധിയായി വളർന്നുമാരണം
 പകൽമുഴുവനും പ്രണയിനീമാരാ
 രകന്ധദിപോലെ വസിച്ചുസന്തതം
 നിശീഥിനിവന്നാലവർ പിരിഞ്ഞിടും
 നിശിയിലാകാശം വിളങ്ങിമേവിടും
 നിശാവിധുവിനെ പിരിയുമന്നേരം
 ശശീരമണികളവിടെയെത്തിടും
 ഇതിദിവാനിശം നയിച്ചുചന്ദ്രനും
 ചരിച്ചുപാകവാൻ വഴികൾകാണാഞ്ഞു
 ദിവാകരൻമറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞിടുന്നേരം
 ദിവാകരശ്മി കുറഞ്ഞുകാണായി
 കളിച്ചുസന്ധ്യയെ നമിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 വെളിക്കുപാവകൻ ഗമിക്കുമാറായി
 വിളിച്ചുസ്നാഹയെ വമിച്ചുപാവകൻ
 നളിനിതന്നിലങ്ങിറങ്ങി നില്ക്കവെ
 തരുണിമാരാടു പിരിഞ്ഞുചന്ദ്രനും
 ചരിച്ചിതാകാശ വഴിയിൽമല്ലവെ
 നിശീഥിനിവരുന്നളവിലിന്ദുവും
 നിശക്കുമ്പെമ്പോഴ്സിളങ്ങിയാകാശം
 നളിനിതന്നുടെ യരികിൽപാവകൻ
 കളിച്ചിടുന്നതങ്ങറിഞ്ഞു ചന്ദ്രനും

ക്ഷണഭാവനാഭ നരികിലെത്തിയാൽ
 പണീനമുക്കഹൊ വെടിത്തുപോകുവാൻ
 അരികിലായവരും തരുണിമാരോടും
 പറഞ്ഞുവിലവും വഴക്കുവന്നിടും
 ക്ഷണമിടയിൽത്താനനലമന്ദിരെ
 അണഞ്ഞുസ്വാഹയെ പുണൻപോന്നിടാം
 ശശാങ്കനിങ്ങിനെ നിനച്ചുവേഗത്തിൽ
 ശശീമുഖിയുടെ സദനമെത്തിനാൻ
 നിശയമൊട്ടേറെ യടുത്തുകണ്ടെത്തി
 നിശാകരൻചെയ്താക്കുപടമൊക്കയും
 അണഞ്ഞുസ്വാഹയോടിണങ്ങിച്ചന്ദ്രനും
 പുണൻപോകുവാൻ തുടരുമന്നേരം
 മയങ്ങിരാത്രിയും പകൻഭാവവും
 നിയമമൊക്കയും മുടിച്ചുപാവകൻ
 ജവാൽവരുന്നോരു വെളിച്ചമൊട്ടേറെ
 ജവേനകണ്ടവരും വിഴങ്ങിച്ചന്ദ്രനെ
 അനലനംവന്നിട്ടധികമോദമാ
 യനംഗാലിലയിൽ രമിച്ചുസ്വാഹയാ
 നിശീഥിനീനോക്കിയിരിക്കുപാവകൻ
 നിശയിൽസ്വാഹയെ യകത്തടക്കിനാൻ
 നിശിഥിനീകോപിച്ചുഷസിതൈതവം
 നിശാകരൻചെയ്താരുതദനമൊക്കയും
 തരുണിമാരോടും പറഞ്ഞുബോധിപ്പി
 ഞ്ചുതങ്ങിയാരവർ ശശിയെത്തേടുവാൻ
 നിശയുടെചൊല്ലാലനലമന്ദിരെ
 ശശിയെത്തേടുവാൻ നടന്നുനാരികൾ
 ചരിച്ചുനമ്മെയും ചലവുരുവിവരും
 കൊതിച്ചുനമ്മുടെ വരനെപ്പൂർകിന്നാൾ
 കപടമൊക്കയും വെളിയിലാക്കിടാം
 കപടമാകവേ യനലനോക്കട്ടെ

നിറച്ചുകൊണ്ടുവന്നാലസന്നിധൗ
 നിറഞ്ഞുവേണോ ഉണർത്തിസ്സർവ്വം
 പ്രാപിയോനെ നീയറിഞ്ഞുകൊള്ളുക
 കപടമൊന്നിൻ രമണീമെയ്തതും
 ചിത്തമൊക്കെയും പറഞ്ഞറിയിക്കാം
 ദൂരിതകർമ്മത്തെ യറിഞ്ഞുരയ്ക്കുനീ
 നിശ്ചയിലിന്നലെ ത്രിസന്ധ്യനേരത്തു
 നിശാകരൻനിന്റെ ഭവനമുറപ്പിക്കാൻ
 നിശാകരൻതാനും കൃഷ്ണാഭരിയായി
 വിശേഷമോരോന്നുണ്ടുചിരിക്കിവെ
 നിയമമൊട്ടുപൊ കഴിഞ്ഞുനീവരും
 ഭയംനിനച്ചുവളൊളിച്ചു ചന്ദ്രനെ
 വെളിയ്ക്കുകൊണ്ടു (ഒളിച്ചുവെച്ചുതീ
 കളികളൊക്കെയും നിശ്ചയിലാണെടൊ
 വിളിച്ചുസ്വാഹയോടറിഞ്ഞു ചന്ദ്രനെ
 വെളിക്കയച്ചുനീ തരികപാവകാ
 പറഞ്ഞതൊക്കെയും ശ്രവിച്ചുപാവകൻ
 അറിഞ്ഞതോരോന്നെ മനസിചിന്തിച്ചാൻ
 തരുണികളിവരർച്ചകേട്ടതിൽ
 ഒരുകപടമിങ്ങുളിച്ചുകാണുന്നു
 ഇവൾശശാങ്കനെ വിഴുങ്ങിവെച്ചീടി
 ലവനിവളുടെ ജററയുണ്ടാകും.
 നിശ്ചയിലിന്നലെ വെളിക്കുപോകുവാൻ
 ശശിക്കാരിക്കലും കഴിവുവന്നിടാ
 ജററെ സ്വാഹയെ യടക്കിവെക്കുവാൻ
 കറോരകർമ്മത്തെ യറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
 നിയമവേലയിലിവക്കൊരുക്കണം
 ഭയംവിനമു ലബ്ധമതായിതെങ്കിലും
 ജപംകഴിഞ്ഞുവന്നൊരുക്കണമതി
 ചപകടമെന്നുവരുന്നതാകിലും

ഇരുവരുമെന്റെ ജ്ഞാനമുണ്ടെന്നു
 പരന്നതാകിലൊ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
 ഇതിനിനച്ചുവൻ വമിച്ചുസ്വാഹയെ
 മതിമതീനിന്റെ ചതീയറിഞ്ഞുത്താൻ
 മതിയെന്നലെയൊളിച്ചുവെച്ചു നിൻ
 ചതി മതീമതീ വെളിയിലാക്കുനീ
 മതിയിലല്ലവു കളവുവെക്കുതെ
 ചതിക്കുകയും വെളിയിലായിതു
 വമിച്ചുചന്ദ്രനെ വെളിക്കയക്കുനീ
 കമതിനീക്കുനീ മറിച്ചുചാൽകൊലാ
 നിശയിലിന്നലെ ത്രിസന്ധ്യനേരത്ത
 ശ്ശരീയെനീ മറച്ചിരുത്തിയെങ്കിലൊ
 അറിഞ്ഞതില്ലെത്താൻ കഥയിതൊന്നുമെ
 ലാങ്ങിനേനുള്ളിലടക്കിയിന്നലെ
 മതിയെവിടുന്നീ കൊടുത്തിടാത്തീലീ
 ചുതിമൂലം നിന്നെ വിധിക്കുമുണ്ടധിക്കും
 പറഞ്ഞുനിന്നിടും വരണൊടുചൊന്നാറും
 നിറഞ്ഞുവേദന പകർന്നുവരും
 അന്തമിങ്ങിനെ പറഞ്ഞുതാരഹൊ
 അനീതിയിങ്ങിനെ പറയരുതാരും
 അസൂയകൊണ്ടാതാൻ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും
 അസഹ്യമായതു പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
 പ്രിയതമഭവാൻ മുതുന്നതെന്തയ്യോ
 പ്രിയമെന്നിലിത്ര കുറഞ്ഞുവന്നിതൊ
 ഇതിന്നുകാരണം വരികയില്ലെന്നും
 സതീയിവളെന്റെ മണിയാണെന്നും
 മതിയിൽബോധമിങ്ങിട്ടിട്ടിടാത്തതു
 മതിഭരിതമാണിതെന്നുബോധിക്ക
 പരതരുണികളുമെഴുത്തുവിതം
 വരൻചെറുതൊന്നും നിനച്ചിടാതൊരാൻ

പ്രാപ്തം തന്നെ ചെറുത്തുവെങ്കിലും
 പ്രാപ്തം മിന്നിയോർത്തു പൊരുത്തത്തിനെ
 വെറുത്തുകൊണ്ടിടിലുചിതമല്ലതും
 ചെറുത്തുമാൽകിലും മിഴുത്തടിസ്തലും
 പൊരുത്തുകൊള്ളുകുന്നവില്പത്ത
 മായ്ക്കുന്നതൊക്കെ പൊരുത്തുകൊള്ളുന്നേൻ
 കരഞ്ഞുസ്വാഹതാനുരമ്യതാനുമെ
 കരളിലേറീലാ ധനജ്ഞയനേതും
 യഥാത്ഥമൊക്കെയുമാറിത്തപിപ്പുത്താൻ
 യഥാവിതംകാർയ്യം തഥാനടത്തിടാം
 പുറത്തുസ്വാഹയെ വിടുന്നതില്ലത്താൻ
 കുറച്ചുകാലമുടക്കിവെക്കുവൻ
 ശശധർമ്മത്തെ വെളിയിൽകണ്ടിടീൽ
 കൃശോദരിതന്നെ വമിച്ചുകൊണ്ടിടാം
 അതുവരെയുമിങ്ങിവിടം ജരത്തി
 ലൊതുങ്ങി വാഴുകുന്നരച്ചുപാവകൻ
 കഴിവുകണ്ടിടാമിതിനിനച്ചുവൻ
 വിഴുങ്ങുവാൻതന്നെയുറച്ചുമേവിനാൻ
 പലവിധത്തിലും പറഞ്ഞൊടുക്കത്തു
 വിലാസിനീമാരോടുകൂടിതീദൃശം
 വിളിച്ചുപോയിച്ചതറിഞ്ഞതില്ലയോ
 പൊളിയിതെന്നല്ല പറഞ്ഞിതായവരും
 ഇവളുത്താനിനി വെളിയിൽവിട്ടിടാ
 എവിടെയെങ്കിലും ശശീയത്തേടുക
 ശശിയെക്കണ്ടെന്നാലിവളെവിട്ടേക്കാം
 ശശിമുഖികളെയതുവരെക്കൂടാത്താൻ
 വിഴുങ്ങിവെച്ചുകൊമതെന്നിത്താനൊരു
 കഴിവുകണ്ടിലെന്നരച്ചുപാവകൻ
 തരുണിമാരവരുകിൽനില്ക്കവെ
 തരുണിസ്വാഹയെ വിഴുങ്ങിനാൻജവാൽ

ശശാങ്കഭാമിനീജനങ്ങളൊക്കെയു
 മശേഷവൃത്താന്തം കഥിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 നടന്നമത്തുരോടശേഷവൃത്താന്തം
 നടന്നപാലൊക്കെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു
 വചിച്ചുകേട്ടപോതമത്തുരൊക്കയും
 ശചീപതിയേടും കഥിച്ചിതേവരും
 ദിവെകസാംഗണംതടിച്ചുകൂടിനാർ
 ഭവാനലസമബുധനടെപിമ്പെ
 ശശീരമണികൾക്കരികെ നാരികൾ
 കൃശാനജായയിൽ കപിതകളായി
 ശശധരനടെ ദയിതമാരവർ
 കൃശാനഗേഹത്തിലൊളിച്ചുചന്ദ്രനെ
 കൃശാനപതിതാൻ തരികവേണമാ
 കൃശാംഗിക്കെതവമറിയുവാൻ പണി
 റിതാപാരമങ്ങിവളിലോക്കുകിൽ
 കരുതിയായവൊളിച്ചുചന്ദ്രനെ
 വിനയമോടവർ പലതമിങ്ങിനെ
 യനവഭാമിനീയടക്കിവെച്ചിതെ-
 ന്നരച്ചവാണികൾ ശ്രവിച്ചമരേശ്യ
 ന്നരച്ചവഹിയെ വിളിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 സുരേശഭൃതൻപോയിളിച്ചനലനെ
 സുരേശസന്നിധൗ ജവേനയെത്തിനാർ
 കൃശാനതന്നെയങ്ങരികേമേവിച്ചി
 ടശേഷവൃത്താന്തമുരച്ചുവാസവൻ
 പറഞ്ഞുകൊള്ളാംതാൻ ശ്രവിക്കപാവകാ
 മറച്ചുനിന്നടെ ഗൃഹത്തിൽവെച്ചോരു
 നിശാകരൻതന്നെ നിജരമണിയോ
 ടശേഷവൃത്താന്തമറിഞ്ഞായക്കുനീ
 അതിന്നുനീ മുതിന്നുയച്ചിടാത്തിലീ
 ചുതിയ്ക്കമരക്കവഴക്കുവന്നിടും

സമീപമുള്ളും പുരാ പപരപ്പാഴും
 കശപിനപ്പുകൾ സുരർക്കവന്നെത്തി
 ഗുരവയിതയെ കവനകാലത്തും
 സുരരുടെസംഘം വലയുമാരാക്കി
 സുതസുരയുദ്ധം വരുത്തിനാനന്ദം
 പരാംഗനാരത്നൻഗുരുവരദേവപ്പി
 പിഴവുചെയ്തീടാൻ മിടുക്കനാംജഡൻ
 വഴക്കവൻമൂലം ഭവിക്കുമിന്നിയും
 വഴക്കൊഴിക്കുനീ പിഴച്ചുവെങ്കിലും
 വഴക്കൊഴിച്ചുനാം വസിച്ചുകൊള്ളുക
 തരുണിസ്വാഹയെ വിളിച്ചുചൊൽകുനീ
 സുരോൾകല്പനയെക്കെമന്ദ്രനെ
 ശ്ലീലിയോനിതാനരച്ചിതന്നേം
 കപടമല്ലിതുസുരാധിപാകേൾക്ക
 നിശാകരരുടെ രമണിമാർവന്നു
 വിശേഷമായവരവിലുമെന്നൊടും
 പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ നടന്നസംഗതി
 പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാമറിഞ്ഞുകൊണ്ടാലും
 ഉരൈവെച്ചുതാനടച്ചുസ്വാഹയെ
 തരുണിമാരുടേതുനില്ക്കവേ
 വമിച്ചുവിട്ടുതാൻ വിധുവിനെവിട്ടു
 നമിച്ചവരുടെ കരത്തിൽനൽകെന്നു
 പലവിധത്തിലും പറഞ്ഞുനോക്കിത്താൻ
 ഫലിച്ചതില്ലവളരികയില്ലെന്നും
 തരുണിമാരുടെ യൗതമാണെന്നേ
 ഒരുമൊഴിയവളരച്ചുകൊള്ളൂ
 സുരാധിപാഹരെ പറകവേണ്ടതു
 പരമെനിയെന്നും പറവതിന്നില്ലാ
 തരുണിസ്വാഹയെ യകത്തടക്കിനേ
 നൊത്തിമിഷവും പുറത്തുവിട്ടിടാ

പൊളിയല്ലമന്ദൻ വെളിയിലുണ്ടെന്നു
 തെളിവുവന്നിടുന്നളവുപയ്ക്കത്തം
 കളവുചൊല്ലിയോരിവരംജാരത്തി
 ലൊളിത്തൊരിരിക്കട്ടെ വഴികൾകണ്ടിടാം
 അനലനിങ്ങിനെപറഞ്ഞുനില്ക്കവേ
 അനീകിനിപോലെ നിരന്നുദേവകൾ
 ബുധനവരൊടും പിതൃരുടെത്തൊ
 വിധിയുടെമുമ്പിൽ സുരനെയുംകൂട്ടി
 വിധിപ്രമുഖരോടവസ്ഥ കേൾപ്പിച്ചാൻ
 സുധാശനരൊടും മുതിന്നുവേഗത്തിൽ
 സുരാധിപന്മാരും ഗുരുപ്രമുഖരും
 സരോജഭൂവിന്റെ സമീപമെത്തിനാർ
 തൊഴുതഖിലരും പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു
 മുഴുത്തസങ്കടം ശ്രവിച്ചുപത്മജൻ
 സരോജനാഭനെ യണന്തുക്കനേഗം
 വരവിൻപോകനാം സുരവരന്മാരെ
 നടന്നപത്മഭൂവമർത്യതംചേർന്നു
 തുടൻപാലുടലടഞ്ഞുദേവന്മാർ
 കരങ്ങുൾകൂപ്പിയസ്സരോജനാഭനാം
 ഹരിയെവാഴ്ത്തിനാർ സുരശനാദികൾ
 അലകളേററവും ധവളവണ്ണമായ്
 മലകൾപോലാവ യുയൻപൊങ്ങിയും
 തടപ്രദേശമങ്ങടിച്ചുപൊട്ടിച്ചി
 ട്ടിടിയൊടുസമം രവേണഗജ്ജിച്ചും
 തിരകൾഗജ്ജനം ശ്രവിക്കയാൽചിലർ
 മുരാന്തകനിതാ നൃസിംഹമായിട്ടു
 വരുന്നതാണെന്നും കരുതിമാനസെ
 സുരവരരിവ പലതുംശങ്കിച്ചു
 പരവശരായി പയോനിധിയുടെ
 കരയിൽനില്ക്കവേ മുരാന്തകൻതദാ

ചതുർമുഖനിതാ സുരഭിമായിട്ടു
 മതിയുടെ പാൽ പരഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
 നിജ പദമതിൽ വരുന്നതാത്തുണ
 ന്നജനുടെ വരവതിനെയീക്കിച്ചു
 രമയുമായിട്ടു രമിച്ചു മുമ്പു നോൾ
 നമിച്ച പത്മഭൂസ്തരിച്ചിരിങ്ങിനെ
 ഹരഹരവിഭൊ പുരാണപുരുഷാ
 മുരാന്തകവിജ്ഞാ രമാപതെഹരെ
 ഗന്ധധാരാഹന പരമപുരുഷ
 വരണപങ്കജം തൊഴുത്തുത്താനിതാ
 സുരഭിപ്പാലിപ്പുറൻ പലതരംഭവാൻ
 കയന്നകൊണ്ടുവരിച്ചുഭൂമിയിൽ
 അസർസഞ്ചയം മുടിച്ച് പാലിച്ചി
 ടുസുരഗ്രേഷുനായ് രസാതലംനല്ലി
 പരിപാലിച്ചൊരു നൃസിംഹരൂപനെ
 പരാപരവിഭൊ സരോരുഹനേത്ര
 മുരഹരഹരെ മുകുന്ദഗോവിന്ദ
 നരകാരഹരെ പുരാരിബാധവ
 ഭൂരിതനാശന നരകവാരണ
 സരസിജനാഭ പുരാതനഹരെ
 ചതുർഭുജവിജ്ഞാ നമോസ്തുതെഹരേ
 ചതുർവ്യോമനത്ര സ്വരൂപതേനമഃ
 ഭഗവൻതപൽകൃപാ മഹിമകൊണ്ടല്ലൊ
 ജഗദഖിലവും ഭവിച്ചുതിങ്ങിനെ
 ചരാചരങ്ങളാമഖിലലോകവും
 പരിപാലിപ്പതും ഭവൽകൃപയല്ലെ
 സരോജഭൂമിൻറയരികെ ദേവന്മാർ
 സുരഗുരുവാടും സ്തുതിച്ചുനില്ക്കവെ
 വിഭാവസുകോടിയുളിച്ചതുപോലെ
 പ്രയോനനനായ് തെളിഞ്ഞുകാണായി

സ്തൂതിച്ചുമേവിടും വിധിക്കുസന്നിധൗ
 അതീവരോജസാ വിളങ്ങിവൈകുണ്ഠൻ
 തൊഴുതുപത്മഭൂവണത്തിവൃത്താന്തം
 കഴിവുമാധവനരച്ചിതീദൃശം
 പുരാന്തകനോടങ്ങുനളുകവേഗം
 സുരരഖിലതം വരുവിൻപോകനാം
 ഗിരിമുകളേറീട്ടടിമലർകൃപി
 ഗിരിജാകാന്തൻ സ്തൂതിച്ചുകേൾക്കനാം
 തിരുവടികൃപിലരുളീടുംവരി
 വരുവിനേവതം സുരാധിപന്മാരെ
 കുമലലോചന നരുളിയപോലെ
 കുമലഭൂവിനെ തുടൻഭവകൾ
 ഗുരുവരനോടും ഗിരിമുകളേറി
 തെരുതെരുസ്തൂതി തുടങ്ങിനാരുളൻ
 ഗുഹഗണേശരാം തനയരുമായി
 ടുഹിഗണങ്ങളാൽ വിഭൂചിതനായി
 ജടാമുടിയതിന്നിടയിൽഗംഗയെ
 നിടിലലോചനൻ മറച്ചുകെട്ടിയും
 വിഭൂതിരുദാക്ഷ വിഭൂചിതനായും
 വിഭാവസുകോടി സമപ്രഭനായും
 നിടിലനേത്രവും കരാതിൽമാൻമഴ
 നെടിയശൂലവും കരാരുമേന്തി
 കപാലപാണിയായ് ഗിരിമുകളോടും
 കൃപാലുവാംഭേവൻ വസിച്ചിടുംനേരം
 വിധിപ്രമുഖതം സ്തൂതിച്ചുകേൾക്കയാ
 ലയോഭവിനോക്കി ഗ്രഹിച്ചുകാൽക്കൾ
 പ്രസന്നനായ് മുരരിപുവിനോടൊത്തി
 ടുസഹൃവാന്തകളറിഞ്ഞുശങ്കരൻ
 അരുളപ്പാടതു മുരരികേൾപ്പിച്ചാൻ
 സുരവരന്മാരെ യറിഞ്ഞുകൊള്ളവിൻ

[illegible]

പൂർവ്വദിയയെന്നു തിരുമിഴിക്കൊണ്ടു
മുതരിയീ ക്ഷിച്ചിട്ടും ചിത്തിങ്ങിനെ
മഹാജനസഭക്കുറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാ
നഹൊമഹാകൃഷ്ണ മതായമോഷ്ടിതം
പറഞ്ഞുവെച്ചേക്കാമറിഞ്ഞുകൊള്ളവിൻ
തുറന്നുതാനിതാ പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു
ശിശിരഭീധിതിയൊരുവനെയെങ്ങും
ശശീരമണികരം തിരഞ്ഞുകൊണ്ടാഞ്ഞു
സുരാധിപന്തന്നെയുണർത്തിസങ്കടം
സുരേശൻതങ്ങളെ യുണർത്തിയവണ്ണം
അതുനിമിത്തമായ് സഭക്കകാരണ
മതെന്നുബോധിപ്പിൻവിലസഭ്യരും
അതെന്നകുന്നാരികൾ സതികളിങ്ങിഹ
മുനിദമിതകൾ തുടങ്ങിയുള്ളവർ
പറഞ്ഞുതന്നിടകൾ പലിയമുണ്ടിവ
പരികലമേവെന്ന സതികളോടുമാറാൻ
പുരാതനമാകും മതമതൊന്നിനെ
കരുതാതിലോർത്തിതു ഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളവിൻ
സതിയെവളവരും വിളിച്ചുകൊണ്ടീടിൽ
മതിരവിയിവരുദിച്ചുകൊള്ളേണം
പതിവുതമതിൻ പ്രധാനലക്ഷണം
സതിയെവളവ ഉദികിലുണ്ടതും
തിരഞ്ഞുകൊണ്ടീടിൽ ചിദരിതിലുണ്ടാം
അതുതാമസം വിളിച്ചുചൊല്ലവിൻ
ശശധരനിപ്പോളാളിഞ്ഞുമേവെന്ന
ശശീമുഖീസതീ വിളിയ്ക്കിൽവന്നിടം
അരുളപ്പാടിതു പെരികെറുപ്പതെ
ന്നരുളുകൊണ്ടേററം സുധമശോഭിച്ചു
തരുണികൾചിലർ സുരാംഗനമാതം
പെരുത്തമഹത്താൽ വിളിച്ചുചൊല്ലനെ

വന്നതല്ലാതിതി കഥിച്ചവർ
 തെത്തതെരെപ്പോയി യടങ്ങിമേവിനാർ
 തരുണിമാരെക്കൊത്തതെരെവന്നു
 കരുത്തോടുന്നനായ് വിളിച്ചുനോക്കിനാർ
 സതിനിതുകൾ പറഞ്ഞുതോല്പിപ്പാൻ
 കൊതിപെത്തുളള സകലനാരിയും
 ഒരുവിധത്തിലും വഴികൾകാണാത്തു
 പരവശമായ് നിരുന്നില്ലുമ്പോൾ
 മുനിവരരുടെ വനിതമാരിലും
 മനോമോഹംകൊണ്ടു ചിലർവിളിച്ചിതു
 ഉദിച്ചതില്ലൊന്ന വിചിത്രമെന്നു
 ചൂടിച്ചുസ്താപാൽ സതികൾനില്ലുമ്പോൾ
 അടുത്തുവാനിട മനസ്സുയരുന്നോ
 ടടുത്തുവെക്കുന്നു അപേക്ഷയെഴുതി
 നരച്ചുവൃദ്ധയായ് ചെവികൾകേളാതെ
 കരച്ചുംകൊത്തികൾ വരണ്ടുംകണ്ണുകൾ
 ഇരുളുമുടിടും കിഴവിതന്നൊടി
 അരുളിയതോത്താലതിശയംതന്നെ
 മതിയിലോമ്നയും നിനവുമില്ലാത്തൊ
 രതികിഴവിയോടരച്ചതെന്തിന
 തരുണിമാരിവർ ഹസിപ്പുകൊള്ളുവാൻ
 തരുണമാണിതെ നരച്ചുചാൽവതൊ
 പുരാന്തകാവിഭാ മുരാന്തകാഹരെ
 ഗിരിജകാന്തഭാ പരിപാഹിയെന്നു
 തൊഴുതെഴുന്നേറു കിഴവിമെല്ലവെ
 മുഴുത്തവേദന പുറത്തുകാട്ടാതെ
 ഇഴുത്തുകാൽകളും വിറച്ചുഭേഹവും
 പഴുത്തമേനിയും നരച്ചുകേശവും
 നെടിയൊരുപടി യിടയ്ക്കിടെയുന്നി
 നടന്നുമെല്ലവെ സഭാനടുവെത്തി

സഭാതലംഗോക്കി തൊഴുത്തനസ്യയ
 വിഭാവസ്യപോലേ യുയന്നിന്നപ്പാർ
 തരുണിമാരുടെ നയനമൊക്കെയും
 തെരുതെരെമങ്ങിത്തുടങ്ങിതേജസാ
 കിരണമേല്പയാൽ നയനധാരക
 ഉരുണവണ്ണമായൊഴുകുമാറായി
 അസ്യവലിപ്പാത്തതണിമാരെക്കെ
 അസ്യക്കൾപോകവാൻ വഴികൾകാണാഞ്ഞു
 പലതരുണികളരികെനില്ക്കുമ്പോൾ
 കലതരുണികളവിവരംകാണെ
 വിളിച്ചുചന്ദ്രനോടുമിപ്പുകൊള്ളുകൊ
 ള്ളിച്ചുനില്പതു മതീമതീമതീ
 പലതരമിതി വിളിച്ചുചന്ദ്രനെ
 കലാനിധിയുടെ വരവുകാണാഞ്ഞു
 സതീയനസ്യയ അതീവകോപേന
 മതിയതിലോത്തങ്ങവിടെനില്ക്കുമ്പോൾ
 അരികെമരുണാരനലകോപ്പൊത്ത
 പ്പെരികെയൊന്നു നിളക്കിസപാഹയൊ
 ട്ടങ്ങിമേവിടും ശിശിരലീധിതി
 കിടുകിടയൊന്നു വിറച്ചുചൊല്ലിനാൻ
 കൃപീടയോനിതന്നകത്തുസ്വാഹരൻ
 കപടവേലയാലോളിച്ചുവാഴുന്നേൻ
 വെളിക്കുപാവകനവളവിട്ടീടി
 ലോളിച്ചുവെച്ചുനാനിപ്പുകൊണ്ടിടും
 ശശീയുണർത്തിയതറിഞ്ഞനസ്യയാ
 കൃശാന്തനോടായുരച്ചതീവിധം
 വരികപാവക വമിക്കുസ്വാഹയെ
 പെരികെടുസ്സഹ മറിവിനേവരും
 തരുണിമാരുടെ കപടവേലകൾ
 കരുത്തിലോക്കുവാൻ സകലലോകവും

ഊർച്ചമാത്രയിൽ വമിച്ചുപാവകൻ
 ജനാനുജയം വെളിയിലാക്കിനാൻ
 കപടനാടക ജലധിയാമവ
 ഉപാപതിപോലെ സുധാകരൻതന്നെ
 ജാതവൈഷ്ണവമുക്താക്കിവാണിടം
 കരോരദുർമ്മതിക്കുലടയെന്നോക്കി
 സതാംവരവ രഖിലതുംകേൾക്കെ
 സതീയനസ്യ പരഞ്ഞിതാദരാൽ
 വിടപുരുഷരാൽ വധുജനത്തിനു
 മിടരിതുപോലെ വരുന്നിതാകയാൽ
 മപലതമുലം ഓർച്ചിതീവധി
 ഊർച്ചാമിതർ പരമേശ്വരനാലിടം
 വരികരികെനീ വരികനമ്മുടെ
 യരികെമേവനീ പരവന്നാന്നുടാൻ
 തരികചന്ദ്രനെ തരുന്നിനീയ്തിനി
 തരികനല്ലതു തരികചന്ദ്രനെ
 പുരഹരൻദേവൻ പരിഹരിച്ചിടം
 വരികനമ്മുടെ സവിധധരിങ്ങനീ
 കുറകളൊക്കെയും പൊറുത്തുകാത്തിടം
 മറച്ചുവെച്ചതു മതീ മതീ മതീ
 സുധാകരൻതന്റെ ജനനിയാംസതീ
 സുധാസമമായോരമലവാണികൾ
 ഉരച്ചുകേട്ടപ്പോളനലഭാമിനി
 കരുത്തിലോത്തിതഥം പരഞ്ഞുദുർമ്മതി
 അരികയില്ലത്താൻ പെരികെടുസ്സുപം
 പരവതിങ്ങിനെ യനീതിയല്ലയോ
 പെരുത്തുകോപമോടൂരച്ചുസ്വാഹായോ
 ഓച്ച പിന്നെയും സതീയനസ്യയാ
 തരുന്നിനീയ്തിനിത്തരികചന്ദ്രനെ
 അരുതരുനീൻ വിരതിനീമതി

ഒളിച്ചുവെച്ചു ഊർവ്വൈച്ചുനീ
 കളിച്ചുതൊക്കയും വെളിയിലായിതു
 കളിമതീമതീ വെളിയിലാക്കുനീ
 കളികപടങ്ങളടക്കിവെക്കുനീ
 ചതികൾനിന്നുടെ നൃതികൾകണ്ടിടം
 മതീമതീമതീ മതിയെന്തിട്ടും
 ഇതീമഹാഗിസതീ പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ
 മതീകലങ്ങളെത്തന്നെ പറഞ്ഞു
 മതീയെന്തിട്ടെന്നു ചിലർ ചോദിച്ചു
 മതീയുദമത്തിലൊളിച്ചുതെങ്ങിനെ
 ഒളിച്ചുവെച്ചുതെങ്ങനുമുകേട്ടീടി
 വിളിച്ചുകൊണ്ടിടം തരുണിമാർചിത്രം
 പലതുംകേൾക്കവെ വിളിച്ചുവെച്ചു
 പലവരുതരികിതികമിച്ചിതും
 പെരികെന്നാണമാ മബലത്താനിതി
 നൊമ്പകഴിവൊന്നും നിനയ്ക്കിലില്ലാഹാ
 മഹാജനസഭാ ഉണർന്നുകൊള്ളേണ
 മഹാമഹാകൃഷ്ണമിതെന്നുബോധിപ്പിൻ
 അടുത്തുയോഷമാർ പലതുംകാണവെ
 തടുത്തൊരുത്തിയെ കൈടുത്തുകൊള്ളുവാൻ
 മിടുക്കുകാട്ടിയിങ്ങുരപ്പുതൊക്കയും
 മടുത്തതല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ
 ഒരുത്തരില്ലെന്നു വരുന്നതല്ല
 മുറച്ചുകൊള്ളു കിലാവിതാരഹൊ
 ഒരുതരുണിയെ പലജനംകൂടി
 കരുണകൂടാതെ യപഹസിക്കുവാൻ
 മുറയിതിന്നുണ്ടോ മറവിധിയുണ്ടോ
 അറിഞ്ഞുബോധിപ്പിൻ മഹാസഭയോരെ
 ഇതിമഹാജന സഭാതലമല്ലെ
 പതിയനലനെ യരിക്കവെച്ചുവരും

കരോരവാണിമുളർച്ചകേൾക്കയാൽ

പൊരുത്തുകൊള്ളുവാൻ കഴിവുകാണാഞ്ഞു

പൊരുത്തനസ്യ വിളിച്ചുചൊല്ലിനാൾ

ഒളിച്ചുപെക്കുനീ ശരീയിരിക്കട്ടെ

വിളിച്ചുത്താനിതാ വെളിയിലാക്കുവൻ

എടൊ ശശാങ്കനീപെളിക്കുവന്നിട-

നിടക്കിടയൊന്നു വിളിച്ചുനില്ക്കുമ്പോൾ

പൊളിച്ചുസ്വാഹയെപ്പിളർന്നുവന്നു

പെളിക്കുവന്നവനുവിളിച്ചുപൊങ്ങിനാൻ

സുധാമയമൊന്നു തെളിഞ്ഞുകാണായി

സുധാമനൊരു സ്മൃതിച്ചുവാഴ്ന്നാൻ

തെളിഞ്ഞനസ്യ വിളിക്കിയേററവും

തെളിഞ്ഞനാരികളൊളിച്ചുമേവിനാൻ

പുരാരിമുണ്ടൊരുമൊത്തുരാജനും

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

സുരലോകമെല്ലാം മുഴക്കിഗാനത്താൽ

തിരിച്ചുകാണുവാൻ പ്രയാസമാംവണ്ണം
ചൊരിഞ്ഞുവീശിനാൻ സഭാതലത്തിൽ
പതണനെന്നും പ്രസന്നഗന്ധത്തെ
കരണസന്ധിപ്പിച്ചുകൊടുത്താൽ
ജലകണങ്ങളാൽ സുധമയമാക്കയും
ജലാർദ്രമാക്കിനാൻ പുരാരിമുഖ്യരെ
പരഹരഹര ശിവശിവശിവ
പുരഹരഹര ഗിരിസുതാവം
മുരഹരദേവ ഹരനരകാര
കരിമുക്തിവണ്ണ കമലകന്യാഭാ
ഗിരിശങ്കര നരകനാശന
പുരണപുഷ്പ പത്മപത്മഭാ
നിടിലലോചന ശശാങ്കശങ്കര
ജടാധരവിഭാ ഉരഗഭൂഷണ
ഗന്ധധർമ്മന ചതുർദ്ദജവിഭാ
വരദവാമന സുനിഹാവിഗ്രഹ
ഉരഗപത്മക ഉദധിതന്മാല
സരോജനാഭഭാ രമാസമേതനായ
വിളങ്ങുമീശനിൻ സ്വരൂപമീവിധം
തെളിഞ്ഞുകാണുമാറരുളുകൊപ്പാഴും
ഭയാപരഹര ഭവദവാനന്ദ
ഭയാനരരാജാമന്ത്രിസംഭാരതാ
കൃപാവശാലൈസം കനിഞ്ഞുകൊണ്ടു
കൃപാണപാണയെ ത്രിശൂലധരിതണ
മഹേശ്വരായത നമോസ്തുതനീത്യം
അഹിഗണഭൂഷ വിരാജിതവിഭാ
വിഭൂതിരദാക്ഷ വിമലസുന്ദര
പ്രഭാശശീമുഖ ഗിരിതലവാസാ
രജതപർവ്വത ശിവരവാനിദം
ഗജമർദ്ദുകാം മഹേശ്വരപോരി

മഹാനാഥൻ മഹാപ്രഭുവേ
 കൃഷ്ണഭഗവദ്യം പുരാതനകപോരനി
 അതീവഭക്തിയോടമർത്ത്യംസ്തുതി
 പുതീവതുഷ്ടരായ് പുരാരിമുഖ്യം
 വിളങ്ങിപ്പോന്നു സുരേശനാതികെ
 വളഞ്ഞുഭവകളുണർത്തിനാരേവം
 സുരേശപരാവിഭാ കൃശാനുവിന്നായി
 പാശായായിപ്പോ തന്മണിസ്സാഹായ
 തിരുവുള്ളംതെളിഞ്ഞുണർത്തിനല്ലവ
 നല്ലതവന്നിടം നണയ്ക്കുകവേഗം
 പുരാതനകാലികൾ പദതളിർശുദ്ധി
 സുരേശ നാമധർമ്മങ്ങളെത്തുകവേണം
 കൃശാനുതന്നെ യെതിരെയായിനാ
 കൃപാപാശാലീശ ഭവന്നുനല്ലേണം
 നമിച്ചുനമെല്ലാം മുതിന്നുചൊല്ലുക
 നമർത്ത്യസഞ്ചയം തൊഴുതുനില്ക്കുമ്പോൾ
 അറിഞ്ഞുശരണം നഖിലവൃത്താന്തം
 നിറഞ്ഞമോദത്തോടുകൂടിതിങ്ങിനെ
 സതീയനന്ദയെ ഭവതിയോടുത്താ
 നതീവസങ്കട മൂന്നർത്തിടുന്നതും
 മതിതെളിവാടും കൊടുത്തുകൊള്ളുക
 നന്മിമോദാൽകൃപൻ പാഞ്ഞിതാദരാൽ
 അനലനാനാമെ യറികയില്ലവ
 നന്മമൊന്നാണെ നാനിതെരിടാതുളളാൻ
 ജ്ഞത്തിസ്സാഹായെ യവന്നുനല്ലേണം
 പിണയെതീച്ചുതി യതിന്നുകാരണം
 തെളിഞ്ഞുസ്സാഹതാൻ തെളിഞ്ഞുസാഹായം
 കളിച്ചുചെയ്താൽ നശിച്ചിതായവർ
 ഒളിച്ചുചന്ദ്രനും വസിച്ചുകാരണം
 വേളിക്കൊണ്ടുമ്പോൾ കളിക്കൊന്നായി

സദാമതിക്കിതെന്നുണർവുവന്നിടാൻ
 മുദാകളങ്കമൊന്നിവങ്കലായിതു
 അനലപത്തിയെ കൊടുത്തിടുന്നാകിൽ
 വിനയമെത്രയു മുചിതമാണതും
 ഇതിവചനമങ്ങുരച്ചുശങ്കരൻ
 മതീതെളിവൊടും പലരുംകേൾക്കവെ
 അടുത്തുമേവിടും വിധിക്കുശങ്കരൻ
 കൊടുത്തനുജന്യയാലുടൻപൊളിഞ്ഞതും
 ഉടച്ചുഭേദിച്ചു കെടുത്ത കേടുക
 ഉടച്ചിലൊക്കെയുമടക്കിവെക്കുവാൻ
 വിധിച്ചുപോലവേക്കുണത്തിൽവേദാവും
 വധിച്ചുകായത്തിൻമുറികളൊക്കെയും
 അടച്ചുനന്നാക്കിച്ചുമച്ചുകെട്ടിനാ
 നടച്ചുവാഴ്ത്തിനാർസമസ്തസദ്യതം
 പുരാരിമുഖ്യരെ വണങ്ങിനിന്നിടും
 സുരേന്ദ്രനതികമനുവുമരിയും
 സതിയനസുയാസുഹൃതിയുമേനം
 സൂതിച്ചുപോകവാൻമുതിന്നുകൊള്ളുമ്പോൾ
 തളിച്ചുപാനീയമുണത്തിസ്വപ്നയെ
 വിളിച്ചുപാവകൻതനിക്കുറുത്തുകിനാൾ
 തെളിഞ്ഞിതേവരും വണങ്ങിസാലുപിയെ
 കളിച്ചുകുന്വിട്ടു തൊഴുതുവാഴ്ത്തിനാർ
 വിധിപ്രമുഖരും രമണിമാരുമായ്
 വിധിവശമോത്തിട്ടതീവതുപോയ്
 നിശാകരൻതന്നെ വിളിച്ചുനീയിനി
 ക്കുശപശാപ്പുനും വരുത്താലാമേലിൽ
 ഒളിച്ചുവാഴ്ചയാൽ നിനക്കുണ്ടല്ലാതെ
 കളങ്കമൊന്നതും ലഭിച്ചിതാകയാൽ
 സഹിച്ചുനിന്നുടെ ദുരിതകർമ്മത്തെ
 മഹാജനസഭാ പൊതുവായിതെന്നറി

നിജ പൂർവ്വം വേദത്തിൽ നമിച്ചിരുന്നവരും
 നമു നമു നമു കരുണിമാക്കുകയും
 അതിപരിതപിതമലമെത്രയും
 മനീതെളിയുവാൻ പഠിച്ചുകൊള്ളണം
 സതീവൃത്തമതിൻ മഹിമകൊണ്ടവർ
 സതീപരപ്രാപ്തി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിടും
 ഭൂമിതന്നാശനം പുരാണസമ്മതം
 നമകവാമണം തരുണികൾക്കിടം
 തുളസീദാസ നീ ശ്രവിച്ചതില്ലയോ
 കളിയാൽ സ്വാഹതാൻ മരിച്ചതില്ലയോ
 പരപുരുഷനെ പരിഗ്രഹിച്ചവരും
 പരാധീനമോർത്താൻ പെരികെസങ്കടം
 പരതരുണിയിലഭിരുചികൊണ്ടു
 സുരവരൻശരീ കെടുത്തുഗാത്രത്തെ
 കപടനാടകതരുണിതന്നെട്ടെ
 ഓപാർഹിതമാം ചതികളോക്കാതെ
 പ്രണയിനിയെന്നു കരുതിപ്പാവകൻ
 ഔണയൊടൊക്കെയും സഹിച്ചുവാനിതു
 ചതിച്ചുതോല്പിക്കും തരുണിമാരെന്നും
 മതിയിലോക്കാത്തനിമിത്തമായവൻ
 സുധമുഖിത്വമെച്ചിട്ടവമതിയേറും
 സുധാശനന്മാരോടടുങ്ങിമേവീലെ
 തരുണിചിന്തയെ അടക്കിവാഴെടൊ
 കരുണയില്ലവർക്കറിഞ്ഞുകൊൾകെടൊ
 കളികഴിഞ്ഞുനീ ഗമിക്കുവേഗത്തിൽ
 കളികളിത്തരം മനീ മനീ മനീ
 ചരിതമീവിധം പറഞ്ഞൊടുക്കുതു
 പിരിഞ്ഞുരണ്ടും സുരലോകം ചേർന്നാൾ
 തുളസീദാസനും പരവശനായി
 നളിനിതാൻ തീരെ കരുണയുമേവിനാൻ

അടുത്തുതോഷം പറഞ്ഞതൊന്നുമെ
എടുത്തുചൊല്ലുവാനിരിക്കുകയോ
ഗുരുവരൻതന്നോടുണ്ടാകുവാൻ ചിലർ
പരിഭ്രമത്തോടും നടന്നുവേഗത്തിൽ
പറഞ്ഞുവെത്താത്തും ശ്രവിച്ചുതാനും
നിറഞ്ഞുവേദന ഗമിച്ചുവേദിയൻ
സുതനടെചാരെ യണഞ്ഞുചൊല്ലിയും
മതീതളിയുവാൻ വഴികൾ കാണാഞ്ഞു
മഹാനഭാവനാം മഹായതിവയ്ക്കു
നഹോമഹിമയാലുണർത്തിബാലനെ
ഭ്രമശേഷവും മകുറിവേഗേന
കൃമത്തിൽബാലനെ വിരക്തനാക്കിത്തൻ
ഗുഹത്തിൽവാഴിച്ചു സുഖിച്ചുവാണിത
ജഹീസുരശ്രോതൻ മഹിമയത്തുതം
പറവൻശേഷത്താൻ കഥകൾ നാളെയെ
നറിയിച്ചുകിട്ടി യടങ്ങിമേവിനാൾ.

സ്വാഹാചരിത്രം സത്യനസ്യയാ ചാരിത്രവൈഭവം
നാലാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

തുളസീദാസൻ വിരക്തനായ ചരിത്രം.

ശാരികപ്പെരുതലനി ചൊല്ലുകമാശേഷം
പാരിടത്തികവാക്കും ബോധിപ്പാനെളുതായി
സാരജ്ഞനാത്മാരാമൻ തുളസീദാസൻതന്നെ
ഓർത്തുമോഹംനീക്കി വിരക്തനാക്കിച്ചെയ്ത
സാരമാംകഥാസാരം ചൊല്ലുകെന്നതുകേട്ടു
പാരമാനന്ദത്തോടെ പറഞ്ഞാൾകിളിപ്പുണ്ണം

മോഹമാകത്തൊഴോക്കി രംഭതാൻപോലയശേഷം
 ആവാധികളോടും മേദിനീതലംതന്നിൽ
 കാമനാർകൾചൊല്ലി വിട്ടമിച്ചുഴലുമ്പോൾ
 കാമകനാത്മാരാമസുന്ദരവെന്നോക്കിബാലർ
 ബോധമൊന്നുമില്ലാക്കി തനിക്കുവാൻചൊന്നതൊന്നും
 ബോധിക്കാതെതുകണ്ടു താതടനാടുണർത്തിനാർ
 കേട്ടോരനോരമാത്മാരാമനാം ഭൂസുരേന്ദ്രൻ
 വാട്ടമെന്നിയെന്നു കണ്ടിതുകുമാരനെ
 താതൊക്കൊക്കെകൊണ്ടും ചേതസ്സിന്നൊരുഭേദം
 സുതന്നുവരാജയാൽ തപിച്ചഭൂസുരേന്ദ്രൻ
 തുളസീദാസനാകും പുത്രൻറമോഹംനീക്കി
 തെളിഞ്ഞുകൊൾവാനായി ചൊല്ലിനാൻദപിജവർണ്ണൻ
 നാരിയെക്കാഞ്ചമുലം മോഹിച്ചുപ്രിയപുത്ര
 പാടിപ്പൊഴിച്ചീടുംവണ്ണം നീ വാഴുന്നിളയ്
 ഭോഷതപൊടിഞ്ഞുനീ ബാലകാനടുക്കെന്നു
 ഭോഷജ്ഞാൻതാതൻവാർത്ത സുതനാങ്ങോരാജയാൽ
 ജ്ഞാനിയാമാത്മാരാമ നാകിയദപിജത്രേഷൻ
 മാനസംതന്നിലോത്തു കല്പിച്ചനേരത്തിങ്കൽ
 തനപംഗിരംഭപോലെ തന്നെടസമീപത്തിൽ
 വന്നഹൊപ്രകാശിച്ചു കാണായിചിത്രംചിത്രം
 തുളസീദാസൻതാനും കണ്ണുകൾതറന്നൊടു
 തെളിഞ്ഞുമാനസവും പുത്രനെനന്നിത്തെപ്പോൾ
 ഉരച്ചുപുത്രനോടു വാത്സല്യംകൊണ്ടുതാതൻ
 ധരിച്ചീടുകനീയും സാരമാമുപദേശം
 കാമിനിമണിയാകു മിവളെക്കണ്ടുനീയും
 കാമിച്ചമോഹംപുണ്ടു വലഞ്ഞതത്യാശയ്ക്കും
 മണ്ണാദിയായഭൂതമാത്രകളഞ്ചുംചേർത്തി
 ട്ടണ്ണാജോരഭവനാകും കുശവൻവേലചെയ്തു
 കഴച്ചുപിണ്ഡമാക്കിച്ചമച്ചജലംചേർത്തു
 മുഴലുംകാലചക്ര മതിന്മേലേററിവെച്ചു

തിരിച്ചുകൊണ്ടു ചമച്ചുപോലെ
 വരച്ചുവെച്ചവനെത്തു വെച്ചിട്ടു
 കൊട്ടികൾകൊണ്ടുകൊട്ടി യടിച്ചുകേടുതീർത്തു
 ചുട്ടുനെയ്യെന്ന പാത്രമെന്നതുപോലെ
 ഉടഞ്ഞുപോകുന്നോരു മണ്ണുകുമടലിതു
 വെടിഞ്ഞുജീവൻപരൻ പോകുമെന്നറിഞ്ഞാലും
 കാരാളിൽനിറച്ചുള്ളതുതന്തിയതുപോലെ
 ചെറുചേരേദമില്ലാ വായുതാൻവെടിയുകിൽ
 ഭിന്നമങ്ങൊരേടത്തു വന്നിടംനേരത്തിങ്കൽ
 സന്നമായുരുമെന്നാതറിഞ്ഞു കൊൾകുന്നനായ്
 എല്ലിനാൽകാലുരണ്ടു നാട്ടിയങ്ങതിൻപൊക്ക
 മില്ലത്തിൻകണക്കൊത്ത വിസ്താരംകണക്കാക്കി
 അസ്ഥികൾകൊണ്ടുഗാത്ര വിസ്താരംകൊത്തുനിർത്തി
 അസ്ഥികൾക്കുറപ്പായി ധമനീകൊണ്ടുകെട്ടി
 ഭംഗികൾചേരുംവണ്ണം മാംസഖണ്ഡങ്ങൾവെച്ചി
 ട്കൊണ്ടുതൊക്കത്തൊലും പുരിതമാക്കിയെടുത്തു
 തോലിനാൻമുടിയങ്ങ ചമയ്ക്കുവീടുതക്കൻ
 പോലെത്താൻ നൃപ്താവിനാൻ കല്പിച്ചുവീടുതന്നെ
 കണ്ടുനീസംഭ്രമിച്ചാൻ കാരണമെന്തുപുത്രാ
 കണ്ടുകൊണ്ടാലുമിതു ക്ഷണഭംഗമുരമത്രെ
 മാംസവുംരക്തംതോലും മേദസ്സുതൊലുകൾ
 ദണ്ഡുപാഗന്ധമുള്ള മലമുത്രങ്ങളോടും
 ചമച്ചുകെട്ടിവെച്ച ഭാണ്ഡമാംനാരിതന്നെ
 കാമിച്ചുനിറക്കുന്നു പോക്കവൻ ദമയന്ത്യം
 എന്നുരച്ചാതമാരാമൻ നി നിടുംനേരത്തിങ്കൽ
 മൂന്നിൽനില്പോരുരംഭാ വൃദ്ധയായ് ചമൊരിതു
 നരച്ചുകേശങ്ങളും വരണ്ടുമുഖമേററം
 ചരിഞ്ഞുചിലപല്ലം പറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിയൊട്ടി
 കണ്ണുകൾകണ്ടിൽചെന്നു നീണ്ടിതുനാസികയും
 തുണ്ഡവുംചുറ്റുങ്ങീട്ടു മങ്ങിയൊട്ടുധരവും

[illegible]

അക്കാലമാത്മാരാമൻ തന്നുടെ പുത്രൻതനി
 കുടുംബത്തിൽ നിരൂപിച്ചു വേളിയും കഴിച്ചിതു
 രാജസന്നിധിയിങ്കൽ പോകുന്നനേരമൊക്കെ
 രാജസേവയിൽ പുത്രനറിവുവരുവാനായ്
 കൂടവേ കൂട്ടിപ്പോയിപ്പഴക്കി തിരുമുമ്പിൽ
 പാടവം പുത്രൻതനിക്കുണ്ടാക്കി ദ്വിജവർണ്ണം
 നൈമിശാരണ്യംതന്നിൽ തപസ്സുചെയ്തവാനാൻ
 നിമ്മലൻ മോക്ഷകാമിയായിടുമാത്മാരാമൻ
 ശ്രീരാമഭക്തനാകും വാത്മീകിയായിടുന്ന
 ശ്രീരാമായണകർത്താതുളസീദാസനന്നാൾ
 ഭഗവദ്ഗുപ്തപാകാബാൻ പെരുത്തോരാശയാലെ
 നിഗമവേത്താവവൻ ശ്രീകാശിതന്നിൽവാനാൻ
 ഗംഗതൻതീരൈവെച്ച ഭൂതത്തെ ഭരിച്ചവൻ
 സഗതികൊണ്ടു ഭൂതപാർത്തതൻമൂലമായി
 വായനാനന്ദനൻതന്നത്തേടുവാറിടയായി
 കായസ്തോത്രമൊക്കെയും മാതൃതാത്മജനോടു
 ജ്ഞാനോപദേശംവാങ്ങി സേവിച്ചുരാമനാമം
 ധ്യാനിച്ചുരാമദേവൻതന്നാഗ്രഹത്തിനാൽ
 ജ്ഞാനിയാമാത്മാരാമസുന്ദരനാം ദ്വിജവർണ്ണം
 ജ്ഞാനിയായ് രാമദേവൻതന്നോടും വരംവാങ്ങി
 കാശിയിൽതന്നെ വസിച്ചിടുന്ന കാലത്തിങ്കൽ
 കാശിഭൂപന്താ മുഖ്യഗുരുവായ്യാണൊക്കൊണ്ടാൻ
 കാലദിഗ്രൂപ്പിത്തൊഴുതാത്തനാംവലാരാതി
 മാലോടെ മുസൽമാനായ് ജ്ഞിച്ചു കാശിഭൂപൻ
 തെളിഞ്ഞ ഭക്തിയോടും ചോദിച്ചു രാമനാമം
 തുളസീദാസനോടു മോദമായ് വാഴുന്നേരം
 സ്വപജനമായിടുന്ന മുസൽമാനാത്മവൻ
 വിജനസഭതന്നിവിടന്ന സ്വന്തമതം
 നേരായിഭൂപൻതന്നോടേറ്റവും വിവാദിച്ചു
 ചാരത്തുവസിക്കയാൽ ഭൂപന്താ മുനിതൻതൻ

സാമാന്യമാണാമഹാപാപം ശ്രവിക്കുവാൻ
 നോക്കിപ്പോതുന്നവനാകുന്നു. ഭവേത്തോടെ
 മുസ്താഫാൻമാരെ പോലെയുള്ള പ്രപതീന്ദ്രൻ
 വസിക്കുംമുമ്പിനെ നമിച്ചു ഭക്തിയോടെ
 മോദിച്ചു പ്രപതീന്ദ്രൻ തുളസീഭാസനോടു
 മോദിച്ചു രാമനാമമാഹാര്യം മുനിവർണ്ണൻ
 പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ ഭൂപതിതന്നോടായി
 നിറഞ്ഞുമാഭത്തോടും വ്രവിച്ചാൻ രാമതത്വം
 ത്രിരാമഭവനോൺ മാനഷനല്ല കേൾക്ക
 ത്രിരാമനാത്മാരാമൻ വിഷ്ണുതാനറിഞ്ഞാലും
 ഭക്ത മാൺഭീഷ്മമാംഭക്തിമുക്തികൾനൽകും
 ഭക്തവത്സവൻഭവനരിക പരമാത്മാ.
 ഏകനായ് നിത്യനായി സമീകാരമുക്തനായി-
 ഞ്ഞാകവേചരാചരമൊക്കെയും താനായ് മേവും
 സർവ്വപരിപൂർണ്ണനാകാശമെന്നപോലെ
 നിവ്വാണാത്മകസ്വയംജ്ഞാതിസ്സാം പരമാത്മാ
 നാമത്രപണ്ടില്ലാതുജ്ഞാതവസ്തുബ്രഹ്മം
 രാമനാകുന്നതെന്നു ബോധിച്ചുകൊൾകുവാൻ
 സുജ്ഞാനസ്വരൂപനാമീശന്റെ ലീലയോൺ
 അജ്ഞാനമയമാകും ലോകമിക്കാണാകുന്നു
 വിജ്ഞാനസ്വരൂപമായുള്ളോരു വസ്തുതെന്ന
 അജ്ഞാനിജനങ്ങളാലറിവാൻ പണിയത്രെ
 ലീലയാലോകമൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചുപാലിച്ചിട്ടു
 കാലരൂപനാമീശൻ താൻതന്നെസംഹരിച്ചു
 കളികളാടീടുവാനജ്ഞാന മയിയായി
 ട്ടുവാകിയമായാ പ്രകൃതിയതുതന്റെ
 ത്രിഗുണങ്ങളെച്ചേർന്നു മുന്നായിതീൻവസ്തു
 നിർമ്മാണവിഷ്ണുധാതാ പരമീശനുമായി
 കാരണനാകമീശനായിടുന്നാരായണൻ
 പേരോൺസ്വരൂപമെന്നോളന്നു ബുദ്ധജനം

ധർമ്മസ്ഥാപനകരൻ ഭക്തരെപ്പാലിപ്പാനായ്
നിമ്നമനവതാരം പലതുംചെയ്തുമൂലം
നാമങ്ങൾപലതായി ഭക്തന്മാർചൊല്ലുമാനായ്
കാമദനലേപഗ നേകനാംപരമാത്മാ
സുജ്ഞാനവസ്തുവാകും ചിത്തിനില്ലൊരുബന്ധം
ജ്ഞാനബന്ധമൂല മരികതു പതീത്രാ
സംസാരബന്ധമൂല മായിടുംകമ്ബന്ധം
ചിത്സപത്രപങ്കലൊട്ടും ബാധിച്ചീടുകയില്ലാ
ആദ്യനായവേദ്യനായ് നിത്യനാം നിവ്വികാരൻ
വേദ്യനായ് ഭക്തന്മാർ കാണായത്രപമൂലം
നാമങ്ങൾഭക്തന്മാരു മോരോന്നെല്ലാനുചെയ്തി
ട്ടാമോദത്തോടുരൂപ കല്പനയ്തുംചെയ്ത
സേവിച്ചഭക്തിയോടെ പുജിച്ചുപുരുഷാത്മം
ഭാവനകൊണ്ടുസാധിച്ചീടിന രൂപങ്ങൾക്കു
നാമങ്ങളോരോന്നോരോന്നറവും മുഖ്യമേററം
രാമനാമത്തിനുള്ള മാഹാത്മ്യംകേട്ടുകൊൾക
സഹസ്രനാമങ്ങളി ലീശനരാമനാമം
മഹത്വമുള്ളതെന്നു ഗൌരീയോടരുളിനാൻ
മത്തനമുന്മത്തനും ബുദ്ധിഹീനനുമകൻ
നേത്രഹീനനുംജളൻ ബധിരൻപാശുരാമം
വിധവയായനാരി യെരിലുമവൾകൂടി
വിധിയോക്കാതെസദാ സ്മരിപ്പാൻയോഗ്യമായി
നിർമ്മാണപ്രദമായിട്ടുള്ളാണുരാമനാമ
മുഖ്യിശാകേട്ടുകൊൾക ചൊല്ലുവൻപരമാത്മം
രാമന്നുണ്ടുതൃപ്തവാൻ വായ്നന്നായ് ഇതുകേണം
മാമുന്നുചൊല്ലുനേരം വായ് മുടിത്തന്നവേണം
ആകയാലിതിന്നൊരു ദൃഷ്ടാന്തംചൊൽവൻകേൾക്ക
ആകുലംതിരുംവണ്ണം തെളിഞ്ഞുബോധിച്ചാലും
രായെന്നുചൊല്ലുനേരം തതായനുളളിൽനിന്നി
ട്ടായാസമെന്നുപാപം വെളിയിൽപോയിടുന്നു

ഉടനാമകാരന്തേ നായ് മുടിപ്പുകയാൽ
 കടന്നാലന്നീടുവാൻ വഴിയുമില്ലാതെയാം
 ഇന്നാമംഗേ മൂന്നാത്തിന്നൊത്തൊരു രാമനാമ
 പാതമേകുതിയോടു നിത്യവൃദ്ധ്യാനുമെല്ല
 ചിത്തവൃന്ദേശമാക്കിട്ടിരിക്കും ഭക്തൻതനി
 ഞ്ഞെവങ്ങകലുവാൻ ഭഗ്നംനല്ലംഭവൻ
 ഉത്തമഭക്തനാവാൻ ഭേദ്യമായുള്ളതു പാ
 ചിത്തത്തിലുറപ്പിച്ചു നിത്യവൃദ്ധ്ജിക്കുനീ
 ഉൾക്കാമ്പുതളിഞ്ഞീടുംനേരം ശ്രീരാമചന്ദ്ര
 നൾക്കമലത്തിൽവന്നിട്ടുദിക്കും ഭൂപാലക
 ഇത്തരംഗുപനോടു തുളസീദാസൻചൊല്ലി
 ചിത്തവൃന്ദതളിപ്പോടെ ഭൂപനംവണങ്ങിനാൻ
 അതാലുംവിട്ടഭൂപൻ നിത്യകർമ്മവുമെല്ല
 ചിത്തത്തിൽഭക്തിയോടും രാമനാമവുമൊല്ലി
 വസിക്കുംനേരത്തിങ്കൽ വന്നിതുമന്ത്രിമാരും
 മുസൽമാൻപ്രധാനികൾ മറുമിങ്ങട്ടെല്ലാം .
 മുസൽമാൻപകീരികൾ മുതലായുള്ളോർമറും
 മുസൽമാൻവവമോതി തങ്ങളെന്നിവരൊക്കെ
 വന്നവർമതമാകും നീതികൾചൊല്ലിക്കേട്ടു
 മന്നവൻഭിപ്രായം പറഞ്ഞുമേവുമവിധേയ
 ആജിയാംജാതിമുഖ്യൻ വന്നിതുസഭയിങ്ക
 ലാജിമാരായുള്ളോരു മൊക്കെയുമെഴുന്നീറ്റാൻ
 ഭൂപനാമാജിതന്നെ സമുദരിച്ചിരുത്തിനാ
 നപദേശങ്ങൾചൊൽവാ നാചാര്യനായൊരാജി
 അക്ബർപാതുഷാവാം ചൊല്ലൊള്ളുവനോടു
 തക്കതാൻനോക്കിയോരോന്നുമുതടുങ്ങിനാൻ
 ഹിന്ദുക്കൾക്കാചാര്യനാം തുളസീദാസൻതന്റെ
 അന്തികെന്തുപതീന്ദ്രൻ പോയോരുവൃത്താന്തങ്ങൾ
 അറിഞ്ഞിട്ടാജിക്കേററം കോപമുണ്ടുള്ളിലതു
 പറവാൻവൃപനോടു സമയംകാത്തിരിക്കെ

നിറഞ്ഞു മുസൽമാന്മാർ വളർന്നു സഭയോടൊന്നും
 കറഞ്ഞു താപമാട്ടങ്ങാളിയും സന്തോഷിച്ചു
 സുന്നത്തുകാൽക്കൊന്നു കല്യാണനാട്ടത്തുവാൻ
 വന്നവർ പത്തുവെണം നന്നായിവേണമെന്നും
 നൂപനംകൂടെനിന്നു കല്യാണം മാക്കുമെന്നും
 കൃപയാൽ പത്തുമാംസക്കുറികൾവിതന്നുണ്ടു
 നടത്തിത്തരണമെന്നവരുമപേക്ഷിച്ചു
 താടിയുംനീട്ടി മേവുമാജിതന്നറികത്തിൽ
 മേവുന്ന മുസൽമാന്മാരെല്ലാം കാണെത്തന്നെ
 ഭാവവൈവണ്ണ്യംപൂണ്ടു നൂപനം ചിന്തചെയ്താൻ
 സാരനാമാതമാരാമനായിട്ടു ഗുരുവയ്ക്കൻ
 പാരമാത്മികൻ തത്വദർശിയാംജ്ഞാനിവിദ്വാൻ
 വേദിയൻ വേദജ്ഞനായവിലശാസ്ത്രവേത്താ
 വാദിയാസ്സരാണങ്ങൾ ചൊല്ലിവെച്ചവകളിൽ
 വൃതങ്ങളുനേകങ്ങൾ ഭേദത്തെക്കേൾപ്പിച്ചതിൽ
 സത്യധർമ്മങ്ങളേറ്റം ഔലുമാണെന്നാകിലും
 അഹിംസാപ്രതത്തോടു സാമ്യമില്ലൊന്നുമെന്നും
 മാഹാരഥ്യമുള്ളഗുരുവരച്ചതോത്തുകൊണ്ടാൻ
 മാനവൻമാരിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ ദ്വിജനാമെന്നപോലെ
 മാനുമാംപത്തു മൃഗജാതിയിൽ ശ്രേഷ്ഠമെന്നും
 ശ്രവിച്ചു ഗുരുമുഖാൽബോധിച്ചുകൊണ്ടുതാനി
 നിവർക്ക ഹിംസചെയ്താൻ പത്തുവെകൊടുത്താകിൽ
 പെരികെ ദോഷമുണ്ടാമെന്നിതി നിരൂപിച്ചി
 ട്ടരികെ മരുവുന്നൊരാജിയെന്നോക്കിഭൂപൻ
 പത്തുവെ വധിക്കുവാൻ തരികയില്ലത്താനും
 പത്തുവിൻവിലയെക്കാളധികംദ്രവ്യംതരാം
 വധിച്ചുകുറിയുണ്ണാമുറകൾ വെടിയുവിൻ
 വിധിച്ചുസുന്നത്തിതും പാക്കമ്പോളനാവശ്യം
 ഇങ്ങിനെനൂപൻ ചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പോളാജിചൊന്നാൻ
 തിങ്ങിന വേദത്തോടും നൂപനെ നോക്കിമെല്ലെ

വഞ്ചനാർവ്വദിമുക്താസുന്നതു വെടിയൊന്ന
 നവവിപരേതയർക്കും വിധിപ്പാൻ മുറയില്ലാ
 നമുക്ക് വേദവിധി വെടിത്തുനടക്കുവാ
 നാമുപാർവ്വതീയരിയൊത്തവനൊരുങ്ങിടാ
 മുറയ്ക്കലിലാർക്കും നമുക്ക് മതഹാനി
 ഞ്ഞൊക്കെകാതിയുളളാരമ്മഹീദേവൻവന്നു
 പ്രപന്ന നശത്താക്കിട്ടുപദേശങ്ങരാനർക്കി
 കൃപയെന്നിയെ മതദുഷണമനുചെയ്തു
 ഇലയ്ക്കും ചെടികളും പാരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു
 കല്ലിനെപൂജചെയ്യുന്നാരണൻവാർത്തകേട്ടു
 ഭ്രാന്തൻചൊല്ലുതോർത്തൊരൊര്യും നാണത്തന്നെ
 ആവതില്ലല്ലോ ഭൂപനല്ലയോ ചൊല്ലിടുന്നു
 ഇത്തരം കോപത്തോടുമാജിയും ചെയ്തന്നതേരും
 ചിത്തത്താലോട്ടു ഭൂപനാജിയോടേവംചൊന്നാൻ
 ദൈവകല്പിതമാർദ്ദമുജ്ജ്വാതവായവം
 ദൈവംതാൻ മുറിക്കുവാൻ കല്പിച്ചിടുകയില്ലാ
 ഒരുവൻതന്നെയല്ലെ കല്പിച്ചു മനുഷ്യനെ
 വരുന്നതില്ലെയല്ലോ ഭേദവുമല്ലോപോലും
 ആവശ്യമില്ലാതുളളെന്നൊന്നാമെ കല്പിച്ചീലാ
 ആവശ്യമല്ലൊറാനുമുളളെന്നാമവായവം
 പരക്കെ മാനുഷന്മാരെല്ലാവരും മുറിച്ചീലാ
 തരക്കേടതിനൊന്നും ചൊല്ലുവാറില്ലപാർത്താൽ
 മുറിച്ചുകുളയുവാൻ യോഗ്യമാമവായവം
 മുറയ്ക്ക പൊക്കിൽക്കൊടി ദൈവംതാൻ കല്പിക്കുന്നു
 മുറിക്കും പൊക്കിൾക്കൊടി മാനുഷന്മാരെന്നുപോലെ
 മുറയ്ക്ക മുസൽമാനും മുറിച്ചുകുളയുന്നു
 മാനുഷന്മാരെല്ലാവരും പരക്കെചെയ്യാതുളള
 സുന്നത്തുദൈവംപാക്കിൽ വിധിപ്പാനില്ലബന്ധം
 അയ്യകതമാകകൊണ്ടു വെടിവാൻ ചൊല്ലിത്താനും
 അയ്യകതമല്ലെന്നാകിൽ പറവിൻ ഞാനുംകേൾക്കും

ഇങ്ങിനെ നൂപൻ ചൊല്ലുന്നേത്തൊഴിമാതും
തങ്ങല്ലമാജിതാനുമാത്തവർ നൂപനോടു
കല്പിനെ ദൈവമെന്നു കല്പിച്ചു പുജചെയ്തോൻ
ചൊല്ലുകൾകേട്ടു ഭൂപനിന്മതം വെടിഞ്ഞിട്ടു,
ഹിന്തുക്കൾക്കൊചാല്യനായ് മേവുന്ന ചിജനോടു
സന്തതമുചഭേശം കേട്ടേററം വിലയുന്നതു
നമുക്കുമുസൽമാൻമാർമതത്തെ കെട്ടുപാനാ
യന്മഹീദേവനേററം കൊതിച്ചു നൂപൻതന്റെ
ചേതസ്സുവശത്താക്കി ബോധിപ്പിച്ചോരാണേവം
മതത്തെ ഭൂഷിക്കുമാറുതൊന്നുവെളിയാക്കി
ചമച്ചോരാണന്റെ കൈതവത്തൊഴിലെല്ലാം
നമുക്കു നല്ലവണ്ണമറിയാമെന്നാകിലും
നൂപന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചൊല്ലിയാലേറുകില്ലാ
പ്രാപ്യംവിട്ടുഭൂപൻ കുപിതനായുപതും
അതിനാൽ ചൊല്ലാത്തൊന്നിതന്നേനിത്രനാളും
മൻ മീൽ നൂപതീ നൂപൻ തന്നിയെ നന്നിത്തീടും
ഇത്തൊഴി നാലോട്ടുമാജിതാനുമാച്ചുപാൾ
വിത്തൊഴി വൃദ്ധോടും സഭക്കാരുണ്യവതും
സന്തോഷംവിട്ടിട്ടങ്ങു പിരിഞ്ഞു സഭയൊക്കെ
യൊന്നോടേനഭൂപൻ നിത്യകർമ്മവുമെല്ല
അചാല്യൻചൊന്നപോലെ രാമനാമവുചൊല്ലി
ദ്രാചാത്തൊട്ടുനൂപൻ നിഷ്ഠയിൽ വാഴുംകാലം
നിത്യവൃന്ദവരുമ്പോലെ തുളസീദാസൻഗുരു.
തപവേലിയെന്നു നൂപതീതന്റെമുമ്പിൽ
ജ്ഞാനിയാം ഗുരുവയ്ക്കുൻ നൂപതിക്കായിക്കൊണ്ടു
ജ്ഞാനമാർഗ്ഗങ്ങളോരോന്നുപദേശവുമുറക്കി
ബ്രാഹ്മണശ്രേഷ്ഠനാകും തുളസീദാസനന്നാൾ
ബ്രഹ്മജ്ഞൻ ശ്രീകാശിയിൽ മോദേനവാണീടിനാൻ
അചാല്യൻതന്നെക്കുറിച്ചേറിയ വൈരത്തൊടും
നീ ചരാം മുസൽമാന്മാർ വാണിതു നൂപാതികെ

[illegible]

മൃതനായ് മേവുനോരു തുളസീദാസൻജ്ഞാപി
 കാവ്യങ്ങളെല്ലാം ഭേദികശിഖാമണി
 ചൊല്ലിക്കേട്ടേറും തെളിഞ്ഞീടിന ഏപതീശ്വ
 നല്ലൊന്നിൻ രാജധാനിയിൽ പ്രവേശിച്ചു
 ധർമ്മണഗോവിന്ദാഭിപാലനമതുമെഴു
 നിർമ്മലനാകും ഭൂപനാചാർച്ചനിയോഗത്തെ
 മാനസതാരിഖുറപ്പിച്ചു താനിളകാഞ്ഞ
 ധ്യാനനിഷ്ഠയിൽ വസിച്ചീടുന്നകാലത്തിങ്കൽ
 ഭൂപന്റെ വൃന്ദാത്തങ്ങളരിഞ്ഞു മുസൽമാന്മാർ
 താപത്തെസഹിയാഞ്ഞു യോജിച്ചു ചിന്തമെഴു
 ഭൂസുരൻബോധിപ്പിച്ചു ഹിന്തുക്കൾ മതബുദ്ധ്യ
 മുസൽമാൻമതത്തിനെ ഓരവെ വെടിഞ്ഞിട്ടു
 വിഗ്രഹാരാധനാദികൃത്യങ്ങളാചരിച്ചു
 നിഗ്രഹമാലിയായ സ്വധർമ്മം വിരോധിച്ചു
 നടത്തുംഭരണത്തെ നാമെല്ലാമൊത്തുചേർന്നു
 തുടൻപ്രപാതികെ സമയം കാണുന്നോരും
 ധർമ്മിൻശാസനത്തെ നന്മയായ് ബോധിപ്പിച്ചു
 ഭൂവനപാലകൻ മന്ദിരത്തിൽ നിശ്ചാലത്തെ
 വന്ദത്തിത്തീർക്കുവേണമെന്നുചൊല്ലുവാത
 ചൊരങ്ങി ഏപാതികെവന്നിതു മുസൽമാന്മാർ
 ഏപനും നിത്യകർമ്മംകഴിച്ചു സഹായിക
 ലുപദേശിച്ചു രാജകാർയ്ക്കുചിന്തനമെഴു
 സമിവന്മാരുമൊത്തുസുധിയാം ഭൂപൻമുഖ്യ
 സമിവൻ മുസൽമാനെസവിധിവസിപ്പിച്ചു
 ജ്ഞാതികാർയ്ക്കുണ്ടാകും നീതികളോരോന്നെതി
 മോതിയും തങ്ങളാലിയായവർപള്ളികാർയ്ക്കും
 നടത്തുന്നതിലുള്ള വീഴ്ചകൾ ചിലതെക്കെ
 കടന്നുബോധിപ്പിക്കും സമിവൻവാർത്തകളു
 ടേറെ നിയോഗിച്ചു വന്ദത്തിത്തിരുമുവി
 ലുടനെമുസൽമാന്മാർ വന്ദപാനജ്ഞാപിച്ചു

[illegible]

ചോദിച്ചുനോഭാവം ഗ്രഹിച്ചുതങ്ങളൊന്നു
 ചോദിച്ചുപറേണ്ട പരഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 നൂതവാംദിജവയ്ക്കൻ ചൊൽവതിലെന്നിക്കില്ലാ
 പെരികെവിശ്വാസമെന്നരിക മഹാരാജൻ
 കടവുതെന്നിക്കില്ലാ രൂപമായതുമൂലം
 കടവുരൂപത്തോടും വരുവാൻവഴിയുണ്ടോ
 രൂപമായ്വന്നാലവൻ കടവുളാണൊക്കേറേക്കാ
 രൂപമായ്ദൈവംവരുമെന്നതും കളവതെ
 ളുങ്ങിനെയത്രകാലം വ്യഗ്രിച്ചുവാനീടുന്ന
 തങ്ങളവന്നന്ദം വല്ലതുണ്ടോപാക്കിൽ
 ആയതുപരീക്ഷിച്ചു നോക്കിയാലർ ഞരീടാ
 മായവൻരാമൻതന്നെ കാണുമാണ്ടോരാജൻ
 നൂതവാംദിജവയ്ക്കൻ തന്നുടെവർത്തമൂലം
 പെരികെവിശ്വസിച്ചു മരുവുന്നത്രകാലം
 പരമേശ്വരൻ മുമ്പിൽ താമസമാർന്നതെ
 കരയിലിരിക്കാൻ കരുതാലേർക്കാരാജൻ
 അതാൻമുമ്പിൽ നന്നു കാണുന്ന നോട്ട
 അവർത്തംപറഞ്ഞൊന്നു അങ്ങടെ ചിരുമുമ്പിൽ
 കാണിച്ചു തന്നാകിലിത്രയും പണിഭവണ്ടാ
 നാനാക്കേടൊത്തതും ഗ്രഹിച്ചിടവരുപ്പോ
 ഭാഷനാർത്ഥംവന്നു കേട്ടിടലോകമൊക്കെ
 ഭാഷണംചെയ്തന്നോർത്താൻ ചേർക്കുന്ന
 പലതുമുസൽമാൻമാർ പരഞ്ഞുകേൾക്കുമൂലം
 നിലയുറപ്പിട്ടുപറീക്കീ ചിത്തമൊന്നു
 കലങ്ങിമറിഞ്ഞപ്പോൾ മാനസം ലിനമായ്
 വലഞ്ഞു കണ്ടനേരം സമീപം പ്പനോട്ടം
 ഞങ്ങൾചൊൽവതിലൊട്ടും വിശ്വാസംവരെയെന്നു
 തങ്ങളിലോത്തന്നെ മുന്നേ വാഗ്ദിക്കുന്നു
 വിപ്രൻകളെവൊക്കെ തെളിഞ്ഞുകണ്ടുകൊള്ളാം
 ക്ഷിപ്രമിങ്ങനെയൊന്നു ഞങ്ങൾക്കുതന്നാകിൽ

ഇതഥാമഹദ്വൈദ്യം അതികൈചനന്തങ്ങൾ
 കൈവർത്തയാലിതിൻ പരമാത്മങ്ങളൊക്കെ
 പ്രഹിച്ചുതിരുമുവിൻവന്നുനന്തരിക്കാം
 മഹിമയുണ്ടെന്നാകിലായതും ബോധിപ്പീടും
 ഇത്തരമമാത്യരും തങ്ങളുംചൊന്നനേര
 മത്തലാൽപ്പോലനേരം വിദ്യമചിത്തനായി
 ആചാര്യൻതന്നെക്കണ്ടു വൃത്താന്തം ബോധിക്കുവാൻ
 സവിവർത്തനിക്കാമതെകൊടുത്തു സുപതീന്ദ്രൻ
 അരജാധാരിഭവഗം മുസൽമാൻവിരുതനാ
 രാധാരികളായിട്ടാജിമാർ തങ്ങളോടും
 ഭദ്രശിക്ഷൻവസിക്കുന്ന സദനമതിലെത്തി
 കൈശികൻതന്നെക്കാകവൃന്ദങ്ങളെന്നപോലെ
 രാത്രിയിൽ കാകവൃന്ദം മുങ്ങൻറെ ഹിംസകൊണ്ടു
 ആത്മരായ് പലേടത്തും പറ്റിപ്പേടിപ്പോടി
 നേത്രങ്ങൾ കാണാത്തവരാത്തരായ് പലേടത്തും
 രാത്രിയിൽ ചാക്കിൽതേടിപ്പോയൊളിച്ചാർപോൽ
 ക്ഷണദാപോകമെന്നതോക്കാതെ മുങ്ങൻചെയ്തു
 പുണയില്ലാത്തകൃത്യമെന്നാത്താർ മുസൽമാന്മാർ
 ദ്വിജനിൽവൈരത്തോടുംവസിക്കുമവർക്കു
 ദുഷംഗത്തിന്റെമുമ്പിൽ ഭർദ്ദമെന്നപോലെ
 കണ്ടോരസചിവന്റെ വീര്യങ്ങളെത്തുചൊൽവു
 കണ്ഡലീന്ദ്രനെപ്പോലെ ക്രോധതാപ്രാക്ഷനായാൻ
 പന്നഗാശനൻ വന്നുതിന്നീടമെന്നവൃത്തം
 സന്നദ്ധനായസർപ്പമോക്ഷനീലതുപോലെ
 ഗുരുവർണ്ണനെക്കണ്ടുകിട്ടുവാൻജ്ജബന്ധം
 അരുളാംഭൂപൻതന്റെ ആജ്ഞയാശരവിതന്നാൽ
 ഇരുളാംരാത്രിപോയിട്ടുയണോദയംകണ്ടു
 മരുവും ശാഖിതന്റെമുരട്ടിൽ മുങ്ങനെത്തീ
 കണ്ണുകൾകാണാത്തവൻ വസിക്കുന്നതുപോലെ
 കണ്ണുകൾമുടി പ്രാനി ചിരിക്കുമുരുവിനെ

തന്നെയാത്രമത്തിൽ കാകങ്ങളെന്നപോലെ
 വന്നുടൻനിരന്നൊക്കെയിരുന്നുമുസൽമാനാർ
 കെഴുകിൻതന്നെക്കണ്ടു കൊത്തീട്ടുപഴിതീപ്പാ
 നാശയംതന്നിലോക്കം കാകങ്ങളെന്നപോലെ
 ഭാവിവൃത്തങ്ങളൊന്നുമോക്കാതെകാകവൃന്ദം
 ചാവതിന്നിടയിന്നും രാത്രിയിൽവരുമെന്നും
 കരുതാവർകൊത്തിത്തുടങ്ങുന്നതുപോലെ
 ഗുരുവാടിത്താവർ ചോദിച്ചുതുടങ്ങിനാർ
 നമുക്കെന്തുപതിക്കു കൊടുത്തോരുപദേശം
 നന്മകൾക്കായിട്ടാണോ ചൊല്ലുകപരമാത്മം
 രാമനാമവുമതിൻ മാഹാത്മ്യംല്പാനമാക്കെ
 കേമമായുപദേശം നല്ലിലെദപിജവയ്യാ
 മുസൽമാൻരാജാവിന്റെ ഭരണനീതികണ്ടു
 വസുധാസുരന്മാരെന്തൊക്കെയും നിങ്ങളേത്തു
 ചരിച്ചുതന്നോധം കെടുത്തുരാജരീകം
 കൊരിച്ചുകയ്ക്കലാക്കാൻ മിടുക്കുള്ളവർചൊല്ലാൽ
 അടഞ്ഞുരാജധാനി ഗുരുവെന്നുള്ളനാട്ടും
 നടിച്ചുതുപനേയും വശത്തിലാക്കിവെച്ചു
 രാമനാംദൈവമെന്നു ചൊല്ലിയങ്ങുറപ്പാക്കി
 കാമിതംസാധിക്കാമെന്നു ചിങ്ങിരിക്കേണ്ടാ
 പണ്ടുപോലയോദ്ധ്യായം രാജ്യത്തിലൊരുരാജാ
 വുണ്ടായാൻവൻഭഗവതനാമെന്നുചൊൽവോൻ
 മന്നവൻതറിക്കുള്ള പുത്രന്മാർനാലുപേരിൽ
 മുന്നേവൻരാമനെന്നു പേർചൊല്ലുമൊരുമകൻ
 അവന്റെനാമമല്ലെ രാമനെന്നുള്ളനാമം
 അവനീപതിക്കുന്നു ചൊല്ലിയോരുപദേശം
 ആ രാമൻതന്നെയീശൻ കടവുൾദൈവമെന്നും
 ചേരുമാരാക്കെച്ചൊല്ലി നൃപനെമുളിച്ചിലെ
 ഈശനാമവൻതന്നെ തെളിഞ്ഞുകാട്ടിത്തരാം
 മോശമിങ്ങിനെചൊല്ലി നൃപനെബോധിപ്പിച്ചു

മഹാമാനവർഷപരണാത്മ യറിയാതെ
 തന്ത്രങ്ങൾചൊല്ലിമെല്ലെ ഞങ്ങളെയകറ്റിനി
 ഴ്വരായിരുകാലം വലച്ചതിനിമതീ
 പ്രാപ്തരാമൻതന്നെ കാട്ടേണംവേഗമെന്നാർ
 നിന്നാടരാമൻതന്നെക്കിഴവാൻ പെണ്ണിൻചൊല്ലാൽ
 മുഷണാൻതനിക്കായി രാജ്യവുംകൊടുക്കാതെ
 കാട്ടിലെക്കാട്ടിയോട്ടി വിടുന്നു,നിൻറരാമൻ
 കെട്ടുപാൻഉണ്ടതൊന്നു കിട്ടാഞ്ഞുമരത്തൊലും
 ഉടുത്തുപെണ്ണിനേയും കൂട്ടിട്ടുതമ്പിയോടും
 അടുത്തുകണ്ടകായും കനിയുംതിന്നുതിന്നു
 നടന്നാരാമനല്ലെ നിന്നാടരാമൻചൊല്ല
 തടയില്ലിനിരാമൻ വരട്ടെതുപൻമുമ്പിൽ
 മഴയുവെയിലൊക്കെ കൊണ്ടുവൻവശംകെട്ടു
 മുഴുത്തുവേദത്തോടും വടത്തിൻകീഴെചെന്നു
 മരത്തിൻകൊമ്പുവെട്ടി ചുമച്ചുതമ്പിയന്നു
 നിരത്തിയിലകൊണ്ടു മേഞ്ഞൊരുചാളതന്നിൽ
 പെണ്ണിനെക്കുടിവെച്ചു രാമനുംതമ്പിയോടും
 മണ്ഡപംതന്നിൽവാഴുംപോലെ നിന്നാടരാമൻ
 വസിക്കുംകാലത്തൊരു മാനിനെപിടിപ്പാനായ്
 വസതീവിട്ടുതാനും തമ്പിയുംപുറപ്പെട്ടു
 മാനിനെക്കിട്ടാഞ്ഞവരലഞ്ഞുനേരംപോയി
 തനിയെഭയത്തോടുമിരുന്നുനാരിയന്നു
 ലങ്കയിൽവാഴുംമന്നൻ രാവണൻരാക്ഷസേശൻ
 ശങ്കിച്ചുപേടിയോടും കുടിലിൽതാനെതന്നെ
 വാഴുന്നരാമൻതൻറ പെണ്ണിനെകണ്ടനേരം
 കേഴുന്നോരവരതൻറ കാനനവാസകഷ്ടം
 നീക്കുവാൻഭയയോടും ലങ്കയിൽകൊണ്ടുപോയി
 സല്ലരിച്ചൊരുദിക്കിൽ വെച്ചീലെലങ്കേശ്വരൻ
 തമ്പിയുംരാമനുമായ് തേടിനാരോരോദിക്കിൽ
 അമ്പരന്നവർതേടി യോടിനാർപലേടത്തും

അങ്ങിനെനടക്കുമ്പോൾ വർഷ കണ്ടുകിട്ടി
 ചങ്ങാതികൾക്കു മുമ്പുവന്നു കൂടിപ്പോന്നു
 ചതിച്ചുകൾക്കു നാം ബാലിയെയെവിവരൊത്തു
 ചതിയിൽ ഭൂമിതന്നിൽ വീണവൻ ചത്തുപോയി
 ഒന്നൊന്നായി ബാലിതന്റെ കൾക്കു കൂടി
 ചെന്നവർ ലങ്കയെത്തി കൾക്കു നാം കൊണ്ടു
 രാക്ഷസരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു വരാതെത്തു
 രക്ഷസ്സാംരാവണൻതൻ കാലത്താൽ മരിക്കയാൽ
 സീതയാംരാമൻതന്റെ പെണ്ണിനെ യന്നുകിട്ടി
 ഏതുമേശകൂടാതെ വള കൂട്ടിവേഗം
 നാട്ടിലേക്കു വന്നു ചെന്നോരുരാമനെല്ല
 കാട്ടിത്തന്നിടുവേഗം നിന്നുടരാമൻതന്നെ
 അല്ലാതെയിവിടുന്നൊന്നിളകാൻ തരമില്ലാ
 വല്ലാതെ വലഞ്ഞൊന്നും ഭൂമിച്ചുനോക്കിടേണ്ടാ
 രാമനെ പിന്നാകാട്ടിത്തന്നിട വേണമെന്നു
 കേമനാം സമീപന്റെ വാൽകൾക്കേട്ടനേരം
 ജ്ഞാനിയും ഭൂമിച്ചുവന്നു മാനസമിന്തചെയ്താൻ
 താനിപ്പോൾ പാത്രമോക്കാതു പദേശവും ചെയ്താൻ
 ധ്വപന്റെ പരിപാകമോക്കാതെ ചെയ്തുമൂലം
 കൃപയില്ലാതെ റിവർ വരുവാനിടയായി
 ഏതെല്ലാം വരുമെന്നു ചിന്തിച്ചാലറിയുന്നീ
 ലെത്തൊരു കഷ്ടം കഷ്ട മിവരോടെത്തുചൊൽവു
 ഭൂമിരാമിവർക്കിന്നു സകലാത്മകരൂപം
 ഭൂമിനിഗ്രഹനീശൻ കാട്ടുമോ കഷ്ടം കഷ്ടം
 ഇത്തരം വിചാരിച്ചു ഭൂമിച്ചു ഭൂമിരേന്ദ്ര
 നത്തമൻ ചിത്തം നൊതു സ്തുതിച്ചു തടുങ്ങിനാൻ
 ശ്രീരാമരാമരാമ ശ്രീപതെരൂപതെ
 ശ്രീരാമ രമണീയവിഗ്രഹനമോസ്തുതെ
 ശ്രീരാമരൂപീര സീതാഭിരാമരാമ
 ശ്രീരാമരമാപതെ രാഘവരാമരാമ

മായവഹരമാമുപാസ്മഹനര
 ബാധകരാജീന്ദ്രകാശകരാജീവവിലോചന
 പങ്കജനാഭപത്മപാലകഗോപാലക
 സങ്കടവിനാശനകേശവഭാമോദര
 ഗോവിന്ദനാഭായണവൈകുണ്ഠാക്ഷീകേശ
 ഗോവുന്ദമേച്ഛകുളിയാടിനവാസുഭവ
 ശ്രീരാമഭാഗരഥരാവണനാഥകരാമ
 ശ്രീരാമമുനികലസേവിതരൂപരാമ
 ശ്രീരാമഭക്തിമുക്തിദായകഭൂപിര
 ശ്രീരാമസീതാപദതമാതാത്മജസേവ്യ
 ശ്രീരാമവിഷ്ണുരാമപന്നഗതല്പശാലിൻ
 ശ്രീരാമഭക്തജനഹൃൽപഥമഭിവാകര
 ഏഷാനിഗ്രഹംചെയ്തുശിഷ്യരപാദിഷ്ഠവാൻ
 വിഷ്ണുപത്നികൽവന്നുപിറന്നഭഗവാനെ
 കൗസല്യാത്മജരാമകാരുണ്യവാദാനിധെ
 വസുധാപതെരാമനരകവിനാശന
 കംസാരകാരുണ്യാഞ്ജയകരുണാകരദേവ
 സംസാരമന്തരിഷ്ഠവാൻപോതമാകുന്നനാമം
 സന്തതംസ്മരിച്ചീടുംഭക്തർക്കതവനാമം
 ചിന്തനംകൊണ്ടുസർവ്വംനശിക്കുംപാപജാലം
 തപനാമകീർത്തനത്തിൻഫലത്തെചൊല്ലിടുവാൻ
 മനീടത്തിങ്കലാർക്കുമെത്താത്തതിരുന്നാമം
 മന്നവൻതനിക്കായിചൊല്ലിനേനതുമുഖം
 ഖിന്നനാൽവന്നേനിപ്പോളാവതെന്തൊന്നനാഥ
 ഇത്തരംഭക്തഭക്താർചിന്തിച്ചുപാഴെന്നേര
 മത്തൽതീർത്തരുളുവാൻശിരപരകാരുണ്യത്താൽ
 മാതാത്മജനാകംഹനമാൻതൻറവീര്യം
 പാരാതെചിത്തേയോത്താൻതുളസീദാസനപ്പോൾ
 വാതനന്ദനരാമപാദസേവകഹർ
 ജാതനായന്നസുയ്യമണ്ഡലംചേർന്നവീര

അജ്ഞാനാത്മജഹരെ രാക്ഷസകുലാന്തക
 അജ്ഞാനശൈലത്തോടു സദുശരൂപഹരെ
 സുഗ്രീവൻതനിക്കന്നു വൃഗ്രതകളയുവാൻ
 ഉഗ്രനാംബാലിതന്നെ വെടിത്തവായുസുനൊ
 രാമനാംപരമാർത്ഥാ തനിക്കുസഹായമായ്
 രാമഭക്തനാംഭവാൻ സുഗ്രീവൻതന്നെച്ചേർത്തു
 കൊള്ളുവാൻ ദ്വിജബാലവേഷത്തധരിച്ചതും
 ഉള്ളതിൽ തെളിവോടും രാമനേസേവിച്ചതും
 മാതൃതിയാകും രാമഭക്തനാംഹരേനിന്റെ
 കാതണ്യംകൊണ്ടുസർവ്വം സാധിച്ചഭയാപര
 മറഞ്ഞുബാണമെയ്തുബാലിയെക്കൊല്ലിച്ചോരു
 മറിവുമായമെല്ലാം നീയല്ലെ ഭയാപര
 മാതൃതൈരാമഭക്തശ്രേഷ്ഠനാം കപിവീര
 ലോരാക്ഷസവക്ഷസ്ഥലത്തെപ്പൊരിച്ചുവ
 ലയെപ്പാവകന്ന ഭക്തിക്കുഭാഗംചെയ്തു
 സങ്കടവിനാശന ശങ്കരാംശമാംഹരെ
 ലവണാഞ്ജിയെ വട്ടംചോരണമാടിച്ചെന്നൊ
 രവനീമകളോടു ശ്രീരാമദേവവൃത്തം
 പറഞ്ഞുലങ്കയൊക്കെ മുടിച്ചുവന്നവീര
 നിറഞ്ഞു വാത്സല്യത്താൽ കാക്കേണമടിയെന്ന
 പാതകമകറുന്ന രാമദേവന്റെനാമം
 പാതകന്മാരെയോക്കാതൂരച്ചേൻഭയാപര
 ആയതു തീർത്തുകൊൾവാൻ വരികരാമദൂത
 മായമായ്വരികെന്റെ ചാരത്തുവീരശൂര
 മാതൃതെഹരെ ഹരെവായുനന്ദനാഹരെ
 ലോരാക്ഷസകുലനാശനഹരെഹരെ
 പരമേശ്വര ബീജസംഭവഹരെഹരെ
 പരന്നകടൽചാടിക്കടന്ന ഹരിവീര
 സീതയോടുപദേശംവാങ്ങിയരാമദൂത
 പാതകഹരമന്ത്രമോതുന്ന ഹരിശ്രേഷ്ഠ

വർണ്ണശൈലീകൾക്കിടയിൽ മധുരപാ
 ത്തികൊണ്ടുപോന്ന വാതനാദന ഹരൈ
 മാതളൈ ദിവാകശിഷ്യനാഹരൈ
 വാണൈ ചഞ്ചുവേഗപാലിക്ക ഹരിവീര
 മുസൽമാന്മാരീക്കിപ്പാലിക്ക ഭവാൻവന്നി
 ടുസുക്കുറുപോക്കുമ്പോക്കിക്കി രാമഭൂത
 ഗുണാരം ഭക്തഗ്രന്ഥൻ ചിന്തിച്ചു വിലാപിച്ചു
 കത്തിയോരഗിയേറു തപിച്ചു മാതളിക്ക
 ശ്രീരാമനാമത്തിന്റെ സ്മരണവിട്ടുവീര-
 നാരാമഭക്തനാകും തുളസീദാസഭക്തൻ
 ശ്രീരാമനാമമൊല്ലും ഭക്തരിലഗ്രേസരൻ
 ശ്രീരാമൻതന്നെയുള്ളിൽ ധ്യാനിച്ചുവാഴുന്നേര
 ബ്രാഹ്മണനാത്മഭക്തൻ ശ്രീകാശിപ്പട്ടണത്തിൽ
 ബ്രഹ്മജ്ഞാൻമറച്ചിട്ടതറിഞ്ഞു വാതസ്മന
 മാനസെ ചിന്തചെയ്തനേരത്തു പിണ്ടലങ്കാ
 വാനരർകിടങ്ങൊട്ടുക്കിടിച്ചു തകത്തുള്ള
 പടകളൊത്തുചേർന്നുവന്നിതു വാനരന്മാ
 രടുത്തുവന്നുനിന്നു തൊഴുതോരൂ ക്ഷരോടു
 നമ്മുടെരാമസ്വാമിതന്ത്രിതനാമമൊല്ലി
 ടുമഹീഭേവൻ ഭക്തൻതുളസീദാസനായോൻ
 വാഴുന്നോറവൻതന്നെയിന്നിപ്പോൾ മുസൽമാന്മാർ
 പാഴാക്കിക്കൊള്ളുവാനായരിക്കെ വസിക്കുന്നു
 ഭൂഭവനവനൊന്നെ വിളിച്ചുമായിട്ടാ
 ഭൂഭവൻതന്നെനിങ്ങൾ പാലിപ്പിൻചെന്നുവേഗം
 അഞ്ജനാത്മജനോടങ്ങനമ്മെ വാങ്ങിയൊക്കെ
 അഞ്ജനശൈലാകാരരൂപികളുഖിലതം
 സതപരമോടിചന്ന തുളസീദാസൻമുനി
 ലത്യന്തം ഭൃഷ്ടരാകുംമുസൽമാന്മാരെക്കണ്ടു
 കടന്നു ഒപിജവയ്ക്കുന്തന്നുടെ നികടത്തി
 ലടഞ്ഞുവീരോധിക്കും മുസൽമാന്മാരെയാക്കെ

അടിച്ചുംതാടിമീശപരിച്ചും കരംകൊണ്ടു
 ഇടിച്ചും വാലുകൊണ്ടു കെട്ടിയങ്ങിഴത്തിട്ടും
 പല്ലുകൾപരിച്ചിട്ടുംമല്ലുകൾപൊടിയാക്കി,
 തല്ലുകൾകൊണ്ടുകണ്ണുപൊടിഞ്ഞു ചിലരെല്ലാം
 ചത്തുമിക്കതുംതിന്നുനോരത്തു പൊപ്പട്ടു
 പാൽതലംകുലുക്കിട്ടങ്ങുററമായ് നടകൊണ്ടു
 രാജഗോപുരംനോക്കിവിസ്മയപ്പെട്ട ചിലർ
 രാജിതമകുടത്തെയുടച്ചുതള്ളിടിനാർ
 ദ്വാരപാലകന്മാരായുധപാണികളെ
 മാതൃതാമരജടുതൃരടിച്ചുങ്ങൊടുക്കിനാർ
 ഗോപുരഭിത്തിതോരം ചിത്രപ്പാവകളോടും
 സോപാനംകവാടവുംചിത്രവേലകൾകൊണ്ടു
 നാനാവണ്ണങ്ങളായി കനകദീപ്തിതേടും
 ഉന്നമരമുള്ളപല രത്നങ്ങളെന്നപോലെ
 മിന്നുന്നോരുകൾക്കൊലിടിവാളെപോലെ
 തോന്നീടും കൊടിച്ചുവെക്കൊണ്ടു ശോഭിച്ചുമേവു
 രാജഗോപുരം തട്ടിപ്പെട്ടാടിച്ചുപൊടിയാക്കി
 രാജവീഥിയിൽത്തേടി മുസൽമാന്മാരെയാക്കെ
 പിടിച്ചുകിടങ്ങിൽകീഴടക്കിയെണ്ണിവെച്ചി
 ട്ടുടച്ചുകിടങ്ങൊട്ടു മതിലും തകർത്തിട്ടു
 പരത്തി നിരത്തിയങ്ങൊട്ടേറെസ്ഥലമെന്നു
 ധരിപ്പിച്ചോരുനോരം ധ്വാനംഭയത്തോടെ
 നടുങ്ങിപ്പടിച്ചോടി തുള്ളസീദാസൻദിജ
 വടിവാംഗുരുവയ്ക്കുനീശനെനോന്തുഭീത്യാ
 ഓടിപ്പെന്നവനീശൻ തേടിനാൻഗുരുപാദ
 മാടലൊട്ടേറെയണത്തിടുവാൻ ലജ്ജയോടും
 തന്നടെനിമിത്തമാണെന്നതുമുള്ളിലോർത്തി
 ഞ്ഞുമേ ചൊല്ലിടുവാനാവതല്ലാഞ്ഞു ധ്വപൻ
 വലഞ്ഞു കരഞ്ഞതൊരം തൊഴുതുരൂപ്പിനിന്നു
 പലതും ചിന്തചെയ്തു മരുവുനോരത്തിങ്കൽ

മുഖംമാന്മാരെയേ പാശം കൊന്നിട്ടുകൊപിക്കും
കൗസല്യാത്മജനാകം രാമനാമവുപാടി
ആത്മാരാമൻറപുത്രൻ തുളസീദാസൻമുനി
പാശമിത്രമാം പാതനാനുഭൂത്യന്മാരും
വരുണോരാവാരം കേട്ടോരുഗ്രാപനരനും
കുഞ്ഞു പാദാതികെ വിറച്ചുവീണീടിനാൻ
ഗ്രാപൻറയപരാധം പൊറുത്തുദിജവയ്ക്കൻ
കൃപയാലുളളതന്നിൽ സ്തരിച്ചാൻ വാതാത്മജം
കപികൾകലമൊക്കെമറഞ്ഞു ഭൂരപ്പോയി
ഗ്രാപനമഴുനീറുക തൊഴുതുഭക്തിയോടെ
ഗുരുവാംദിജവയ്ക്കൻതാൻതന്നെ രാമനെന്നു
കുരുത്തിൽബോധിച്ചുപാൻ വിനയാനവിതനായി
സന്തതമപരാധം പൊറുത്തു രക്ഷിക്കേണം
വെത്തുകുന്നചിത്തം സന്തതംപാലിക്കമാം
സചിവന്മാരാൽവന്നകുറ്റത്തെ പൊറുത്തെന്നു
സുചിരംപാലിക്കേണം ഗുരുവെ നമസ്കാരം
താനിനിമെച്ചയ്ക്കത്തെന്നരുളീടുകവിഭോ
ജ്ഞാനികൾക്കാചാര്യനാമത്ഗുരോ നമസ്കാരം
കല്പിച്ചാലതുപോലെ നടത്തിവാണീടുവ
നല്ലുബുദ്ധികൾസംഗവേദവീചിനിമേലിൽ
ഭർബുദ്ധിയോറാമുള്ളമുസൽമാന്മാരെയൊക്കെ
കർബുരാതിമാരാംമാതതാത്മജഭൃത്യർ
കൊന്നൊടുക്കിനാരാമില്ലാതെയുള്ളോരെണ്ണം
വന്നിതുപട്ടണവുംമുസൽമാൻനിശ്ശബ്ദമായ്
ഇങ്ങിനെചൊല്ലുംഭൂപൻതന്നോടു ഗുരുവയ്ക്കൻ
തിങ്ങിനമോദത്തോടും ചൊല്ലിനാൻകൃപയോടെ
ചെന്നുനീരാജധാനിയടഞ്ഞുവസിക്കേടോ
മന്നവനായിതന്നെ വാഴുകമേലിൽചിരം
രാമനാമത്തെനീയ്ക്കുംസന്തതംചിന്തയോടും
കോമളമായരൂപം ധ്യാനിച്ചുവസിച്ചാലും

അജ്ഞാനമോറമുള്ള മുസൽമാൻസംഘത്തോടു
 വിജ്ഞാനമുള്ളരാജൻ സംഗതിയുണ്ടായ്തന്നാൻ
 സുജ്ഞാനബോധരൂപനായിട്ടും രാമദേവ
 നജ്ഞാനിജനത്തിന്റെ ശത്രുവായുദിച്ചീടും
 വന്നീടുംതനിക്കാപത്തന്ന ബോധിച്ചരാജൻ
 ഇന്നതൊട്ടസൽസംഗം വെടിഞ്ഞു ഭൂരേറിക്കി
 ഉന്നതിക്കായിക്കൊണ്ടു മന്നവ രാമനാമം
 ചൊന്നതുപോലെനിത്യം ധ്യാനിച്ചു വസിച്ചാലും
 എന്നതർത്ഥമല്ലനേരം തൊഴുതു റൂപതീന്ദ്രൻ
 ചെന്നുതന്നുടെ രാജധാനിയിൽപ്രവേശിച്ചു
 മുസൽമാൻപ്രേതങ്ങളെയെടുത്തു നീക്കംചെയ്തു
 മുസൽമാൻമുറുപാലെ ചെയ്യുവാനാജ്ഞാപിച്ചു
 ഗുരുവാംഭിജവയ്ക്കുന്തന്നുടെ സദനത്തിൽ
 വാസത്തി ഭിജന്മാരാൽപുണ്യാഹ്ലാദമുതലായ
 ശുഭപിങ്കമങ്ങളൊക്കെക്കഴിപ്പാൻ വേണ്ടവണ്ണം
 ശുഭനാംഭൂപനാജ്ഞാപിച്ചിതു ശുഭയോടെ
 എന്നതിന്നനന്തരം മുസൽമാന്മാരുമോളും
 സന്നമാസ്തന്നിതിപ്പോൾ നമ്മുടെസംഘമൊക്കെ
 നന്മവന്നീടാമേലിൽ നാമിങ്ങു വസിക്കുകിൽ
 ഏന്തരമുപരോരോന്നോരോന്നായൊക്കെപ്പോയാർ
 അന്നതൊട്ടാധിപത്യം ഹിന്ദുക്കൾക്കധീനമായ്
 വന്നിതു കാശികേരൂരനെന്നതങ്ങറിഞ്ഞാലും
 ഏവം നാഭാജിസിദ്ധൻചൊല്ലിയോരളവിങ്കൽ
 ദേവനാംഭിവാകരൻ മറഞ്ഞുപോകുമുലം
 സന്ധ്യയെവന്ദിക്കുവാൻ കാലമായതുംപാറുതു
 വിന്ധ്യനെപ്പോലെ സന്ധ്യതടുത്തുനിന്നുകണ്ടു
 നിത്യകർമ്മങ്ങൾചെയ്യാൻ ഗമിച്ചാർകർമ്മസാക്ഷി
 അത്യന്തം കൃത്യംചെയ്തോരുമുലംതന്നെ
 ശ്രീരാമ നാരായണഗോവിന്ദഗോപാലക
 ശ്രീരാമ സീതാപദത ശ്രീരാമകൃഷ്ണ വിഷ്ണോ

മാനവ! ശുചീകരണ കേരവ പാടമാദര
ചമസ്സദന! കൃഷ്ണ! വിഷ്ണു! തേ! നമസ്കാരം
കുലാദര കൃഷ്ണ! രാമരാവണാന്തകരാമ
സംസാരവിമോചന മോക്ഷദ നമസ്കാരം
ഇതാരംസ്തുതി പയ്യേ പരമേശ്വര കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ! കൃഷ്ണ!
ഇതമകാമാശേഷം പരമേശ്വര പാപി
പൈതിലിപ്പെരുന്ത പാപം തൊഴുതു പന്തുമ്മാരെ
തിരുവുമ്പുറത്തു പാപം തൊഴുതു പാപിയിനാൾ.
അക്കോബർ പാപം തൊഴുതു ഗ്രീവാചാഹാര്യം
അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം,

ആറാം അദ്ധ്യായം.

ശ്രീകൃഷ്ണാചാര്യവിഭവസഭാഭരതം
ശ്രീകൃഷ്ണാചാര്യപരമേശ്വരനീയും
മറപകുത്തവൻ മറാമുനിവ്യാസൻ
കുറയൊഴിക്കുവാൻ ജനിച്ചവൃത്താന്തം
പറകെന്തുകേട്ടു തെളിഞ്ഞുപൈതിലി
പറഞ്ഞാളെന്നേരും തൊഴുതുവ്യാസനെ
മുരാനകൻപണ്ടു പിറന്നവ്യാസനായ്
പുരാണമോരോന്നെ ചമച്ചതാപസൻ
മറയറ്റംനാലായ് പകുത്തകാരണം
കുറയുതീർപ്പാൻ ജയദേവനായി
ജനിച്ചഭൃസുരപ്രവരകാൽകരം
വനത്തിൽചോരന്മാർ മുറിച്ചവൃത്താന്തം
പറവൻപത്മിനീ ചരിത്രമാലിയായ്
പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നേൻ ഗുരോരനുഗ്രഹാൽ
ജയദേവൻതന്റെ ജനകൻതാപസൻ
നയവിനയവാതതീവകേരിമാൻ

കമലനാഭന്റെ പ്രപഞ്ചപാത്രം
 കമലയാഗ്നിയായ യുവതീഭാവം
 കണവനുമായിട്ടുവരിതവതം
 ഫണിശയനനെ ഭജിച്ചുമേവുന്നാൾ
 ദ്വിജവരൻജ്ഞാനി മഹാർത്ഥേധനൻ
 ദ്വിജാതിധർമ്മത്തെയാറിഞ്ഞ കോവിദൻ
 ഗൃഹസ്ഥിതനായിട്ടിതന്നു വിലപഗാ
 മഹാപുരമവരുടയപട്ടണം
 സതീപതികളുടേവരിതവതം
 മതിയിൽവെക്കുന്നു ഭജനതല്പരൻ
 ദ്വിജധർമ്മമെട്ടും കറവുകൂടാതെ
 ദ്വിജൻഗൃഹസ്ഥനായ്ക്കുസിക്കുമുന്നാളിൽ
 സതീപതികളെന്നഹർനിശംസഭാ
 സ്തുതിച്ചവെക്കുന്നു ഭജിച്ചിതേറ്റവും
 മഹാഭവനിപുരച്ചുകെതിയാൽ
 മരണകർവണം വിളങ്ങിമാനസ
 തനയരില്ലാതെ സതിയ്ക്കു സങ്കടം
 കനിഞ്ഞുചൊല്ലുവാൻ വരന്റെസന്നിധേയ
 തനിക്കുധൈയ്യമങ്ങുദിച്ചിടാതവരം
 നിനച്ചിതീദൃശ്യമുറച്ചുമാനസ
 അനിത്യമായിട്ടും പ്രപഞ്ചമോഹമി
 ങ്ങിനിക്കുവന്നിതെന്നുരച്ചുകാളുകിൽ
 അനിത്യമാകയാലനമതിതരാ
 നിനച്ചുതാനതു പാകയുചില്ലാ
 വരുന്നമാനസ സുതനിലാഗ്രഹം
 മൂറായിന്നതു സഹലമാക്കണ
 സതീയവളിതി സഭാ നിനക്കയ്ക്കൽ
 മതിയിലേറ്റവും വിളങ്ങിവെക്കുന്നു
 ദ്വിജവരൻതാനും സതീരമണിയും
 നിജസദനത്തിലുറങ്ങുമേനേരം

ന്നിന്നു നീതന്നിലുരച്ചാൻവൈകുണ്ഠൻ
 നാമീദൃഖി വരം തരുന്നുണ്ടുഞാൻ
 സുതന്നാതാനിതാ തരുന്നവാങ്ങിടെ
 നതിമോദാൽ വിഷ്ണുവതളിയ ശേഷം
 സുതന്നനിങ്ങളും സുഖനാരക്ഷിച്ചു
 സതിപതികളെ ഭജിച്ചുവാഴ്ചവിൻ
 ഭരമിവനെയങ്ങവിലമേല്പിച്ചു
 പരംപദമന്യയടഞ്ഞുകൊള്ളുക
 ഇതിമുരരിപുവുരച്ചുകേട്ടപ്പോൾ
 മതിതളിഞ്ഞവരണൻ വിന്തിച്ചാർ
 അഖിലനായകനനന്തശായിതൻ
 മുഖാരവിന്ദത്തിന്നതളതിങ്ങിനെ
 ലഭിച്ചുപുത്രനായ് സുഖിച്ചുവാഴ്ചക
 നഭിമതമെങ്കിലും വിധിവശം
 ഇതീ പദവിധം സരീപതികളും
 മതിയിലോർത്തവരിങ്ങു ചോദമായ്
 ഉരച്ചുവണ്ണമങ്ങിപ്പിച്ചുശഭവും
 മൂരാന്തകാംശമായ് ജനിച്ചു പുത്രനും
 ജനിച്ചബാലകൻ തനിക്കുവേണ്ടതു
 ജനകനാശുതാൻ വിധിക്കുമെയ്തു
 അധികതേജസാ വിളങ്ങുംബാലനും
 വിധിച്ചനാമത്തെ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കാം
 ജയദേവനെന്നു വിളിച്ചിതാഖ്യയം
 ജയീയവാൻതന്നെ സകലലോകത്തും
 വയസ്സാരഞ്ചതു കഴിഞ്ഞുകൊള്ളുമ്പോൾ
 വയോധികൻപിതാവുപനയിച്ചിതു
 വയസ്സുരാദാത്തു പഠിച്ചുവിദ്യകൾ
 നയവിശാരദൻ നിപുണനേരവും
 വിശേഷബുദ്ധികളെശേഷലോകവും
 അശേഷനാമനെന്നു ചൂമാനസ

ചന്ദ്രയെ യജ്ഞനാമറിഞ്ഞുതാതനും
 നിനച്ചുവേളിക്കു തിരഞ്ഞുകന്യയെ
 അതിസുഭഗയാം പതിപ്രതാമണീ
 സതീയവളെന്നെ പറയുമേവതും
 കലതരുണിയാ 2 വളുടെനാമം
 ഉലകപത്മിനീയതെന്താചാല്പിടും
 ശുഭമുഹൂർത്തരതിവവരക്കവേളിയും
 ശുഭഭവിക്കുവാൻ കഴിച്ചുമേവുന്നോൻ
 സതീപതികളന്നനുഭിനംമാതു
 പിതൃക്കളെപ്രീതി വരുത്തി മേവിനാർ
 തനയൻതന്നുടെ ഗുണങ്ങളോത്തരാം
 കനിഞ്ഞുതാതനും തെളിഞ്ഞുമാതാവും
 തെളിനമവതരച്ചുതങ്ങളും
 പരേതരാകുവാനടുത്തകാലമായ്
 മരാനിതന്നുടെ പദം ഗമിച്ചിടാൻ
 തരംവരം തപം മുടിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ഗമിച്ചുകൊള്ളുന്ന സതീപതീകളെ
 രമിച്ചുസ്വാശ്രമം സുഖിച്ചുവാഴുവാൻ
 പരനടയരുളതിനെത്തേടുവിൻ
 വരംപരനോടു ലഭിച്ചുകൊള്ളുവിൻ
 വിടകൊടുത്ത പരകന്നുകാണ
 മടഞ്ഞവാർ സുഖനാമധിപതിനാർ
 ജയദേവൻ ഭാര്യാസമേതനായിട്ടു
 നയിച്ചിതീശനെ നിനച്ചുസർവ്വവും
 പമികരായിട്ടു മതിമിപുജകു
 നിധിയനവധി ചിലവഴിച്ചിതു
 ധനമശേഷവും കൊടുത്തു വേദിയൻ
 മനോഹരിയാകും സതിയൊടുചൊന്നാൻ
 ഗമിക്കുന്നാമിനി തപസിവാഴണം
 ഗമിച്ചിടാൻവഴി പരത്തിൽനേടുക

തെറ്റിപ്പോയ ജഡമുണ്ടെന്നു പോയിട്ടു
 നിടയിൽ നോടിയതടഞ്ഞുകൊണ്ടിടാം
 അതിന്നു നൽകിയതടയുകെന്നവർ
 മതിയിൽ വെക്കണം നിനച്ചു വേഗത്തിൽ
 നടന്നു കാണമടയാറിതുവരും
 ഇടയിടയിലങ്ങിരുന്നു തേടിനാർ
 ലഭിച്ചുകാണുന്നില്ലെങ്കിലും കാണുവാൻ
 ലഭിച്ചതണ്ണീരും കുടിച്ചുകൊണ്ടിടും
 ലതവിരിച്ചവർ ശയിച്ചുകൊണ്ടിടും
 സതിയുമന്തികെ വസിച്ചുകൊണ്ടിടും
 നിയമനിഷ്ഠയിലിരുന്നു കൊണ്ടിടും
 നയിച്ചിതിങ്ങിനെ കർച്ചകാലങ്ങൾ
 വിധിവിഹിതമായ് വരുന്ന പ്രാർത്ഥന
 വിധിയൊരുത്തനുമൊഴിച്ചു കൂട്ടരുമാ
 മറകൾ നാലാക്കി ഏകീകേശൻ പണ്ടു
 പിറന്നു വ്യാസനായ് പകത്തകാരണം
 വിധിവിഹിതമാം മറവിഭജിപ്പാൻ
 വിധിയൊരുത്തനെ മറ്റുതമാകയാൽ
 പിരിച്ചു ഭോഷത്തിൻ പരവം ഭജിയ്ക്കുവാൻ
 പരൻതനിഞ്ഞൊരു പുനർജന്മമുണ്ടായ്
 ജനിച്ചു ബ്രാഹ്മണനിവന്നു ലഭവും
 നിനച്ചു മാത്രയിലുദിച്ചുകൊള്ളുവോൻ
 ജയഭേദമെന്നു പ്രസിദ്ധതാപസൻ
 ജയിച്ചു വേദാന്തപുരോഹിതനായി
 തത്തണിമാക്കെല്ലാം പതിവുതനിഷ്ഠ
 കൊത്തുസ്വരൂപമായ് ഉദിച്ചു പവൻ
 വിളങ്ങുപത്മിനീ യിതിപ്രസിദ്ധയാം
 കളമൊഴിയൊടും സമേതനായ് മൂനി
 നടന്നു രാജ്യങ്ങൾ കടന്നു ചെന്നു വ
 രടത്തിതു ക്രൗഞ്ചമഹാപുരവരം

നയവിനയങ്ങളുഖിലമുള്ളവൻ
 നിയമശാസ്ത്രജ്ഞൻ സുരേശസന്നിഭൻ
 അതിഥിപൂജയിൽ കൊതിപെരുത്തവൻ
 യതികളോടൊത്തു സഭാവസിപ്പവൻ
 അവന്നാമംതാനരമൂകൊണ്ടിടാം
 ഭവനംകൂറുഞ്ചെന്നനരമൂകൊള്ളുവോൻ
 സഭാതലംതന്നിൽ നൃപൻറസന്നിധേയ
 വിഭാവസുപോലെഗമിച്ചുതാപസൻ
 നൃപനമാത്യരും സദസ്യരൊക്കയും
 തപനദീധിതിവിളങ്ങുമാറിവൻ
 വരുന്നഭാമിനീസഭമതനാമിവൻ
 സുരേശപരൻതാനൊ മുരാരിഭേവനൊ
 മഹേശനോയിവൻ മഹാമുനീന്ദ്രനൊ
 അഹൊമഹാനിവനതെന്നുനിണ്ണയും
 പലവിധംസഭ നിനച്ചിരിക്കവെ
 ജപിച്ചതേജസാ വിളങ്ങിയെത്തിനാൻ
 മുറിയിവെന്നെങ്ങറിഞ്ഞൊഴുനീറു
 മനസിമോദമായ്ത്തൊഴുതു കൈകൂപ്പി
 വിധിവിഹിതമാമതിമിസല്ലാരം
 വിധിവദൊക്കയും കഴിച്ചിരുത്തിനാർ
 നൃപവരൻതാനും കനിഞ്ഞുചോദിച്ചു
 കൃപാംബുധൈവോൻ തെളിഞ്ഞുചൊല്ലേണം
 തപോനിയെഭവാനവിടെനിന്നിഹ
 തപനദീധിതെ വരുന്നവെന്നതും
 പരകയങ്ങളെ തിരുനാമമതു
 മറിഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ കൊതിയെനിക്കേററം
 തിരുവുളംതെളിഞ്ഞതളിമേവിടാൻ
 തിരുവടിയിതാ തൊഴുന്നമാമുനെ
 നരാധിപൻതന്റെ വിനയഭക്തിക
 ണ്ദരക്ഷണമോർത്തിട്ടുരച്ചുതാ പസൻ

താഴെത്തുറച്ചുത്താത്തം തെളിഞ്ഞുഭൂവരൻ
 പൊഞ്ഞുതൽപ്പരെ വസിപ്പുകൊള്ളുവാൻ
 കനിഞ്ഞാപേക്ഷിക്കും നൂപനോടമ്മുനി
 യനുജതീനാൽകീട്ടവിടെവാണിതു
 സദാസമാധിയിലിരുന്നുകൊണ്ടിടും
 മുദാസതിയൊടു കഥകളോതിടും
 നൂപാലരാജ്ഞിയും സവിധവാണിടും
 നൂപാലരാജ്ഞിയും സവിധവാണിടും
 സദാതപസിനീനൂപാലപത്നിക്കു
 മുദാപതിപ്രതാപരിതമാഹാത്മ്യം
 പൊഞ്ഞുകേൾക്കയാലുദിച്ചുസന്തോഷം
 നിറഞ്ഞുമാനസം തെളിഞ്ഞുരാജ്ഞിയും
 ഇതീപലദിനം നായിക്കുമായള
 വിതിമനതാരിൽ കാതിമാർന്നി
 വിജനമായിട്ടും വിപിനമധ്യത്തിൽ
 നിജസമാധിക്കാം സുഖപ്രദേശത്തെ
 തിരഞ്ഞുകൊണ്ടുത്താൻ തപസി വാഴുവ
 നരികിലാതമെ വരികയില്ലെന്നാൽ
 സദാസമാധിയിലിരുന്നുകൊണ്ടിടും
 മുദാപരനൊടു മലിഞ്ഞുവാണിടാം
 യതിവരൻമുദാ തപരിതമിങ്ങിനെ
 മതിയിലോർത്തിട്ടാനൂപൻറസന്നിധേ
 സതിയാംപത്നിയെ സപദിരാജ്ഞിക്കു
 പതിപ്രതാപമുദാമുദാകൊള്ളുവാൻ
 നിയമിച്ചുവനേ ജയദേവസ്വാമി
 നിയമയോഗ്യമാമിടത്തിലെത്തിനാൻ
 അനേകവൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞുതീങ്ങിയും
 അനേകവല്ലികൾ പടൻമുടിയും
 ദിവാകരപ്രഭ മറഞ്ഞുമുടിയും
 ദിവാനിശീഥിനിനൊക്കെത്തുടങ്ങുമേന്മ

സദാസുധകാരമായ് ഉഗ്രവത്തോടും
 സദാസുകോകിലലപനി മുഴങ്ങിയും
 ശിഖികൾ കൂട്ടമാറ്റുന്ന ശാഖികൾ
 ശിഖരിതോമങ്ങിളകിയാടിയും
 സുകരചകോരവും ചടകകുടും
 പികങ്ങൾ കാകങ്ങൾവെളുത്തകൊക്കുകൾ
 മരപ്പട്ടിമില പരുന്തുമുങ്ങനും
 കരങ്ങൾ രണ്ടുതരത്തിലുണ്ടെന്നും
 കരടിചെന്നായും കുറുനരികളും
 കിരീകൾവാൾപൂവി നരികൾസിംഹങ്ങൾ
 മഹിഷം മാനോടു ചമരിമാനുകൾ
 അഹികൾചൊല്ലിടാമസംഘ്യജാതികൾ
 ഗജങ്ങൾ കൊമ്പന്മാർ പിടിയൊടുക്കുക
 ഉജങ്ങൾ പാറമേൽ കുതിച്ചുചാടുന്നു
 നടന്നതാപസൻ കടന്നിടുമെന്നും
 പടാപടാഞ്ഞു പലായനമെയ്യും
 ഗുഹങ്ങളാവിടത്തരിച്ചുതാപസൻ
 മുഴുവനേപ്പാലെ കടന്നുപിന്നെയും
 ചമരിമാൻ കൂട്ടംമിരണ്ടുവാലുകൾ
 ചമരിനന്നായിട്ടുയർന്നതിരെയായ്
 മുനിക്കുമുൻഭാഗത്തിരുപ്പുറത്തിലും
 വന്നത്തിൽമാൻകൂട്ടം നിരന്നുനിന്നിതു
 ജയദേവസ്വാമി മഹിമയോത്തവർ
 ജയംഭവിക്കുവാൻ ജഗദീശനായി
 വ്യജനമായിട്ടും ചമരിവാലിനാൽ
 ദ്വിജവർണ്ണന്തന്റെ ശ്രമങ്ങൾതീർപ്പാനും
 കരുതിവീശുവാൻ നിരന്നുനില്പിതെ
 നരച്ചുകൊണ്ടിടും കണക്കെമേവീനാർ
 ക്രമകപുന്നാഗതമാലതാലവും
 ചമരതിന്ത്രിണീപലാശമഞ്ചുളം

കാപി നന്ദകരവും കടാപുഷ്പകാവും
 കപിപഥവകമശോകനിബദ്ധവും
 കന്തതൃപ്തമിളപ്പത്താവളം
 നിറഞ്ഞുകാണാനമരങ്ങൾജാതികൾ
 പിരിച്ചുചെല്ലുവാൻ തിരിച്ചുകിട്ടാത്ത
 പെരുത്തകാണാനമരങ്ങളൊക്കെയും
 മരക്കടിലിൽ നടുവെയുണ്ടാത്ത
 പരന്ന നോർവഴി നിരന്നുകാണായി
 പമികർകൂട്ടമായ് വണിക്കുകൾചിലർ
 കുമിച്ച് ഓടാമവെക്കാത്ത ഭയമില്ലാ
 ശരങ്ങൾചാപങ്ങൾ മുസലകുന്തവും
 കരത്തിൽവെട്ടുവാൻ നെടിയശൂലങ്ങൾ
 പരന്നകുന്തങ്ങൾ പെരുത്തവെട്ടു
 കരത്തിലായുധം പലതുമിങ്ങിനെ
 ധരിച്ചുനവധി വണിക്കുകൾപോകും
 പെരുവഴിയിതെന്നറിഞ്ഞുതാപസൻ
 അതിന്നകത്താൽ മരക്കടിലക
 ത്തതിഭയാനകമഗാധമെത്രയും
 കുളുന്തപാനീയം നിറച്ചുള്ള കൂപം
 തളിന്തശാഖികൾ മറച്ചതിൻകീഴെ
 പടൻവല്ലികളടച്ചുമുടിയ
 മിടക്കിടെജലം തെളിഞ്ഞുകണ്ടിടാം
 അരികിലാതമെ വരികയില്ലിഹ
 തിരിഞ്ഞുകാണുവാൻ പ്രയാസമെത്രയും
 അടുത്തുചുറ്റിലും മരക്കടിലേററം
 കടന്നുചെല്ലുവാൻ വഴിയുമില്ലെങ്ങും
 തിരഞ്ഞുതാപസൻ കടന്നിതൊക്കെയും
 ചരിഞ്ഞ് താണുതാൻ കടന്നുനോക്കുമ്പോൾ
 കിണററിനേററവുമരികിലായൊരു
 കണക്കിൽനല്ലൊരു വിടപിതന്നുടെ

മുരട്ടിൻ വിസ്തൃതപ്രദേശമത്രയും
 നിരക്കവല്ലികൾ പടന്നുതുങ്ങിപ്പോ
 ലതാഗൃഹമിതു സുഖമിരിക്കുവാൻ
 മതിയിലിങ്ങിനെയൊരച്ചു താപസൻ
 അവിടം ചോരന്മാർ ചിലർപലദിനം
 ഭവനപാലകഭടരെപ്പേടിച്ച്
 വസിച്ചുകൊൾകയാൽ കടന്നുചെല്ലുവാൻ
 വസതിയാമതിന്നൊരുവഴികിട്ടി
 അതുവഴിയായി ഗമിക്കയാൽമുനി
 ക്കെതിൽകടക്കുവാൻ ലഘുതപമായ്വന്നു
 തപസിവാഴുവാൻ സുഖമിദമെന്ന
 ത്തപസപിയാംയതിമനസി കല്പിച്ചാൻ
 സുഖപ്രദേശത്തിൽ സുകൃതിതാപസൻ
 സുഖാസനസ്ഥനായിരുന്നനിഷ്ഠയിൽ
 മനോജയത്തിനെക്കൊതിച്ചുതാപസൻ
 തനിക്കധീനമായ് ചമച്ചവായുവെ
 ഗുഹത്തബന്ധിച്ചിട്ടുപാനനേക്കരറി
 മുദായതിസുഷ്ണനിശാകരന്മാരെ
 കടത്തിവായുവെടക്കിപഞ്ചകം
 പടുതപമോടുതാൻജയിച്ചുപ്രാണനെ
 സുഷുമ്നതന്നുടെമുരട്ടിലാധാരെ
 സുഷിമയോടെ നാൽചതുരമായതിൽ
 ഭൂതങ്ങൾതന്നിലെവശേഷസ്ഥിതെ
 തെളിഞ്ഞുനോക്കിയഗ്ഗണേശനെക്കണ്ടു
 കുടിലയായിട്ടെന്നാരുശക്തിതന്നെ
 യടിച്ചുവായുവാലുയർത്തിമേൽനോക്കി
 തരുന്നനുമായി ഗജമുഖനായി
 ട്ടരണവണ്ണനായ് ത്രിനേത്രനായ്
 അഭയമുദ്രയും വരദമുദ്രയും
 ഉഭയപാണിയിൽ ധരിച്ചുവന്നായി

കടന്നുപോകും നെടിയ പാശവും
 ധരിച്ചു ഞ്ഞോടനാഞ്ഞയരവാങ്ങി
 കടത്തിമേല്പോട്ടു ഗമിച്ചുനാനുച
 നിടയില നിതന്നിരുപ്പിടമെത്തി
 താഴ്ന്നുനാനുച നിരിക്കമാധാരം
 പട്ടുപമോടുതാൻ കടത്തിമേലേറി
 ഉരഗപശ്ചക ശയനനാ മന്നോ
 രാവിനെന്നാഭനിരുപ്പിടമെത്തി
 വിടയുവാങ്ങിക്കൊണ്ട വിടറിപ്പോട്ടുതാൻ
 ജടാധരൻവാഴും നിലയമെത്തിനാൻ
 ഉരഗഭ്രഷണനടിത്തൊഴുതുടൻ
 തരണിമണ്ഡലമവിടെയെത്തിനാൻ
 അവിടെയെട്ടിതഴരുകോണാദാകം
 ദിവാകരനുടെ പ്രധാനമണ്ഡലം
 കടന്നുമേല്പോട്ടു ഗമിച്ചുമെല്ലെവ
 ഇടയിലുണ്ടാരു സുഷിരമാകയാൽ
 വിശുദ്ധിചക്രത്തിനടിയിലുണ്ടാരു
 വിശാലമായിട്ടും സുഷുപ്തനരന്ധ്രത്തെ
 അടച്ചുമേല്പോട്ടു വിശുദ്ധിയിലെത്തീ
 ട്ടുത്തുമേലേറി സുധാകരൻതന്നെ
 അന്നത്തരു ചന്നിട്ടസ്സുധാരസത്തിനെ
 യണിത്തരു കണ്ഡവീകളുത്തുമേവവേ
 ഗുരുവയ്ക്കൻമേവും കുടിലുതന്നുടെ
 യരികിൽചോരന്മാർ പെരിയൊരുധനം
 നിശീഥിനിപോകനിമിത്തമായവർ
 നിശിയിലകുടിലകത്തുവെച്ചുച്ചാർ
 മരദിനമവരവിടെവന്നഹോ
 കുറിപ്പൊടുംമെല്ലെ ധനത്തെതേടിനാർ
 പൂരാ പലപ്പൊഴും കവച്ചുമെയ്ക്കവർ
 തിരോധാനമെയ്ക്കും പ്രദേശമാണതിൽ

മുറിവയ്ക്കുൻധനക്കിഴിയെ തിരയായി
 നിന്നവു വിട്ടുപോലിരുന്നുകാണായി
 ഉറക്കമോച്ചാലിച്ചുതരച്ചതില്ലൊന്നും
 ഉറക്കമാണെന്നു നാടിച്ചുനമ്മെയും
 ചതിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മിടുക്കനാമിവ
 നതികൃമിയേറാം വിവരനാംകള്ളൻ
 ഇവനെനാമിനിയിവിടെവിട്ടേയ്ക്കി
 ലിവാൻചതിച്ചിട്ടുമാതന്നു ബോധിപ്പിൻ
 വധിച്ചിടാജ്ഞിയാ ധൂപാലസന്നിധി
 ക്ഷയിപരോടിവാൻ പറഞ്ഞുതോല്പിക്കാം
 പതുക്കെമോഷ്ടിച്ചൊട്ടെടുത്തുകാണ്ടിടാൻ
 കൊതിച്ചുവന്നവനറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ
 ഗ്രഹപ്പിഴക്കുനാമടുത്തുവന്നെത്തി
 യെന്നുതീക്കാരൻ മിടുക്കനോക്കുവിൻ
 കറച്ചുനോക്കുന്നും വരാതിരിക്കുകി
 ലുറച്ചുവന്നിതാമെടുത്തുകാണ്ടിടും
 തെന്നാതായാ കടക്കുമാറില്ലാ
 കത്താന്നാമിവാൻകടന്നവന്നില്ല
 ഇതിൽകടക്കുവാൻ വഴിയറിഞ്ഞാവാൻ
 പുതിയകള്ളുനൂറ്റിത്തുകൊള്ളുവിൻ
 കഴിവിനിയിതെന്നാവിടെ മോരന്മാർ
 വഴികളോരോന്നെ ധൂമുകൊള്ളുന്നോൾ
 കളവിൽ മൂത്തുള്ള തപവനായവാൻ
 വിളിച്ചുനല്ലൊരു വഴികഥിച്ചിതു
 ഇവന്റെകാൽകരം മരിച്ചുവീരനെ
 ഇവനെയിഷ്ടപെ മരിച്ചുള്ളവിൻ
 വഴിയടുത്തല്ല വരികയില്ലാതം
 വഴിക്കൈരളും കിണറുകളടീലെ
 മറകൾനാവാക്കിപ്പുകുത്തുകാരണം
 മുറക്കുമ്പെത്താൻ വിധിമുഹൂർത്തിവിധി

മുറിച്ചുകാൽകരം കരോരവാചകർ
 പരിവൃപത്തിൽയതിയെത്തളിനാർ
 പക്ഷഭളാക്കയുമെടുത്തുചോരന്മാർ
 പുറപ്പെരിയായത്ര ഘനത്തഭാരമായ്
 യതിവയ്ക്കൻ വല്ലിക്കടിലുകെട്ടിനാൽ
 പതിതനെയിലും ജലത്തിലാണീലാ
 ജലകാളുച്ഛയാലുണന്നുമൂർഛയും
 ഫലമിതിവിധിവിഹിതമെങ്കിലും
 സകലലോകേശനതായ വ്യാസന്റെ
 സുകൃതദുഷ്ടകൃതഫലോഭയജനം
 എടുത്തുവന്നവൻ ജയഭേവൻജ്ഞാനി
 ക്കടുത്തുകൂട്ടമൊ ദുരിതമെങ്കിലും
 മുറിഞ്ഞമർത്തിൻ വലികൾകൊണ്ടൊ
 ചെറുതുലേദിച്ചാൻ യതിവയ്ക്കൻതാനും
 പരാപരനീരനതളിനാലത്ര
 ഗുരുവരൻതന്റെ വിധിവശത്താലും
 പെരുവഴിയുടെ വരുപാനിക്കുകൾ
 കുളർത്തകാനനത്തരക്കൾമൂലത്തിൽ
 തളച്ചുതീർപ്പോൻ നിരക്കയൊക്കെയും
 വരീവരീയായിട്ടിരുന്നുപാനീയം
 കരത്തിലില്ലൊഹാ ജലമെങ്ങാനുണ്ടോ
 ലഭിക്കുമൊവനെ യിവിടെത്തേടിയാൽ
 കഴുതയുഷ്ടങ്ങൾ തഴഞ്ഞകാളുകൾ
 മുഴുത്തഭാഹത്താൽ നടക്കരുതാഞ്ഞു
 പിപാസയാലവർ വലഞ്ഞിടുന്നേര
 ത്തഹംപതിപോലെയൊരുഭടൻചൊന്നാൻ
 വനത്തിലെങ്ങാനും ജലംലഭിച്ചിടം
 നിനപ്പിൻവീരരെ ഘടങ്ങേളേന്തുവിൻ
 മിടുക്കനാമിവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
 കടങ്ങളൊക്കയുമെടുത്തു വീരന്മാർ

എടുത്തുപാശവും തരത്തിലാരാഞ്ഞു
 ഘടത്തിലുംഭസ്സു നിറച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 കരത്തിലായുധം ധരിച്ചശൂരന്മാർ
 മരക്കുടിലൂടെ നടന്നുതേടിനാർ
 വിധിവശത്തിനാൽ ഭടർകടന്നുപോയ്
 സുധിവയ്ക്കുൻകിടന്നിടംസ്ഥലത്തെത്തി
 യതിവയ്ക്കുൻവീണുകിടക്കുംകൂപമ
 ഭൂതിഭയാനകം കരോരനിസ്ഥനം
 അവിടെയാരാലും കടന്നുചെല്ലുവാ
 നെവിടെയെങ്കിലുമൊരുവഴികിട്ടാ
 ജയഭേവസപാമി ജയനിനദത്താൽ
 ഭയാപരനീശൻ കരുണയാലഹൊ
 ഭയാതരരായി നടന്നിടുംഭടർ
 ജയശബ്ദംകേട്ടതെവിടെയെന്നോർത്താർ
 മനുഷ്യരാകുമെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടവർ
 മനസിചിന്തിച്ചു ചമിച്ചുനോക്കിനാർ
 കുടിപുതിങ്ങിടും വനത്തിലാത്തനാ
 യിടയിലിങ്ങിനെ ശ്രവിച്ചുനാദത്തെ
 അറിഞ്ഞുപോകനാമിതി നിരൂപിച്ചു
 കുറച്ചുദൂരംപോയ്ക്കുടിലുകണ്ടെത്തി
 അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ കുടിലുടെ കിണ
 റടുത്തു കണ്ടെത്തി ലതാഗൃഹംപോലെ
 പടൻവല്ലികളുകുററിനോക്കിനാ
 തടനതിൽ നരവടിവു കാണായി
 പടൻവല്ലികളിടയിലൊട്ടേടം
 തുടൻകാണായി തെളിഞ്ഞൊപാനീയം
 ശിവശിവതവ കരുണകൊണ്ടഹൊ
 ഭവാനിവന്നിഹ ഉദിച്ചതുപോലെ
 തെളിഞ്ഞൊരുംഭസ്സും ഘടത്തിലാക്കിടാം
 വെളിയിൽനാംകണ്ട നരനെക്കൊറിക്കാം

ജ്ഞാനമെന്നിഹാർത്ഥം പാശത്താൽ
 അതിനിവാരായതിയെക്കേററിനാർ
 മിടുക്കരാമവരെടുത്തു പാനീയം
 ഘടത്തിലൊക്കയും നിറച്ചുനന്തരം
 യതീതി പറഞ്ഞാങ്ങറിഞ്ഞുകൊണ്ടവർ
 മതിയിൽഭക്തിയോടുകൂടിതിങ്ങിനെ
 വിഭൂതിതദ്രാക്ഷവിമലമുത്തിയെ
 പ്രഭുവിന്റെരമുവിലെടുത്തുമെല്ലൊരാൾ
 കൊതിപെട്ടത്തവരവിലതുംചേർന്നു
 യതീവരാനാടും കുടങ്ങുളുമേന്തി
 യതി ചുമലിലും കുടം കരത്തിലും
 മുതിന്നവീരന്മാർ കരത്തിൽവാളൊടും
 ധനുപുറത്തിലും കരത്തിലായുധം
 ധരിച്ചു വീരന്മാർ നടന്നിതുഗ്രൂടെ
 മരക്കുടിവുകുളിക്കിടെ നൃണാം
 നിരന്നവല്ലികൾ നിരത്തിമെല്ലവേ
 ഗമിച്ചുകാനനം കുടന്നുപോയവ
 രമാനഷൻ യതിവരാനാടുംകൂടി
 വിഭവശാലിയായ് വിളങ്ങിടുന്നൊരു
 പ്രഭുവിന്റെരമുവിൽ യതിയെ യാക്കിനാർ
 ജലങ്ങൾവേണ്ടതു കുടിച്ചുവിലതും
 വലച്ചിൽതീർത്തിതു ഖരാദികൾക്കൊക്കെ
 വണിക്കുവയ്ക്കും യതിതന്നെത്തൊഴു
 തണിത്തർച്ചാരകൾ കഴുകിത്തണ്ണീരാൽ
 തളച്ചുതീരുവാൻ കുളിത്തപന്നീർതാൻ .
 തളിച്ചുഭാഹവും വിശപ്പൊക്കയും
 നശിക്കമാറടനനേകപക്ഷങ്ങ
 ഉശിപ്പതിന്നായിക്കൊടുത്തുപൂജിച്ചു
 ശശിയെവെന്നിടും മുഖസരോജവും
 ശശീമുഖനൊടുസദൃശമുഖവും

കഴുത്തിൽരുദ്രാക്ഷമണിഞ്ഞുശോഭിച്ചും
 കിഴവനായിടും യതിവരൻതന്റെ
 അവയവങ്ങളാം കരങ്ങുകാൽകളും
 നവമതായ് മുറി ഭവിച്ചതിങ്ങിനെ
 വരുവതിന്നാരാൽ ഭവിച്ചുബന്ധമെ
 ന്നതളുമോഭവാനിനിക്കുറിയുവാൻ
 തൊഴുതുക്രൂപിച്ചൊട്ടടുത്തുചേർന്നി
 ന്നഴുതുചോദിച്ചാൻ വണിക്കുവർണ്ണനും
 ദിവാകരൻതന്നെജയിച്ചുചാന്തിയാൽ
 ഭവനമൊക്കയും പുതിതമാക്കിടും
 തപോനിയേഭവല്ലതണവന്നിടാൻ
 തപിച്ചുമേവിടുമടിയനില്ലൊന്ന
 യെവുതാനിയിന്നതളു കവേണം
 യോനിയെതവ തെഴുന്നുകാലടി
 കരങ്ങുകാൽകളും മുറിഞ്ഞുകാരണ
 മുരയ്ക്കാമോ ഹിദോ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ
 സമസ്തദൈവതമതാപചാരങ്ങളുടെ
 സുമസമങ്ങളാം കരപദങ്ങളെ
 മുറിച്ചുടുക്കനെ ശ്രവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ
 മുറിപ്പതായവൻ ശിരസ്സുത്താനിപ്പോൾ
 ഇതിപ്രലാപവാൻ വണിക്കുതന്നൊടാ
 യതിവരൻകനിഞ്ഞൊരുളിയിങ്ങിനെ
 വിധിവശമല്ലാതൊരുവിധത്തിലും
 വിധിയിതുവരില്ലെന്നു കൊള്ളട്ടേ
 വനത്തിലിങ്ങി തപസിവാണുതാൻ
 വനേചിലർവന്നു വിധിവശാൽചെയ്താർ
 ശരീരിതാൻതന്നിക്കിഹമുറിവിനാൻ
 ശരീരവേദനസഹജമാകയാൽ
 സഹിച്ചുകൂപത്തിൽ കിടക്കുമീയുട
 ലഹ്വതവദേടൊടുത്തുകേററിനാൻ

നിധിമുതലേപോലെ ഭവാനെയും കണ്ടെൻ
 വിധിവശമെന്നൊന്നു ഭവിക്കട്ടെ
 സമസ്തലോകവുമടക്കി രക്ഷിപ്പോൻ
 സുമംഗളം തവ വരുന്നിരിക്കാത്തുടൻ
 ഇതീയതീവർണ്ണനരളിമേവവെ
 മതീതെളിവൊടും വണിക്കവർണ്ണനും
 ഭഗവന്തങ്ങളീവിഷയ ബന്ധികൾ
 ജഗദഖിലവും നടന്നുകൊള്ളുവാൻ
 വണിക്കതന്നുടെ കലത്തിലുല്പന്നൻ
 പണത്തിലാശയാൽ നടന്നുലോകങ്ങൾ
 പലതും വ്യാപാരം നടത്തിയില്ലവും
 കലവും പാലിപ്പാൻ കൊതിയോടുംകൂടി
 ധനധാന്യഗൃഹമതികളെപ്പൊഴും
 നിനവുകൊണ്ടൊഹാ മതീമയങ്ങളിയും
 കടത്തിക്കാലത്തെക്കഴിച്ചുമേവുന്നോ
 ക്കടഞ്ഞിടും ഗതിയതോത്തുവേദിച്ചു
 പരിതപിച്ചിട്ടു മടിയൻറമുന്വി
 ലിരുളകരവാനു തപനനെപ്പോലെ
 മമനികടത്തിലുദിച്ച ഭാസ്കര
 സമപ്രഭനാകും മതിയിൽ ദർശനം
 ഭഗവൽ താപകം ലഭിച്ചു കാരണം
 ജഗൽ ഗുഹാ മമ തെളിഞ്ഞുമാനസം
 ഭവനപാലക സതാംവരമുനെ
 ഭവാംബുധിതന്നിൽ മുഴുകമാർത്തിൽ
 കരുണവേണമെന്നഴിയിടുന്നേര
 തരുളിനാൻ മുനി കനിഞ്ഞുമല്ലവെ
 വണിക്കവർണ്ണനെ വിളിച്ചു താപസൻ
 ഛന്നീശയെന്നാം മകന്ദനാം യതി
 നിനയ്ക്കൊ ഓ ഭവാൻ സുകൃതിനിഷ്ഠനും
 നിനക്കു ചൊല്ലിടാം ധരിച്ചുകൊൾകനി

കമലനാഭനെ കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ
നമിച്ചു പൂജിച്ചു കഴിച്ചു ജന്മവും
സുകൃതമായതിൽ ഫലോദയത്തിനാൽ
സുകൃതിയാം നീയും ധനേശനെപ്പോലെ
ഭൂപിയിലിന്നുനീ പിറന്നു വൈശ്വനായ്
ഭവനപാലക സമാനനായിന്നു.

ഗൃഹസ്ഥധർമ്മത്തെപ്പിഴവുകൂടാതെ
യഹന്നിശമീശസ്തരണയുചെയ്തു
വിധിച്ചഭോഗങ്ങളുശിച്ചമോദിച്ചു
ബുധജനത്തൊടും സഹവസിക്കുനീ
അതിഥിസപ്താരം വിധിക്കു ചെയ്താലും
യതികൾ സേവയും വിടാതെ ചെയ്തേടൊ.
അനിത്യമായിട്ടും ധനാദി സർവ്വവും
അനന്തമൂലമായറിഞ്ഞുകൊണ്ടുനീ
അസത്യദോഷങ്ങളുക്കറിവ്യാപാരം
അസഞ്ജനസേവയാഴിച്ചുചെയ്തേടൊ
ലഭിച്ചലാഭത്താലവനിഭേവരെ
ലഭിച്ചതിൻവണ്ണം കൊടുത്തുപൂജിച്ചും
പശുക്കുലത്തെയും ദ്വിജജനത്തെയും
മശിച്ചിടുംവണ്ണം കൊടുത്തുപൂജിച്ചും
അവർക്കു സങ്കട മുദിച്ചിടാതെനീ
യവനം ചെയ്തേറ്റം സുകൃതമാർജ്ജിക്ക.
ഭഗവൽകീർത്തന ശ്രവണം പൂജയും
നിഗമകല്പനാ വഴിക്കു ചെയ്തേടൊ
നിഷിദ്ധകർമ്മങ്ങളാഴിക്കുറ്റത്തു
കഴിക്കു പ്രാർത്ഥന ഭജിച്ചു കാലവും
നയച്ചു വാഴ്കുനീ നന്നത്ര സംസാരം
ജയിക്കുവാൻ വഴിയരുളുചീശ്വരൻ
ഇതിമുൻപർപ്പൻ പറഞ്ഞുകേൾക്കയാൽ
മതിതെളിഞ്ഞിതു വണിഷ്ഠവർത്തനം

ദിവാകരൻതാനം യതിക്ക മേൽഭാഗെ
 ശ്രവിച്ചിതാക്കയും കുറച്ചു നില്ക്കയാൽ
 കുറച്ചു താമസം ഭവിക്കയാൽ രവി
 മറഞ്ഞുകൊള്ളുവാൻ മുതൻ വേഗത്തിൽ
 നടന്നിടുന്നേരം വണിക്കുവയ്ക്കുൻ
 ഭടരും വന്നൊത്തു ചരക്കുകളേറ്റി
 യതീവരൻതന്നെ വണങ്ങിയാവണി
 ക്കതീവദേവിയോടുമച്ചിതിങ്ങിനെ
 ഭഗവൻ ഞങ്ങളീവിപിനത്തുടേപോയ്
 ജഗൽപ്രഭുവരൻ വസിക്കും പട്ടണെ
 പുടവകൾമറവും ചരക്കിതാക്കവെ
 കടകൾവ്യാപാരം നടത്തുവാനായി
 ഗമിച്ചതിന്നിപ്പോൾ നമയുമായി
 നമിച്ചുചല്ലുന്നേൻ കരുണവാരിയെ
 ഭവാനെ ചട്ടിക്കിണടുത്തു കൊണ്ടുപോയ്
 ഭവനപാലകൻ സവിധയാക്കിടാം
 ഭവനപാലകനറിഞ്ഞിടുംകാൽ
 മവനേറ്റശൂരൻ നരരെണ്ണയിക്കും
 യതികളെയതീ കുതുകമോടവൻ
 മതീതെളിവോടും ഭജിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 സഹസ്രഭോജനം സഭാകൊടുപ്പാൻ
 മഹേന്ദ്രസന്നിഭൻ സുരദുഃമാപമൻ
 ഉരച്ചിതികൂപ്പിത്തൊഴുതിന്നിടം
 നരേന്ദ്രതുല്യനാം വണിക്കിനെന്നോക്കി
 ചെറുതുപ്പുഞ്ചിരി കലൻതാപസൻ
 മറപകുത്തവനനുജയേകിനാൻ
 ഉടൻവണിക്കിൻറ യമാത്യരന്തോള
 മെടുത്തു ചാഞ്ചാടി മുഴക്കി വാദ്യവു
 ഝടാ ഝടാശബ്ദം മുഴക്കി ലോകങ്ങൾ
 നടുങ്ങുമാറവർ പെരുമ്പറകൊട്ടി

യതിവരൻതന്നെ സുഖേനമേവിച്ചി
 ട്തിമോദാൽ ഭടർ ധരാധരന്യോലൈ
 പ്രയാണമായവർ തുടന്നിടുന്നേര
 ത്തുയൻ ജ്യോതിസ്സും രവിപ്രഭപോലെ
 മൃഗങ്ങൾ പക്ഷികളുരഗവൃന്ദവും
 നഗാരിഭേരികൾ പടഹമാദിയാം
 രവങ്ങൾ പോലൈവെ പരക്കെ ശബ്ദത്താൽ
 നവീനമായൊരു ഭജനമെയ്തിതു
 അടുത്തു നിന്നിടും തരക്കളന്നേരം
 മിടുക്കു കാട്ടിനാർ മൃഗങ്ങളെക്കാളും
 നവങ്ങളായിടും കസുമസഞ്ചയം
 നവോഡമാരാകും ലതകളൊമാത്തു
 വിടവിശാഖിയാം കരങ്ങളിലേന്തി
 കുടതഴകളാം പലാശവുമായി
 യതിവയ്ക്കൻ പോകും വഴിക്കു മേൽഭാഗെ
 യതിൻ പുഷ്പത്താൽ കൊടുത്തു പൂജകൾ
 ചരാചരങ്ങളും യതിനൃണെപ്പരി
 ചരിച്ചുയാത്രയങ്ങയച്ചുമേവിനാർ
 അഖിലലോകത്തു മകംപുറത്തിലും
 നിഖിലമായിടും ചരാചരത്തിലും
 നിറഞ്ഞുമേവിടും പരൻപുമാനിവൻ
 മറപകുത്തവൻ മുകുന്ദനല്ലയൊ
 പുരാണമൊക്കെയും വിരിച്ചുരച്ചവൻ
 പുരാതനൻമുനി കുറയൊഴിക്കുവാൻ
 പിറന്നതാപസൻ വനത്തിൽനിഷ്ഠയിൽ
 മറന്നുവാഴുമ്പോൾ മുറിച്ചുകാൽകരം
 വിധിമതംമറ വിരിച്ചുകാരണം
 വിധിയിതുവന്നതറിഞ്ഞുലോകങ്ങൾ
 നടന്നുകൊള്ളുവാൻ പരന്നടയൊരു
 നടനമാണെന്നുതറിവിനേവരും

വനവിടപികൾ മുഗങ്ങൾപക്ഷികൾ
 വിനയമോടിവർ ഭജിച്ചുവെന്നതിൽ
 അതിശയമൊട്ടും പറവതിന്നില്ലാ
 യതിയിവനോക്കാപരനിവനല്ലെ
 യതിയുടെ മുമ്പെ പെരുമ്പറകൊട്ടി
 ടുതീഭയാനകം ഭടരുടെ കൂട്ടം
 കരത്തിലായുധം ധരിച്ചു തുരന്മാർ
 നിന്നു പശ്ചിമദിശിക്കുന്നോക്കിട്ടു
 ജയദേവസ്വാമി വരവുകണ്ടിട്ടു
 ഭയാഹരനായി രവിയതുനേരം
 ജലധിയിൽപോയിക്കുതിച്ചു ചാടവെ
 കലാനിധി പന്നു തെളിഞ്ഞുശോഭിച്ചു
 കടന്നുചെന്നവരടഞ്ഞു പട്ടണം
 ഭടയരുമായിട്ടു വണിക്കുവയ്ക്കും
 നടന്നവരരന്മനക്കടുക്കവെ
 നടന്നവൃത്താന്തം കുറച്ചുകൾപ്പിക്കാം
 നൃപാലപത്നിക്കു സതീധർമ്മമൊക്കെ
 കൃപാലുവാം യതിപ്രിയമുരച്ചതിൽ
 കെടുമതിയുളുക്കുടിലയാംരാജ്ഞി
 ക്കടൻതടിചാടി സതിമരിക്കുമെ
 നിതിപ്രതിജ്ഞയെ പരീക്ഷിച്ചയ്യുവാൻ
 മുതിൻ കൈതവം കഥിച്ചുകാരണം
 ഭവിച്ചൊരുവിപത്തറിവാൻനാരിക
 ഉവിടെരാജ്ഞിതൻ കുടിലതയോക്കാ
 ജയദേവസ്വാമിയതികലവയ്ക്കൻ
 ഭയാനകെവനെ മുഗങ്ങൾഭക്ഷിച്ചു
 മരിച്ചിതെന്നൊരുഭടൻപറഞ്ഞുത്താ
 നരച്ചുകൊള്ളുന്നേൻ ശ്രവിച്ചൊരീരിതം
 മുഖത്തുവാട്ടമൊട്ടു ചുരുതാണ്ടയാൽ
 മുഖകുഹരത്തി നടുപ്പുപോലെയും

ചെറുകുണ്ണിത മൊഴുക്കിരാമനെയും
 പൊക്കുവാൻതനിക്കൊതകഴിവില്ലെ
 ന്നൊരുപരവശം നടിച്ചുകൊണ്ടവ
 ളരച്ചുകേൾക്കവെവിറച്ചുപത്മിനി
 മുറിച്ചവന്മരം പതിച്ചതുപോലെ
 മറിഞ്ഞുഭൂമയിലടിച്ച്കുണതെ
 കരോരനിസ്തപനം ശ്രവിച്ചുനാരികൾ
 മങ്ങലിൽനിന്നുപതന്നിതൊക്കവെ
 അടുത്തുചെന്നവരെടുത്തുസാന്തപന
 മടുത്തവർത്തകളെടുത്തുചെല്ലയും
 വിധവകൾവന്നീവിധിവശമോക്കാ
 വിധിസകലർക്കും സഹജമാണല്ലോ
 യതിപ്രിയവേദമൊഴിച്ചുപാഴ്കന്തി
 മതീബോധംനിനക്കധികമുണ്ടല്ലോ
 മതീതെളിയുവാൻമുക്തേപ്പോൾ
 സതീയൊരുമൊഴിയു പതിദ്രുരം.
 പതിയൊടുക്കൂടെ സതീദഹിക്കേണം
 സതീധർമ്മത്തെനറിഞ്ഞുതേരവിൻ
 വിധിയിതിന്നൊരു കുറവുവന്നിടാ
 ത്തതുസതീധർമ്മത്തെനുബോധിപ്പിൻ
 പതീമുഗാൽവനെഹതനെനുവന്നാ
 ലിതിന്നൊരുവിധിയിവിടെയോതുവൻ
 ചിതയൊന്നുതീത്തുപതിദഹിപ്പതായ്
 മതിയാലോത്തിട്ടു കരിച്ചുചാടണം
 സതീയെന്നാലവൾകുറവുചെയ്തിടാ
 മതീയിലോക്കുവിൻ വധുജനങ്ങളെ
 മുനിപ്രിയാഗീരം ശ്രവിച്ചുഭൃത്യരും
 മുനിവർണ്ണൻഗതീ ശ്രവിച്ചുകേണവർ
 ചിതാചമപ്പതിന്നൊരുങ്ങിയാർചില
 രതുസപതിയോടഖിലവൃത്താന്തം

ഉണർന്നിനാരതു ശ്രവിച്ചുഭൂപതി
 യുണർവുകൊട്ടാന്നു മറിഞ്ഞുഭൂതലെ
 ഗുരുവർണ്യൻയതീമരി ചിതോശിവ
 പെരിയ സങ്കടമിതുഭവിച്ചിതോ
 ഉരച്ചതായവൻ വരട്ടെയെന്നുവിൽ
 ഉരച്ചതൊരാടായ് ശ്രവിച്ചതാരവൻ
 അമാത്യമുഖ്യരെയുദന്തമൊക്കെയും
 വിമർശനംചെയ്തിൻ യതിയത്തേടുവിൻ
 അനുജനെനൽകിത്താൻയതിപ്രിയതന്നോ
 ടനുജനെവാങ്ങിനാനുരച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 ഭവത്മാതാവെയുദന്തമീദൃശം
 ഭവതിയോടാരാണുരച്ചുകേട്ടതു
 പറഞ്ഞുതാരുവാൻരച്ചതാരവൻ
 പറഞ്ഞുകൾക്കട്ടെ ഭവതിയോടവൻ
 സരിയുടെപദം വണങ്ങിക്കേൾക്കുംതു
 പതിയൊടുമുനിപ്രിയയുരച്ചിതു
 നരാധിപാരാജ്ഞിപറഞ്ഞുകേട്ടതൊൻ
 കരുതിനേനപ്പാളുടൻതടീചാടി
 ഭവിച്ചുകൊൾവെന്നെന്നുറച്ചാരിയുടൽ
 ഭവിച്ചുകൊള്ളുമാറനുജന്തയേകുകാ
 നുപതികുമ്പിട്ടതൊഴുതുകേണതാൻ
 സപഥിസാലപിയോടുന്നർത്തിനാനേവം
 വരനെത്തേടുവാൻ ഭടരെയല്ലിച്ചേൻ
 വരവുകാത്തുതൊനിരുന്നുകൊള്ളൻ
 മുതന്നെ പന്നാൽകടരുടലെടു
 ത്തതിഃവഗാലിങ്ങു മടങ്ങിവന്നിടും
 യഥാത്ഥമാണെന്നുവരുന്നതാണെങ്കിൽ
 യഥാവിധിചിതാ ചമച്ചതന്നടാം
 അവരെയീക്കിച്ചു ഭവതികാക്കേണം
 ഭവാനിമാതാവെ കനിഞ്ഞുകേൾക്കണം

മമഗുരുവയ്ക്കുൻ മരിച്ചതില്ലായെ
 നമാത്യർചൊല്ലുവാനനുഗ്രഹിക്കാതെയ്
 വരതരികയെന്നവനിപാലകൻ
 പെരികെയാചിച്ചാനടിമലർകൂപ്പി
 നൂപതിമേവിടും ദശയിൽ പത്മനി
 നൂപനിതവർക്കുമതിശയം കേൾക്ക
 സതീകലമണീയതിപ്രിയക്കൊരു
 മതീമയക്കുമൊവിധി പശം താനൊ
 കരോരരാജ്ഞിതൻ പുരിതകൾമൊ
 കരോരകർമ്മത്തിൻ ഫലമിതാശ്ചര്യം
 സതിക്കും ഭൂപന മശരീരിയൊന്നു
 മതിതെളിയുമാറുകെ കേൾക്കായി
 ഉണർന്നോക്കിനാൾ തളിർ പത്മനി
 ഉണർത്തി ഭൂപനം ശ്രവിച്ചു വൃത്താന്തം
 സരീയാകമിവർ വരന്നു കിഞ്ചന
 ചരിയാലാപത്തു ഭവിച്ചുവെങ്കിലും
 മരിച്ചതില്ലാഹ ഭടരെടൊത്തുതാൻ
 വരുന്നകാലൊടൊ പതിവുതഥലം
 തടുത്തുരക്കിച്ചെന്നറിവിനേവരം
 പടുതപമിന്നിയും ചിലതു കണ്ടിടാം
 ഇതിലുപനിഷേധിപ്പിതവരം നിമിത്തം
 പുതീയതാം ചില രവങ്ങൾ കേൾക്കായി
 പുരവരമതിൻ പുറത്തുഭാഗത്തായ്
 ഗുരുവരനൊടു ഭടരും പാമ്പരും
 വണിക്കുവയ്ക്കുൻ മമാത്യ സംഘവും
 പണിപറയുവാൻ പെരികെ വിസ്മയം.
 ഉദധിപ്പൂഴ്ന്നിട്ടു മവനിനായകൻ
 ഉദയഭാസ്കരൻ കുന്നക്കെ ശോഭിച്ചു
 യതീവരുന്നോരു വല്ലവകണ്ടു
 വതീവവേഗത്തിലമാത്യരുമായി

സതീയതിപ്രിയക്കരിക്കെ തോഴിമാ
 രതിവസുന്ദരീമണികൾ ചേർന്നുള്ള
 രഥം പുരോഭൂവി നടത്തിനാലംഗ
 രഥികളോടൊത്തു മുനീന്ദ്രസന്നിധൗ
 അടുത്തുചെന്നവരിറങ്ങിയോരടി
 കെട്ടത്തുകൈകൾപ്പന്നവരെയായതി
 മുരട്ടുകൈകളങ്ങുയർത്തിമസ്സുകെ
 തെരുതെരെ തൊടുത്തൊടുത്തിടുംനേരം
 കരങ്ങൾ കാൽകളും മുറിഞ്ഞ കാന്തനെ
 ക്കരംഗലോചനക്കെതിരെകാണായി
 കരഞ്ഞുംകൊണ്ടവൾ കടാക്ഷവീക്ഷണാൽ
 മുരണ്ട കാൽകരം മുളച്ചു കാണായി
 ജനങ്ങളൊക്കെയും ഭൂമിച്ചുനോക്കിനാർ
 മുനിപ്രിയയുടെ മഹിമയത്തൂതം
 ശിവാശിവാ പെരുതിവഴുടെ വ്രതം
 ഭുവനനായികായിവർത്തനൈദൃധം
 നൃപനും പാണ്ഡരും വണിക്കുവർണ്ണനും
 നൃപാലമന്ദിരം നിറഞ്ഞവിലതം
 സതീയുടെ വ്രതമഹിമകാഞ്ചയാ
 ലതിപ്രസന്നരായിതിപ്രശംസിച്ചാർ
 പതിവ്രതത്തിനാലിവർക്കു നേർനില്പാൻ
 സതികളില്ലാത്ത മലകുമുനിലും
 പതിവ്രതയുടെ പദാന്തികെവീണി
 ട്വതിമോദാൽ ജനം വണങ്ങിനില്ക്കുമ്പോൾ
 കലടനാരികൾ ബധിരകളായി
 പലവിധചിത്തപരവശരായി
 നയനമൊട്ടേറെയെരിച്ചിൽകൊണ്ടേററം
 നയനധാരകളൊഴുകിനില്ക്കുമ്പോൾ
 കളവുചൊല്ലിയക്ഷമതിരാജ്ഞിയെ
 ഗളംമുറിക്കുവാൻ വിധിച്ച ഭൂപാലൻ

സതീയതിപ്രിയ തടുത്തുചൊല്ലിയും
 യതിവരന്താനും അരുതരുതെന്നാർ
 നൃപതികളിച്ചാവിധിയതുപോലെ
 കൃപാഹീനം ഭടർ ഗളഞ്ഞേ ഹേദിച്ചു
 ദുരിതകർമ്മത്തിൻ ഫലോദയത്തിനാൽ
 ചരിതമിങ്ങിനെ ഭവിച്ചു രാജ്ഞിക്കു
 യതിവരൻതന്നെത്തൊഴുതുഭൂപതി
 കൊതികളൊക്കെയുമാകറി ത്യാഗിയായ്
 സഭാ സഹവസിച്ചു പദേശംവാങ്ങി
 മുദാ സമാധിസ്ഥനതായിമേവിനാൻ
 അമാത്യരിൽ രാജ്യഭരണമേല്പിച്ചു
 അമാനുഷൻ യതിവരനെക്കൈകൂപ്പി
 യതിവരൻ താനും സതീയമായവ
 രതിമിസമുക്തരും നടത്തി വാഴുവാൻ
 കൊതിയുണർത്തിടും നൃപനപേക്ഷയായ്
 സതീയനാവദിച്ചിരുന്നതളിനാൾ.
 വണിക്കുവയ്പുനും ഭടർക്കുമേവർക്കും
 മണിഗണംനൃപൻ കൊടുത്തുസാദരം
 യതിയൊടുവരം ലഭിച്ചതുഷ്ടനായ്
 മതിതെളിവോടും വണിക്കുവയ്പുനും
 ഒടുങ്ങിടാതോരു ധനേശനെപ്പോലെ
 ഭടരോടുംചേർന്നു ധർമ്മിയായത്ര
 സതിയിൽമാഹാത്മ്യം പെരികെയതൂതം
 മതികൾസിദ്ധികളിതിന്നടുത്തിടാ
 തരുണിമാരിതു ശ്രവിച്ചുമാദിച്ചു
 ചരിതശോഭകളടഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ
 ഉരഗപയ്യങ്കശയനഃഗാവിന്ദ
 നരകനാശന മൂരാന്തകവിജ്ഞാ
 ഗരുഡവാഹന പരമപുരുഷ
 സരോതഹനാഭസകളനിഷ്കള

പരാപരവിഭൊ പുരാതനനരൻ
കരിമുകിൽവണ്ണാ കമലകാമക
പയഃപയോധിയിൽ ശയനംചെയ്തിടും
ദയാപരാവിഭൊ ചതുർഭുജാവിണ്ണാ
അഖിലലോകവും ചരാചരങ്ങളും
നിഖിലഭൂതവും അടഞ്ഞുതാനായി
ട്ടടഞ്ഞഖിലവും അടക്കിത്താനൊരു
വടുവായിമേവിജാൻരെ സർവ്വവും
അടക്കിയാലിലമുകളിൽലീലയാ
കീടന്നുമായയാലുറങ്ങമാദ്യന്ത
വിഹീനശാശ്വത പുരാണപുരുഷ
മഹേശ്വരൻരെ മുകുന്ദ ചിന്മയ
സദാപാദതളിൽ തുണയരുളുന്നു
മുദാഗൃഹൻവന്നു പിറന്നുസിലന്തും
പറഞ്ഞതിൻവണ്ണം പറഞ്ഞെന്തൊന്നിനി
പറഞ്ഞിടാംശേഷം കഥകൾനാളെയും
കളമൊഴിയാകും കിളിമകളേവം
തെളിഞ്ഞു കീർത്തിച്ചുങ്ങടങ്ങിമേവിനാൾ
ജയസ്വാമി ചരിത്രം പത്മാവതി പാതിപ്രത്യമാഹാത്മ്യം.
ആറാം അദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

പഞ്ചവണ്ണങ്ങളുള്ള ശാരിക ചാരുശീല
ചഞ്ചലവിലോചനെ ചാരുഭാഷിണിബാല
മുന്നംനാഭാജിസിലൻ പണ്ഡരിപുരിയിക
ലുന്നതഭക്തന്മാരാമുലവസിലരാദി
ഭക്തന്മാർക്കായിച്ചൊന്നതോരോന്നെ ചരിത്രങ്ങൾ
ഭൂകതിമുകതിഭമേററമുത്തമമെന്നാകിലും

നാരദമഹാമുനിതന്നുടെ വതാരം
 കാരണസഹിതമായുരച്ചു കേട്ടീടുവാൻ
 മോഹമിങ്ങകതാരിലാകയാലതു തീപ്പാൻ
 ബാഹുലേയനാം സിലൻ ചൊന്നതുപോലെനീയും
 ചൊല്ലുചൊല്ലെന്നുകേട്ടു തെളിഞ്ഞുകിളിമകൾ
 ചൊല്ലിനാൾ വീണാധരൻ തന്നടെചരിത്രത്തെ
 പങ്കജനാഭൻവിഷ്ണു സങ്കടവിനാശനൻ
 പങ്കജമകൾകാത്തൻ പങ്കജവിലോചനൻ
 പാരിടംപാലിക്കുവാൻ പലതുംലീലചെയ്യും
 കാരണപുമാൻതന്റെ കളികളല്ലാതൊന്നും
 ചൊല്ലുവാനില്ല മരണാനാകയാലുമൂലം
 ചൊല്ലുന്നേൻപണ്ഡരീശൻ പാലിക്കുസദാകാലം
 ഒന്നാൾ സുധർമ്മയിൽ നാരദമഹാമുനി
 പുരുഷനെക്കാണാണെഴുനെള്ളിയനേരം
 വസിഷ്ഠൻ പരാശരൻ ഭൃംഗാസാവിവരോടും
 വസിക്കും വിശ്വാമിത്രനാദിയാം മുനിമാരും
 മേഘവാഹനൻതാനും മോരോണവിവാദിച്ചു
 മേഘവാരികൾപോലെ ന്യായങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചു
 വസിഷ്ഠൻ ചൊല്ലുന്നേരം നാരദൻസഭയെത്തി
 പ്രസീധൻ മുനിതന്നെയിരുത്തി പുരുഷുതൻ
 ജ്ഞാനിയായ് സൂര്യവംശഗുരുവായ്ജ്ഞവിദുനും
 മുനിയോടേവംചൊന്നാനുത്തമൻപുരുഷുതൻ
 ഭൂലാകേഷനഭാഗ്യസമ്പന്നരായിമേവം
 ഭൂലോകപാലകന്മാരാദിയാംമാനുഷന്മാർ
 മന്വന്ത്രമന്വരായ് ധനവാന്മാരുമായി
 നത്താമാതിഥ്യത്താൽ ദിവ്യന്മാർ സേവചെയ്തും
 ധാവിപ്രാദികളേയും രക്ഷിച്ചുദിനസ്രുതി
 ധരാനന്ദം പുണ്യനദിയിൽ സ്നാനംചെയ്തും
 മഹിമയേറും ദേവാലയങ്ങളിൽചെന്നു
 മുഹൂർത്തനംചെയ്തും കീർത്തിച്ചും ഭക്തിയോടെ

മൂന്നുണങ്ങളിൽത്തൂ വസിക്കും ഗൃഹസ്ഥനാം
 ധനവാൻതന്നെശ്ശാഘ്വനില്ലസംശയമേതും
 ധനവാൻതന്നെയോഗ്യൻ ധനവാൻതന്നെശ്ശാഘ്വൻ
 ധനവാൻതന്നെമാന്യൻ ധനവാൻവിശുതനാം
 ധനവാൻയാഗാദിയാം പുണ്യകർമ്മങ്ങളൊക്കെ
 ധനത്താൽചെയ്തമൂലം സ്വർഗ്ഗതിലഭിക്കുന്നു
 നിൽവാൻതന്നിക്കൊന്നും ചെയ്യുവാനില്ലശക്തി
 ബുദ്ധിമാനെന്നാകിലും സാധിപ്പാൻപഴിയില്ലാ
 ധനവാൻതന്നെലോകം ശ്ലാഘിക്കുകൊണ്ടീടുന്നു
 ധനഹീനനുകീർത്തി വരുമാറില്ലലോകെ
 ഇത്തരംവലാരാതി ചൊന്നൊരുനേരത്തിങ്ക
 ലുത്തരംവസിപ്പാനും പറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 ധനമെന്നതുതൂപ്പും സ്ഥിരമില്ലതിനേതും
 ധനമെന്നതുപാക്കിലാപത്തിൻമൂലംതന്നെ
 ധനത്താൽശാപകോപകാരണങ്ങളുമുണ്ടാം
 ധനത്താൽശത്രുപീഡാ ചോരമാർപീഡയുണ്ടാം
 ധനവാൻതന്നിക്കേറ്ററമഹങ്കാരവുമുണ്ടാം
 ധനവാൻതന്നെരോഷം വെടിഞ്ഞീടുകയില്ലാ
 ധനവാൻതന്നിക്കഹംഭാവമേറുകമൂലം
 ധനവാൻതന്നെജ്ഞാനം വെടിഞ്ഞീടുന്നുനാനും
 ആപത്തിൻമൂലമാകും ധനത്തിലാശയററ
 താപസർതമ്മേപ്പോലെ മേവുന്നുനിർദ്വനനും
 സുഖദുഃഖങ്ങളോക്കിൽ നിർദ്വനൻസുഖിതനെ
 ദുഃഖങ്ങൾധനവാനെ വെടിഞ്ഞീടുകയില്ലാ
 ആകയാൽദുഃഖപ്രഭമാണെന്നധനാശയെ
 പാകശാസനാനീക്കിക്കൊള്ളേണംബുധജനം
 ഇത്തരംവസിപ്പോകതി കേട്ടോരുനേരത്തിങ്ക
 ലുത്തരംനാരദനും വദിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
 ഭൂലോകവാസികളാം മാനുഷജനത്തിനു
 പാലനം പഴിപോലെ ഗൃഹസ്ഥാശ്രമധർമ്മം

ചെയ്യുവാൻ ധനഹീനനായിടിലസാധ്യമാം
 ചെയ്യുന്നു ധനികന്മാർ യാഗാദിശ്രേഷ്ഠകർമ്മം
 ധനവാനാതിമൃവുമന്നഭാനവും ചെയ്യും
 ധനഹീനനാൽ ഭാനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ
 ഗൃഹസ്ഥൻ ധനവാനായ് ഭവിച്ചിടുകവേണം
 ഗൃഹത്തിലിരുന്നവൻ ചെയ്യേണം ഭാനധർമ്മം
 ധനവാൻ തനിക്കേറ്റം ജനത്തെ പാലിച്ചിടാം
 ധനഹീനൻ പാത്താലോന്നിന്നും കഴിവരാ
 സുതുകർമ്മമെല്ലാം ധനവാനാജ്ജിച്ചിടാം
 ഭുഷ്കൃതം നിലുനന്നു താനെവന്നുണ്ടതീടും
 ധനവാൻ തന്റെ ഗേഹെ പലരും വന്നുചേരും
 കനിവാലാശിസ്സുവഴുനുകിടും മുനിമാരും
 പാത്തലം തന്നിലെങ്ങും കീർത്തിക്കും ധനവാനെ
 കീർത്തിയാലാത്തന്മാരും ചീർത്തു സങ്കടത്തോടും
 ചെന്നുചേരുന്നതു പാതാപാകിയ ധനവാന്റെ
 സന്നിധിക്കുണ്ടാവുന്നാലവന്നു ഭണ്ഡമില്ലാ
 തന്നഭാനവും വസ്തുഭാനവും ബഹുവിധ
 മുന്നത ധനവാറാൽ ചെയ്യുവാൻ കഴിവരും
 നിലുനൻതന്റെ ഗേഹത്താരാനും വഴിതപ്പി
 ടുൾരാത്രയിൽ പാലും വന്നുചേർന്നുവന്നാൽ
 രാത്രിയിൽ കഷ്ടത്തുതിർപ്പാൻ വല്ലതും കൊടുക്കവാ
 നെത്രയും കഷ്ടമെന്നു വന്നീടും നിസ്സംശയം.
 പട്ടിണി കിടക്കുവാൻ വൃത്തിയുള്ളിടംകൂടി
 പെട്ടെന്നു നൽകിടവാനവന്നു കഴിവരാ
 സാധുവായ് സുഹൃതിയായ് ഭാതാവായ് നീതിമാനായ്
 ബോധിയായുള്ളവരും നിർലുനനെയിൽ കഷ്ടം
 ഏറ്റവും ദയാശീലനെയിലും നിലുനന്നു
 പരമമോ സംയുക്ത ചെയ്യുവാനുള്ളമോഹം-
 ഒന്നിന്നും കഴിവരാത്തായവൻ വലത്തേറ്റം
 ഖിന്നനായ് മൃതമല്ലാത്തതൊരു കഴിവുള്ള

സാധുപാലനംചെയ്യാൻ സാധിക്കും ധനവാനാൽ
 ബാധിക്കുമില്ലാ ഭാഗം ചെയ്യുവാൻ വിന്നഭാവം
 വിപ്രന്മാർ പശുക്കളു മതിഥിജനങ്ങളും
 ഇപ്രപഞ്ചത്തിൽ വാഴും സാധുക്കൾ ഭരിത്രന്മാർ
 ഇവരെപ്പാലിക്കുവാൻ ധനവാൻതന്നെ ലോകെ
 യവനീപതിയായുമീശൻ താൻ കല്പിക്കുന്നു
 ആശ്രമം ചതുർവിധമുള്ളതിൽ മുഖ്യമാക
 മാശ്രമം സന്ന്യാസമാണെങ്കിലുമതുകൂടി
 രക്ഷിച്ചു പാലിക്കുവാൻ ഗൃഹസ്ഥൻതന്നെവേണം
 രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിടേണം ഗൃഹസ്ഥൻ മറ്റൊരും
 ആകയാൽ ഗൃഹസ്ഥിതൻ ധനവാൻല്ലെന്നാകി
 ലാകലം ലോകത്തിന്നു വരുവാനല്ലെന്വന്ധം
 ആകയാൽ ഗൃഹസ്ഥിതൻ ധനവാനാകവേണം
 വ്യാകലം കൂടാതെവൻ പലിച്ചു വർത്തിക്കേണം
 ധനവാൻ തന്റെ കൃത്യംകൊണ്ടോരും ധനിയായി
 ധനത്താൽ വേണ്ടവിധം ഭാഗധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും
 ഗൃഹത്തിലിരുന്നവനുജ്ജനബുദ്ധികയോടും
 മഹത്താം പുണ്യകർമ്മചിന്തനയോടുകൂടി
 സ്വശ്രമശ്രാദ്ധക്രമത്തായ് സത്യ വാദിയുമായി
 ധാരയംതന്നിലേററം മോക്ഷചിന്തനയോടും
 നയിപ്പാൻ ധനാജ്ജനബുദ്ധിയും കൂടെവേണം
 ജയിപ്പാൻ ധനംകൂടാതാക്കുമേ സാധിച്ചീടാ
 നാരദനേവംചൊന്നനേരത്തു മുനീന്ദ്രന്മാർ
 സാരജ്ഞൻമുനിയോടു കോപിച്ചു തുടങ്ങിനാർ
 താപസശ്രേഷ്ഠനായി വിധിനന്ദനനായി
 താപത്തെക്കന്നേറാം വിശ്രുതമുനിയായി
 മഹതിർന്നിലേറാം മാഹാത്മ്യമുള്ള നിന്റെ
 മഹത്വംകണ്ടു മോതനീലെ മഹതിയും
 ലോകങ്ങളെങ്ങുംചുറ്റി ഗാനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊൾവാൻ
 ലോകപാലകർ നിനക്കനുജതെന്നിട്ടില്ല

ജ്ഞാനത്തെനിഷേധിച്ചു ധനത്തെ സമ്പാദിക്കും
 ജ്ഞാനത്തെക്കുറിച്ചല്ലൊ പാടിച്ചിതിത്രാനരം
 അതിനാലിന്നു നീയും മാനുഷനായിത്തന്നെ
 മതിയിൽ വിരക്തിയിധനത്തിൽ പരുവോളം
 ധനവാനായിട്ടേറ്റം ബുദ്ധിഹീനനുമായി
 കനിവില്ലാതെയുള്ള ഭൃഷ്ടബുദ്ധിയുമായി
 ഭൂലോകവസിക്കുന്നു ശപിച്ചുകാരണത്താൽ
 യൈലോക്യവിശ്രാന്തനാം നാരദ മഹാമുനി
 പണ്ഡരീപുരിക്കേറ്റ മുട്ടത്തൊഴയാരുപുര
 മുണ്ടിൽ നാമംചൊല്ലാം വേമനപുരമല്ലൊ
 അപ്പരം തന്നിലുറവിപ്പൊതൻ വിഷ്ണുഭക്തൻ
 സല്ലമാൻ ദ്വിജശ്രേഷ്ഠൻ രത്നവർത്തകൻധനി
 യറമില്ലാതെയുള്ള ദ്രവ്യങ്ങളാർജ്ജിച്ചേറ്റം
 കുറമറുള്ള പല പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു
 ചിത്തത്തിൽ ശുദ്ധിയോടെ ഗൃഹസ്ഥകൃത്യത്തോടു
 മുത്തമൻ വാഴംകാലം തനിക്കുപുത്രനായി
 ജനിച്ചുമുനിയന്നു ബ്രാഹ്മണകുമാരനായ
 തനിക്കു ജ്ഞാനമേളമില്ലാതമുകനായി
 വിധി ക്ഷതാതൻ ജാതകർമ്മവുമെചെയ്തശേഷം
 വിധിച്ചു പുരസ്കാരദാസനെന്നുള്ള നാമം
 വളർന്നീബാലൻ തനിക്കു പവീതവുനൽകി
 വളർത്തുമാനംകൊണ്ടു വിദ്യകളഭ്യസിച്ചു
 വേദവേദാംഗമൊക്കെയൊചെയ്തൻ പോക്കൽനിന്നു
 വേദിയൻ ശ്രമിച്ചാലും ഫലമില്ലെന്നുവന്നു
 കുളിയും നിത്യകർമ്മമെന്നു മേബാലനില്ലാ
 കുളിയുമില്ലാധന വാത്സല്യം ചെറുതല്ലാ
 ദാനധർമ്മമില്ലാ പുണ്യകർമ്മവുമില്ലാ
 മാനവമില്ലാതല്ലം ധനത്തിലാശയേറ്റം
 നാണവുമില്ലാതല്ലം തോന്നിപോലൊരു വിപ്രൻ
 കാണുന്നോരേറ്റം ഹസിച്ച്ചിടിലും നാണമില്ലാ

നല്ലഃചാരവുംവേണ്ടാനല്ല വസ്ത്രവുംവേണ്ടാ
 ഇല്ലത്തിൽ ഭിക്ഷക്കാരൻ വന്നാകിലിഷ്ടമില്ലാ
 ബുദ്ധിഹീനൻ താനിവന്നൊരുകൾക്കാൽ ചൊല്ലും
 ബുദ്ധിയിലിവനോളം രത്നത്തിലൊരുത്തനും
 നോക്കിയാൽ വിലയിട്ടിട്ടെട്ടു പൂനുള്ളബുദ്ധി
 യോർക്കുമ്പോൾ വ്യാപാരത്തിൽ മിടക്കുന്നൊരിക്കലും
 സൽബുദ്ധി വിവേകവുമില്ലാതെ കണ്ടതാതൻ
 സൽബോധഹീനനെന്നതറിഞ്ഞു വേദത്തോടും
 വാഴുന്നകാലത്തിങ്കൽ താതനും ജനനിയും
 പാഴെന്നുനിരൂപിച്ചു ജീവിതം വെടിഞ്ഞിട്ടു
 ബ്രാഹ്മണർവന്നു ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു ചിലപാതാക്കെ
 ബ്രാഹ്മണാചാരംപോലെ ചെയ്തിതുശേഷമിതാ
 വ്യാപാരമതിലേററും സാമത്വമുള്ള വിപ്രൻ
 വ്യാപാരിയൊരുത്തനുമിവനോട്ടെരിരില്ലാ
 പിതൃരാജ്ജിതംപാത്താൽ സാരമില്ലെന്നു ചൊല്ലും
 പുതുതായ് ധനമേററമാർജ്ജിച്ചാൽ പുരന്ദരൻ
 ധനവാന്നൊരിക്കലും ഗ്രാമത്തിലൊരുത്തനും
 കനിവില്ലാത്തമൂലം സ്നേഹിപ്പാനില്ലാതായി
 നല്ലബുദ്ധിയുടേല്ലാ ദാനധർമ്മവുമില്ലാ
 നല്ലവരോടുചേർച്ച ലേശവുമിവനില്ലാ
 ഇല്ലത്തിൽധനമേററു മുണ്ടെന്നുവന്നിടിലും
 ദുർല്ലഭമിവന്നൊരു പെണ്ണിനെലഭിക്കുവാൻ
 അക്കാലംപുരന്ദരൻ തനിക്കുവേളിചെയ്താ
 നരകാമ്പിൽ ചിലരോളം ചിന്തിച്ചാർബന്ധവശ്ശം
 കന്യകാതന്നെക്കൊടുത്തീടുവാനൊരുത്തനും
 ധന്യരാം വിപ്രവർഷ്കരപ്പു വരുന്നീലാ
 കൂരനാംപുരന്ദരൻ തനിക്കു വേളിചെയ്താൻ
 ധീരതാവരാഞ്ഞൊരു പെണ്ണിനെ കൊടുത്തീലാ
 ചിന്നനായ് പുരന്ദരബ്രാഹ്മണൻ വാഴുംകാലം
 പുന്നോരു വിധിമതം ചൊല്ലുവൻ കേട്ടുകൊൾവിൻ

ഏറ്റവും ദരിദ്രനായുള്ളൊരു സാധുവിപ്രൻ
 കൊറ്റിൻ കഴിവില്ല പട്ടിണിതന്നെ നിത്യം
 ഭിക്ഷകളേറുവന്നാൽ വല്ലതും ലഭിച്ചീടും
 ഭക്ഷണം കഴിക്കുവാൻ മക്കളുണ്ടനവധി
 കന്യകതന്നെയൊന്നു കൊടുപ്പാൻ കാലമായി
 മന്നിടത്തന്നിലാതം വേൾക്കുവാനില്ല പാത്താൽ
 കുലവും നല്ലതല്ലാധനവുമില്ലതെല്ലം
 പലതും ചിന്തിച്ചാതും ചോദിപ്പാനില്ലാതായി
 ഇല്ലത്തകണ്ടെന്നാകിൽ വല്ലാതെഭയപ്പെടും
 പുല്ലല്ലെമേഞ്ഞതെന്നു ചൊല്ലുവാൻ പണിപാരം.
 നക്ഷത്രജാലമെങ്ങും കിടന്നാലെണ്ണുംകാണാം
 ഭക്ഷണം ഭിക്ഷയേറുകഴിച്ചു വാണാരവർ
 അക്കാലമൊരുദിനം പഥികനായദിജൻ
 ഉൾക്കാമ്പുതെളിവുള്ള വൃദ്ധബ്രാഹ്മണനേകൻ
 രാത്രിയിലത്താഴവും കഴിഞ്ഞിട്ടൊരേടത്തു
 നേത്രങ്ങൾ മൂടിയല്ലമുറങ്ങാനിടത്തേടി
 മെല്ലവേവന്നുചേൻ ദരിദ്രൻതന്റെ ഗൃഹം
 സല്ലാപത്തോടുപൂജിച്ചിരുത്തി ലക്ഷ്മീഭായി
 സുന്ദരീസതീരത്തം ദരിദ്രൻതന്റെപുത്രി
 തന്നപംഗീമണിസാക്ഷാൽ ലക്ഷ്മിയാണെന്നുതോന്നും
 സല്ലാരംകണ്ടു വിപ്രനൾക്കാമ്പിൽ നിരൂപിച്ചു
 തല്ലാലമുറപ്പിച്ചു കായ്ക്കത്തൊഴൊല്ലിടവൻ
 ബ്രാഹ്മണർ രണ്ടുപേരും രാത്രിയാലൊരോവാർത്താ
 കാമിതങ്ങളെപ്പറ്റിയുരച്ചു കിടക്കുംപോൾ
 അന്നേരം സതിയാകും കന്യകതന്റെയോഗാൽ
 വന്നൊരു ദിജൻചൊന്നാൻ പെണ്ണിന്റെവേളീകായ്ക്കും
 വേമനപുരത്തിങ്കലുണ്ടൊരു വിപ്രബാലൻ
 കേമനങ്ങവൻമഹാധനികനേകപുത്രൻ
 താതമാതാക്കളില്ലാ ഉറവരാരുമില്ലാ
 താൻതരും ധനമിങ്ങുപെണ്ണിനെ കൊടുത്താകിൽ

തന്നിട്ടു നല്ലതേ പലതിന്നു ചൊൽവാനുണ്ടു
 ധനികൾ കലമല്ല പെണ്ണിനെ കൊടുക്കേണ്ടാ
 ഇത്തരംചൊല്ലിവിപ്രൻ ജാതകംകെട്ടി മു
 സ്തപരം ലക്ഷ്മീഭായിതന്നുടെ ജാതകവും
 വിപ്രന്മാർ രണ്ടുപേരും ജാതകം ചേർന്നുനോക്കി
 ക്ഷിപ്രംപോല്ലേളികായ്ക്കുറപ്പാൻ തീച്ചയാക്കി
 കാലത്തു കളിച്ചവർ ഭസ്മവുംചന്ദനവും
 മേലൊക്കപ്പശി നിത്യകൗശളവും ചെയ്തു.
 പട്ടകൾ തെറുക്കുത്തിട്ടുത്തരീയവുംകെട്ടി
 പട്ടുകൊണ്ടുള്ളവിന്ത്രിയോരോന്നു കല്ലിലേന്തി
 വടികൾ കുടകളും പാദരക്ഷയുമായി
 വടിവിൽ കമണുപുകയ്ക്കിൽ ധരിച്ചിട്ട്
 സോമനും തോർത്തുമണ്ടും ഭാഗ്യമായ് കെട്ടിവിപ്രർ
 വേമനപുരംനോക്കി കേമമായ് നടക്കൊണ്ടാർ
 പന്തക്കൾ കൂട്ടംവിട്ടു വരുത്തുമേൽക്കുന്നായ്
 പന്തക്കൾക്കെതിരിട്ടു കടന്നു ഗ്രാമവീഥി
 വേമനപുരംപ്രാപിച്ചൊത്തവർ നാത്രപിച്ചു
 നാമിഹപുരന്ദരഭാസന്റെ ഗേഹേചെന്നാൽ
 നമ്മുടെ ലക്ഷ്മീഭായിയായിട്ടും കന്യതന്നെ
 യന്മഹീസുരന്നായി കൊടുപ്പാൻ തീച്ചയായാൽ
 ഇല്ലാത്ത കേടുതീപ്പാൻ നല്ലൊരുസംഖ്യവേണം
 ഇല്ലതിന്നിഷ്ടമെങ്കിൽ തീർത്താനാചെയ്യവേണ്ടാ
 കന്യകാതാതൻവിപ്രൻ ചൊൽവതുപോലെത്തന്നെ
 ധന്യനാംവിപ്രൻചൊല്ലിട്ടായിരും നശാധത്തെ
 കൊടുപ്പിച്ചുവാങ്ങീട്ടില്ലവും കേടുതീത്തു
 കൊടുപ്പാൻ കന്യകയെ വിധിച്ചുമുഹൂർത്തവും
 നല്ലൊരു മുഹൂർത്തത്തിൽവേളിയും വിധിപോലെ
 ഏല്പാതംഭൂസുരന്മാർ തോഷണനടത്തിനാർ
 ഭക്ഷണഭക്ഷിനായും വിധിവൽപുരന്ദരൻ
 കക്ഷികൾ നിറവോളം ഭക്ഷിച്ചുവിപ്രൻമാരും

കൊടുത്താനെന്നാകിലും പക്ഷിണകൊണ്ടുതൃപ്തി
 യടുത്തപോലെയായിട്ടില്ലെന്ന് സന്താപിച്ചാർ
 ധനധാന്യങ്ങൾദാനം കൊടുത്തു ദ്വിജന്മാരെ
 ധനദൻപോലുമോർത്താൽ തൃപ്തരാക്കുവാൻപണി
 ഭക്ഷണംകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തരാകുന്നതല്ലാ
 തിക്ഷിതിതലത്താൽ തൃപ്തരാക്കുകയില്ലാ
 ഭോജനംകൊടുത്തേറ്റം ജറംനിറഞ്ഞിടിൽ
 ഭാജനം മറെറാന്നില്ലാത്തതിനാൽ തൃപ്തരാക്കാം
 മറെറാന്നും കൊടുത്തിട്ടു തൃപ്തിയെവരുത്തുവാൻ
 പറകിടുന്നതോർത്തു കൊടുത്താൻ പുരന്ദരൻ
 മറെറാരേടത്തുംപെണ്ണു കിട്ടാത്തമൂലമന്ന
 മറെറാന്നുംചിന്തിക്കൂതെ ധനത്തെകൊടുത്താൻപോൽ
 ഒട്ടാകെദ്രവ്യമൊട്ടുചിലവായ്ക്കുന്നു മൂലം
 ഒട്ടുമേസുഖമില്ലാതായ്ക്കാണാൻ പുരന്ദരൻ
 കന്യകാലക്ഷ്മിഭായിസന്ദർശി സതീരണം
 തനപംഗിമണി കണ്ടാലിവിടെയെന്നു തോന്നും.
 വേളിയുംകഴിഞ്ഞവളാളിമാർ തങ്ങളോടും
 മേളിച്ചുകളിയാടി പസിച്ചാർ വരഗേഹ.
 കാലത്താൽശരണാകം കണവൻ തന്നെയോർത്തു
 നീലക്കാർവേണിയാളും ദുഃഖിച്ചുവന്നുകൊണ്ടാർ
 സപ്തത്തിയൊന്നുമില്ലാ നിത്യകർമ്മമില്ലാ
 സപ്തത്തരായുഷോരാത്രി നിഷ്ഠ മേച്ഛയില്ലാ
 ഭാനധർമ്മമില്ലാ സകൃതകർമ്മമില്ലാ
 ഭാനവാചരമല്ലാതില്ലാതെ ഗുണംതെല്ലം
 ദ്രവ്യംതാനേറ്റം വലിച്ചിട്ടുവാൻകൂകാർ
 ക്രൂരഭോജികൾപോലെ കർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കും
 ഇല്ലത്തിൽധനമേറമുണ്ടെന്നു വന്നിടിലും
 ഇല്ലപരക്കൊരുസുഖം ദുർവൃത്തനാകമൂലം
 കർമ്മദോഷങ്ങളോർത്തു വേദിച്ചുവന്നോടും
 നിമ്ബലാസതീരണം പസിച്ചാർവരഗേഹ

അക്കാലംവൈവരോശാൻ ഗർഭിണിയായിവന്നു
 ഉറക്കാനുതലിവുളവാസതിലാം ലക്ഷ്മിഭായി
 പെറ്റിതുപുത്രിതന്നെ നല്ലൊരുശുഭഭവഗ്ന
 കറവാർ കുഴലിയും മന്ത്രത്തിൻമാഹാത്മ്യത്താൽ
 അറമിപ്പാതദ്രാഗ്ധം ഘൃതത്തിലുണ്ടെന്നാലും
 കൊറ്റിനുപോലുംഗ്രൂടി ലഭിപ്പതതികഷ്ടം
 അത്ഥവാൻപുരന്ദരധാസനാം തന്റെവര
 നത്ഥത്തെയാൽക്കുറവാനേററവും ഭോഹമുദുജാൻ
 അത്ഥികൾക്കുരക്കാത്രം ധാനംചെയ്യാത്തശീലൻ
 വർത്തനാരിലേററം മുഖ്യനായ്ക്കൊണ്ടാൻ
 രത്നങ്ങൾകാണുന്നാകിൽ മൂല്യങ്ങൾനിശ്ചയിപ്പാൻ
 രത്നവ്യാപാരിയാരു മിവന്നശരിയല്ലാ
 ഇല്ലത്തിൽമിലവിന്നു വല്ലതുംകൊടുത്തീടും
 ഇല്ലെന്നുചൊല്ലിക്കേട്ടാൽ വല്ലതെകോപച്ചീടും
 ഭർത്താവുകൊടുത്തതു കൊണ്ടവർമിലവൊക്കെ
 ഏതായുംചുരുക്കമായ്ക്കുഴിച്ചു നടത്തിനാൾ
 വല്ലതെകഷ്ടപ്പെട്ടു വളർത്തിമകളേയും
 വല്ലായ്ക്കൊല്ലാതൊക്കെ നടത്തിസതീരത്താം
 പുത്രിക്കുനാമധേയം തശിണിഭായിയെന്നു
 ചിത്തത്തിൽനിരൂപിച്ചു കല്പിച്ചാൾലക്ഷ്മിഭായി
 സതിതൻമന്ത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമതുതന്റെ
 പതിക്കുംധനപുഷ്ടി വരുവാനിടയാക്കി
 വളർത്തുപുത്രിതന്നെ നാലഞ്ചുവയസ്സായി
 തളൻമാനസവും ലക്ഷ്മിഭായിക്കുശോകാൽ
 വരന്റെദർശനങ്ങൾ കാണുകയാലവളേററം
 കരഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെ കഴിക്കുംകാലത്തിങ്കൽ
 തനിക്കുബാല്യകാലം താപസനായവിപ്രൻ
 മുനിതാൻകനിവോടും കൊടുത്താൻമന്ത്രമൊന്നു
 രാധാകൃഷ്ണന്റെനാമമാഹാത്മ്യം മന്ത്രംശ്രേഷ്ഠം
 ബോധിപ്പിച്ചുനഗ്രഹം കൊടുത്തുപോയിടിനാൻ

അന്നതൊട്ടവർമന്ത്രം ശ്രദ്ധയോടുചരിച്ചു
 ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ കഴിക്കുംദിനങ്ങളെ
 ലക്ഷ്മിഭായിയുടനീത്യ മിഹന്ത്രമുചരിച്ചു
 ഭക്ഷ്യങ്ങൾഭുജിച്ചീടുമെന്നൊരു മുറവെച്ചാർ
 നിത്യവുമിഹന്ത്രം ശ്രദ്ധയാദ്ധ്യാനത്തോടും
 നിത്യനാമകൃഷ്ണൻതത്തെ ധ്യാനിച്ചുവാഴുംകാലം
 സത്യജ്ഞാനാനന്താർത്ഥം ദാദായനേകൻ
 നിത്യനാമപരൻപുമാൻ സച്ചിദാനന്ദരൂപൻ
 അഖിലാത്മകൻഭക്ത ഏതോംബുജവാസൻ
 നിഖിലചരാചരത്തിങ്കലും പൂരിപ്പുണ്ണൻ
 അകമേസേവിഃപ്പാർക്കു വരദൻവാസുദേവൻ
 സകലൻ പ്രസന്നനായഭവിച്ചാനെന്നവേണ്ടു
 അക്കാലംപുറപ്പെടാസന്റെ ഗുണമൊട്ടു
 മോക്ഷത്തെവന്നീടിലും സാധുപൂജയുചെയ്താർ
 കോപിയുംവീര്യവർത്തന്റെ ശൃംഗത്തിൽ സാധുജനം
 പാപിയെന്നറിയാതെ പലരുംവന്നുചേരും
 ധനവാണിജ്യത്താൽ ഉറിയായമയുമൂലം
 കനിവില്ലെന്നതൊട്ടു മോക്ഷത്തെത്തന്നവരും
 കൊടുക്കിപ്പുറക്കാത്തമെന്നതെന്നറിവോളം
 കെട്ടുതിയുളേജാർവന്ന യാചിക്കമസംഖ്യംപേർ
 സതിതാനറിയാതെവ്യഗ്രം കൊടുത്തെന്നാൽ
 ചതിയാലുകണ്ടാൽ വല്ലാതെശിക്ഷയെയും
 പാതകൻതന്നെയോർത്തു പേടിച്ചുലക്ഷ്മിഭായി
 പാതകമകരവചാൻ വ്യഗ്രംഭാനമെയ്യും
 തല്ലാരുമൊരുദിനം പങ്കജനാഭൻവിണ്ണ
 വൃക്കാമ്പിൽനിരൂപിച്ചു ബ്രാഹ്മണനെപ്പോലെ
 ജരയുവലിപ്പിച്ചു നരച്ചുംകരച്ചേററം
 കരങ്ങൾകാലുഃപാദം വിറച്ചുമുഖംകോടി
 കണ്ണുകൾപീളുകെട്ടിപ്പല്ലുകൾക്കൊപ്പോയി
 ഭണ്ഡാനുകമ്പിതേതി കണ്ഡലങ്ങളുംതൂക്കി

കിറിയപട്ടുതുണ്ടു പീറയുമുട്ടത്തൊട്ടു
 പീരിയതാലവൃന്തം കക്ഷത്തിലൊരുഭാസം
 നെററിയിൽ പിളുതിയു കയ്യിലുണ്ടക്ഷമാല
 തെററിയാൽ കാലുമുട്ടി മറിഞ്ഞുവീഴുംപോലെ
 നല്ലൊരുജലപാത്രം കയ്യിലുണ്ടുപൊട്ടി
 തെല്ലൊരുഭാഗംകോടിച്ചുങ്ങിപലേടവും
 വടിയുമുന്നിയുന്നിക്കാലുകൾമാററിവെച്ചി
 ട്ടിടയിലോരോന്നാടിമുട്ടിനേൽകയ്യുമുന്നി
 നടന്നുമെല്ലെല്ലെ വേമനപുരമെത്തി
 കടന്നുപുരന്ദര ഭാസന്റെഗൃഹംതേടി
 വാതുക്കൽചെന്നുനിന്നു നോക്കിനാൻദിജവുല
 നേതുമേബോധിച്ചിലാ ദിജനാമ്പുരന്ദരൻ
 തന്നുടെമുമ്പിൽചെന്നു തൊഴുതുദിജവുലൻ
 തന്നുടെയവസ്ഥ കളൊന്നൊന്നുയണത്തി ച്ചാൻ
 നല്ല ലജാതൻധനീ വിശുതൻമഹാപ്രഭ
 വർക്കൊമ്പുതെളിവുള്ള വിപ്രൻതാൻദാനശീലൻ
 സുഭഗൻകേമനേരം കാമിതദാതാശ്രീമാൻ
 സൗഭാഗ്യവതിയായ സതിധയാടൊത്തുവാഴ്ത്താൻ
 നാമവുപുരന്ദര ഭാസനമതിധീമാൻ
 വേമനപുരംചൊല്ലാം വർത്തകശ്രേഷ്ഠനത്രേ
 പാർത്തലത്തിങ്കലിത്ര ധനികരാരുമില്ലാ
 കീർത്തിയുംപാർത്തലത്തിലാർക്കുമേയിരയില്ലാ
 ശാസ്ത്രജ്ഞൻവേദവേത്താവുതമദിജശ്രേഷ്ഠൻ
 ശ്രോത്രിയൻധനേശനാമെന്നാരുസമ്മതിക്കും
 കണ്ടാകിൽനാണിച്ചീടുമള കാപുരംകൂടി
 കൊണ്ടാടുംവേമനമാം പുരമെന്നറിഞ്ഞാലും
 ധനദൻപുരന്ദരൻതന്നെക്കാണാത്തുമൂലം
 ധനവാണെന്നതോത്തു ചൊല്ലിത്തങ്ങിരിക്കുന്നു
 ഏകദാകണ്ടെന്നാകിലാകേവെവടിഞ്ഞിട്ടു
 ശ്ലോകമോടങ്ങാനോടിയൊളിച്ചേമതിയാവു

ഗൃഹത്തിലുള്ള രത്നം കണ്ടിടീൽ രത്നാകരം
 മഹത്വമില്ലിനിന്നൊന്നു മുമ്പു മങ്ങിപ്പോയെന്നോ
 വർത്തകശ്രേഷ്ഠൻതന്നെ ചെന്നുകൊണ്ടുവന്നു
 വർത്തമാനങ്ങൾ ചൊന്നാൽ സാധിക്കാത്തവർക്കു
 ചീത്തവേദനതീർക്കാൻ ചാതുര്യം പുറത്തു
 നാത്തികൾ തീർക്കുവാനുപയോഗിച്ചു
 ഇത്തരം ലോകം പുകഴ്ത്തിയ പ്രഭാവം
 വർത്തമാനങ്ങളെക്കൊണ്ട് വർത്തകരികൾ
 വർത്തകർ ചൊല്ലിക്കേട്ടു കേൾക്കുന്നിടത്താണു
 വർത്തമാനങ്ങൾ ചൊൽവാനു വന്നു മഹാപ്രഭോ
 ജ്ഞാനികൾ കലത്തിൽ ജനിച്ച് ജീവിതം തീർത്താൻ
 ജ്ഞാനിപ്പോൾ വൃദ്ധനേറും വൈദികന്തന്നെ വേല
 ഏകപുത്രനെ യുള്ള ഇനിക്കെന്നറിഞ്ഞാലും
 ശോകമിങ്ങു മുഖനിന്നിട്ടു ദ്രിഷ്ടശ്രേഷ്ഠാ
 പുത്രനൊപ്പം ചാലി വേളിയും കഴിക്കേണം
 ഗോത്രമല്ലായിൽ മുടിഞ്ഞിട്ടാ മനോഹർവേദം
 ജ്ഞാൻ മരിച്ചിട്ടും മുമ്പു പുത്രൻ വേളിവേണം
 ജ്ഞാൻ മരിച്ചെന്നു വന്നാൽ വേളിയുമുണ്ടായിടാ
 കാശാണും കല്ലിലല്ലാ യാചിച്ചുതന്നെ വേണം
 മോശം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്പാദിച്ചു മില്ലാ
 യാചിക്കുന്നതു കല്പം മനോഹർത്താണമിന്നു
 യാചിക്കാതിരുന്നാകിൽ വരവു നശിച്ചിട്ടും
 നല്ലൊരു പ്രഭുതന്നെ ചണ്ടിട്ടു യാചിച്ചെന്നാൽ
 കല്യാണത്തിന്നു വണ്ടായവൻ ദാനം ചെയ്യും
 പരക്കെയിരക്കുവാൻ കഴികില്ലിനിന്നൊന്നു
 തരക്കേടോത്താണെന്നു വസിപ്പോരളവിങ്കൽ
 കേട്ടിതു പ്രഭോതവ മാഹാത്മ്യം വർത്തകന്മാർ
 പാട്ടുകൾ പാടിക്കേട്ടു വന്നിട്ടു ജ്ഞാനമില്ലാ
 ആയിരം വരാഹമയിന്നിടവേണ്ടതതു
 ആയതു വേദനകിൽ മറെറാൽ മോഹമില്ലാ

ഈവിധംവൃദ്ധൻചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞതാരജവേവം
 കോവിദൻപുരന്ദര ദാസനാംശ്രുതിധരൻ
 സാധുവാംദിജോത്തമാ ഞാൻപ്രഭുവല്ലകേരം
 ബോധിപ്പിച്ചു ചുവന്നാരഹോകഷ്ടംകഷ്ടം
 തനിക്കുവേളികായ്ക്കും നടത്താനുള്ളധനം
 ധനികന്മാരെയെങ്ങാനുണ്ടെന്നു നോക്കിക്കൊരുകാ
 ഇവിടെഇതെന്നാട്ടും താമസംവരുത്തേണ്ടാ
 കവിടിപോലുമൊന്നുമിവിടെ ലഭിപ്പിലാ
 ഞാനോക്തമഹാസാധു ഭരിദ്രൻഭിക്ഷുതന്നെ
 ഞാനിപ്പോൾ ഭിക്ഷക്കൊന്നും പോകാറില്ലെന്നുമാത്രം
 യാചിച്ചാലൊരുത്തരും തരുമാറില്ലായ്കയാൽ
 യാചിക്കാതിരിക്കുന്നു ഞാനിപ്പോൾഉരിഞ്ഞാലും
 വല്ലഭംലഭിച്ചിടിൽ ഞാനിപ്പോൾ ഭിക്ഷയേല്ക്കും
 ഇല്ലെന്നുചൊല്ലുന്നവരല്ലാതെ കാഞ്ചാനിപ്പാ
 അതിനാൽവിദ്വാൻഭവാൻ പോയ്ക്കൊരുക നേരമായി
 എതിരെചൊല്ലായൊന്നും കാലത്തെക്കളയേണ്ടാ
 ഇത്തരംപുരന്ദരൻ ചൊല്ലിയങ്ങഴുന്നീല്പാൻ
 ചിത്തത്തിലോത്തനേരം വൃദ്ധനുംതന്റെ കക്ഷ
 വെച്ചോരുഭാഷ്യമെടുത്തഴിച്ചു കാഴ്ചവെച്ചു
 വാച്ചോരു കുതുഹലാൽ വാങ്ങിനാൻപുരന്ദരൻ
 അവില്വംമലർനല്ല വെല്ലവും നാളികേരം
 അവിടെ മുഖിൽകണ്ടുകിട്ടിയ നേരത്തിങ്കൽ
 അരക്കാശൊരുത്തനും കൊടുത്തു വാങ്ങിത്തിന്നാ
 ത്തരക്കൻപിന്തുക്കനാമവനും സുഖമായി
 എടുത്തുഭക്ഷിച്ചപ്പോൾ ദിജനും സന്തോഷിച്ചു
 പടുത്തിയിവനെഞാൻ ധനവുംലഭിച്ചിടും
 എന്നോർത്തുദിജവൃദ്ധൻ മേവീടുന്നേരത്തിങ്ക
 ലൊന്നൊന്നെ തിന്നുന്നോക്കി സന്ദർശിക്കുന്നവൻ
 ഭദ്രമായ് പെട്ടിതന്നിലടച്ചുപൂട്ടിവെച്ചു
 വിതസ്തമോടിപ്പോവാൻ ഭാവിച്ചുനേരംവൃദ്ധൻ

തരികാപ്രഭോധനം തരികാതരികെന്നു
 അരികെ മുൻതടുത്തചെല്ലുന്ന ദ്വിജനോടു
 ധനികനല്ലത്താനും തരികയില്ലയെന്നു
 കനിഞ്ഞു ചൊന്നതൊക്കെക്കേട്ടീലെ ദ്വിജവൃദ്ധാ
 തടുത്തുതടുത്തെന്നോടടുത്തു മുടക്കേണ്ടാ
 വടുക്കൾപോലെഭവാൻ തടുത്തു കളിക്കേണ്ട
 വെളിക്കുപോകുന്നേരം വൈകിയിങ്ങിനിക്കൊട്ടു
 കളിച്ചുകൂടെത്തന്നെ നടന്നുതടുക്കേണ്ടാ
 വിട്ടീടുവഴിയെന്നു കോപിച്ചുപുരന്ദര
 നട്ടഹാസങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടിവെട്ടുന്ന വണ്ണം
 ചൊന്നതത്രയുംകേട്ടും തരിക ധനമെന്നു
 പിന്നെയും മുൻതടുത്തു ചെല്ലുന്ന ദ്വിജനോടു
 തടുത്തുതടുത്തെന്നല്ലോകാതെ മുടക്കേണ്ടാ
 അടുത്തു വന്നാലടികൊണ്ടീടും ദൂരെനില്ക്കാ
 അരക്കാശിപ്പുകയിൽ കൊടുക്കാൻ പ്രഭുവല്ലെ
 നിരപ്പാളിക്കുചൊല്ലിക്കൊടുത്തേ നിരുന്നേരം
 ഇല്ലെന്നുചൊന്നാൽപ്പിന്നെ പോയ്ക്കൂടെ വല്ലേടത്തും
 വല്ലാതെ ശംഠക്കാരി വരുവാനെന്തുബന്ധം
 ഇത്തരം പുരന്ദരൻ കോപിച്ചുചൊല്ലുന്നതും
 മുൾത്താപത്തോടുവൃദ്ധൻ കൂടവെ ചെന്നുമെല്ലെ
 നില്പുനില്ലെടോ ഞാനും ചൊല്ലുവാൻ പ്രഭോ കേൾക്ക
 വല്ലാതെകോപിക്കേണ്ടാ വല്ലതുംതന്നീടു നീ
 ഞാനോക്കാവുലനല്ലേ യാചിപ്പാൻ വന്നതല്ലെ
 താനോത്തു ദയതോന്നി വല്ലതുംതന്നീടെടോ
 വടിയും കത്തിത്താണും തൊഴുതുംതൊഴുതേററം
 കെടുതിചൊല്ലുംവൃദ്ധൻ തന്നോടു പുരന്ദരൻ
 ഇല്ലെന്നുമുന്നേതന്നെ ചൊല്ലിലെ ഞാനതോക്കാ
 തല്ലൊന്നതന്നീടുംഞാൻ മിണ്ടാതെ ദൂരെനില്ക്കാ
 അരക്കാശുക്രൂടി ഞാൻതരാൻ യോഗ്യനല്ലെ
 നിരപ്പാളിക്കുമുമ്പിൽ ചൊല്ലി ഞാൻ കേൾപ്പിച്ചില്ലേ

കടയ്ക്കുപോകുന്നേരം തന്റെ ഭൃശകനം
 കടയ്ക്കു വർത്തകന്മാർ വരുമാറിപ്പാതാക്കി
 കെട്ടത്തുനേരംപോക്കെ നന്നാ ദാസവൃദ്ധൻ
 കെട്ടത്തുകേരളം വിട്ടിങ്ങവെന്നാരു മൃഗൻ
 ഇന്നത്തെ ലാഭമാക്കപ്പെടാക്കിയിരപ്പാളി
 വന്നകപ്പെട്ട ഭൃശൻ വെട്ടുപോകുന്നതില്ലാ
 ഈവണ്ണം പുരന്ദരൻ ചൊല്ലിക്കേട്ടോരുനേരം
 കാർവണ്ണൻതാനും വൃദ്ധൻ ക്ഷമയോടേവംചൊന്നാൻ
 കേൾക്കട്ടോ ധനംനീയും തരികില്ലെന്നുവന്നാൽ
 നോക്കുവാൻതന്ന ഭക്ഷ്യം തിരികെത്തരികനീ
 തിന്നതു പോക പോക ഞാൻ നഷ്ടം സഹിച്ചീടാം
 തിന്നതുപോക ബാക്കിയുള്ളതു തരിക നീ
 ഇനിക്കു വല്ലേടത്തുമെന്തെങ്കിലും കാഴ്ചവെക്കാൻ
 തനിക്കുതന്നുകൂടെ തിന്നതുപോക ബാക്കി
 മായാവിപ്രശ്നം ന്യായം കേട്ടാൽപുരന്ദരൻ
 ന്യായമാണിതുകൊള്ളാം കേരളമുറയാണോ
 തിന്നുവാനുള്ളവസ്തു താൻമുമ്പിൽകൊണ്ടുവെച്ചാൽ
 തിന്നുവാനല്ലെന്നോർപ്പാൻ മായാവിതാണുവൃദ്ധാ
 തിന്നുവാനല്ലെന്നാകിലെന്നിരിക്കൊണ്ടുവന്നു
 തിന്നുവാനല്ലെന്നർക്കി ഞാനുതരക്കുമോ
 ഭക്ഷിപ്പാനൊരുത്തരു നൽകിയവസ്തുതന്നെ
 ഇക്കിതീതലത്താതം തിരികെച്ചോദിച്ചീലാ
 തരികാഇല്ലാത്താനും ദുർമാർഗ്ഗംതുടങ്ങേണ്ടാ
 വരികാവേണ്ടാകൂടെ ചാരത്തിങ്ങണയേണ്ടാ
 ഇത്തരംപുരന്ദരദാസന്റെവാക്കുകേട്ടു
 ചിത്തത്തിൽവേദത്തോടു വൃദ്ധനുംപിടിപെട്ടു
 ഉടുത്തവസ്ത്രത്തിന്മേൽ പിടിച്ചുപിജവൃദ്ധൻ
 കടുത്തകോപത്തോടുമഴിച്ചുങ്ങിഴുത്തപ്പോൾ
 കോപിച്ചുപുറന്ദരദാസനും വൃദ്ധൻതന്നെ
 പാപിയുത്തച്ചുതളി വീഴ്ത്തു നടുക്കൊണ്ടാൻ

ദിജനംവീണകാലിന്ദുകൾപൊട്ടിക്കേണ
 ഭജങ്ങുണിമെല്ലെയഴുനീറ്റിരുനേരം
 രോദനംചെയ്യുന്നേര മാത്തരോദനംകേട്ടു
 വേദിപ്പാനോടിവന്നാൾ നികടലക്ഷ്മീഭായി.
 വേദിയൻതന്നെക്കണ്ടു വേദിച്ചുസതീരത്തം
 ചോദിച്ചാൾദിജവുലൻ തന്നോടുവൃത്താന്തങ്ങൾ
 വുലനംലക്ഷ്മീഭായി തന്നോടുതച്ചരിതം
 നിർദ്ദനൻവന്നകാൽമാദിയറിയിച്ചാൻ
 പുത്രൻറവിവാഹത്തിന്നില്ലത്തിൽധനമില്ലാ
 ഞ്ഞത്രയുംദരിദ്രൻ്ഞാൻ ധനികൻമാരെക്കണ്ടു
 യാചിച്ചുദ്രവ്യംവാങ്ങിക്കൊള്ളുവാനത്രവന്നു
 യാചിച്ചേൻവരൻമുമ്പിൽ കാഴ്ചയുവെച്ചുമോദാൽ
 ലോകവിശുതനാകും പ്രഭവാംനിൻറകാന്തൻ
 ആകവെകാഴ്ചവാങ്ങി ഭക്ഷിച്ചുപാപിടുഷ്ടൻ
 അശിച്ചശിഷ്ടമൊട്ടു പെട്ടിയിൽവെച്ചുപുട്ടി
 പിശുക്കനരക്കാത്രം തരികില്ലെന്നുചൊന്നാൻ
 കാഴ്ചവെച്ചോരുഭക്ഷ്യം തരികെത്തരികെന്നു
 താഴ്ചയായ്ലവട്ടം ചോദിച്ചുപിമ്പേപോയേൻ
 ആയതുംതരാത്തവനടിച്ചുവീഴിയോടി
 പ്പോയിഇനിൻറവരൻ കഷ്ടംഞാനെന്നുചെയ്തു
 പണവുംതരാത്തവൻ കാഴ്ചയുംവാങ്ങിവെച്ചാൻ
 ഇണയായിവെക്കരുമില്ലയോ ശിവശിവാ
 ഉത്തമീയായസതീരതമേനിൻറവര
 നത്തമെന്നെന്നതോത്തേൻ കഷ്ടമീവിധംവന്നു
 അത്തലോടിതമംചൊല്ലും ഭൂസുരൻതന്നിലേറാ
 ചിത്തത്തിൽദയതോന്നിട്ടന്നേരംലക്ഷ്മീഭായി
 അടുത്തുചെന്നുനിന്നു ദിജനെക്രൂപിഞ്ഞാഴ്ച
 തടിക്കാൽവണങ്ങിട്ടു ചോദിച്ചാൾഭക്തിയോടെ
 കല്യാണംനടത്തുവാൻ ദ്രവ്യംഞാൻതന്നീടുവൻ
 വല്ലാതെശോകംവേണ്ടാ ചൊല്ലുകാപരമാർത്ഥം

വൃദ്ധൻറശാപകോപം പേടിച്ചുലക്ഷ്മീഭായി
 വൃദ്ധനുസന്തോഷിപ്പാനോക്കാതെചൊന്നാളേവം
 വല്ലഭംഭാനംചെയ്തും സന്തുഷ്ടനാക്കീടേണ
 മില്ലത്തിലില്ലെന്നാലും കൂടാതെകഴിവില്ലാ
 എന്നോർത്തുദിജനോടു കല്യാണംനടത്തുവാൻ
 തന്നീടാംഭവ്യമെന്നു കേട്ടപ്പോൾതെളിഞ്ഞെറ്ററം
 സാധുവാംനാരിചൊന്ന വാൽകൾകേട്ടുവൃദ്ധൻ
 ബോധിപ്പാനവളോടു ചൊല്ലിനാൻതൻറകാഴ്ചം
 ആയിരംവരാഹൻതാൻ ചോദിച്ചേൻപ്രഭുവോടു
 നായികെയതുതന്നാൽ കല്യാണംനടത്തീടാം
 എന്നു കേട്ടനേരം സതിയുംഭയത്തോടും
 ഇന്നതിന്നെന്തുമാർഗ്ഗ മെന്നപൾചിന്തചെയ്താൾ
 പണംതാൻകൊടുക്കുന്നാൽ കാശാന്നുംകയ്യിലില്ലാ
 ന്ണാത്താൻപറകില്ലാ വഴിയെന്തിതിന്നയ്യോ
 മായാമനുഷ്ഠനാകും രാധാകൃഷ്ണനെയോർത്തു
 ന്യായമായൊരുമാർഗ്ഗം കാണാഞ്ഞുവേദംപുണ്ടാൾ
 സത്യവിഗ്രഹൻകൃഷ്ണൻ സത്യത്തെരക്ഷചെയ്യാൻ
 ചിത്തത്തിൽവിളങ്ങിനനേരത്തുകാട്ടിമാർഗ്ഗം
 കേട്ടുകൊണ്ടാലുംജഗദീശപരൻതൻറമായാ
 കാട്ടിടംലീലയോത്താലാരാലുമറിയാമൊ
 ഭൂഷണമേതെങ്കിലുമഴിച്ചുകൊടുത്താകിൽ
 ഭോഷനാംതൻറവരൻ ഗ്രഹിച്ചാൽശണ്ണകൂട്ടം
 സത്യവുരക്ഷിക്കേണം വരനംഗ്രഹിക്കരു
 തത്യന്തംതുഷ്ടനായി ദിജനംഗമിക്കേണം
 എന്നുചിന്തിച്ചുസതീ വേദിച്ചനേരത്തിങ്ക
 ലൊന്നുമാനസേതോന്നി തൽക്കാലമൊരുമാർഗ്ഗം
 എന്നുടനാസാമണിയിന്നുത്താൻകൊടുത്താകി
 ലിന്നമൽഭർത്താവത്ര വേഗത്തിൽഗ്രഹിച്ചീടാ
 ഈപണ്ണംനിരൂപിച്ചു കഴിച്ചുനാസാമണി
 കാവ്ണ്ണൻതന്നെചിത്തെ ചിന്തിച്ചുഭാനംചെയ്താൾ

ആയിരത്തത്തൊന്നു ചൊല്ലിടാം വിലകേൾക്ക
 ആയിരംവരാഹനെയങ്ങയ്ക്കു ചിലവുള്ള
 വർത്തകന്മാർക്കുപോലും കൊടുത്താലതുകിട്ടും
 കർത്തവ്യമെന്നൊന്നതു ചെയ്താലും പോകരുവാൻ
 വൃദ്ധനും നാസാമണി വാങ്ങിത്താൻ മോദത്തോടും
 സാധുപിയെന്നോക്കിട്ടാശിവുദിച്ചു നടകൊണ്ടാൻ
 സുന്ദരീലക്ഷ്മീഭായി ദിജനെ യാത്രയാക്കി
 നന്ദസുന്ദരവാം കൃഷ്ണൻ തന്നെയും ല്യാനംചെയ്തു
 ഇല്ലത്തിൽ വന്നുവേഗം തുശിണിഭായിതന്നെ
 ഇല്ലത്തു കാവലാക്കി കുളിപ്പാൻ യാത്രചെയ്താൾ
 വിപ്രനാം വിഷ്ണുപോയി വർത്തകനെന്നപോലെ
 ക്ഷിപ്രംതാൻ പലരത്നമറമില്ലാതവണ്ണം
 പെട്ടിയിൽ നിറച്ചേററം ഭൂഷണജാലത്തോടും
 ചെട്ടിയാം വർത്തകനായ് ഗമിച്ചാൻ നഗരത്തിൽ
 രത്നങ്ങൾക്കെല്ലാംരത്നമായിട്ടും വിഷ്ണുരത്നം
 രത്നവ്യാപാരികൾക്കും രത്നമാം നവരത്നം
 കാട്ടിനാൻ കടത്തോരം കേറിനാൻ ചെട്ടിമാരെ
 വാട്ടിനാൻ നോട്ടംനോക്കി മാററിനാൻ രത്നങ്ങളെ
 കേറിനാൻ പുരന്ദരദാസന്റെ കടയിലും
 ശ്രീരാമൻ രത്നംതേടിക്കാട്ടിനാൻ കൊടുപ്പാനായ്
 ഉരച്ചും രത്നമോരോന്നോരോരോജാതികാട്ടി
 ചിരിച്ചും പലരത്നം കാട്ടിടുന്നേരത്തിങ്കൽ
 കാട്ടിനാൻ നാസാമണിശൂട്ടങ്ങൾ. കാട്ടുന്നേരം
 കാട്ടിനാൻ ലക്ഷ്മീഭായി നൽകിയ നാസാമണി
 കാണായനേരമററം ശങ്കിച്ചു പുരന്ദരൻ
 കാണായതിതുതന്റതെന്നുള്ള ശങ്കയോടും
 താണൊരു വിലയിട്ടു ചോദിച്ചാൻ മണിതന്നെ
 കാണിവിവരീയെന്നുരച്ചാൻ വർത്തകനും
 ആയിരം വരാഹൻത്താൻ തരുവൻ തരികെന്നു
 മായാവർത്തകനോടു ചോദിച്ചാൻ പുരന്ദരൻ

കോപിച്ചു വർത്തകനും തരികാപണമെന്നു
 പാപിയെ നോക്കിച്ചൊറ്റിക്കൊടുത്താൻ നാസാമണി
 അന്നേരം പുരന്ദരദാസനും ചിന്തചെയ്താ
 നെന്നുടെ ഭാര്യതൻറതാണെങ്കിലെന്തുചെയ്യാം
 ആയതിങ്ങിവൻ തനിക്കെങ്ങിനെ കിട്ടിയെന്നു
 സ്ത്രീയായൊരിയാതെയെങ്ങിനെയിരിക്കും ഞാൻ
 കളവാഴ്ന്നു നെലഭിച്ചെന്നങ്ങു വന്നീടിലും
 കള്ളനാണിവെന്നു ചൊല്ലുകിൽ ബോധിച്ചീടാ
 ഇന്നിതു വാങ്ങാതെത്താനിവന്നെ വിട്ടയച്ചാൽ
 വന്നോരുവരാഹൻതാനങ്ങും ലാഭംപോകും
 നമ്മുടേതെന്നുവന്നാലായിരം നഷ്ടമായി
 അമ്മഹിദേവൻവന്ന ശങ്കനമല്ലെ കഷ്ടം.
 ഇത്തരം ചിന്തചെയ്തിട്ടായിരം വരാഹൻതാൻ
 ചിത്തത്തിലുറപ്പാക്കി കൊടുത്താനരവാശി
 ഇല്ലത്തിൽ ചെന്നുബാക്കി തരുവാനെന്നുചൊന്നാ
 നില്പത്തിൽ വരികില്ലാ തന്നീടുമെന്നാൽ
 വേദിച്ചു ഭവ്യമൊക്കെ കൊടുത്തു പുരന്ദരൻ
 വേദിപ്പാൻപുറപ്പെട്ടാനില്ലത്തിൽ ശങ്കയോടെ
 കടന്നു ചെന്നന്നേരം കുളിപ്പാൻ ലക്ഷ്മീഭായി
 നടന്നാളെന്നുബോധിച്ചിരുന്നു പുരന്ദരൻ
 മകളെ വിളിച്ചുടനയച്ചാൻ വിളിപ്പാനാ
 യകമേ ചിന്തയോടു പാത്തങ്ങു നില്ക്കുന്നേരം
 കുളിച്ചു ലക്ഷ്മീഭായി വരുമ്പോൾ നാസാമണി
 വിളിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ കണ്ടീല നാസികയിൽ
 വിറച്ചു പുരന്ദരദാസനും വേദത്തോടെ
 ഉറക്കെച്ചോദിച്ചിതു നാസികാമണി കാര്യം
 ചൊല്ലെടൊ നാസാമണിയെവിടെ ചൊല്ലെടൊ
 നില്ക്കെടൊ നാസാമണി തന്നിട്ടങ്ങുളളിൽപോകാ
 ശ്രദ്ധനാം പുരന്ദരദാസൻറ വാക്കുകുട്ട
 പൂലത്തിന്നിലൊന്ന് നടുങ്ങി നിന്നാളവൾ

ഭർത്താവെന്നാഥ മമ സത്യവാത്തായെച്ചൊല്ലാം
 ഓഞ്ഞന്നിൽകൃപതോന്നി പൊരത്തുകൊണ്ടിടേണം
 കാലത്തുവന്നവൃദ്ധഭിജ്ഞൻറ വേദംകണ്ടി
 ട്വാലസ്യംതീർന്നീടുവാനാശ്വാസ വാത്തചൊല്ലി
 വൃദ്ധനിൽ ഭയതോന്നിട്ടിന്നുഞാൻ ഭയചെയ്തേൻ
 കൃലതപം വെടിഞ്ഞെന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊൾകവേണം
 ഭർതുവഞ്ചനയ്ല്ല ഞാൻചെയ്തതരിയേണം.
 അത്രവന്നൊരുഭിജ്ഞനത്രയും സാധുവല്ലെ
 കോപിച്ചീടരുതെന്നിൽ കോപിച്ചീടരുതെന്നു
 പാപിയോടേററം തൊഴുതായവളുണർത്തിനാൾ
 ആർത്തനാം പുരന്ദരൻ നേത്രങ്ങൾ ചുവപ്പിച്ചു
 ക്ഷേത്രപാലനെപ്പോലെ തൃക്കുനാം പുരന്ദരൻ
 ചാതകനവൻചെന്നു പിടിച്ചുതലമുടി
 പാതകൻചുറ്റിപ്പിടിച്ചുടിച്ചാൻ തരുണിയെ
 നിർദ്വയനവനോടുബ്രാഹ്മണർ ഭയത്തിനാൽ
 ഹൃദ്യമായുള്ളകാൽമെങ്കിലും ചൊൽവീലാതം
 രോദനംകേട്ടുവന്നു വേദിയർബന്ധതിമാർ
 ആദരവോടുകമ്പിട്ടുംചുതോരാതായാൽ
 സാധുവാംനാരിതന്നെ ക്രോധിയാംദൃഷ്ടനിവൻ
 ബോധിക്കാതേ പം ചെല്ലതത്രയും കഷ്ടംതന്നെ
 ദൃഷ്ടൻറ ചിത്തവൃത്തിയോക്കാതെ സാധുസതീ
 മുഷിയാലടിപട്ടു കഴുന്നു കഷ്ടം കഷ്ടം
 ഇവനെപ്പോലെയുള്ള ധനവാൻമാരാം വിപ്രർ
 ഭവനെകോടിക്കണക്കുണ്ടേററം ദാനശീലർ
 നിത്യവുമോരോ വേളികഴിപ്പാനുള്ളദ്രവ്യം
 കൃത്യമായൊടുക്കുവാനിവന്നു ഭണ്ഡമില്ല.
 ധർമ്മപത്നിയായിവർ വേളിക്കായല്ലെ നൽകീ
 കർമ്മധണ്യം ഉന്നിതു ചെയ്തുകഷ്ടമല്ല.
 ആയതുതിരിച്ചിട്ടു വാങ്ങുവാൻതരമുണ്ടോ
 പോഴുവനിതുകേട്ടു തിരിച്ചുകൊടുക്കുമോ

അന്നായമിത്രകൃഷ്ണം കഷ്ടമാണെന്നുചൊല്ലി
 കന്നുയെന്നോക്കിപ്പാരം ക്ലേശിച്ചാർദപിജരൊക്കെ
 തല്ലുകൾകൊണ്ടുരക്തം പിരട്ടുഭേഹമൊക്കെ
 പല്ലുകൾകുറഞ്ഞുതാനങ്ങിളകി രക്തംതുപ്പി
 ഭേഹമേററവുമണ്ണു പുരണ്ടുചേലകീറി
 ഭാഹവുമെറുക്കാതെ വല്ലാതൊവശംകെട്ടു
 കരഞ്ഞുകരഞ്ഞുവെച്ചൊല്ലിനാൾ ഭുഷണോടു
 കരങ്ങൾവിട്ടാൽ ഞാനിങ്ങെടുത്തുതന്നീടുവൻ
 വിട്ടയക്കണമെന്നെയെടുത്തു തരുവാനായ്
 വീടകത്തിന്നുഞാനും തേടിയങ്ങെടുത്തീടാം
 സതിയാംലക്ഷ്മീഭായി ചൊൽവതു കേട്ടുദപിജൻ
 മതിയിൽബോധമുള്ളോർ പലതുംചൊല്ലുമുഖം
 ഭുഷണാംപുരന്ദരൻ വിട്ടേച്ചുസതിതന്നെ
 ക്ലിഷ്ടയാമവരാകൃഷ്ണമന്ത്രത്തെല്പാനംചെയ്തു
 തല്ലുകൾകൊണ്ടു പൊറുക്കാഞ്ഞവൾ ചൊന്നകളും
 കൊല്ലമെന്നുള്ള ഭയരക്ഷയായ്ചൊന്നവാത്ത്
 രക്ഷിച്ചുകാത്തിടെന്നു നിനച്ചുഭയത്തോടും
 പക്ഷിവാഹനൻതന്നെ സ്തുതിച്ചാളവളേററം.
 ആദ്യനായവേദ്യനായ്നിത്യനായ്നിമ്ലനായ്
 വേദ്യനാജ്ഞാനരൂപനായോരു ഹരെ ഹരെ
 വേദാന്തസാരാത്മമാസ്തിമുണ്ടും ഭഗവാനെ
 വേദാംബരത്തുവാൻ തൊഴുന്നേൻ ഹരെ ഹരെ
 അഖിലജഗൽസൃഷ്ടി സ്ഥിതിയും ലയങ്ങളും
 നിഖിലംചെയ്തുകൊൾവാൻ വേദാവാദികളായും
 സമസ്തചരാചരമൊക്കെയും സൃഷ്ടിച്ചെയ്തും.
 സമസ്തഭൂതങ്ങളിൽ ചേതനവസ്തുവായും
 എങ്ങുനീ പരിപൂർണ്ണനായിട്ടുവിളങ്ങുന്ന
 മങ്ങാതജ്യോതിർമ്മയനാകുന്ന ഭഗവാനെ
 ഒന്നിലുംസംയുക്തനാമെന്നുള്ളൊ ബന്ധമില്ലാ
 തെന്നുംനീയൊക്കെതാനാസ്തിമുണ്ടും ഹരെ ഹരെ

തപന്മാരായകൊണ്ടിക്കാണുന്ന പ്രചഞ്ചത്തെ
 നിമ്ബലമുത്തഭവാൻ കല്പിച്ചുവിളയാടി
 കാലചക്രത്തിൻ പട്ടുതിരിയും ജന്തുപോലെ
 കാലരൂപനാംഭവാൻ ഭൂമിപ്പിച്ചുവിലവും
 നിഷ്ക്രിയനായ നിൻറകളികൾ ഭഗവാനെ
 ദുഷ്കൃതിയായ ഞാനിന്നെങ്ങിനെയറിയേണ്ട
 ആർത്തയായടി പെട്ടിട്ടുഴലുമെന്നഭവാൻ
 കാത്തതളുകൊരെ മറെറാരു തുണയില്ലെ
 നിയ്യല്ലാതൊരു ബന്ധുവാരുള്ള ഹരെ ഹരെ
 പൊയ്യാന്നുതല്ലുകൊണ്ടു ചൊല്ലിനേൻ ഭഗവാനെ
 ഞയ്യയ്യാനിർദ്വയനാമെന്നുടെ രമണൻറ
 കയ്യിലെങ്ങിനെന്നാസാമണി ഞാൻകൊടുക്കേണ്ട
 നിയ്യല്ലാതൊരുഗതിയാരുചോൽ ദയാപര
 അയ്യല്ലാകാത്തുകൊൾക കരുണവാരിരാശെ
 ഇത്തരംവിലാപിച്ചു വേദിച്ചുലക്ഷ്മിഭായി
 ചിത്തത്തിലുറപ്പിച്ചു ഭഗവത്പരപത്തെ
 നാനാരവംഭരംചേർത്തു നിമ്ബിതമെന്നപോലെ
 ഭാനുബിംബങ്ങൾചേർന്നുള്ള പ്രഭയോടും
 ദിക്കെട്ടംവിലസുന്ന ദീപ്തിയാംകിരീടത്തിൽ
 പൊക്കത്തിലഗ്രത്തിങ്കൽ പീലിയുംചേർത്തുഭംഗ്യാ
 ചെന്താർമാനിനികാന്തൻ തന്നുടെ മുഖാംബുജ
 ചന്തത്തിൽവിളങ്ങുന്ന നെററിയുംപുരികവും
 നാസികാഭയും നല്ല സാരസഭളംതോലും
 ഭാസുരനേത്രങ്ങളും വീക്ഷണാകടാക്ഷവും
 കണ്ണുകണ്ഡലങ്ങളും ഗംഡശോഭയും കാൺകിൽ
 കണ്ണിനാദമേകും പുഞ്ചിരിയധരവും
 ദന്തപകുതിയും മുറ്റുഹാസവും കണ്ണാഭേശ
 ചന്തമായ്വിലസുന്ന കൈതസ്തഭരതാഭയും
 നീലവർണ്ണവും ഹാരശോഭിതമണിമാർവ്വം
 നീലക്കാർവേണിവാഴും ശ്രീവത്സപ്രദേശവും

നീണ്ടുള്ള കരങ്ങളിൽ ശംഖചക്രാദിയൊക്കെ
 പുണ്ടുള്ള കൈത്തലത്തിൽ ശംഖാദിരേഖകളും
 ഭക്തമാർക്കഭിഷ്ഠത്തെ കൊടുക്കും കരംനാലും
 മുക്തന്മാർ കാണാവുന്ന വലയാംഗദങ്ങളും
 അംഗുലീയങ്ങൾകൊണ്ടു ശോഭിച്ചോരംഗുലികൾ
 ഭംഗിയും രത്നവർണ്ണമായുള്ള കൈത്തലവും
 ലോകങ്ങൾ പതിന്നാലും ജന്തുക്കളുഖിലവും
 പാകശാസനനാദിയായുള്ള ദേവന്മാരും
 ആദിത്യ ചന്ദ്രന്മാരും നക്ഷത്രജാലങ്ങളും
 ആദിയായുള്ളോരണ്ഡപിണ്ഡാദിസകലവും
 അടക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ജംരാഭയംനാഭി
 കടിയും ജഘനവും ചാരുപീതാംബരവും
 പത്മജാവാസമാകും നാഭിപങ്കജന്തനിൽ
 പത്മഭൂവിന്റെ വാസമന്ദിരസങ്കേതവും
 ഊരുകാണ്ഡവും ചാരുജഘനവും ജാനകളും
 വാരിജാസനനാദിയായുള്ള ദേവന്മാരും
 തേടീടും പാദപത്മവടിയും വിരൽകളും
 തേടീടും ഭക്തന്മാർക്കു മുക്തിദംമാഹാസാരം
 വേദാന്തസാരാത്മ്യമായിവിളങ്ങും പാദാംബുജ
 മാദ്യന്തവിഹീനമായുള്ളോരു ചാരുരൂപം
 പാദാദികേശംശ്യാനം ചെയ്തിട്ടു ലക്ഷ്മീഭായി
 വേദാന്തംവരുത്തുവാൻ സ്തുതിച്ചാൾ പലവിധം
 അന്നേരം നാരായണനണൻ യോഗനിദ്രാ
 വന്ദ്യനാം പരമാത്മാവാദ്യന്തഹീനൻ നാഥൻ
 ഭക്തന്മാരുടെ ചിത്തപങ്കജപ്രഭാകരൻ
 ഭക്തമുക്തിദൻ ദയാഹരിധിനാരായണൻ
 ആത്മപാലനപരനാത്മികൾ തീർത്തുകൊൾവാ
 നോത്തുതാൻ രമാദേവി തന്നോടങ്ങേവെചൊന്നാൻ
 ഓക്കേടോ തപദിയാംഗമായിട്ടും സതീകളിൽ
 കേൾക്കേടോവേമനാമാംപുരത്തിൽ ലക്ഷ്മീഭായി

തന്നുടെ വരൻ ശരൻ ശിക്ഷകൾ സഹിയാഞ്ഞു
 ധന്യയാമവളെന്നെ വിളിച്ചുവേദിക്കുന്നു
 പോകനാമങ്ങുമെന്തെന്നിന്നുടെ നാസാമണി
 ശോകമങ്ങുകറവാനവർക്കുകൊടുക്കേണം
 പന്നഗശായിചൊന്നവാരന്നു രമാദേവി
 വന്നവൾ തപ്പുന്നോരു ഭാജനമതിലിട്ടാൾ
 മായാമാനുഷനായ കൃഷ്ണനെ ചിന്തയോടും
 പോയോരോപാത്രംതോറും തപ്പിനാൾലക്ഷ്മീഭായി
 ചൊന്നവാരവൾതപ്പിയെടുത്തു നാസാമണി
 പിന്നത വിട്ടുടുപ്പൂൻ തനിക്കുനൽകീടിനാൾ
 കണ്ടോരു നേരത്തിങ്കൽ തുഷ്ണനായ് വിസ്മയിച്ചാർ
 തണ്ടാർമാനിനീകാന്തൻ വൈഭവം ചിത്രംചിത്രം.
 ആത്മരക്ഷകൻ ദയാവാരിധയല്ലെ വിഷ്ണു
 ഓതു്കൊള്ളുവിൻപരൻ കാരുണ്യക്കടലല്ലെ
 സതിയാമിവൾക്കേവം രമതാൻ കൊടുത്തില്ലെ
 മതിയിൽനാരിമാരും ബോധിപ്പിൻ സതീതത്വം
 വരനാം പുരന്ദരദാസനും വാങ്ങിനോക്കി
 അരനാഴികനേരം സംഭ്രമിച്ചങ്ങുനിന്നാൻ
 തന്നുടെ നാസാമണിക്കല്പവും ഭേദമില്ലാ
 ഒൻപോലാകൃതിയും തുക്കവുംശെരിതന്നെ
 രത്നത്തെനോക്കിയപ്പോളായതിൻ ഫലംചെയ് വാൻ
 യതാങ്ങൾ പലചെയ്തും സാധിയാഞ്ഞവനേററും
 വിലയുള്ളതാംരത്നം ഗൃഹത്തിലുള്ളതൊന്നും
 നിലയിലില്ലിതിനോടു സദൃശമൊന്നുമില്ലാ
 തന്നുടെദ്രവ്യമൊക്കെ നൽകിലുമിതുകിട്ടാ
 മന്നിടംതന്നിലെങ്ങും കാണാത്ത ദിവ്യരത്നം
 കണ്ടവൻ സന്തോഷിച്ചു വിളിച്ചു ഭായുതന്നെ
 കണ്ടിക്കാർവേണിയാളെ കോപിച്ചീടരുതെന്നിൽ
 ഉണ്ടായ പരമാത്മം ചൊല്ലുകുന്നതുകേട്ടു
 തണ്ടാർമാനിനിസമയാകിയ ലക്ഷ്മീഭായി

തന്നുടെ മന്ത്രത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യമഖിലവും
 തന്നപംഗീമണിചൊല്ലിക്കേട്ടവൻ വിസ്മയിച്ചാൻ
 അന്നേരം പുരന്ദരദാസനും ചിന്തചെയ്താൻ
 ധന്യയാംസതിതന്റെ മാഹാത്മ്യവിശേഷത്തെ
 ദമ്പതിമാരുമോർത്താർ ചാരിത്രമഹിമയൊ
 ത്തമ്പരന്നോതുനിന്നാർ നാരികൾമരപോലെ
 ഈശ്വരപ്രസാദത്തിൻമഹിമയോർത്തിട്ടേറ്റാം
 വിശ്വാസംപുരന്ദരൻ തനിക്കും ജനിക്കയാൽ
 തന്നുടെ പ്രയത്നത്താലുണ്ടായ ധനമൊന്നും
 ഇന്നിവൾക്കുരക്ഷണംകൊണ്ടിട്ടു ലഭിച്ചോരു
 മണിക്കസാമൃദ്ധ്യെന്നാകയാലിനിമേലിൽ
 വണിക്കിൻദ്രവ്യമോഹംകൊണ്ടൊന്നും ഫലംവരാ
 ഈശ്വരപ്രസാദംതാൻ പലതെന്നറച്ചവൻ
 ശാശ്വതനാകമീശസേവയിൽ രതനായാൻ
 ഭായ്യയാമിവൾതന്നെ ദേവിയെന്നറച്ചവൻ
 കായ്ക്കുളവൾചൊല്ലുന്നതുപോലനുഷ്ടിച്ചാൻ
 ധനമുണ്ടുള്ളതെല്ലാം വരുത്തി ദ്വിജന്മാരെ
 ഘനത്തകുതുപലമോടവൻ ദാനംചെയ്താൻ
 നല്ലൊരു തുഞ്ചതവും കയ്യേന്തി പുരന്ദരൻ
 ഉല്ലാസത്തോടു ബാലരുശിണിഭായിയോടും
 സതിയാംലക്ഷ്മിഭായി തന്നോടും ചേർന്ന് ജഗ
 ല്പതിയാംവിഷ്ണുതന്റെ കീർത്തനങ്ങളുംപാടി
 നടന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളും ചുറ്റിയും ഭിക്ഷയേറ്റും
 കടന്നു നദിതോറും കുളിച്ചും പുജചെയ്തും
 മാനസംനാരായണൻ തങ്കലങ്ങുറപ്പിച്ചു
 കാനനം ഗിരികളും കടന്നിട്ടോരോദേശം
 ചുറ്റിടുംപുരന്ദരദാസന്റെ പിമ്പേകൂടി
 ഒറ്റയാഴൊരുവൃദ്ധബ്രാഹ്മണൻ പ്രഭുവിചാൻ
 സല്ലമാൻ സദിവേകി നിശ്ചലഭക്തൻ ശ്രീമാൻ
 കല്പകതരുപോലെ കാമിതദാതാവേറ്റം

വഴിയിൽവെച്ചുതന്നെ കണ്ടെത്തിപുരന്ദരൻ
 വഴിയെപുത്രിയോടും ഭാമിനിസമേതനായ്
 പോകുന്ന ഭിക്ഷുവോടു ചോദിച്ചാൻ ദ്വിജപ്രഭു
 രാകേന്ദുനിഭാനപിതൻ വൈകുണ്ഠൻ മായാവിപ്രൻ
 ഏങ്ങുപോകുന്നുവിദഗ്ദ്ധൻഭിക്ഷാതേ പുത്രിയല്ലെ
 തങ്ങൾപോകുന്നോരിടത്തൊക്കവേ കൂട്ടിനിയ്യും
 ഇങ്ങിനെനടന്നീടിലങ്ങിവരുകൊരുഗതി
 ഏങ്ങിനെലഭിക്കുന്നു ചിന്തിച്ചുചൊല്ലിടുന്നീ
 ദമ്പതിമാരാംനിങ്ങൾ സഞ്ചരിപ്പതു കൊള്ളാം
 അമ്പതു വയസ്സോളം തനിക്കുമതിച്ചിടാം
 തരക്കേടതിനില്ല നല്ലതുതന്നെചെല്ലാം
 വരനായ് കന്യകയെ കൊടുത്തുകൊൾകഭവാൻ
 അല്ലായ്ക്കിലതുമൂലം തനിക്കുഫലമില്ലാ
 വല്ലാതെദുരിതം നീയാജ്ഞിച്ചീടുകവേണം
 അത്തലായ് ദ്വിജൻചൊല്ലിക്കേട്ടപ്പോൾ പുരന്ദരൻ
 നത്യന്തരംവേദത്തോടും പൂജാത്തരംചൊല്ലി ടിനാൻ
 ഒട്ടനാൾമുന്നേത്താനിങ്ങില്ലത്തിലുള്ളതൊക്കെ
 പെട്ടെന്നുദാനംചെയ്തേനോന്തീലദ്വിജശ്രേഷ്ഠാ
 ഇതുപോലായിരംഞാൻ കന്യകാദാനം ചെയ്താൻ
 മതിയായുള്ളധനമോരോനാൾ ദാനംചെയ്തേൻ
 ഏ,ന്നിഹ കഴിവൊന്നു ചിന്തിച്ചാൽ കാണുന്നില്ല
 ചിന്തിച്ചീലിതുകൂടി ഹന്ത ഞാൻ ദാനംചെയ്തേൻ
 കന്യകയെകൊടുത്തിട്ടിന്നുമോചനംചെയ്താൻ
 ധന്യനാംപ്രഭോ കേൾക്ക ഇല്ലിനിക്കൊരു മാർഗ്ഗം
 അത്തലൊടിതർക്കംചൊല്ലും ഭിക്ഷുവെന്നോക്കിവിപ്രൻ
 ഉത്തമാ ഭിക്ഷാനിയ്യും വേദിച്ചീടരുതൊട്ടും
 കന്യകാദാനംചെയ്താൻ സംഗതിയുണ്ടാക്കീടാം
 ഒന്നിന്നുംവേദംവേണ്ടാ തന്നിടുംവഴിദൈവം
 ഉണ്ടാക്കാമിതിന്നൊരുമാർഗ്ഗം ഞാൻ കണ്ടുകൊള്ളാം
 കണ്ടിടാമെന്നുംചൊല്ലി പിരിഞ്ഞുപോയിടിനാൻ

പണ്ഡിതൻപുരന്ദരഭാസനാം ഭായ്യയോടും
 പണ്ഡരീപുരയെത്തി ചന്ദ്രഭാഗയിൽചെന്നു
 കളിച്ചുപുത്രിയോടും സതിയാംഭായ്യയോടും
 കളിച്ചുഗാനത്തോടും പണ്ഡരീശന്റെ മുഖിൽ
 ചെന്നവർഭക്തിയോടും ഗാനനൃത്തങ്ങൾചെയ്തു
 വിന്നതപോക്കീടുവാൻ സ്തൂതിച്ചാർ പലതരം
 അവിടെ വാസുദേവൻതന്നെയും ധ്യാനംചെയ്തി
 ട്ടവിടെത്തന്നെവാണാനൊട്ടുനാൾ പുരന്ദരൻ
 മായാബ്രാഹ്മണനായി വന്നൊരുവിഷ്ണുതാനും
 മായമായ് തന്നെപോയി കിഷ്കിന്ധാപുരംനോക്കി
 അഗ്രത്തിൽചെന്നുകേരി മുഖ്യനാംദിജൻതന്റെ
 സൽഗൃഹമാണുകളെ പ്രഭുവാംമായാവിപ്രൻ
 അവിടെച്ചെന്നുകേരി ദിജവയ്യനെക്കണ്ടി
 ട്ടവിടെയുള്ളകാഴ്ചം ലഭിപ്പാൻതക്കുന്നോക്കി
 വൃദ്ധന്മാർ രണ്ടുപേരുമോരോന്നെ നാട്ടുകാഴ്ചം
 ബലസമ്മോദത്തോടും ചൊല്ലിയങ്ങിരിക്കുമ്പോൾ
 ഏകപുത്രനാംബാലൻ തേജസ്വിമഹാവിദ്വാൻ
 ആകവെ പാതാൽ പതിനെട്ടുവൻപ്രായംചൊല്ലാം
 കായ്യബോധവുമേററുമുണ്ടെന്നു തീർമ്മാനിക്കാം
 ആയ്തനാംപുത്രൻവന്നാൽ താതന്റെ തിരുമുഖിൽ
 കോമളൻകാമദേവൻപോലവെ വന്നുനിന്നു
 കേമമായ്കായ്ചമല്ലാം താതനെ ബോധിപ്പിച്ചു
 ഗൃഹത്തിൽപ്രവേശിക്കുന്നേരത്തു മായാവിപ്രൻ
 ഗൃഹസ്ഥൻതന്നോടേവം ചോദിച്ചാൻ പുത്രകാഴ്ചം
 മകനു വേളിയായിട്ടില്ലയോ പ്രഭോ എന്നു
 അകമെ കളുവോത്തുചോദിക്കും വിപ്രനോട്
 ആതുരഭാവത്തോടും ചെല്ലിനാൻപലേടത്തും
 ജാതകംചേരുന്നില്ല ഏതുമിങ്ങൊരേടത്തും
 കന്യകാകൊള്ളാമെങ്കിൽ കലവുശുദ്ധമില്ലാ
 ഒന്നാകുന്ന ഭോഷമായിക്കാണുന്നു കഷ്ടകാലം

ഏന്നാൽഞാനൊന്നുചൊല്ലാം കേൾക്കണം പ്രഭോ ഇന്നു
 കന്യകാജാതകംഞാനൊന്നിങ്ങു കാണിച്ചീടാം
 വേമനപുറത്തിങ്കലെന്നുടെ സഹജന്റെ
 ഓമനക്കന്യകതാണെന്നുണ്ടു തരുവൻഞാൻ
 ജാതകംകൊണ്ടുനന്നായിങ്ങനാം പരീക്ഷിക്കാം
 ജ്യോതിഷരാതംവേണ്ടാ ഞാൻതന്നെ നോക്കീടുവൻ
 ഇരഥം ചൊന്നുളവിലെത്തിനാൻ മഹാ വാല്യുർ
 ഉത്തമൻതന്നെനോക്കി ചൊല്ലിനാൻ മഹാപ്രഭു
 ജാതകമൊന്നു വന്നിട്ടുണ്ടതും നോക്കീടേണം
 പുത്രന്റെ ജാതകവുമെടുത്തു നോക്കീടേണം
 ഇത്തരമുരചെയ്തിട്ടെല്ലാരു മൊത്തുമുചേർന്നു
 ജാതകഃകൃഷ്ണയേററം നോക്കി ചാർഭൂസുരന്മാർ
 മായാവിപ്രനാംവിഷ്ണു ജാതകം ചേർത്തുനോക്കി
 മായാവേലകൾചെയ്തു വിപ്രരെ ബോധിപ്പിച്ചു
 തദ്വിന്നീഭായീതന്റെ പടവുനോക്കിവിപ്രൻ
 തദ്വിന്നീയെന്നപോലെ വടിവുണ്ടെന്നു കണ്ടു
 ധനത്തിൻകാൽമോരോന്നുരച്ചു കണക്കാക്കി
 തനിക്കുവരാഹൻതാൻ വേണമങ്ങൊരുലക്ഷം
 കന്യകയ്ക്കു രലക്ഷം മതിക്കുവിഭൂ ചണ്ഡം
 ധന്യനാംപ്രഭോഭവാൻ കൊടുക്കിലതേപോരും
 ഇത്തരംദിജനാരതം തമ്മിലങ്ങൊത്തുമുചേർന്നു
 ചിത്തത്തിലുറപ്പാക്കിട്ടുരച്ചാൻ പുത്രതാതൻ
 ജനനീതാനുമേററം തോഴിച്ചുപടംനോക്കി
 കനിവോടനുമതിയേകിനാൾ സഭയിങ്കൽ
 സതപരമന്നതന്നെ ഭൂവുവുകൊടുത്തത്ര
 ഉത്തമദിജരൊത്തു നിശ്ചയതാംബുലവും
 കഴിച്ചുമായവിപ്രൻ വിധിച്ചുമുഹൂർത്തത്തിൽ
 കഴിപ്പാൻപേളികാൽ മുറച്ചുനടകൊണ്ടാൻ
 വന്നിതുപുരന്ദരദാസനെക്കണ്ടു കൊൾവാൻ
 വന്നോരുപ്രഭുതന്നെക്കണ്ടൊരു ലക്ഷ്മീഭായി

വന്ദിച്ചുനിന്നീടുമ്പോൾ ചൊല്ലിനാൻ മഹാപ്രഭു
 വന്ദനീയനാംവിപ്രൻ മകരതന്വേളികാതും
 ചെന്നുഞാൻ കിഷ്കിന്ധയിലുറപ്പുചെയ്തു സംഖ്യ
 ചൊന്നുപോലെത്തന്നെ കൊടുത്തുതീർച്ചയാക്കി
 കല്യാണമെട്ടാംനാളിലാണെല്ലോ മുഹൂർത്തവും
 എല്ലാമൊത്തുനാമിങ്ങിവിടെത്തന്നെയൊവാ
 പണ്ഡരീപുരിയിങ്കൽ മങ്ങളനവധി
 ഉണ്ടതിൽരണ്ടു മൗ മുൻകൂട്ടിവാങ്ങിക്കൊൾക
 കിഷ്കിന്ധാപുരനിന്നു വരുന്നദിജ്ജ്ഞാതു
 ഭോഷ്ട്വാവസിക്കുവാനാവട്ടെയൊരു മൗ
 ഒന്നിൽനാം വസിച്ചിടാം ക്ഷേത്രവുനദിയു
 ളന്നുമാംമൊരേടത്തും സൗകര്യമത്രയില്ലാ
 ധന്യരാംവിപ്രസംഘം വൈദികരാണസർവ്വം
 മന്നിടത്തങ്ങളുംപുകഴ് പണ്ഡരീപുരം ഗ്ലാഘ്യാ
 പാത്രങ്ങൾസാമാനങ്ങളൊക്കെയും വാങ്ങിവെക്ക
 ശ്രോത്രിയന്മാരെക്കൂട്ടി വേണ്ടതുചെയ്തുകൊൾക
 താംബൂലംകുമ്പുരവുങ്കേരവും വേണ്ടുംവണ്ണം
 താൻബഹുവിധംപഴക്കലകൂടുംവേണം
 വിരകവെട്ടിനന്നായുന്നക്കി കരുതേണം
 കറികൾഭോജ്യങ്ങളും പുകച്ചുറ്റാതെവണ്ണം
 വെപ്പിന്നുനെടുമ്പുര പന്തലുംചമയ്ക്കേണം
 വെപ്പുകാർകേമൻമാരെ മുൻകൂട്ടികണ്ടുകൊൾക
 കൊട്ടാരംജോടിക്കേണം പല്ലക്കംകരുതേണം
 കൊട്ടുകാർതകിൽക്കാതും പാട്ടുകാർകഴൽക്കാതും
 പടവയെല്ലാം തനിപ്പട്ടായിട്ടിരിക്കട്ടെ
 വിടുതിനീളമൊട്ടും കുറച്ചുവാങ്ങീടേണ്ടാ
 ധനത്തിൽചിലവോത്തു ചുരുക്കീടരുതൊന്നും
 ഘനത്തപ്രഭുവാണു സംബന്ധിയറിഞ്ഞാലും
 തനിക്കുചിലവുള്ളതെടുത്തു വേണ്ടതൊക്കെ
 ധനത്തിൽകുറക്കേണ്ടാ വാങ്ങിക്കൊൾധനമെന്നാൽ

കൊടുത്താൻകടമൊന്നു വിപ്രനുംനടകൊണ്ടു
 അടുത്തദിനംഞാനും ഭൂഷണത്തോടുവരും
 എന്നരുൾചെയ്തുപോയി വിഷ്ണുവാംമായാവിപ്രൻ
 ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ ധന്യനാംപുരന്ദരൻ
 കല്യാണത്തിനുവേണ്ടും കോപ്പുകളൊക്കെക്കൂട്ടി
 ധന്യരാംവിപ്രന്മാരെക്കൂട്ടിത്താനാലോചിച്ചു
 ചൊന്നവാരെല്ലാവരും കിഷ്കിന്ധാപുരനിന്നും
 വന്നിതുമുഹൂർത്തവുമടക്കം നേരത്തിങ്കൽ
 അടുത്തദിനംഞാനും ഭൂഷണത്തോടുവരും
 കെട്ടതിവേണ്ടായെന്നു ചൊന്നൊരുമായാവിപ്രൻ
 ഭൂഷണജാലത്തോടും രശ്മിണിഭായിമുഖിൽ
 ദോഷജ്ഞൻദപിജരോടും വന്നങ്ങുവാണമോദാൽ
 ചൊന്നതുപോലെത്തന്നെ വന്നിതുദപിജരൊക്കെ
 ചേൺവർപണ്ഡരിയിൽ നിശ്ചിതമൊത്തനിൽ
 എല്ലാരുമൊത്തുചേൺ ശുഭമാംമുഹൂർത്തത്തിൽ
 കല്യാണംനടത്തിനാൻ വൈകുണ്ഠൻകേട്ടുകെൾവിൻ
 വിപ്രന്മാരെല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നരും
 ക്ഷിപ്രംതാനുവൈകുണ്ഠനും മറഞ്ഞുപോയിടിനാൻ
 ഭക്തന്മാർക്കായിവിഷ്ണു ഭഗവാൻനാരായണൻ
 ഭക്തിമുക്തിദനാർത്ഥ രക്ഷകൻദയാപരൻ
 രാധാകൃഷ്ണൻറമന്ത്ര മാഹാത്മ്യംലക്ഷ്മിഭായി
 ബോധിച്ചുസേവിച്ചോരു നിമിത്തമിത്രമാത്രം
 കാരണ്യകടലായ ഗോവിന്ദൻതിരുവടി
 ചാരുസുന്ദരൻസുരഭാരവെന്നതുപോലെ
 ഭൂരികാരണ്യമുള്ള കാമദൻദേവദേവൻ
 ക്ഷീരവാരിധിതന്നിൽ പള്ളികൊള്ളുന്നനാഥൻ
 ലക്ഷ്മീവല്ലഭൻസ്വഭൂ മാധവൻകൈടഭാരി
 പക്ഷിവാഹനൻദൃഷ്ട നിഗ്രഹൻനാരായണൻ
 പങ്കജനാഭൻഭക്ത ഹൃദയാംബുജവാസൻ
 കങ്കമാങ്കിതപങ്ക കൌസ്തുഭമണിമാവുൻ

ചണ്ഡാംത്രസമപ്രദം പണ്ഡരോദിതരൂപൻ
 പണ്ഡിതജനപൂജ്യ നാനാഭാഗ്യാപ്തൻ
 പന്നഗതല്പശായയാകിയ പരമപുമാൻ
 അന്നനുഭക്തനാക്കാലവതാരങ്ങളോ ചെല്ലോൻ
 പുണ്യരീകാക്ഷൻദേവൻ ഭക്താനാം ചിത്തപത്മ
 ചണ്ഡാംത്രപോലെയെങ്ങും വിദ്യ ക്ഷമപരമാത്മാ
 ലോകപാലനപരൻ ലോകപാലനംചെല്ലാൻ
 ലോകേശനപേക്ഷക്കായാമഹാമോക്ഷദേവൻ
 ലീലാമാനുഷൻമായാ പൂതഷ്ണനഖിപാത്മാ
 നീലക്കാർമ്മേഖനാസ്ത നവതാരങ്ങളോചെയ്ത
 പാരിടത്തിങ്കലുജ്ജ്വലധർമ്മം പോക്കിധർമ്മം
 നേരോടെപരിപാലിച്ചാത്തിരട്ടെ നീയാനിത്യം
 കാത്തിടുംഭക്തപ്രിയൻ തന്നെത്തരിതനാമ
 വാത്തമോദേനചൊല്ലി സ്മൃതിക്കുംഭക്തനാമം
 ഭക്തിമുക്തിദനാത്തരക്ഷകൻദയാപരൻ
 ശക്തനാംശക്തിയുക്തൻ ഭഗവാൻനാരായണൻ
 ഗോപാലൻഗോപബാലൻ ഗോപികാമനോഹരൻ
 പാവനാശനൻപരിഹാരയുധാനുജൻ ദേവൻ
 സംസാരവിമോചനൻ സുന്ദരകല്ലേന്ദ്രൻ
 കംസാരിഗോവർദ്ധനോദ്ധാരണം ചെയ്തദേവൻ
 പൂതമാനസനായ പുണ്യരീകനെക്കാണാൻ
 മേതസ്സിൽകനിവോടും പണ്ഡരീപുരിയിങ്കൽ
 പാതകമകറുന്ന ചേതാമാഹനരൂപൻ
 ചാതകത്തിന്നുകണ്ട മോലമെന്നുപോലെ
 പണ്ഡരീതന്നിൽവാഴും വാസുദേവനുംകൃഷ്ണൻ
 പണ്ഡിതഹൃദിസ്ഥിതൻ പുണ്യരീകാക്ഷൻദേവൻ
 തന്നുടെചരിത്രങ്ങളൊരോന്നെ ചൊല്ലിടുകി
 ലൊന്നിലൊന്നതിശയ മായത്രെകാണാകുന്നു
 നാഭാജിസിലനേവം പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടേറ്റം
 ശോഭിച്ചുമാനസവും തെളിഞ്ഞുശിഷ്യക്കുല്ലാം

ചുരുക്കിസാരമൊട്ടു പറഞ്ഞെന്നിന്നുഞാനും
പരക്കെചൊല്ലിടുവാൻ ബുദ്ധനാക്കത്രയാവൂ
വല്ലായ്തുകൊണ്ടുവല്ല പിഴവുവന്നെന്നാലും
നല്ലറിവുളളോരതു പൊറുത്തുകൊണ്ടിടേണം
ശാശ്വതൻ പരാപരനീശപരൻ മമഗുരു
വിശൈലകവന്ദ്യൻ വിഭുതന്നരുൾകൊണ്ടു ഞാനും
ചൊല്ലിനേൻഭക്തിമാഗ്ഗുമായിടും കഥാശേഷം
ചൊല്ലുവാൻനാളെയെന്നുങ്ങടങ്ങി കിളിപ്പെരുതൻ

ലോകവന്ദ്യനായ നാരദമഹർഷിയുടെ അവതാരം പുരന്ദരദാസ ചരിത്രം

ഏഴാംഅദ്ധ്യായം സമാപ്തം.

ശുദ്ധപത്രം.

ഭാഗം.	വരി.	അദ്ധ്യായം.	സുബദ്ധ്യായം.
1	1	ശ്രീവാസു	ശ്രീവാസു
2	22	വാൽകൃ	വാൽകൃ
3	3	ദണ്ഡിലാവന	ദണ്ഡിലാവന
3	3	ചൊല്ലുന്ന	ചൊല്ലുന്ന
8	20	നല്ലതല്ലൊ	നല്ലതല്ലൊ
18	20	ചൊല്ലവിൻ	ചൊല്ലവിൻ
24	27	കാരണനാക	കാരണനാകം
25	2	ശ്രമത്തി	ശ്രമത്താ
25	6	ലൽകൃഷ്ണം	ലൽകൃഷ്ണം
28	13	മാംസങ്ങൾ	മാംസങ്ങൾ
28	25	ജ്ഞു	ജ്ഞു
29	28	കല്പിച്ചാൽ	കല്പിച്ചാൽ
33	19	വസിപ്പിൻ	വസിപ്പിൻ
35	20	സംഗതിയൊത്ത	സംഗതിയൊത്ത
45	1	ജനിച്ചു	ജനിച്ചു
45	9	കൊല്ലാൻ	കൊൽവാൻ
46	30	ഗമിച്ചു	ഗമിച്ചു
47	5	സല്ലാപി	സല്ലാപി
48	30	വാസികൾക്കു	വാസികൾക്കും
49	19	ചൊല്ലാ	ചൊല്ലാൽ
53	4	മുസൽമാൻ	മുസൽമാൻ
53	20	പാരംചെയ്താൻ	പാരംചെയ്താൻ
54	8	കുളിക്കും	കുളിക്കും
55	23	ചെയ്യുന്നെന്നും	ചെയ്യുന്നിന്നും
59	2	തോറുമണ്ടം	തോറുമണ്ടം
65	6	കവിവേ	കവിവേ
68	6	സ്വഹര	സ്വഹര
69	19	ചെല്ലുന്നേര	ചെല്ലുന്നേരം
84	17	മിതിയി	മിതിയി
94	24	സദ്യൊ	സദ്യൊ
95	1	മാസപാദി	മാസപാദി
99	1	മിഹ	മിഹ
99	7	പുരുഷവരി	പുരുഷവര
100	4	ദൈത്യ	ദൈത്യ
103	2	കണ്ടിലപിമാത്ര	കണ്ടിലപിമാത്ര

103	4	മാമുറി	മാമുറ
105	5	മാരാജത്തിടുത്തു	മാരാൽവര
106	1	മല	മല
106	19	ലക്ഷ്മിറെറ	ലക്ഷ്മിറെറ
112	8	കുളിച്ചു	കുളിച്ചു
113	30	ഉറച്ചു	ഉറച്ചു
119	6	പ്രിയം	പ്രിയ
122	13	നിശി	നിശ
123	14	നിശി	നിശ
126	17	നിയമിച്ചിൻ	നിയമിച്ചാൻ
126	26	ദിശിക	ദിശക
129	8	വരണ	ജവന
129	18	ഉണത്തിച്ചാൻ	ഉണത്തിച്ചാൻ
132	5	പതിച്ചാൽ	പതിച്ചിൽ
132	14	നിശിയിൽ	നിശയിൽ
134	21	വെച്ചിടിൽ	വെച്ചിടിൽ
136	13	കണ്ടിടിൽ	കണ്ടിടിൽ
137	8	ദോനല	ദോനല
139	13	അരിലയം	അരിലയും
140	28	സുരഗുരു	സുരഗുരു
141	2	രോജസാ	രോജസാ
143	19	കൊണ്ടിടിൽ	കൊണ്ടിടിൽ
145	8	പോക്കവാൻ	പോക്കവാൻ
145	30	പോക്കവാൻ	പോക്കവിൻ
156	7	സാധികര	സാധികര
156	14	വേദത്തോടും	വേദത്തോടും
163	16	നാറിഞ്ഞതീടും	അറിഞ്ഞതീടും
173	14	പൊടിച്ചവ	പൊടിച്ചോറെ
176	16	ഗുരുവ	ഗുരുവ
179	10	തലുരൻ	തലുരൻ
180	8	മഞ്ഞ	മഞ്ഞ
181	8	മേവുന്നോൻ	മേവുന്നാര
181	18	വാഴവാൻ	വാഴവിൻ
185	30	മഞ്ചുളം	വഞ്ചുളം
186	7	ൽ	ൻ
188	26	നിശിയിൽ	നിശയിൽ
190	26	ത്തപം	ത്തപം
191	8	നിസ്തനം	നിസ്തനം
191	23	പടന	പടന

	10	പുതിത	പുതിത
	20	താ	താ
	27	നാൻ	നാൽ
4	20	മതിയിൽ	യതിയിൻ
195	3	തിൻ	തിൻ
196	18	നരരെ	ശാരെ
196	21	പുറൻ	പുറൻ
197	13	വിടവിശാഖി	വിടവിശാഖ
198	8	ഭിശിക്ക	ഭിശക്ക
198	14	ഭടയത	ഭടത
198	18	മുര	മുര
198	23	റാൻ	റീൻ
198	29	യിൽ	യിൽ
199	11	മോ	മോ
199	24	മതിയാ	മതിയി
201	29	വട്ടവ	വട്ടവ
202	8	തൊട്ടത്തെ	തൊട്ടത്തെ
202	26	ചിത്ത	ചിത്ത
202	28	ധാരക	നീരുക
203	23	യിൽ	യിൻ
203	24	മതി	യതി
204	13	പാദതളിൽ	പാദതളിർ
205	28	ആവ	ആവി
206	22	മെവുന്നനിട്ടന	മോവുന്നനിൽ
206	23	നിർദ്ദനൻ	നിർദ്ദനൻ
208	14	പലിച്ചു	പാലിച്ചു
208	17	നാജ്ജന	നാജ്ജന
208	17	ബുദ്ധിക	ബുദ്ധി
208	19	സ്വപ്രമ	സ്വപ്രമ
209	10	തിൽ	തിൻ
209	11	അപ്പരം	അപ്പരം
209	13	യററ	അററ
209	24	ശ്രമി	ശ്രവി
219	15	ചൊല്ലം	ചൊല്ലാം
210	16	ൽ	ൽ
210	28	ഞ്ഞതാരു	ഞ്ഞതാരു
211	3	ടം	ടം
212	10	പട്ട	പട്ട
212	10	വിശ്വി	വിശ്വി
212	27	വേളിയം	വേളിയം

213	20	റന്ന	വാങ്ങ
214	10	റന്ന	വാങ്ങ
214	14	കോപ	കോപി
215	5	നെ	ത്ത
215	7	നായ	നായനായ
215	19	തന്നെറി	തന്നറി
215	25	തപ്പാല	തപ്പാല
216	19	ദാസന	ദാസനാ
217	2	മണ്ടി	മണ്ടി
218	10	മൊല്ലാ	മൊല്ലി
218	30	റിതട്ട	റിട്ടത
219	21	റാൻ	റൻ
221	8	ട്ട	ൾ
221	8	യറി	യായറി
222	15	മാന	മാന
223	25	മാന	മാന
223	28	കാണി	കാണല്ലാ
224	15	തരുവാ	തരുവ
224	17	വെട്ടിച്ച	വെട്ടിച്ച
224	18	വെട്ടിച്ചാൻ	വെട്ടിച്ചിൻ
225	5	ദയ	ദാനം
226	3	ട്ട	ണ്ട
226	6	പെ	പൊ
226	20	വെട്ടുന്ന	വെട്ടുന്നായ്
226	22	വേദാനം	വേദാനം
226	26	സമസ്ത	സമസ്ത
227	11	അയ്യയൊ	അയ്യയൊ
227	18	ചേന്നുള്ള	കോടിചേന്നുള്ള
228	26	യോഹരിയി	യോവാരിയി
229	11	ച്ചാൻ	ച്ചാൻ
229	13	രയ	യി
229	21	നലചെപ്പാൻ	നിലചെപ്പാൽവാൻ
230	16	ച്ചാൻ	ച്ചാൻ
231	4	ദാനിതൻ	ദാനാൻ
231	16	റ	അ
231	21	എന്നിറ	എന്നിറ
234	12	മാമൊമൊ	മിഞ്ഞൊ
234	17	ക	കൃ
236	10	ഖ	ഹ
236	14	വാത്ത	അത്ത
236	25	നം	നാറ
237	8	വാൻ	വൻ
237	8	ന	ന

